

**ΙΟΝΙΟ ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΟ – ΣΧΟΛΗ ΙΣΤΟΡΙΑΣ ΚΑΙ ΜΕΤΑΦΡΑΣΗΣ-
ΔΙΕΡΜΗΝΕΙΑΣ**

ΤΜΗΜΑ ΞΕΝΩΝ ΓΛΩΣΣΩΝ, ΜΕΤΑΦΡΑΣΗΣ & ΔΙΕΡΜΗΝΕΙΑΣ

ΠΤΥΧΙΑΚΗ ΕΡΓΑΣΙΑ ΜΕ ΘΕΜΑ

**« ΤΟ ΜΕΤΑΦΡΑΣΤΙΚΟ ΕΡΓΟ ΚΑΙ ΤΑ ΔΙΚΑΙΩΜΑΤΑ ΠΝΕΥΜΑΤΙΚΗΣ
ΙΔΙΟΚΤΗΣΙΑΣ»**

ΜΑΡΙΑ ΜΗΤΤΑ

Α.Μ.: Ξ2014071

ΕΙΔΙΚΕΥΣΗ ΜΕΤΑΦΡΑΣΗΣ - ΕΞΑΜΗΝΟ 10

ΕΠΙΤΡΟΠΗ ΕΠΟΠΤΕΙΑΣ

ΜΙΧΑΛΗΣ ΠΟΛΙΤΗΣ, ΑΝΑΠΛΗΡΩΤΗΣ ΚΑΘΗΓΗΤΗΣ

ΦΩΤΕΙΝΗ ΚΑΡΛΑΦΤΗ, ΜΕΛΟΣ ΕΕΔΠ

ΚΕΡΚΥΡΑ, 2019

«ΤΟ ΜΕΤΑΦΡΑΣΤΙΚΟ ΕΡΓΟ ΚΑΙ ΤΑ ΔΙΚΑΙΩΜΑΤΑ ΠΝΕΥΜΑΤΙΚΗΣ ΙΔΙΟΚΤΗΣΙΑΣ»

Περιεχόμενα

ΠΡΟΛΟΓΟΣ.....	5
Η ΜΕΤΑΦΡΑΣΗ ΚΑΙ Ο ΜΕΤΑΦΡΑΣΤΗΣ.....	7
ΤΑ ΠΝΕΥΜΑΤΙΚΑ ΔΙΚΑΙΩΜΑΤΑ ΚΑΙ Η ΣΥΝΔΕΣΗ ΤΟΥΣ ΜΕ ΤΗ ΜΕΤΑΦΡΑΣΗ.....	9
ΚΕΦΑΛΑΙΟ 1: Ο ορισμός της πνευματικής ιδιοκτησίας.....	9
ΚΕΦΑΛΑΙΟ 2:	9
α) Το αντικείμενο της πνευματικής ιδιοκτησίας	9
β) Οι περιορισμοί της πνευματικής ιδιοκτησίας.....	13
ΚΕΦΑΛΑΙΟ 3: Το υποκείμενο της πνευματικής ιδιοκτησίας.....	14
ΚΕΦΑΛΑΙΟ 4: Το περιεχόμενο της πνευματικής ιδιοκτησίας	16
α) Το ηθικό δικαίωμα	16
β) Το περιουσιακό δικαίωμα	18
ΚΕΦΑΛΑΙΟ 5: Η εκμετάλλευση του έργου	19
ΚΕΦΑΛΑΙΟ 6: Η διάρκεια προστασίας της πνευματικής ιδιοκτησίας	23
ΒΙΒΛΙΟΓΡΑΦΙΑ – ΠΗΓΕΣ	25
ΕΠΙΜΕΤΡΟ	26
ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΝΟΜΟΘΕΣΙΑ.....	26
ΔΙΕΘΝΕΙΣ ΣΥΜΒΑΣΕΙΣ.....	111

ΠΡΟΛΟΓΟΣ

Το παρόν πόνημα αποτελεί πτυχιακή εργασία, της οποίας ο σκοπός είναι η ολοκλήρωση των απαραίτητων προϋποθέσεων, για τη λήψη του πτυχίου μου από τη Σχολή Ιστορίας και Μετάφρασης-Διερμηνείας του Ιονίου Πανεπιστημίου και συγκεκριμένα από το Τμήμα Ξένων Γλωσσών, Μετάφρασης & Διερμηνείας. Με στόχο τη δημιουργία ενός όσο το δυνατόν αρτιότερου συγγράμματος, ως προς τη μορφή και το περιεχόμενο, προχώρησα σε ανάλυση και ερμηνεία του ζητήματος των πνευματικών δικαιωμάτων σε συνδυασμό με το μεταφραστικό έργο. Η εργασία ολοκληρώθηκε κατόπιν ενδελεχούς μελέτης της ελληνικής νομοθεσίας περί πνευματικών δικαιωμάτων, διεθνών συμβάσεων και κοινοτικών οδηγιών, σχετικής βιβλιογραφίας, καθώς και βιβλιογραφίας που αφορά τη μετάφραση ως διανοητική διαδικασία και κλάδο του επιστητού. Ενδεικτικό τμήμα της προαναφερόμενης βιβλιογραφίας παρατίθεται στο τέλος της εργασίας. Ιδιαίτερη προσοχή δόθηκε στην ορθή και όσο το δυνατόν πιο κατανοητή παράθεση των πληροφοριών που συνέλεξα από τη βιβλιογραφία, αλλά και στην παράθεση παραδειγμάτων που να ανταποκρίνονται στην πραγματικότητα και στις απαιτήσεις του θέματος. Φυσικά, θα πρέπει να σημειωθεί ότι τυχόν παραλείψεις στο περιεχόμενο ή την ερμηνεία αυτού οφείλονται στο γεγονός ότι η ενασχόλησή μου με το θέμα εκτείνεται στα όρια που μου επιτρέπουν οι γνώσεις μου και η μελέτη της βιβλιογραφίας. Άλλωστε «όσο πιο πολλά μαθαίνω, τόσο πιο πολύ καταλαβαίνω πόσο λίγα ξέρω.»¹

Η μέθοδος που ακολούθησα για την ανάπτυξη του θέματος είναι η επανεξέταση των ήδη γεγραμμένων για τα δικαιώματα πνευματικής ιδιοκτησίας και η εφαρμογή τους στο συγκεκριμένο πεδίο της μετάφρασης. Η εργασία χωρίζεται σε δύο Ενότητες. Η Ενότητα Α' αναφέρεται στην έννοια της μετάφρασης. Η Ενότητα Β', η οποία χωρίζεται σε Κεφάλαια, παρουσιάζει τα πνευματικά δικαιώματα και τα συνδέει με τη μετάφραση. Στο Κεφάλαιο 1 γίνεται μια σύντομη εισαγωγή στο θέμα, παραθέτοντας τον ορισμό των δικαιωμάτων πνευματικής ιδιοκτησίας, καθώς και τον τρόπο που συνδέονται με τη μετάφραση. Στο Κεφάλαιο 2 γίνεται λόγος για το αντικείμενο των δικαιωμάτων πνευματικής ιδιοκτησίας, δηλαδή για το ποια έργα προστατεύονται και ποια όχι. Στο Κεφάλαιο 3 αναφέρεται το υποκείμενο της πνευματικής ιδιοκτησίας, δηλαδή ποιος είναι ο κάτοχός της. Στο Κεφάλαιο 4 υπογραμμίζεται ο διττός ρόλος του δικαιώματος, με άλλα λόγια το περιεχόμενό του. Το Κεφάλαιο 5 περιέχει τις συνθήκες εκμετάλλευσης του δικαιώματος και στο Κεφάλαιο 6 γίνεται λόγος για τη διάρκεια προστασίας του από τον νόμο.

Ως κατακλείδα του παρόντος προλόγου, θεωρώ απαραίτητο να ευχαριστήσω τον εποπτεύοντα καθηγητή της εργασίας μου, κύριο Μιχάλη Πολίτη, για την έγκριση του θέματος και την πολύτιμη βοήθεια και τις συμβουλές του, με σκοπό την επιτυχή έκβαση της συγγραφικής προσπάθειάς μου, τη διδάσκουσα, κυρία Φωτεινή Καρλάφτη, για την εμπιστοσύνη που μου έδειξε και την στήριξη που μου παρείχε, την κυρία Μαρία Κανελλοπούλου-Μπότη, Αναπληρώτρια Καθηγήτρια στο TABM της Σχολής Επιστημών της Πληροφορίας και Πληροφορικής του Ιονίου Πανεπιστημίου, για τις ιδιαίτερα ωφέλιμες πληροφορίες που μου παρείχε σχετικά με τη βιβλιογραφία που μελέτησα καθώς και όλους του καθηγητές μου

¹Τάδε έφη Σωκράτης, ο αρχαίος φιλόσοφος.

καθ'όλη τη διάρκεια της φοίτησής μου στο Τμήμα, διότι ενίσχυσαν την αγάπη μου για τη Μετάφραση και καθοδήγησαν τρόπον τινά την ακαδημαϊκή μου πορεία. Τέλος, θα ήθελα να ευχαριστήσω τους οικείους μου, καθώς χωρίς την αμέριστη συμπαράστασή τους και την υπομονή που επέδειξαν, η λήψη του πτυχίου μου θα ήταν εξαιρετικά δύσκολη, έως και αδύνατη.

ΕΝΟΤΗΤΑ Α΄

Η ΜΕΤΑΦΡΑΣΗ ΚΑΙ Ο ΜΕΤΑΦΡΑΣΤΗΣ

Ξετυλίγοντας το κουβάρι της γνώσης περί μετάφρασης και πνευματικών δικαιωμάτων, είναι απαραίτητη, αρχικά, η αναζήτηση των απαντήσεων στα ερωτήματα: Τι είναι η μετάφραση; Ποιο το περιεχόμενό της; Υπάρχει κάποια θεωρία που να την ορίζει; Κι έπειτα, τι είναι ο μεταφραστής; Ποιες είναι οι διαδικασίες που ακολουθεί και ποιες είναι οι δεξιότητές του;

Η μετάφραση –για να την «κλείσουμε» σε έναν, μάλλον, ελλιπή ορισμό, χάριν συντομίας– αποτελεί δραστηριότητα πολυεπίπεδη, δύσκολη και δημιουργική. Είναι η μεταφορά ενός πρωτότυπου κειμένου από μία γλώσσα-πηγή σε μια γλώσσα-στόχο, δηλαδή, η δημιουργία ενός κειμένου ισοδύναμου με το πρωτότυπο σε όλα τα επίπεδα.² Με άλλα λόγια, η μετάφραση είναι τέχνη, δημιουργία, επιστήμη ή μήπως είναι απλώς μια διανοητική διαδικασία; Η μετάφραση είναι όλα τα παραπάνω. «Είναι απλώς αυτό που οι μεν αρχαίοι Έλληνες ονόμαζαν «μῆτις», θέλοντας να μιλήσουν συνολικά για την *ικανότητα κάποιου ανθρώπου περί το συμβουλευέιν, τη σοφία, τη σύνεση, την ευφυΐα και την πανουργία*, οι δε αγγλόφωνοι στις μέρες μας αποκαλούν *craft*, θέλοντας να τονίσουν ανθρώπινες ποιότητες, όπως *cunning*, *trickery* και *skill in deceiving*.»³ Η παλαιότερη εσωτερική ανάγκη των ανθρώπων για ερμηνεία του κόσμου και για επικοινωνία των διαφορετικών γλωσσών, με την πάροδο των χρόνων και την αύξηση των απαιτήσεων για γνώση και πληροφορία, έδωσαν το έναυσμα για μια ενδελεχή μελέτη της διαδικασίας της μετάφρασης. Οδηγηθήκαμε, έτσι σε μια θεωρία που πλαισιώνει τον συγκεκριμένο κλάδο, ο οποίος «έπαψε να είναι είδος απασχόλησης για τον ελεύθερο, τον ιδιωτικό χρόνο»⁴, στηρίχθηκε σε θεωρητικά μοντέλα και φτάσαμε πλέον να μιλάμε για κλάδο του επιστητού. Άρα η μετάφραση είναι και επιστήμη.

Τότε ο μεταφραστής, «το δρων υποκείμενο της μετάφρασης»⁵ είναι «τεχνίτης/καλλιτέχνης ή επιστήμονας;» Αναλόγως, ο μεταφραστής είναι όλα τα παραπάνω, αλλά κατά βάση είναι «επικοινωνός (αναγνώστης ή ακροατής, μονόγλωσσος ή δίγλωσσος) που δέχεται σήματα γραπτού ή προφορικού λόγου και τα επεξεργάζεται, καθ' όσον διαθέτει την επικοινωνιακή ικανότητα (communicative competence) ή, καλύτερα, την ικανότητα χρήσεως της γλώσσας.»⁶ Φυσικά, δεν είναι μόνο το γλωσσικό στοιχείο στο οποίο διαφέρει το μετάφρασμα από το πρωτότυπο. Ο μεταφραστής οφείλει να μελετήσει και να εφαρμόσει προσεκτικά τα ιστορικά και εθνολογικά στοιχεία της κοινότητας και της κουλτούρας από τη γλώσσα της οποίας μεταφράζει.⁷ Μια πρότυπη μεθοδολογική ανάλυση της διαδικασίας που ακολουθεί ο μεταφραστής για να φτάσει, εν τέλει, στο επιθυμητό (ίσως) αποτέλεσμα και αποδεικνύει, επίσης, ότι η μετάφραση είναι και επιστήμη, είναι η εξής:

²Μπατσαλιά Φρειδερίκη, σελ. 13

³Κεντρωτής Γιώργος, σελ. 45

⁴Μπατσαλιά Φρειδερίκη, σελ. 14

⁵Κεντρωτής Γιώργος, σελ. 45

⁶Κεντρωτής Γιώργος, σελ. 46

⁷Κεντρωτής Γιώργος, σελ. 47

1. «Κινούμενος στο επίπεδο ιδεών της γλώσσας-πηγής, ο μεταφραστής αναλύει, ερμηνεύει και κατανοεί τις μεταφραστικές ενότητες και τον επικοινωνιακό σκοπό του πρωτοτύπου.»
2. «Μεταβαίνοντας στο επίπεδο ιδεών της γλώσσας-στόχου, ο μεταφραστής προσπαθεί να επανασυλλάβει τη μεταφραστική ενότητα εντός των δεδομένων της γλωσσικής εκείνης κοινότητας.»
3. «Ακολουθώς προβαίνει σε διασταύρωση των ιδεών, ελέγχει, δηλαδή, πού και πόσο συμπίπτουν οι ιδέες αυτές.»
4. Τώρα μόλις ο μεταφραστής περνά στην κύρια πράξη της μετάφρασης, δηλαδή διερευνά το γλωσσικό σύστημα της γλώσσας-στόχου για να αποδώσει σε επίπεδο ομιλίας τον κόσμο των ιδεών.»
5. «Η προσωπική ικανότητα χειρισμού της γλώσσας-στόχου εκ μέρους του μεταφραστή γίνεται ορατή μόλις στο τελευταίο αυτό στάδιο, κατά το οποίο θα εναρμονίσει τις από το γλωσσικό σύστημα περιεχόμενες δυνατότητες στις λεξιλογικές, μορφοσυντακτικές και υφολογικές εκείνες συμβάσεις, που στη γλώσσα-στόχο διέπουν το συγκεκριμένο είδος κειμένου.»⁸

Η μετάφραση είναι δημιουργία λόγου, ασχολείται με κείμενα, με οπτικοακουστικό υλικό, με οποιαδήποτε πλευρά της διανόησης και της καθημερινότητας. Όπως κάθε δημιούργημα σε αυτόν τον κόσμο, το οποίο ξεφεύγει από τα όρια της προσωπικής ενασχόλησης και ιδιωτικής εκμετάλλευσης, έτσι και η μετάφραση, ως διαδικασία, το μετάφρασμα, ως αποτέλεσμα της και ο μεταφραστής, ως υποκείμενό της, προστατεύονται από τον νόμο και οφείλουν να τον τηρούν. Τέλος, λόγω της αναφοράς σε έργα λόγου, έργα διανόησης, η μετάφραση και ο μεταφραστής υπόκεινται σε νόμους περί δικαιωμάτων πνευματικής ιδιοκτησίας. Παρακάτω, βασικός μας οδηγός θα είναι ο νόμος 2121/1993 για την Πνευματική ιδιοκτησία και τα Συγγενικά Δικαιώματα. Επίσης, θα γίνει αναφορά στην Διεθνή Σύμβαση Βέρνης-Παρισιού, η οποία πλαισιώνει, επίσης, τα πνευματικά δικαιώματα.

⁸Μπατσαλιά Φρειδερίκη, σελ. 18-19

ΕΝΟΤΗΤΑ Β΄

ΤΑ ΠΝΕΥΜΑΤΙΚΑ ΔΙΚΑΙΩΜΑΤΑ ΚΑΙ Η ΣΥΝΔΕΣΗ ΤΟΥΣ ΜΕ ΤΗ ΜΕΤΑΦΡΑΣΗ

ΚΕΦΑΛΑΙΟ 1: Ο ορισμός της πνευματικής ιδιοκτησίας

Με τον όρο «πνευματική ιδιοκτησία» ορίζεται «ο κλάδος του ιδιωτικού δικαίου που ρυθμίζει την προστασία του δημιουργού, αλλά κυρίως τα δικαιώματα που η έννομη τάξη αναγνωρίζει στο δημιουργό πάνω στο έργο του.»⁹ Σύμφωνα με την ελληνική νομοθεσία και συγκεκριμένα τον Ν.2121/1993, άρθρο 1, η πνευματική ιδιοκτησία περιλαμβάνει δύο δικαιώματα με αποκλειστικό και απόλυτο χαρακτήρα, το περιουσιακό και το ηθικό δικαίωμα. Αξίζει να σημειωθεί ότι στον νόμο αναφέρεται πρώτο το περιουσιακό δικαίωμα, δίχως αυτό να σημαίνει ότι η σημασία του ηθικού δικαιώματος τίθεται στο περιθώριο.¹⁰ Το ηθικό δικαίωμα προστατεύει την ηθική σχέση κάθε δημιουργού με το δημιούργημά του και έχει προσωπικό χαρακτήρα, ενώ το περιουσιακό δικαίωμα προστατεύει τα περιουσιακά συμφέροντά του, που απορρέουν από την οποιαδήποτε εκμετάλλευση του δημιουργήματος και έχει κυρίως οικονομικό χαρακτήρα.¹¹ Κάθε πνευματικό δημιούργημα, με άλλα λόγια κάθε έργο (κείμενο, μουσική κ.λπ.), το οποίο είναι και το βασικό αντικείμενο της πνευματικής ιδιοκτησίας, είναι φύσει μοναδικό και ανεπανάληπτο. Ο δημιουργός έχει μια ιδιαίτερα στενή σχέση με το δημιούργημά του και οποιαδήποτε προσπάθεια καταπάτησης αυτής της σχέσης κάνει αναγκαία την προστασία του υποκειμένου και του αντικειμένου από το νομικό πλαίσιο που καλύπτει την πνευματική ιδιοκτησία.¹²

Ο δημιουργός, συμβάλλοντας στην πολιτιστική κληρονομιά και τη συλλογική μνήμη της ανθρωπότητας οφείλει να προστατεύεται έννομα από τη ραγδαία ανάπτυξη των τεχνολογικών μέσων που μπορούν εύκολα να συμβάλλουν στη διάδοση των έργων του δημιουργού με παράνομο τρόπο, καταπατώντας το ηθικό και περιουσιακό δικαίωμα επί του έργου του. Φυσικά, οφείλει να προστατεύεται και από τον καταναλωτή-αναγνώστη, ο οποίος, ίσως παθητικά, γίνεται διανομέας και χρήστης του παρανόμως διεδιδόμενου έργου. Ο δημιουργός οφείλει, επίσης, να δρα σεβόμενος τα πνευματικά δικαιώματα των έργων που μεταφράζει.¹³ Τον δημιουργικό χαρακτήρα της μετάφρασης αναγνώρισε η έννομη τάξη ήδη από το 1886 με την υπογραφή της Διεθνούς Σύμβασης της Βέρνης για την προστασία των καλλιτεχνικών και λογοτεχνικών έργων.¹⁴

ΚΕΦΑΛΑΙΟ 2:

α) Το αντικείμενο της πνευματικής ιδιοκτησίας

Αντικείμενο της πνευματικής ιδιοκτησίας ορίζεται το *έργο* ως *άυλο αγαθό*. Με την έννοια «άυλο αγαθό» εννοούμε την ύπαρξη ενός δημιουργήματος «στον χώρο των νοημάτων και των

⁹Καλλινίκου Διονυσία, Πρόλογος Β΄ Έκδοσης

¹⁰Καλλινίκου Διονυσία, Κεφάλαιο Πρώτο, §16

¹¹Κουμάντος Γιώργος, Ι.1

¹²Κουμάντος Γιώργος, Ι.1

¹³Καλλινίκου Διονυσία, Πρόλογος Β΄ Έκδοσης

¹⁴Κοτσίρης Ε. Λάμπρος, Κεφάλαιο Α΄, 4.α.

αισθητικών επιτευγμάτων.»¹⁵ Το έργο, όμως, αρχίζει να υφίσταται μόνο όταν περάσει στον αισθητό κόσμο. Με άλλα λόγια, το μετάφρασμα υφίσταται ως έργο μόνον εφόσον αποτυπωθεί στο χαρτί, οπότε πρόκειται για σταθερό υπόστρωμα, ή μεταδοθεί με ηχητικά ή οπτικά κύματα (π.χ. υπότιτλοι κ.λπ.), οπότε πρόκειται για φευγαλέο υπόστρωμα.¹⁶ «Η Διεθνής Σύμβαση Βέρνης (-Παρισιού) επιτρέπει στις εθνικές νομοθεσίες να ορίσουν ως προϋπόθεση της προστασίας του έργου τη σταθερή ενσωμάτωση (fixation sur un support matériel) ή, κατά την επίσημη ελληνική μετάφραση «αποτύπωση επί τινος υλικού στηρίγματος» [...] Πάντως, και κατά τα δίκαια που δεν απαιτούν σταθερή ενσωμάτωση, όπως το ελληνικό, η ενσωμάτωση του έργου σε ηχητικά ή οπτικά κύματα που το κάνουν προσιτό στην ακοή ή την όραση είναι το ελάχιστο όριο που απαιτείται για να υπάρχει έργο κατά το δίκαιο».¹⁷ Στο σημείο αυτό επιβάλλεται να γίνει μια παραλλαγή, διότι πλέον ως έργα θεωρούνται και οι βάσεις δεδομένων, σύμφωνα με την παράγραφο 2α, η οποία προστέθηκε με το άρθρο 7 παρ. 1 του Ν.2819/2000 σε εναρμόνιση με την Οδηγία 96/9 για τη νομική προστασία τους, οι οποίες βρίσκονται σε ηλεκτρονική μορφή και αποτελούν πολύτιμο εργαλείο υποβοήθησης των μεταφραστών.¹⁸ Οι βάσεις δεδομένων είναι προσιτές στον ηλεκτρονικό υπολογιστή ή σε άλλη ηλεκτρονική συσκευή. Ο άνθρωπος δεν αντιλαμβάνεται απευθείας τη βάση δεδομένων, αλλά αντιλαμβάνεται τα αποτελέσματα αυτής, όταν εμφανίζονται στην οθόνη της συσκευής. Να σημειωθεί ότι, η αναγνώριση από το δίκαιο του έργου εφόσον αυτό αποτυπωθεί σε υλικό υπόστρωμα, δεν σημαίνει την παραγνώριση της βασικής αρχής, ότι το έργο ποτέ δεν ταυτίζεται με το υλικό υπόστρωμά του, διότι το πνευματικό δημιούργημα «υπερβαίνει» τον υλικό φορέα του.

Η παρ. 4 του άρθρου 2 αναφέρει ότι η *αξία* και ο *προορισμός* του έργου δεν είναι απαραίτητα στοιχεία για την προστασία του, ωστόσο στην παρ. 1 εξάγονται η πρωτοτυπία και η μορφή.

Όσον αφορά τη *μορφή*, το άρθρο 2 παρ. 1 του Ν.2121/1993 αναφέρει ρητά ότι «Ως έργο νοείται κάθε πρωτότυπο πνευματικό δημιούργημα λόγου, τέχνης ή επιστήμης που εκφράζεται με **οποιαδήποτε** μορφή...». Προστατεύονται τα έργα του προφορικού ή γραπτού λόγου, τα multimedia έργα (έργα με κείμενο-εικόνα-ήχο) κ.λπ. Στην προκειμένη περίπτωση, η μετάφραση μπορεί να αντικατοπτρισθεί σε ποικίλλες κατηγορίες έργων, αφού το μετάφρασμα μπορεί να βρίσκεται σε γραπτή μορφή, μπορεί να απαγγελθεί ή να αποτελεί στοιχείο ενός έργου που συνδυάζει κείμενο και εικόνα. Η γενικώς κρατούσα αρχή του δικαίου της πνευματικής ιδιοκτησίας, ότι προστατεύεται η *μορφή* και όχι η *ιδέα*, οφείλεται στην επίδραση του γερμανικού ιδεαλισμού και στον Fichte, σύμφωνα με τον οποίο η ιδέα είναι κοινό κτήμα, και μόνον η σύνθεση των ιδεών, η οποία προέρχεται από τον δημιουργό, παραμένει δική του. Αργότερα, ο Kohler, προχώρησε σε τριπλή διάκριση των στοιχείων του έργου: ιδέα, εσωτερική μορφή (σύνδεση ιδεών, περιεχόμενο, σχεδιασμός) και εξωτερική μορφή (διατύπωση, έκφραση).¹⁹ Αναλογικά, πολλοί μεταφραστές μπορεί να έχουν την ιδέα, τη μετάφραση ενός λογοτεχνικού έργου ενός συγκεκριμένου συγγραφέα. Στο στάδιο αυτό, κανείς δεν είναι δικαιούχος πνευματικής ιδιοκτησίας της ιδέας του, διότι αυτή είναι ελεύθερη. Έπειτα, ο κάθε μεταφραστής προχωρά στον σχεδιασμό του περιεχομένου της ιδέας του. Ο καθένας συνδυάζει με διαφορετικό τρόπο τις ιδέες του. Άρα μπορούμε να μιλάμε για σχετική μοναδικότητα, η οποία αρχίζει να δημιουργεί τις προϋποθέσεις για κατοχή πνευματικών δικαιωμάτων, η οποία

¹⁵Κουμάντος Γιώργος, III.1.

¹⁶Κουμάντος Γιώργος, III.1.

¹⁷Κουμάντος Γιώργος, III.1.

¹⁸Καλλινίκου Διονυσία, Κεφάλαιο Δεύτερο, I, §18

¹⁹Κοτσίρης Ε. Λάμπρος, Κεφάλαιο Β', 1.γ.2.

κατοχυρώνεται στο τρίτο στάδιο, με την έκφραση της μετάφρασης, τη διατύπωσή της σε υλικό φορέα. Τότε, ο καθένας, δίχως να τηρήσει συγκεκριμένες διατυπώσεις, δηλαδή, χωρίς να καταθέσει οπουδήποτε αίτημα κατοχύρωσης της πνευματικής ιδιοκτησίας επί του έργου του, γίνεται κάτοχός της. Υπάρχει, ωστόσο, το ζήτημα της απόδειξης. Πώς αποδεικνύεται η ημερομηνία και χρονολογία που δημιουργήθηκε το έργο; Για την απόκτηση βεβαίας χρονολογίας υπάρχουν διάφοροι τρόποι, όπως η αποστολή συστημένης επιστολής από τον δημιουργό στον εαυτό του την οποία θα ανοίξει μόνο εάν τεθεί ζήτημα ο δικαστής ή σε τρίτον ή κατάθεση σε συμβολαιογράφο. Υπάρχει η δυνατότητα κατάθεσης και σε οργανισμούς στο εξωτερικό.²⁰

Όσον αφορά την πρωτοτυπία, αποτελεί αποτέλεσμα της προσωπικής συμβολής του δημιουργού, χάρη στην οποία το έργο παρουσιάζει ιδιαίτερη ατομικότητα, που πολλές φορές βασίζεται στην έννοια της στατιστικής μοναδικότητας, και διαχωρίζεται από την έννοια του νέου, καθώς ένα έργο μπορεί να είναι πρωτότυπο αλλά όχι νέο.²¹ Για παράδειγμα, το μετάφρασμα του κάθε μεταφραστή είναι μοναδικό, διότι αυτός έχει ακολουθήσει τον δικό του ξεχωριστό τρόπο σύνδεσης των ιδεών του και έκφρασής τους, η γλώσσα του διακρίνεται για το προσωπικό της στοιχείο που τη συνδέει άμεσα με τον δημιουργό. Ποτέ δύο οι περισσότερα μεταφράσματα του ίδιου έργου δεν είναι πανομοιότυπα, ναι μεν παρόμοια, αλλά όχι απολύτως ίδια. Η έννοια της πρωτοτυπίας μεταβάλλεται ανάλογα με τα πολιτιστικά και κοινωνικά δεδομένα της κάθε εποχής. Ωστόσο, η προσωπική συμβολή του δημιουργού, η ατομικότητα και η μοναδικότητα είναι αναλλοίωτα κριτήρια ανά τα χρόνια.²² Γενικά, το κριτήριο της πρωτοτυπίας δημιουργεί αρκετές φορές προβλήματα, διότι πρόκειται για κριτήριο ολίγον τι αυθαίρετο. Ωστόσο, σε περιπτώσεις που η λύση στο πρόβλημα δεν προκύπτει από τη νομοθεσία, καλείται η έννομη τάξη να κρίνει την πρωτοτυπία του έργου, βασισμένη σε απτά στοιχεία.

Στο σημείο αυτό εύλογα γεννάται η απορία: Μπορούμε να μιλάμε για πρωτοτυπία στην περίπτωση της μετάφρασης, η οποία βασίζεται σε ένα άλλο πρωτότυπο έργο; Η νομοθεσία αναφέρει ότι προστατεύονται επίσης τα έργα που παρουσιάζουν πρωτοτυπία στον τρόπο επιλογής και διευθέτησης του υλικού τους. Σύμφωνα με το άρθρο 2 παρ. 2 του Ν.2121/1993 (όπως τροποποιήθηκε με το άρθρο 7 παρ. 2 Ν.2819/2000) «Νοούνται επίσης ως έργα οι μεταφράσεις, οι διασκευές, οι προσαρμογές και οι άλλες μετατροπές έργων ή εκφράσεων της λαϊκής παράδοσης καθώς και οι συλλογές έργων ή συλλογές εκφράσεων της λαϊκής παράδοσης ή απλών γεγονότων και στοιχείων, όπως οι εγκυκλοπαίδειες, οι ανθολογίες, εφόσον η επιλογή ή η διευθέτηση του περιεχομένου τους είναι πρωτότυπη. Η προστασία των έργων της παρούσας παραγράφου γίνεται με την επιφύλαξη των δικαιωμάτων στα προϋπάρχοντα έργα, που χρησιμοποιήθηκαν ως αντικείμενο των μετατροπών ή των συλλογών». Η μετάφραση αποτελεί παράγωγο έργο, κατά την οποία ο μεταφραστής-δημιουργός συνθέτει ή εκφράζεται βασιζόμενος σε προϋπάρχοντα έργα. Γι' αυτό, οφείλει να σέβεται τα δικαιώματα του αρχικού έργου, εφόσον αυτά εξακολουθούν να υπάρχουν, ζητώντας την άδεια του αρχικού δημιουργού ή των κληρονόμων της πνευματικής ιδιοκτησίας, σε περίπτωση που επιθυμεί να μεταφράσει ένα έργο. Βεβαίως, η μετάφραση όντας παράγωγο έργο κατά τη σύνθεση και πρωτότυπο έργο κατά την έκφραση γεννά αυτομάτως το δικαίωμα στον μεταφραστή να προστατεύει το μετάφρασμά του.²³ «Ο μεταφραστής χρησιμοποιώντας

²⁰ Σταματούδη Ειρήνη, Σεμινάριο Συγγραφέων και Μεταφραστών – Ο.Π.Ι.

²¹ Καλλινίκου Διονυσία, Κεφάλαιο Δεύτερο, ΙΙΙ, §21

²² Καλλινίκου Διονυσία, Κεφάλαιο Δεύτερο, ΙΙΙ, §23

²³ Κοτσίρης Ε. Λάμπρος, Κεφάλαιο Β', 1.δ.1.

τις ιδιαιτερότητες της γλώσσας στην οποία μεταφράζει, επιλέγοντας τις λέξεις και τις εκφράσεις που αποδίδουν το μεταφραζόμενο έργο, δημιουργεί. Η ορθότητα ή η ποιότητα της μετάφρασης δεν ενδιαφέρει για τον χαρακτηρισμό της ως έργου. Γι' αυτό η μετάφραση, ως παράγωγο έργο νοείται μόνο υπό στενή έννοια, δηλαδή εκείνη που αποδίδει όσο το δυνατόν ακριβέστερα το πρωτότυπο μέσω λέξεων με κατά το δυνατό ισοδύναμο νοηματικό και συναισθηματικό περιεχόμενο. Ο μεταφραστής δημιουργός προστατεύεται αυτοτελώς έναντι οποιουδήποτε ακόμη και έναντι του δημιουργού του αρχικού έργου σε περίπτωση προσβολής του δικαιώματός του. Το παράνομο της προσβολής δεν μπορεί να άρει η συναίνεση του δημιουργού του αρχικού έργου. Αντίθετα, σε περίπτωση *μεταφοράς*, δηλαδή ελεύθερης μετάφρασης, ή *μεταποίησης*, όπου διατηρείται μεν ο μύθος αλλά αντικαθίσταται η μορφή που έχει δώσει ο δημιουργός του πρωτότυπου με τη μορφή που θέλει ο μεταποιητής, εμβαθύνοντας όμως μέσα στο πνέυμα του αρχικού δημιουργού, δεν πρόκειται για μετάφραση αλλά για διασκευή ή μετατροπή π.χ. λογοτεχνικού έργου, χωρίς να αποκλείεται σε ορισμένες από τις τελευταίες περιπτώσεις η ατομικότητα του νέου έργου να είναι τόσο έντονη ώστε τα χαρακτηριστικά του χρησιμοποιηθέντος έργου να μη διαφαίνονται πια.»²⁴

«Οι εκφράσεις της λαϊκής παράδοσης, ενώ δεν αποτελούν αυτό καθαυτό αντικείμενο της προστασίας, μπορούν να προστατευθούν όταν πάρουν τη μορφή παράγωγων έργων π.χ. μετάφραση λαϊκού παραμυθιού από μια γλώσσα σε μια άλλη [...]. Σχετικά με τις συλλογές θα πρέπει να τονιστεί ότι [...] προστατεύονται όχι μόνο οι *συλλογές έργων*, αλλά και οι *συλλογές εκφράσεων της λαϊκής παράδοσης ή απλών γεγονότων και στοιχείων*, με την προϋπόθεση ότι η επιλογή ή η διευθέτηση του περιεχομένου τους είναι πρωτότυπη. [...] Εδώ ανήκουν κυρίως οι εγκυκλοπαίδειες, τα λεξικά και οι ανθολογίες.»²⁵ Δηλαδή, η περίπτωση συλλογής διάφορων ποιημάτων από τον ίδιο ή διαφορετικούς ποιητές προστατεύεται από τα πνευματικά δικαιώματα, διότι αποτελεί παράγωγο έργο και συλλεκτικό ταυτόχρονα, εφόσον το κριτήριο της πρωτοτυπίας τηρείται χωρίς αμφιβολία.

Αντικείμενο προστασίας αποτελούν και οι βάσεις δεδομένων, σημαντικό εργαλείο στο έργο των μεταφραστών, όπως προαναφέρθηκε. «Ως βάση δεδομένων νοείται η «συλλογή έργων», δεδομένων, άλλων ανεξάρτητων στοιχείων, διευθετημένων κατά συστηματικό ή μεθοδικό τρόπο και ατομικώς προσιτών με ηλεκτρονικά μέσα ή με άλλο τρόπο. [...] Κατασκευαστής βάσης δεδομένων είναι το πρόσωπο (φυσικό ή νομικό) που παίρνει την πρωτοβουλία κατασκευής βάσης δεδομένων και τον αντίστοιχο κίνδυνο των επενδύσεων. [...] Για τις ηλεκτρονικές βάσεις δεδομένων, η φυσική αποθήκευση των επιμέρους στοιχείων (του υλικού) δεν είναι προϋπόθεση για την ύπαρξη βάσης δεδομένων.»²⁶

Παραπάνω έγινε αναφορά στα αντικείμενα της πνευματικής ιδιοκτησίας, ωστόσο, κρίνεται απαραίτητη η συνοπτική αναφορά και στους περιορισμούς, στα αντικείμενα που δεν προστατεύονται από το δίκαιο της πνευματικής ιδιοκτησίας.

β) Οι περιορισμοί της πνευματικής ιδιοκτησίας

Οι περιορισμοί του δικαιώματος δικαιολογούνται για λόγους κοινωνικής πολιτικής και αποβλέπουν κυρίως στην προστασία της ολότητας. Συνοπτικά είναι οι εξής:

Α) Παράθεση αποσπασμάτων.

²⁴Κοτσίρης Ε. Λάμπρος, Κεφάλαιο Β', 1.δ.2

²⁵Καλλινίκου Διονυσία, Κεφάλαιο Δεύτερο, VII, §39

²⁶Κοτσίρης Ε. Λάμπρος, Κεφάλαιο Β', 1.ε.

Β) Χρήση για λόγους ενημέρωσης.

- Αναπαραγωγή και διάδοση στο κοινό έργων κατά την περιγραφή γεγονότων της επικαιρότητας.
- Πολιτικοί λόγοι, δικανικές αγορεύσεις, κηρύγματα, προσφωνήσεις και άλλα έργα παρόμοιας φύσης.

Γ) Αναπαραγωγή για σκοπούς εκπαιδευτικούς.

- Αναπαραγωγή για διδασκαλία.
- Αναπαραγωγή σε σχολικά βιβλία.

Δ) Αναπαραγωγή για δικαστικούς ή διοικητικούς σκοπούς.

Ε) Αναπαραγωγή από βιβλιοθήκες και αρχεία.

Στ) Αναπαραγωγή κινηματογραφικών έργων.

Ζ) Έργα που βρίσκονται σε δημόσιο χώρο.

Η) Δημόσια παράσταση ή εκτέλεση σε ειδικές περιστάσεις.

Θ) Παρουσίαση στο κοινό και αναπαραγωγή εικαστικών έργων.

Ι) Αναπαραγωγή για ιδιωτική χρήση.

Κ) Παλαιά έργα, των οποίων έχει παρέλθει ο χρόνος προστασίας.

Λ) Εκφράσεις λαϊκής παράδοσης, όπου ο δημιουργός είναι άγνωστος ή έχει παρέλθει ο χρόνος προστασίας τους.

Για τα προαναφερόμενα έργα να σημειωθεί ότι σε οποιαδήποτε περίπτωση μπορεί να εφαρμοσθεί η μετάφραση, ο μεταφραστής δεν οφείλει να λάβει άδεια από τον δημιουργό του αρχικού έργου για να προχωρήσει στη μετάφρασή του.²⁷

²⁷Καλλινίκου Διονυσία, Κεφάλαιο Δέκατο, Ι

ΚΕΦΑΛΑΙΟ 3: Το υποκείμενο της πνευματικής ιδιοκτησίας

Σύμφωνα με το άρθρο 6 παρ. 1 του Ν.2121/1993 «ο δημιουργός...είναι ο αρχικός δικαιούχος του περιουσιακού και του ηθικού δικαιώματος επί του έργου», ρητή αρχή, η οποία ονομάζεται «η αρχή της αλήθειας».²⁸ Άρα, ο μεταφραστής είναι ο μοναδικός δικαιούχος της πνευματικής ιδιοκτησίας του μεταφράσματος. Ωστόσο, παρακάτω αναφέρονται ορισμένες περιπτώσεις, στις οποίες θα πρέπει να δοθεί ιδιαίτερη σημασία.

Αρχικά, «απόκλιση από τον κανόνα ότι ο δημιουργός είναι ο αρχικός δικαιούχος προβλέπεται μόνο για τα **ανώνυμα ή ψευδώνυμα έργα**. Στις περιπτώσεις αυτές η πνευματική ιδιοκτησία αποκτάται πρωτογενώς²⁹ από πρόσωπο διαφορετικό από αυτό του δημιουργού, το οποίο μπορεί να είναι και νομικό. Πρόκειται για τη λεγόμενη πλασματική κτήση [...] που προβλέπεται στο άρθρο 11 Ν.2121/1993, όπως τροποποιήθηκε με το άρθρο 8 παρ. 3 Ν.2557/1997. [...] Στην περίπτωση αυτή γίνεται δεκτό ότι καθιερώνεται ένα νομικό πλάσμα που εξυπηρετεί κυρίως τον σκοπό να μην μείνουν απροστάτευτα τα ανώνυμα και ψευδώνυμα έργα. Το νομικό πλάσμα παύει να ισχύει όταν εμφανισθεί ο πραγματικός δικαιούχος, οπότε αυτός πλέον αποκτά τα σχετικά δικαιώματα στην κατάσταση που τα άφησε ο πλασματικός δικαιούχος. Βέβαια το νομικό πλάσμα ισχύει έναντι των τρίτων, όπως ρητά προβλέπεται στην ίδια τη διάταξη του νόμου και όχι έναντι του αληθινού πνευματικού δημιουργού.»³⁰ Αυτό σημαίνει ότι ο μεταφραστής, όταν επιθυμεί να μεταφράσει ένα ανώνυμο ή ψευδώνυμο έργο ή όταν το έχει ήδη μεταφράσει και επιθυμεί να το δημοσιοποιήσει (έκδοση κ.λπ) οφείλει να αναζητήσει τον πλασματικό δικαιούχο της πνευματικής ιδιοκτησίας του αρχικού έργου και από αυτόν να πάρει τη σχετική άδεια.

Έπειτα, ιδιαίτερη σημασία έχουν τα **έργα των μισθωτών**, τα οποία δημιουργήθηκαν ύστερα από εκτέλεση σύμβασης εργασίας. «Στο πεδίο εφαρμογής του άρθρου 8 Ν.2121/1993 δεν περιλαμβάνονται τα έργα που δημιουργούνται σε εκτέλεση σύμβασης έργου.»³¹ Στο σημείο αυτό θα πρέπει να γίνει διαχωρισμός μεταξύ της **σύμβασης εργασίας** και της **σύμβασης έργου**. Η μεν «σύμβαση εξαρτημένης εργασίας υπάρχει, όταν οι συμβαλλόμενοι αποβλέπουν στην παροχή της συμφωνηθείσης εργασίας και στον μισθό, ανεξάρτητα από τον τρόπο πληρωμής του, και ο εργαζόμενος υπόκειται σε νομική και προσωπική εξάρτηση από τον εργοδότη που εκδηλώνεται με το δικαίωμα του τελευταίου να δίνει δεσμευτικές για τον εργαζόμενο εντολές και οδηγίες ως προς τον τρόπο και τον χρόνο παροχής της εργασίας και να ασκεί εποπτεία και έλεγχο για την διαπίστωση της συμμόρφωσης του εργαζομένου προς αυτές.»³² Στη δε «σύμβαση μίσθωσης έργου [...] οι συμβαλλόμενοι αποβλέπουν στην επίτευξη του συμφωνηθέντος τελικού αποτελέσματος, η πραγμάτωση του οποίου συνεπάγεται την αυτόματη λύση της μεταξύ των συμβαλλομένων συμβατικής σχέσης.»³³ Σκοπός του άρθρου 8 εδ. α' Ν.2121/1993 είναι να εξασφαλιστεί η προστασία του δημιουργού-μισθωτού έναντι του εργοδότη, στον οποίο αυτοδικαίως μεταβιβάζονται μόνο οι εξουσίες του περιουσιακού δικαιώματος, που είναι απαραίτητες για την εκπλήρωση του σκοπού της σύμβασης, σε περίπτωση που δεν υπάρχει διαφορετική συμφωνία. Σε οποιαδήποτε περίπτωση αμφιβολίας η θεωρία του σκοπού καθορίζει ποιες εξουσίες παραμένουν στον δημιουργό και

²⁸Καλλινίκου Διονυσία, Κεφάλαιο Τέταρτο, Ι

²⁹Πρωτογενής κτήση είναι εκείνη που υφίσταται όταν ο δημιουργός αποκτά αυτοδικαίως τα πνευματικά δικαιώματα του έργου του, χωρίς την τήρηση διατυπώσεων. Η περίπτωση των ανώνυμων ή ψευδώνυμων έργων είναι ιδιόμορφη.

³⁰Καλλινίκου Διονυσία, Κεφάλαιο Τέταρτο, ΙΙ

³¹Καλλινίκου Διονυσία, Κεφάλαιο Τέταρτο, ΙΙΙ, Σημείωση 12

³²LegalNews24.gr, Διάκριση σύμβασης εργασίας από σύμβαση έργου (02/10/2015)

³³LegalNews24.gr, Διάκριση σύμβασης εργασίας από σύμβαση έργου (02/10/2015)

ποιες μεταβιβάζονται.³⁴ Αυτό σημαίνει ότι, στην περίπτωση που ο μεταφραστής εργάζεται ως μισθωτός σε μεταφραστικό γραφείο ή εταιρεία, διατηρεί τα πνευματικά δικαιώματα επί του έργου του και μεταβιβάζει στον εργοδότη εκείνες μόνο τις εξουσίες που είναι απαραίτητες για την οικονομική κυρίως εκμετάλλευση του έργου, δηλαδή εξουσίες που υπόκεινται στο περιουσιακό δικαίωμα.

Επιπλέον περιπτώσεις αποτελούν αυτές των **έργων συνεργασίας**, των **συλλογικών** και των **σύνθετων έργων**, στις οποίες ο δημιουργός δεν είναι ένας, αλλά περισσότεροι.

«Έργα συνεργασίας θεωρούνται όσα έχουν δημιουργηθεί «με την άμεση σύμπραξη δύο ή περισσότερων δημιουργών, οι οποίοι είναι αρχικοί συνδικαιούχοι του περιουσιακού και του ηθικού δικαιώματος του έργου». [...] προϋποθέτουν ενότητα προσπάθειας όλων των συνδημιουργών, των οποίων η συνεισφορά κατευθύνεται στη δημιουργία του συνόλου. [...] Σύμφωνα με ρητή διάταξη του άρθρου 7 παρ. 1 εδ. β' Ν.2121/1993, το δικαίωμα ανήκει «κατά ίσα μέρη στους συνδημιουργούς», εκτός αν υπάρχει διαφορετική συμφωνία.»³⁵ Αναλογικά, κατά τη μετάφραση έργου που συνδημιουργούν περισσότεροι μεταφραστές, τα πνευματικά δικαιώματα κατανέμονται εξίσου στον καθένα.

«Συλλογικά έργα θεωρούνται, [...] όσα έχουν δημιουργηθεί με τις αυτοτελείς συμβολές περισσότερων δημιουργών κάτω από την πνευματική διεύθυνση και τον συντονισμό ενός φυσικού προσώπου. [...] είναι ο αρχικός δικαιούχος του περιουσιακού και του ηθικού δικαιώματος επί του συλλογικού έργου, ενώ οι δημιουργοί των επί μέρους συμβολών τους, εφόσον αυτές είναι δεκτικές χωριστής μεταβίβασης. [...] Τα συλλογικά έργα διαφέρουν από τα έργα συνεργασίας κατά το ότι στην πρώτη περίπτωση υπάρχει κάποιο πρόσωπο που έχει την πνευματική διεύθυνση, πρωτοβουλία και συντονισμό των περισσότερων δημιουργών.»³⁶ Στα προαναφερθέντα αντικατοπτρίζεται η περίπτωση μετάφρασης έργων μεγάλων σε έκταση, τα οποία ανατίθενται σε κάποια μεταφραστική εταιρεία, η οποία με τη σειρά της αναθέτει το έργο σε έναν *διαχειριστή μεταφραστικού έργου* (*translation project manager*). Ο ρόλος του διαχειριστή, που είναι φυσικό πρόσωπο, είναι να συντονίζει, να διευθύνει μια μεταφραστική ομάδα και να φροντίζει για την ομαλή έκβαση της μετάφρασης και την έγκαιρη και έγκυρη παράδοσή της στον πελάτη. Επομένως, είναι ο κάτοχος της πνευματικής ιδιοκτησίας του συλλογικού έργου, οι επιμέρους μεταφραστές είναι κάτοχοι των δικαιωμάτων των επιμέρους μερών που δούλεψαν και στη μεταφραστική εταιρεία μεταβιβάζονται όσες εξουσίες από το περιουσιακό δικαίωμα είναι απαραίτητες για την εκπλήρωση του σκοπού της σύμβασης μεταξύ της εταιρείας, του πελάτη και του διαχειριστή.

«Σύνθετο έργο είναι το έργο που απαρτίζεται από τμήματα που έχουν δημιουργηθεί χωριστά. Οι δημιουργοί τους είναι αρχικοί συνδικαιούχοι του περιουσιακού και του ηθικού δικαιώματος επί του σύνθετου έργου και αποκλειστικοί αρχικοί δικαιούχοι των δικαιωμάτων επί του τμήματος που δημιούργησε ο καθένας, εάν αυτό επιδέχεται χωριστή εκμετάλλευση. Ουσιαστικά, το σύνθετο έργο πραγματοποιείται με την ένωση περισσότερων έργων.»³⁷ Έτσι, σε παρόμοια περίπτωση που προαναφέρθηκε, εάν μια ομάδα που απαρτίζεται από μεταφραστές και προγραμματιστές ή σχεδιαστές ιστοσελίδων αναλάβει τη μετάφραση και προσαρμογή μιας ιστοσελίδας, οι μεταφραστές είναι αποκλειστικοί δικαιούχοι των

³⁴Καλλινίκου Διονυσία, Κεφάλαιο Τέταρτο, III

³⁵Καλλινίκου Διονυσία, Κεφάλαιο Τέταρτο, IV

³⁶Καλλινίκου Διονυσία, Κεφάλαιο Τέταρτο, IV

³⁷Καλλινίκου Διονυσία, Κεφάλαιο Τέταρτο, IV

μεταφρασμάτων τους, οι σχεδιαστές ιστοσελίδων αποκλειστικοί δικαιούχοι των μερών που εργάστηκαν και όλοι μαζί είναι δικαιούχοι των δικαιωμάτων επί του συνολικού έργου.

Επίσης, αναφορά θα πρέπει να γίνει στα **οπτικοακουστικά έργα**, τα οποία είναι έργα συλλογικά, των οποίων ο σκηνοθέτης τεκμαίρεται ότι είναι ο δημιουργός. Βέβαια, με νέο εδάφιο του άρθρου 34 παρ. 2 Ν.2121/1993 στους δημιουργούς των επιμέρους συμβολών περιλαμβάνονται οι: σεναριογράφος, συγγραφέας διαλόγων, μουσικοσυνθέτης, διευθυντής φωτογραφίας, σκηνογράφος, ενδυματολόγος, ηχολήπτης και επεξεργαστής τελικής σύνθεσης (μοντέρ).³⁸ Σ' αυτή την περίπτωση, ο υποτιτλιστής, εφόσον ο υποτιτλισμός είναι μια μορφή μετάφρασης, είναι πρωτογενής δικαιούχος των υποτίτλων που δημιούργησε και συνδικαιούχος επί του τελικού προϊόντος, εφόσον αυτό προβληθεί με δικούς του υποτίτλους.

Τέλος, σύμφωνα με το άρθρο 10 παρ. 1 Ν.2121/1993 τεκμαίρεται ως δημιουργός το πρόσωπο του οποίου το όνομα εμφανίζεται πάνω στον υλικό φορέα του έργου (π.χ. βιβλίο).³⁹ Μάλιστα, το όνομα ή το ψευδώνυμο του μεταφραστή, εφόσον δεν δημιουργεί αμφιβολία περί της ταυτότητάς του, θα πρέπει να αναφέρεται υποχρεωτικά και με εμφανή τρόπο στη σελίδα του κύριου τίτλου του έργου. Μετά από συμφωνία με τον εκδότη, το όνομα του μεταφραστή μπορεί να αναφέρεται και στο εξώφυλλο, σύμφωνα με το άρθρο 33 παρ. 7.⁴⁰

ΚΕΦΑΛΑΙΟ 4: Το περιεχόμενο της πνευματικής ιδιοκτησίας

α) Το ηθικό δικαίωμα

Το ηθικό δικαίωμα, όπως θεσπίζεται από τον Ν.2121/1993, είναι ένα από τα στοιχεία της πνευματικής ιδιοκτησίας και προστατεύει τον προσωπικό δεσμό του δημιουργού με το έργο του. Απαρτίζεται από τις εξής εξουσίες:

1. Η **εξουσία δημοσίευσης** αναφέρεται στο δικαίωμα του δημιουργού να αποφασίζει ο ίδιος τον χώρο, τον χρόνο και τον τρόπο που θα γίνει προσιτό το έργο του στο κοινό. Επίσης, αναφέρεται στην ελευθερία του δημιουργού να αποφασίζει τους όρους δημοσίευσής του (έκδοση, δημόσια εκτέλεση, ραδιοτηλεοπτική μετάδοση, θεατρική παράσταση). Η σημασία της συγκεκριμένης εξουσίας είναι μεγάλη, αφού κατόπιν ενεργοποίησης αυτής ενεργοποιείται και το περιουσιακό δικαίωμα του έργου, δηλαδή, ακολουθεί η οικονομική εκμετάλλευσή του. Να σημειωθεί ότι η Διεθνής Σύμβαση Βέρνης-Παρισιού δεν αναγνωρίζει την εξουσία δημοσίευσης ως επιμέρους εξουσία του ηθικού δικαιώματος. Πράγματι, ο μεταφραστής είναι υπεύθυνος να αποφασίσει τον τόπο, τον τρόπο και κυρίως τον χρόνο δημοσίευσης του έργου του, εφόσον δεν περιορίζεται αυστηρώς από τα πνευματικά δικαιώματα του πρωτότυπου έργου ή δεν έχει συμφωνήσει διαφορετικά σε σύμβαση.
2. Η **εξουσία αναγνώρισης της πατρότητας** επιτρέπει στον δημιουργό να απαιτεί την μνεία του ονόματός του (αστικό, καλλιτεχνικό ή ψευδώνυμο)⁴¹ πάνω σε κάθε αντίτυπο του έργου και σε οποιαδήποτε δημόσια χρήση του ή να κρατάει την ανωνυμία του. Στην περίπτωση συλλογικών ή συλλεκτικών έργων, όπου τα ονόματα των δημιουργών είναι πολλά, η μνεία τους, εφόσον δυσκολεύει πρακτικά την παρουσίαση του έργου,

³⁸Καλλινίκου Διονυσία, Κεφάλαιο Τέταρτο, V

³⁹Καλλινίκου Διονυσία, Κεφάλαιο Τέταρτο, VI

⁴⁰IP Rights.gr, Θεόδωρος Χίος, Πνευματικά Δικαιώματα και Μετάφραση, (07/04/2016)

⁴¹Κοτσίρης Ε. Λάμπρος, Κεφάλαιο Γ', Ι.3.β

γίνεται «στο μέτρο του δυνατού». Η αναγνώριση της πατρότητας του μεταφραστή γίνεται με ειδική διάταξη (άρθρο 33 παρ. 7 Ν.2121/1993), σύμφωνα με την οποία αυτό αναφέρεται υποχρεωτικά και με εμφανή τρόπο στη σελίδα του κύριου τίτλου του έργου και μπορεί να αναφέρεται και στο εξώφυλλο, κατόπιν συμφωνίας με τον εκδότη.

3. Η **εξουσία περιφρούρησης της ακεραιότητας του έργου** δίνει τη δυνατότητα στον δημιουργό να απαγορεύει οποιαδήποτε μεταβολή του έργου ερήμην του, καθώς και τον τρόπο παρουσίασής του στο κοινό. Ο δημιουργός μπορεί να επιτρέψει εγγράφως ορισμένες μεταβολές, π.χ. άδεια για διόρθωση γραφικών λαθών στην εκδοτική σύμβαση ή να επιτρέψει στον μεταφραστή τροποποιήσεις στο κείμενο από τη μια γλώσσα στην άλλη. Ο μεταφραστής μπορεί να επιτρέψει επιμέλεια της μετάφρασής του και τροποποίησή της, στα επιτρεπόμενα όρια.
4. Η **εξουσία προσπέλασης στο έργο** επιτρέπει στον δημιουργό να επικοινωνεί με το έργο του ακόμη και όταν έχει μεταβιβάσει το περιουσιακό δικαίωμα ή όταν η κυριότητα του υλικού φορέα ενσωμάτωσής του βρίσκεται σε άλλον. Ο σκοπός μπορεί να έγκειται στην απλή επιθυμία του δημιουργού να ξαναδεί το έργο του για ευχαρίστηση ή να το χρησιμοποιήσει για να πάρει στοιχεία τα οποία θα του χρησιμεύσουν σε περεταίρω δημιουργική δουλειά. Συνήθως οι μεταφραστές δεν επανεξετάζουν παλαιότερες μεταφράσεις τους, διότι είναι σχεδόν βέβαιο ότι θα επιθυμούν να τις τροποποιήσουν, εφόσον το γνωστικό τους πεδίο και οι δεξιότητές τους βελτιώνονται, παρά μόνο σε συγκεκριμένες περιπτώσεις που το απαιτούν ή προκειμένου να βελτιωθούν μαθαίνοντας από παλαιότερα ατοπήματά τους.
5. Η **εξουσία υπαναχώρησης ή μετανοίας** επιτρέπει στον δημιουργό να υπαναχωρεί από συμβάσεις εκμετάλλευσης ή μεταβίβασης του περιουσιακού δικαιώματος, εφόσον κρίνεται αναγκαίο για την προστασία της προσωπικότητάς του, με τον όρο καταβολής αποζημίωσης στον αντισυμβαλλόμενο για τη θετική ζημία⁴². Σε περίπτωση που ο δημιουργός θελήσει αργότερα να προβεί σε μεταβίβαση του περιουσιακού δικαιώματος ή σε εκμετάλλευση του ίδιου έργου, οφείλει στον παλαιό αντισυμβαλλόμενο τη δυνατότητα να εκμεταλλευθεί το έργο με όρους όμοιους ή ανάλογους με εκείνους που ίσχυαν κατά τον χρόνο της υπαναχώρησης. Εάν ο δημιουργός του πρωτότυπου έργου υπαναχωρήσει από τη σύμβαση μετάφρασης, τότε ο μεταφραστής οφείλει να το σεβαστεί και να μην προχωρήσει σε δημοσίευσή της, εφόσον δεν έχει συμφωνηθεί διαφορετικά. Εάν ο δημιουργός αποφασίσει να προβεί αργότερα σε εκ νέου εκμετάλλευση του έργου, οφείλει να παραχωρήσει την άδεια στον μεταφραστή να δημοσιεύσει τη μετάφρασή του και να λάβει τους καρπούς, με όρους όμοιους ή παρόμοιους με τους παλαιούς.⁴³

β) Το περιουσιακό δικαίωμα

Το περιουσιακό δικαίωμα εξασφαλίζει στον δημιουργό τη δυνατότητα να εκμεταλλευθεί οικονομικά το έργο του. Απαρτίζεται από τις εξής εξουσίες (δικαιώματα)⁴⁴:

⁴²Ως «θετική ζημία» εννοείται η μείωση της υπάρχουσας περιουσίας του ζημιωθέντος, η οποία μπορεί να συνίσταται σε μείωση του ενεργητικού ή σε αύξηση του παθητικού του.

⁴³Καλλινίκου Διονυσία, Κεφάλαιο Πέμπτο, I- VI

⁴⁴Με το άρθρο 81 παρ. 1 Ν.3057/2002 οι νομικοί όροι «εξουσία» και «δικαίωμα» θα πρέπει να θεωρούνται ταυτόσημοι και να χρησιμοποιούνται χωρίς καμία διαφοροποίηση ή διάκριση μεταξύ τους. (Καλλινίκου Διονυσία, Κεφάλαιο Έκτο, I.)

1. Η **εξουσία εγγραφής** και αναπαραγωγής αναγνωρίζει στον δημιουργό τη δυνατότητα να επιτρέπει ή να απαγορεύει την εγγραφή (πρώτη υλική ενσωμάτωση του έργου σε υλικό φορέα που αποτελεί τη βάση για την αναπαραγωγή του σε ένα ή περισσότερα αντίτυπα) και την άμεση ή έμμεση, προσωρινή ή μόνιμη αναπαραγωγή του έργου του με οποιοδήποτε μέσο και μορφή (παραγωγή ενός ή περισσότερων αντιτύπων). Η εξουσία αυτή εφαρμόζεται και στην ειδική περίπτωση των βάσεων δεδομένων. Οι περιορισμοί στο δικαίωμα αναπαραγωγής συμφωνούν με τη Διεθνή Σύμβαση Βέρνης-Παρισιού, εφόσον πληρούνται τρία κριτήρια, γνωστά ως «τεστ των τριών βημάτων» (three step test), δηλαδή όταν οι περιορισμοί προβλέπονται σε ειδικές περιπτώσεις, δεν βλάπτεται η κανονική εκμετάλλευση του έργου και δεν πλήττονται τα συμφέροντα του δημιουργού.
2. Η **εξουσία μετάφρασης** αναγνωρίζει στον δημιουργό τη δυνατότητα να επιτρέπει ή να απαγορεύει τη μετάφραση του έργου του. Αντίστοιχη διάταξη προβλέπεται και στο άρθρο 8 της Διεθνούς Σύμβασης Βέρνης-Παρισιού. Ειδικά, για τα προγράμματα ηλ. υπολογιστή απαιτείται άδεια του δικαιούχου και γίνεται μετάφραση είτε από μια γλώσσα προγραμματισμού σε μια άλλη είτε από μια μορφή που διαβάζεται από ανθρώπους σε μια που διαβάζεται από μηχανήματα. Επίσης, η εξουσία εφαρμόζεται και στην περίπτωση των βάσεων δεδομένων.
3. Η **εξουσία διανομής** αναγνωρίζει στον δημιουργό τη δυνατότητα να επιτρέπει ή να απαγορεύει τη διανομή στο κοινό του πρωτοτύπου ή των αντιτύπων του έργου του με οποιαδήποτε μορφή μέσω πώλησης ή άλλου τρόπου. Σκοπός του δικαιώματος είναι η δυνατότητα στον δημιουργό να ελέγχει την κυκλοφορία στο κοινό των υλικών φορέων πάνω στους οποίους ενσωματώνεται το έργο του.
4. Η **εξουσία εκμίσθωσης** (διάθεση προς χρήση πρωτοτύπων και αντιγράφων για περιορισμένο χρονικό διάστημα και για άμεσο ή έμμεσο οικονομικό ή εμπορικό όφελος) **και δημόσιου δανεισμού** (διάθεση προς χρήση για περιορισμένο χρονικό διάστημα, όχι, όμως, για άμεσο ή έμμεσο οικονομικό ή εμπορικό όφελος, από ιδρύματα ανοιχτά στο κοινό) εφαρμόζεται στα όρια που το έργο α) χρησιμοποιείται για περιορισμένο χρονικό διάστημα, δηλαδή επιστρέφεται, έτσι ώστε να διακριθεί από την πώληση ή τη δωρεά, β) επιφέρει άμεσο ή έμμεσο οικονομικό όφελος και γ) η διάθεσή του γίνεται από τα προαναφερθέντα ιδρύματα.
5. Η **εξουσία εισαγωγής** αναγνωρίζει τη δυνατότητα του δημιουργού να απαγορεύει την εισαγωγή αντιτύπων που παρήχθησαν στο εξωτερικό, χωρίς την άδειά του, ακόμη κι όταν πρόκειται για κράτος μέλος της τότε Ευρωπαϊκής Κοινότητας⁴⁵ ή με άδεια συμβατικά περιορισμένη, εφόσον πρόκειται για εισαγωγή από χώρες της τότε Ευρωπαϊκής Κοινότητας. Εφόσον η Ευρωπαϊκή Κοινότητα δεν υφίσταται πια, τα προαναφερθέντα ισχύουν για τις χώρες της Ευρωπαϊκής Ένωσης.
6. Η **εξουσία παρουσίασης** του έργου στο κοινό αναγνωρίζει στον δημιουργό τη δυνατότητα να επιτρέπει ή να απαγορεύει την παρουσίαση του έργου του στο κοινό, ενσυρμάτως ή ασυρμάτως ή με άλλον τρόπο, ώστε οποιοσδήποτε να έχει πρόσβαση στα έργα αυτά, όπου και όταν το επιλέγει ο ίδιος. Η εξουσία αυτή έχει μεγάλη

⁴⁵Ένας από τους πυλώνες δημιουργίας της τωρινής Ευρωπαϊκής Ένωσης. Το 1957, ιδρύθηκε η ΕΟΚ με τη Συνθήκη της Ρώμης, το 1992 μετονομάστηκε σε Ευρωπαϊκή Κοινότητα με τη Συνθήκη του Μάαστριχτ και το 2007 την διαδέχθηκε η Ευρωπαϊκή Ένωση, με τη Συνθήκη της Λισαβόνας. (www.europa.eu)

πρακτική σημασία στο πλαίσιο της ψηφιακής διάδοσης των έργων, συχνό φαινόμενο στην εποχή μας.

7. Η **εξουσία δημόσιας εκτέλεσης** αναγνωρίζει στον δημιουργό τη δυνατότητα να επιτρέπει ή να απαγορεύει τη δημόσια εκτέλεση του έργου του, δηλαδή την εκτέλεση που κάνει το έργο προσιτό σε έναν κύκλο προσώπων ευρύτερο από αυτόν της οικογένειας και του άμεσου κοινωνικού περιβάλλοντος. Όταν το κοινό έρχεται σε απευθείας επαφή με το έργο (π.χ. ανάγνωση της μετάφρασης ενός έργου σε θέατρο) η εκτέλεση είναι *άμεση*, ενώ όταν η παρουσίαση γίνεται μέσω υλικών φορέων (κινηματογραφική ταινία και υπότιτλοι κ.λπ.) η εκτέλεση είναι *έμμεση*.
8. Η **εξουσία ραδιοτηλεοπτικής μετάδοσης** είτε μέσω δορυφόρου είτε μέσω καλωδιακής μετάδοσης ή αναμετάδοσης, αναγνωρίζει στον δημιουργό τη δυνατότητα να επιτρέπει ή να απαγορεύει τη μετάδοση ή αναμετάδοση του έργου του με τη ραδιοφωνία και την τηλεόραση, με ηλεκτρομαγνητικά κύματα ή καλώδια ή με άλλους υλικούς αγωγούς ή με οποιονδήποτε άλλο τρόπο.⁴⁶ Δηλαδή, ο υποτιτλιστής έχει λόγο στη δυνατότητα προβολής των υποτίτλων του, ως μέρους μιας ταινίας ή μιας τηλεοπτικής σειράς κ.λπ., σε καλωδιακή ή δορυφορική τηλεόραση.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ 5: Η εκμετάλλευση του έργου

Στην πλειοψηφία των περιπτώσεων ο δημιουργός δεν έχει την οικονομική δυνατότητα να εκμεταλλευθεί ο ίδιος το έργο του, γι' αυτό απευθύνεται σε άλλους φορείς, εκδόσεις, ραδιοτηλεοπτικούς οργανισμούς κ.λπ., οι οποίοι αναλαμβάνουν τη σχετική εκμετάλλευση.

Αρχικά, θα πρέπει να αναφερθεί η **μεταβίβαση του περιουσιακού δικαιώματος** μεταξύ ζώντων ή αιτία θανάτου, η οποία προβλέπεται από το άρθρο 12 παρ. 1 Ν.2121/1993. Η παρ. 2 του ίδιου άρθρου αναφέρει το αμεταβίβαστο του ηθικού δικαιώματος με πράξη εν ζωή, ενώ μετά τον θάνατο του δημιουργού περιέχεται στους κληρονόμους του, που οφείλουν να το ασκούν σύμφωνα με τη θέληση του δημιουργού, εάν έχει ρητά εκφραστεί. Αυτός ο διαχωρισμός μεταξύ περιουσιακού και ηθικού δικαιώματος γίνεται, διότι πιθανή ολική μεταβίβαση θα ήταν ακραίος τρόπος εκμετάλλευσης του έργου, γιατί αποξενώνει τον δημιουργό από το δημιούργημά του.⁴⁷

Επιπλέον, το άρθρο 13 Ν.2121/1993 προβλέπει ειδικές ρυθμίσεις για τις **συμβάσεις και τις άδειες εκμετάλλευσης**. Με τις συμβάσεις ο αντισυμβαλλόμενος υποχρεούται να ασκήσει τις εξουσίες που απορρέουν από το περιουσιακό δικαίωμα, ενώ με τις άδειες δεν υποχρεούται να εκμεταλλευθεί το έργο, παρά μόνο να καταβάλλει στον δημιουργό την αντιπαροχή για τη σχετική εκμετάλλευση. Οι συμβάσεις και οι άδειες διακρίνονται σε αποκλειστικές και μη αποκλειστικές. Προβλέπεται ότι τα δικαιώματα εκείνου που αναλαμβάνει την εκμετάλλευση ή που αποκτά τη δυνατότητα εκμετάλλευσης δεν μπορούν να μεταβιβασθούν χωρίς τη συναίνεση του δημιουργού, για πράξεις εν ζωή, ενώ αιτία θανάτου τα δικαιώματα μεταβιβάζονται στους κληρονόμους του αντισυμβαλλόμενου, χωρίς τη συναίνεση του δημιουργού.⁴⁸

⁴⁶Καλλινίκου Διονυσία, Κεφάλαιο Έκτο, Ι- Χ

⁴⁷Καλλινίκου Διονυσία, Κεφάλαιο Όγδοο, ΙΙ

⁴⁸Καλλινίκου Διονυσία, Κεφάλαιο Όγδοο, ΙΙΙ

Όσον αφορά τα **μελλοντικά έργα** και τους **μελλοντικούς τρόπους εκμετάλλευσης**, το άρθρο 13 παρ. 5 Ν.2121/1993 προβλέπει ότι «η σύμβαση ή η άδεια δεν μπορεί ποτέ να περιλαμβάνει το σύνολο των μελλοντικών έργων του δημιουργού [...] και δεν μπορεί ποτέ να θεωρηθεί ότι αναφέρεται και σε τρόπους εκμετάλλευσης που δεν ήταν γνωστοί κατά το χρόνο κατάρτισης των σχετικών δικαιιοπραξιών».⁴⁹

Στη συνέχεια, ο **έγγραφος τύπος** για κάθε δικαιοπραξία, που καθιερώνεται με το άρθρο 14 Ν.2121/1993, εφόσον *scripta manent*, αφορά το περιουσιακό δικαίωμα και την άσκηση του ηθικού δικαιώματος. Μάλιστα, ρητά προβλέπεται ότι η μη τήρησή του επιφέρει την ακυρότητα της δικαιοπραξίας, την οποία μπορεί να επικαλεσθεί μόνο ο δημιουργός.⁵⁰

Το άρθρο 15 Ν.2121/1993 προβλέπει τη δυνατότητα συμβατικού μερισμού του περιουσιακού δικαιώματος και των εξουσιών που το απαρτίζουν, δηλαδή ορίζεται ότι η μεταβίβαση του περιουσιακού δικαιώματος, οι συμβάσεις ή οι άδειες εκμετάλλευσης μπορούν να είναι περιορισμένες από την άποψη των εξουσιών του σκοπού, της διάρκειας, της τοπικής ισχύος, της έκτασης ή των μέσων εκμετάλλευσης. Η παρ. 2 διευκρινίζει ότι, εάν δεν έχει καθοριστεί η χρονική ισχύς της μεταβίβασης κ.λπ. και δεν προκύπτει διαφορετικά από τα συναλλακτικά ήθη, αυτή θεωρείται ότι έχει συμφωνηθεί για πέντε χρόνια. Η παρ. 3 διευκρινίζει ότι, όταν δεν καθορίζεται η τοπική ισχύς της μεταβίβασης κ.λπ. θεωρείται ότι ισχύουν στη χώρα που καταρτίστηκαν. Η παρ. 4 διευκρινίζει ότι, αν δεν προσδιορίζονται η έκταση και τα μέσα εκμετάλλευσης, θεωρείται ότι η μεταβίβαση κ.λπ. αφορούν την έκταση και τα μέσα που είναι αναγκαία για την εκπλήρωση του σκοπού της μεταβίβασης. Τέλος, παρ. 5 διευκρινίζει ότι, σε περίπτωση μεταβίβασης του περιουσιακού δικαιώματος ή παροχής αποκλειστικής άδειας εκμετάλλευσης, εκείνος που αποκτά το δικαίωμα ή την άδεια υποχρεούται να καταστήσει το έργο προσιτό στο κοινό σε εύλογο χρόνο και με τον κατάλληλο τρόπο.⁵¹

Η **μεταβίβαση της κυριότητας του υλικού φορέα** δεν επιφέρει μεταβίβαση του περιουσιακού δικαιώματος και ο νέος κτήτορας δεν έχει καμία από τις εξουσίες εκμετάλλευσης του έργου, εκτός εάν υπάρχει διαφορετική συμφωνία.⁵²

Σχετικά με την **αμοιβή του δημιουργού**, ως γενικός κανόνας, στο άρθρο 32 Ν.2121/1993, ορίζεται η ποσοστιαία αμοιβή για κάθε δικαιοπραξία που αφορά το περιουσιακό δικαίωμα, με σκοπό την προστασία του δημιουργού και την επιβολή ενός δίκαιου τρόπου ανταμοιβής του για την πνευματική εργασία του. Η βάση για τον υπολογισμό του ποσοστού είναι όλα τα ακαθάριστα έσοδα ή έξοδα ή ο συνδυασμός τους, που πραγματοποιούνται από τη δραστηριότητα του αντισυμβαλλομένου και προέρχονται από την εκμετάλλευση του έργου. Η αρχή της ποσοστιαίας αμοιβής δεν εφαρμόζεται σε έργα μισθωτών σε εκτέλεση σύμβασης εργασίας, στα προγράμματα ηλ. υπολογιστών και στις διαφημίσεις.⁵³

Στις ειδικές ρυθμίσεις της αμοιβής του δημιουργού κατατάσσεται η εκδοτική σύμβαση, η σύμβαση μετάφρασης και η σύμβαση οπτικοακουστικής παραγωγής.

Στην **εκδοτική σύμβαση** ο εκδότης οφείλει να καταβάλει στον δημιουργό αμοιβή ορισμένου ποσοστού, που υπολογίζεται επί της λιανικής πώλησης όλων των πωλουμένων αντιτύπων. Ωστόσο, εξαίρεση αποτελούν τα εξής: συλλογικά έργα, εγκυκλοπαίδειες, λεξικά, ανθολογίες

⁴⁹Καλλινίκου Διονυσία, Κεφάλαιο Όγδοο, IV-V

⁵⁰Καλλινίκου Διονυσία, Κεφάλαιο Όγδοο, VI

⁵¹Καλλινίκου Διονυσία, Κεφάλαιο Όγδοο, VII

⁵²Καλλινίκου Διονυσία, Κεφάλαιο Όγδοο, VIII

⁵³Καλλινίκου Διονυσία, Κεφάλαιο Όγδοο, IX.A.

έργων τρίτων, σχολικά βιβλία και βοηθήματα, λευκώματα, ημερολόγια, ατζέντες, πρακτικοί οδηγοί, έντυπα παιχνίδια και εκπαιδευτικό υλικό, πρόλογοι, σχολιασμοί, εισαγωγές, παρουσιάσεις, εικονογραφήσεις και φωτογραφικό υλικό έντυπων εκδόσεων, εικονογραφημένα παιδικά βιβλία χωρίς λογοτεχνικό χαρακτήρα, πολυτελείς εκδόσεις σε περιορισμένο αριθμό αντιτύπων, περιοδικά και εφημερίδες. Ορίζεται, μάλιστα, κατά απόκλιση του άρθρου 7 παρ. 1 Ν.2121/1993 για τα έργα συνεργασίας, ότι σε περίπτωση περισσότερων δημιουργών, αυτοί αμείβονται αναλογικά με τη έκταση συμβολής του καθενός. Σε περίπτωση που η αμοιβή του δημιουργού καθορίζεται σε ποσοστό επί της λιανικής τιμής πώλησης, όλα τα αντίτυπα πρέπει να φέρουν την υπογραφή του δημιουργού, εκτός εάν ισχύσει το σύστημα αρίθμησης των αντιτύπων.⁵⁴

Η **σύμβαση μετάφρασης**, καινοτομία του νόμου, ορίζει ότι η αμοιβή που οφείλει να καταβάλλει ο εκδότης στον μεταφραστή για τη μετάφραση, την αναπαραγωγή και τη διανομή των αντιτύπων του έργου ανέρχεται σε ποσοστό επί της λιανικής τιμής πώλησης όλων των πωλουμένων αντιτύπων, το ύψος του οποίου συμφωνείται ελεύθερα μεταξύ των μερών. Οι περιορισμοί της εκδοτικής σύμβασης περί εγκυκλοπαιδειών, λεξικών κ.λπ. ισχύει και στη μετάφραση και η αμοιβή του μεταφραστή μπορεί να οριστεί σε ορισμένο ποσό. Σύμφωνα με την παρ. 4 του άρθρου 33 ορίζεται η κατανομή της αμοιβής σε ίσα μέρη μεταξύ του συγγραφέα και του εκδότη, για την εκμίσθωση ή τον δανεισμό των αντιτύπων. Αν το μεταφρασμένο έργο έχει πέσει στον δημόσιο τομέα, δεν χρειάζεται άδεια από τον συγγραφέα για την εκμίσθωση ή τον δανεισμό των αντιτύπων, αλλά μόνο του μεταφραστή. Έτσι, η αμοιβή για την οικεία άδεια κατανέμεται εξίσου στον μεταφραστή και τον εκδότη. Αν για το μεταφρασμένο έργο δεν έχει παρέλθει η διάρκεια προστασίας, η άδεια της εκμίσθωσης ή του δανεισμού απαιτείται από τον συγγραφέα και τον μεταφραστή, οπότε η αμοιβή θεωρητικά κατανέμεται εξίσου στον εκδότη, τον συγγραφέα και τον μεταφραστή. Τέλος, για τον έλεγχο των αντιτύπων επιβάλλεται η υπογραφή και του συγγραφέα και του μεταφραστή, εκτός εάν έχει συμφωνηθεί διαφορετικά.⁵⁵

Η **σύμβαση οπτικοακουστικής παραγωγής** κατοχυρώνει το δικαίωμα του δημιουργού να ζητήσει χωριστή αμοιβή για κάθε εκμετάλλευση του οπτικοακουστικού έργου και ορίζει ρητά ότι αυτή καθορίζεται σε ορισμένο ποσοστό, ελεύθερα συμφωνηθέν μεταξύ των μερών. Στη συγκεκριμένη σύμβαση, η ποσοστιαία αμοιβή είναι υποχρεωτική πάντα, με εξαίρεση τις διαφημιστικές ταινίες μικρού μήκους. Σύμφωνα με το άρθρο 9 Ν.2121/1993 δημιουργός του οπτικοακουστικού έργου τεκμαίρεται ο σκηνοθέτης, άρα είναι ο δικαιούχος της ποσοστιαίας αμοιβής. Μπορεί, βέβαια, να υποστηριχθεί ότι, δικαιούχοι της ποσοστιαίας αμοιβής ενδέχεται να θεωρηθούν όλοι όσοι συμβάλλουν στη δημιουργία του οπτικοακουστικού έργου, δηλαδή και ο σεναριογράφος και ο μουσικοσυνθέτης και ο υποτιτλιστής κ.λπ. Ο τελευταίος είναι δικαιούχος ποσοστιαίας αμοιβής μόνο όταν το οπτικοακουστικό έργο προβάλλεται, κατόπιν συμφωνίας, με δικούς του υποτίτλους.⁵⁶

Το άρθρο 39 Ν.2121/1993 καθιερώνει τον αναγκαστικό χαρακτήρα όλου του Έκτου Κεφαλαίου του Νόμου και προβλέπει τη μερική ακυρότητα των αντιθέτων συμφωνιών στο μέτρο που περιέχουν ρήτρες δυσμενέστερες για τον δημιουργό.⁵⁷

⁵⁴Καλλινίκου Διονυσία, Κεφάλαιο Όγδοο, ΙΧ.Β.1

⁵⁵Καλλινίκου Διονυσία, Κεφάλαιο Όγδοο, ΙΧ.Β.2

⁵⁶Καλλινίκου Διονυσία, Κεφάλαιο Όγδοο, ΙΧ.Β.3

⁵⁷Καλλινίκου Διονυσία, Κεφάλαιο Όγδοο, ΙΧ.Γ

*Να σημειωθεί ότι ο μεταφραστής μπορεί να βρεθεί ως αντισυμβαλλόμενος, που παραχωρεί τα δικαιώματα του έργου του σε κάποιον, ή ως αντισυμβαλλόμενος, που αιτείται την παραχώρηση των πνευματικών δικαιωμάτων ενός έργου από τον δημιουργό του.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ 6: Η διάρκεια προστασίας της πνευματικής ιδιοκτησίας

Η πνευματική ιδιοκτησία έχει περιορισμένη χρονική ισχύ. Με το πέρας αυτής, το έργο γίνεται κοινό κτήμα, ανήκει στον δημόσιο τομέα και μπορεί να εκμεταλλευθεί ελεύθερα. Αυτός ο περιορισμός δικαιολογείται από το συμφέρον της ολότητας και την προστασία του κοινωνικού συνόλου.

Βέβαια, με την πάροδο της προστασίας της πνευματικής ιδιοκτησίας ναί μεν το έργο ελευθερώνεται από τη μονοπωλιακή εκμετάλλευση και γίνεται κοινό κτήμα, όμως στην πραγματικότητα οι επιχειρήσεις που έχουν την οικονομική δυνατότητα και την τεχνική οργάνωση για την περιουσιακή εκμετάλλευση του έργου είναι εκείνες που επωφελούνται περισσότερο και όχι η ανθρωπότητα. Για τον περιορισμό του φαινομένου αναζητούνται ή εφαρμόζονται συστήματα που ρυθμίζουν την περιουσιακή εκμετάλλευση αυτών των έργων. Συστήματα, όπως το *domaine d'État*, θεωρούν το Δημόσιο ως κύριο του έργου και άλλα, όπως το *domaine public payant*, επιτρέπουν την εκμετάλλευση του έργου, υπό τον όρο καταβολής ποσοστού επί των εισπράξεων στους συγγενείς και τους δημιουργούς στο σύνολό τους.

Η διάρκεια προστασίας καλύπτει τη ζωή του δημιουργού και εξακολουθεί για εβδομήντα (70) χρόνια μετά τον θάνατό του, ο υπολογισμός των οποίων γίνεται από την 1^η Ιανουαρίου του χρόνου που ακολουθεί τον θάνατο του δημιουργού. Το χρονικό αυτό διάστημα ισχύει και για τα συλλογικά έργα, στα οποία εκτείνεται όσο η ζωή εκείνου που έχει την πνευματική διεύθυνση του έργου και εβδομήντα χρόνια από τον θάνατό του.

Προκειμένου να προστατευθούν τα δικαιώματα αναγνώρισης της πατρότητας και ακεραιότητας του έργου, μετά τη λήξη της προστασίας, το Δημόσιο, εκπροσωπούμενο από τον Υπουργό Πολιτισμού μπορεί να ασκεί τα δικαιώματα αυτά.

Αξίζει να σημειωθούν οι εξαιρέσεις στον παραπάνω κανόνα:

α) λόγω διαφορετικής αφετηρίας

1. Στα έργα *συνεργασίας* η προστασία διαρκεί όσο η ζωή του τελευταίου εν ζωή δημιουργού και εβδομήντα χρόνια μετά τον θάνατό του, από την 1^η Ιανουαρίου του έτους που έπεται αυτόν.
2. Στα *ανώνυμα* ή *ψευδώνυμα έργα* η προστασία διαρκεί εβδομήντα χρόνια από την 1^η Ιανουαρίου του έτους που κατέστη νομίμως προσιτό στο κοινό. Σε περίπτωση που ο δημιουργός αποκαλύψει την ταυτότητα ή το ψευδώνυμό του, δίχως να υπάρχει άλλη αμφιβολία περί της αλήθειας, τότε εφαρμόζεται ο γενικός κανόνας.
3. Για έργα που δημοσιεύονται σε *τόμους, τμήματα, τεύχη, αριθμούς* ή *επεισόδια* και η διάρκεια προστασίας έχει αφετηρία τη μέρα που το έργο κατέστη νομίμως προσιτό στο κοινό, η προστασία διαρκεί σύμφωνα με τον κανόνα, αλλά υπολογίζεται για κάθε έργο ξεχωριστά.
4. Στα *οπτικοακουστικά έργα* η προστασία λήγει εβδομήντα χρόνια μετά τον θάνατο του τελευταίου επιζώντος μεταξύ των: σκηνοθέτη, σεναριογράφου, συγγραφέα διαλόγων, σκηνοθέτη μουσικής που γράφτηκε ειδικά για το έργο.
5. Για έργα *άφαντων δημιουργών* η εβδομηντακονταετία θεωρείται ότι αρχίζει από την 1^η Ιανουαρίου του χρόνου που έπεται του χρονικού σημείου που η δικαστική απόφαση όρισε ως χρόνια έναρξης της αφάνειας.

β) λόγω διαφορετικής έκτασης

Η προστασία πρώτης δημοσίευσης ή παρουσίασης έργου στο κοινό προηγουμένως αδημοσίευτων έργων, των οποίων η προστασία τους έχει λήξει, ορίζεται ως είκοσι πέντε (25) χρόνια από τη στιγμή δημοσίευσης ή παρουσίασης και αρχίζει από την 1^η Ιανουαρίου του έτους που έπεται αυτών.⁵⁸

*Να σημειωθεί ότι με την έννοια του δημιουργού εννοείται τόσο ο δημιουργός του πρωτότυπου έργου όσο και ο μεταφραστής, ως δημιουργός της μετάφρασης. Άρα, ο δεύτερος οφείλει να σέβεται τη διάρκεια προστασίας των δικαιωμάτων του πρώτου, αλλά και να προστατεύει το δικό του έργο από οποιαδήποτε εκμετάλλευση.

⁵⁸Καλλινίκου Διονυσία, Κεφάλαιο Ένατο - Κοτσίρης Ε. Λάμπρος, Κεφάλαιο Δ', 5

ΒΙΒΛΙΟΓΡΑΦΙΑ – ΠΗΓΕΣ

ΒΙΒΛΙΑ

Καλλινίκου Διονυσία (2008). *Πνευματική Ιδιοκτησία & Συγγενικά Δικαιώματα* (Β' έκδ.). Αθήνα, Εκδόσεις Π. Ν. Σάκκουλας

Κεντρωτής Γιώργος (2000). *Θεωρία και Πράξη της Μετάφρασης*. Αθήνα, Εκδόσεις Δίαυλος

Κοτσίρης Ε. Λάμπρος (2005). *Δίκαιο Πνευματικής Ιδιοκτησίας* (4η έκδ.). Αθήνα, Εκδόσεις Σάκκουλας Α.Ε.

Κουμάντος Γιώργος (2002). *Πνευματική Ιδιοκτησία* (8η έκδ.). Αθήνα, Εκδόσεις Αντ. Ν. Σάκκουλας Ε.Ε.

Μαρκαντωνάτος Αν. Γεράσιμος (2008). *Λεξικό λατινικών και άλλων ξενόγλωσσων εύχρηστων φράσεων*. Αθήνα, Εκδόσεις Gutenberg

Μπατσαλιά Φρειδερίκη, Συντελή Κυριακή (Επιμ.) (2001). *Περί Μεταφράσεως Σύγχρονες Προσεγγίσεις*. Αθήνα, Εκδόσεις Κατάρτι

ΔΙΑΔΙΚΤΥΑΚΟΙ ΙΣΤΟΤΟΠΟΙ

Διάκριση σύμβασης εργασίας από σύμβαση έργου (2015, Οκτώβριος 2). Ανακτήθηκε από https://www.legalnews24.gr/2015/10/blog-post_2.html?m=1

Διεθνείς Συμβάσεις (2019). Ανακτήθηκε από Οργανισμός Πνευματικής Ιδιοκτησίας <https://opi.gr/vivliothiki/nomothesia/diethneis-symvaseis>

Η Ιστορία της Ευρωπαϊκής Ένωσης (2019, Μάιος 22). Ανακτήθηκε από Επίσημος Ιστότοπος της Ευρωπαϊκής Ένωσης www.europa.eu

Νόμος 2121/1993 (2019). Ανακτήθηκε από Οργανισμός Πνευματικής Ιδιοκτησίας <https://www.opi.gr/vivliothiki/2121-1993>

Χίος Θεόδωρος (2016). *Πνευματικά Δικαιώματα και Μετάφραση*, Ανακτήθηκε από <http://www.iprights.gr/gnomes/136-pneumatika-dikaiomata-kai-metafrash-dikigoros-pneumatiki-idiokthesia-chiou-theodoros-xioug>

ΕΠΙΜΕΤΡΟ

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΝΟΜΟΘΕΣΙΑ

Νόμος 2121/1993

**Πνευματική Ιδιοκτησία, Συγγενικά Δικαιώματα
και
Πολιτιστικά Θέματα.**

**ΦΕΚ Α 25 1993
Θέση σε ισχύ : 04.03.1993**

**Σημείωση: Ο νόμος 2121/1993 όπως παρατίθεται παρακάτω είναι
επικαιροποιημένος μέχρι και τον ν. 4531/2018.**

**Οι ερμηνευτικές παρατηρήσεις που σημειώνονται με αστερίσκους (*) έχουν
πραγματοποιηθεί από τον ΟΠΙ και δεν δεσμεύουν τα δικαστήρια.**

ΔΙΚΑΙΩΜΑΤΟΣ ΤΗΣ ΠΝΕΥΜΑΤΙΚΗΣ ΙΔΙΟΚΤΗΣΙΑΣ	5
Άρθρο 1: Πνευματική ιδιοκτησία	5
Άρθρο 2: Αντικείμενο του δικαιώματος	5
Άρθρο 3: Το περιουσιακό δικαίωμα	6
Άρθρο 4: Το ηθικό δικαίωμα	8
Άρθρο 5: Δικαίωμα παρακολούθησης	9
ΚΕΦΑΛΑΙΟ ΔΕΥΤΕΡΟ: ΤΟ ΑΡΧΙΚΟ ΥΠΟΚΕΙΜΕΝΟ ΤΟΥ ΔΙΚΑΙΩΜΑΤΟΣ	11
Άρθρο 6: Αρχικός δικαιούχος	11
Άρθρο 7: Έργα συνεργασίας, συλλογικά και σύνθετα	11
Άρθρο 8: Έργα μισθωτών	12
Άρθρο 9: Οπτικοακουστικά έργα	12
Άρθρο 10: Τεκμήρια	12
Άρθρο 11: Αρχικοί δικαιούχοι κατά πλάσμα.....	13
ΚΕΦΑΛΑΙΟ ΤΡΙΤΟ: ΜΕΤΑΒΙΒΑΣΗ, ΕΚΜΕΤΑΛΛΕΥΣΗ, ΑΣΚΗΣΗ	13
Άρθρο 12: Μεταβίβαση	13
Άρθρο 13: Συμβάσεις και άδειες εκμετάλλευσης	14
Άρθρο 14: Τύπος των δικαιοπραξιών	14
Άρθρο 15: Έκταση της μεταβίβασης και των συμβάσεων και αδειών εκμετάλλευσης	15
Άρθρο 16: Συναίνεση του δημιουργού ως άσκηση ηθικού δικαιώματος	15
Άρθρο 17: Μεταβίβαση του υλικού φορέα	16
ΚΕΦΑΛΑΙΟ ΤΕΤΑΡΤΟ: ΠΕΡΙΟΡΙΣΜΟΙ ΤΟΥ ΠΕΡΙΟΥΣΙΑΚΟΥ ΔΙΚΑΙΩΜΑΤΟΣ	16
Άρθρο 18: Αναπαραγωγή για ιδιωτική χρήση	16
Άρθρο 19: Παράθεση αποσπασμάτων	21
Άρθρο 20: Σχολικά βιβλία και ανθολογίες	21
Άρθρο 21: Αναπαραγωγή για διδασκαλία	22
Άρθρο 22: Βιβλιοθήκες και αρχεία	22
(όπως τροποποιήθηκε ο τίτλος του με το α. 54 παρ. 3 περ. α) ν. 4481/2017)	22
Άρθρο 23: Αναπαραγωγή κινηματογραφικών έργων	23
Άρθρο 24: Αναπαραγωγή για σκοπούς δικαστικών ή διοικητικών	23
Άρθρο 25: Χρήση για λόγους ενημέρωσης	24
Άρθρο 26: Χρήση εικόνων με έργα σε δημόσιους χώρους	24
Άρθρο 27: Δημόσια παράσταση ή εκτέλεση σε ειδικές περιστάσεις	24
Άρθρο 27Α: Ορισμένες χρήσεις ορφανών έργων	25
Άρθρο 28: Έκθεση και αναπαραγωγή εικαστικών έργων	28
Άρθρο 28Α: Αναπαραγωγή προς όφελος τυφλών και κωφαλάλων	29
Άρθρο 28Β: Εξαίρεση από το δικαίωμα αναπαραγωγής	29
Άρθρο 28Γ: Ρήτρα γενικής εφαρμογής επί των περιορισμών	29
ΚΕΦΑΛΑΙΟ ΠΕΜΠΤΟ: ΔΙΑΡΚΕΙΑ ΤΗΣ ΠΡΟΣΤΑΣΙΑΣ	30
Άρθρο 29: Η διάρκεια γενικώς	30
Άρθρο 30: Έργα συνεργασίας και μουσικές συνθέσεις με στίχους	30
Άρθρο 31: Ειδική έναρξη της διάρκειας	30
ΚΕΦΑΛΑΙΟ ΕΚΤΟ: ΡΥΘΜΙΣΕΙΣ ΓΙΑ ΣΥΜΒΑΣΕΙΣ ΚΑΙ ΑΔΕΙΕΣ	
ΕΚΜΕΤΑΛΛΕΥΣΗΣ	31
Άρθρο 32: Ποσοστιαία αμοιβή	31

Άρθρο 33: Ρυθμίσεις για τη σύμβαση έντυπης έκδοσης και δικαιώματα μεταφραστή	32
Άρθρο 34: Ρυθμίσεις για τη σύμβαση οπτικοακουστικής παραγωγής	33
Άρθρο 35: Ρυθμίσεις για τη ραδιοφωνική και τηλεοπτική μετάδοση	34

Άρθρο 36: Αμοιβή για θεατρική παράσταση	37
Άρθρο 37: Εκτέλεση μουσικής σε κινηματογράφους	37
Άρθρο 38: Δικαιώματα φωτογράφων	37
Άρθρο 39: Ακυρότητα αντίθετων συμφωνιών	38
ΚΕΦΑΛΑΙΟ ΕΒΔΟΜΟ: ΕΙΔΙΚΕΣ ΔΙΑΤΑΞΕΙΣ ΓΙΑ ΤΑ ΠΡΟΓΡΑΜΜΑΤΑ	
ΗΛΕΚΤΡΟΝΙΚΩΝ ΥΠΟΛΟΓΙΣΤΩΝ "ΚΑΙ ΤΟ ΔΙΚΑΙΩΜΑ ΕΙΔΙΚΗΣ ΦΥΣΗΣ	
ΤΟΥ ΚΑΤΑΣΚΕΥΑΣΤΗ ΒΑΣΗΣ ΔΕΔΟΜΕΝΩΝ"	39
Άρθρο 40: Έργα μισθωτών	39
Άρθρο 41: Εξάντληση δικαιώματος	39
Άρθρο 42: Περιορισμοί.....	39
Άρθρο 43: Αποσυμπίληση	40
Άρθρο 44	41
Άρθρο 45: Ισχύς άλλων διατάξεων και συμφωνιών	41
Άρθρο 45Α: Δικαίωμα ειδικής φύσης του κατασκευαστή βάσης δεδομένων	41
ΚΕΦΑΛΑΙΟ ΟΓΔΩΟ: ΣΥΓΓΕΝΙΚΑ ΔΙΚΑΙΩΜΑΤΑ	43
Άρθρο 46: Άδεια από ερμηνευτές ή εκτελεστές καλλιτέχνες	43
Άρθρο 47: Άδεια από παραγωγούς υλικών φορέων	45
Άρθρο 48: Άδεια από ραδιοτηλεοπτικούς οργανισμούς	47
Άρθρο 49: Δικαίωμα εύλογης αμοιβής	48
Άρθρο 50: Ηθικό δικαίωμα	49
Άρθρο 51: Δικαιώματα εκδοτών	50
Άρθρο 51Α: Προστασία προηγουμένως αδημοσίευτων έργων	50
Άρθρο 52: Τύπος άδειας, περιορισμοί και διάρκεια δικαιωμάτων καθώς και η ρύθμιση άλλων θεμάτων	50
Άρθρο 53: Προστασία της πνευματικής ιδιοκτησίας	54
ΚΕΦΑΛΑΙΟ ΕΝΑΤΟ: ΣΥΛΛΟΓΙΚΗ ΔΙΑΧΕΙΡΙΣΗ ΔΙΚΑΙΩΜΑΤΩΝ	54
Άρθρο 54: Ανάθεση διαχείρισης	54
Άρθρο 55: Αρμοδιότητες των οργανισμών συλλογικής διαχείρισης	57
Άρθρο 56: Σχέσεις με τους χρήστες	57
Άρθρο 57: Σχέσεις με τους δημιουργούς	57
Άρθρο 58: Εφαρμογή στα συγγενικά δικαιώματα	57
ΚΕΦΑΛΑΙΟ ΔΕΚΑΤΟ: ΜΕΤΡΑ ΠΡΟΛΗΨΗΣ ΤΗΣ ΠΡΟΣΒΟΛΗΣ ΤΟΥ	
ΔΙΚΑΙΩΜΑΤΟΣ	58
Άρθρο 59: Επιβολή και τήρηση προδιαγραφών	58
Άρθρο 60: Επιβολή χρήσης συστημάτων ελέγχου	58
Άρθρο 61: Ένδειξη ελέγχου	58
Άρθρο 62: Απαγόρευση αποκωδικοποίησης	59
Άρθρο 63: Παρεμπόδιση της προσβολής ή της εξακολούθησής της	59
ΚΕΦΑΛΑΙΟ ΕΝΔΕΚΑΤΟ: ΈΝΝΟΜΗ ΠΡΟΣΤΑΣΙΑ	60
Άρθρο 63Α: Απόδειξη	60
Άρθρο 63Β: Δικαστικά έξοδα	61
Άρθρο 64: Ασφαλιστικά μέτρα και συντηρητική απόδειξη	61
Άρθρο 64Α: Ασφαλιστικά μέτρα	63
Άρθρο 65: Αστικές κυρώσεις	63

Άρθρο 65Α: Διοικητικές κυρώσεις	65
Άρθρο 66: Ποινικές κυρώσεις	66
Άρθρο 66Α: Τεχνολογικά μέτρα	70
Άρθρο 66Β: Πληροφορίες για το καθεστώς των δικαιωμάτων	72
Άρθρο 66Γ: Δημοσιότητα αποφάσεων	72
Άρθρο 66Δ: Κώδικες δεοντολογίας και ανταλλαγή πληροφοριών	73
Άρθρο 66Ε: Κυρώσεις για προσβολές δικαιωμάτων πνευματικής ιδιοκτησίας και συγγενικών δικαιωμάτων στο διαδίκτυο	73
ΚΕΦΑΛΑΙΟ ΔΩΔΕΚΑΤΟ: ΤΕΛΙΚΕΣ ΚΑΙ ΜΕΤΑΒΑΤΙΚΕΣ ΔΙΑΤΑΞΕΙΣ	77
Άρθρο 67: Εφαρμοστέο δίκαιο	77
Άρθρο 68: Μη αναδρομικότητα του νόμου	78
Άρθρο 68Α: Διαχρονικό Δίκαιο	78
Άρθρο 69: Σύσταση Οργανισμού Πνευματικής Ιδιοκτησίας.....	80
Άρθρο 70: Οργανισμοί συλλογικής διαχείρισης που λειτουργούν	82
Άρθρο 71: Εφαρμογή Κοινοτικών Οδηγιών.....	82
Άρθρο 72: Κατάργηση διατάξεων και ρύθμιση άλλων θεμάτων.....	84
ΚΕΦΑΛΑΙΟ ΔΕΚΑΤΟ ΤΡΙΤΟ: ΠΟΛΙΤΙΣΤΙΚΑ ΖΗΤΗΜΑΤΑ ΚΑΙ ΑΛΛΕΣ	
ΡΥΘΜΙΣΕΙΣ	85
ΚΕΦΑΛΑΙΟ ΔΕΚΑΤΟ ΤΕΤΑΡΤΟ: ΕΝΑΡΞΗ ΙΣΧΥΟΣ	85
Άρθρο 77: Έναρξη ισχύος.....	85

ΚΕΦΑΛΑΙΟ ΠΡΩΤΟ: ΑΝΤΙΚΕΙΜΕΝΟ ΚΑΙ ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΟ ΤΟΥ ΔΙΚΑΙΩΜΑΤΟΣ ΤΗΣ ΠΝΕΥΜΑΤΙΚΗΣ ΙΔΙΟΚΤΗΣΙΑΣ

Άρθρο 1: Πνευματική ιδιοκτησία

1. Οι πνευματικοί δημιουργοί, με τη δημιουργία του έργου, αποκτούν πάνω σ' αυτό πνευματική ιδιοκτησία, που περιλαμβάνει, ως αποκλειστικά και απόλυτα δικαιώματα, το δικαίωμα της εκμετάλλευσης του έργου (περιουσιακό δικαίωμα) και το δικαίωμα της προστασίας του προσωπικού τους δεσμού προς αυτό (ηθικό δικαίωμα).
2. Τα δικαιώματα αυτά περιλαμβάνουν τις εξουσίες, που προβλέπονται στα άρθρα 3 και 4 του παρόντος νόμου.

Άρθρο 2: Αντικείμενο του δικαιώματος

1. Ως έργο νοείται κάθε πρωτότυπο πνευματικό δημιούργημα λόγου, τέχνης ή επιστήμης, που εκφράζεται με οποιαδήποτε μορφή, ιδίως τα γραπτά ή προφορικά κείμενα, οι μουσικές συνθέσεις, με κείμενο ή χωρίς, τα θεατρικά έργα, με μουσική ή χωρίς, οι χορογραφίες και οι παντομίμες, τα οπτικοακουστικά έργα, τα έργα των εικαστικών τεχνών, στα οποία περιλαμβάνονται τα σχέδια, τα έργα ζωγραφικής και γλυπτικής, τα χαρακτηριστικά έργα και οι λιθογραφίες, τα αρχιτεκτονικά έργα, οι φωτογραφίες, τα έργα των εφαρμοσμένων τεχνών, οι εικονογραφήσεις, οι χάρτες, τα τρισδιάστατα έργα που αναφέρονται στη γεωγραφία, την τοπογραφία, την αρχιτεκτονική ή την επιστήμη.
2. Νοούνται επίσης ως έργα οι μεταφράσεις, οι διασκευές, οι προσαρμογές και οι άλλες μετατροπές έργων ή εκφράσεων της λαϊκής παράδοσης, καθώς και οι συλλογές έργων ή συλλογές εκφράσεων της λαϊκής παράδοσης ή απλών γεγονότων και στοιχείων, όπως οι εγκυκλοπαίδειες και οι ανθολογίες (παραλείπονται λέξεις) εφόσον η επιλογή ή η διευθέτηση του περιεχομένου τους είναι πρωτότυπη. Η προστασία των έργων της παρούσας παραγράφου γίνεται με την επιφύλαξη των δικαιωμάτων στα προϋπάρχοντα έργα, που χρησιμοποιήθηκαν ως αντικείμενο των μετατροπών ή των συλλογών.
- 2.α. Αντικείμενο προστασίας είναι και οι βάσεις δεδομένων οι οποίες λόγω της επιλογής ή διευθέτησης του περιεχομένου τους αποτελούν πνευματικά δημιουργήματα. Η προστασία αυτή

δεν εκτείνεται στο περιεχόμενο των βάσεων δεδομένων και δεν θίγει κανένα από τα δικαιώματα που υφίστανται στο περιεχόμενο αυτό. Ως βάση δεδομένων νοείται η συλλογή έργων, δεδομένων ή άλλων ανεξάρτητων στοιχείων, διευθετημένων κατά συστηματικό ή μεθοδικό τρόπο και ατομικώς προσιτών με ηλεκτρονικά μέσα ή με άλλο τρόπο (άρθρα 3 και 1 παρ. 2 Οδηγίας 96/9).

3. Με την επιφύλαξη των διατάξεων του κεφαλαίου 7 του παρόντος νόμου, θεωρούνται ως έργα λόγου προστατευόμενα κατά τις διατάξεις περί πνευματικής ιδιοκτησίας τα προγράμματα ηλεκτρονικών υπολογιστών και το προπαρασκευαστικό υλικό του σχεδιασμού τους. Η προστασία παρέχεται σε κάθε μορφή έκφρασης ενός προγράμματος ηλεκτρονικού υπολογιστή. Οι ιδέες και οι αρχές στις οποίες βασίζεται οποιοδήποτε στοιχείο προγράμματος ηλεκτρονικού υπολογιστή, περιλαμβανομένων και εκείνων στις οποίες βασίζονται τα συστήματα διασύνδεσής του, δεν προστατεύονται κατά τον παρόντα νόμο. Ένα πρόγραμμα ηλεκτρονικού υπολογιστή θεωρείται πρωτότυπο εφόσον είναι προσωπικό πνευματικό δημιούργημα του δημιουργού του.

4. Η προστασία του παρόντος νόμου είναι ανεξάρτητη από την αξία και τον προορισμό του έργου, καθώς και από το γεγονός ότι το έργο προστατεύεται ενδεχομένως και από άλλες διατάξεις.

5. Η προστασία του παρόντος νόμου δεν εκτείνεται σε επίσημα κείμενα με τα οποία εκφράζεται η άσκηση πολιτειακής αρμοδιότητας και ιδίως σε νομοθετικά, διοικητικά ή δικαστικά κείμενα, καθώς και στις εκφράσεις της λαϊκής παράδοσης, στις ειδήσεις και στα απλά γεγονότα ή στοιχεία.

Άρθρο 3: Το περιουσιακό δικαίωμα

1. Το περιουσιακό δικαίωμα δίνει στους δημιουργούς ιδίως την εξουσία (δικαίωμα) να επιτρέπουν ή να απαγορεύουν:

α) Την εγγραφή και την άμεση ή έμμεση, προσωρινή ή μόνιμη αναπαραγωγή των έργων τους με οποιοδήποτε μέσο και μορφή, εν όλω ή εν μέρει.

β) Τη μετάφραση των έργων τους.

γ) Τη διασκευή, την προσαρμογή ή άλλες μετατροπές των έργων τους.

δ) Όσον αφορά το πρωτότυπο ή τα αντίτυπα (αντίγραφα) των έργων τους, τη διανομή τους στο κοινό με οποιαδήποτε μορφή μέσω πώλησης ή με άλλους τρόπους. Το δικαίωμα διανομής εντός της Κοινότητας αναλώνεται μόνο εάν η πρώτη πώληση ή η με οποιονδήποτε άλλο τρόπο πρώτη μεταβίβαση της κυριότητας του πρωτοτύπου ή των αντιτύπων εντός της Κοινότητας πραγματοποιείται από τον δικαιούχο ή με τη συγκατάθεσή του.

ε) Την εκμίσθωση και το δημόσιο δανεισμό, όσον αφορά το πρωτότυπο ή τα αντίτυπα των έργων τους. Τα δικαιώματα αυτά δεν αναλώνονται από οποιαδήποτε πώληση ή άλλη πράξη διανομής του πρωτοτύπου ή των αντιτύπων. Τα δικαιώματα αυτά δεν εφαρμόζονται σε σχέση με τα έργα αρχιτεκτονικής και τα έργα των εφαρμοσμένων τεχνών. Η εκμίσθωση και ο δημόσιος δανεισμός νοούνται σύμφωνα με τα οριζόμενα στην οδηγία 92/100 του Συμβουλίου της 19ης Νοεμβρίου 1992 (ΕΕΕΚ αριθμ. L 346/61 - 27.11.1992).

στ) Τη δημόσια εκτέλεση των έργων τους.

ζ) Τη μετάδοση ή αναμετάδοση των έργων τους στο κοινό με τη ραδιοφωνία και την τηλεόραση, με ηλεκτρομαγνητικά κύματα ή με καλώδια ή με άλλους υλικούς αγωγούς ή με οποιονδήποτε άλλο τρόπο, παραλλήλως προς την επιφάνεια της γης ή μέσω δορυφόρων.

η) Την παρουσίαση στο κοινό των έργων τους, ενσυρμάτως ή ασυρμάτως ή με οποιονδήποτε άλλο τρόπο, καθώς και να καθιστούν προσιτά τα έργα τους στο κοινό κατά τρόπο ώστε οποιοσδήποτε να έχει πρόσβαση στα έργα αυτά, όπου και όταν επιλέγει ο ίδιος. Τα δικαιώματα αυτά δεν αναλώνονται με οποιαδήποτε πράξη παρουσίασης στο κοινό με την έννοια της παρούσας ρύθμισης.

θ) Την εισαγωγή αντιτύπων των έργων τους που παρήχθησαν στο εξωτερικό χωρίς τη συναίνεση του δημιουργού ή, εφόσον πρόκειται για εισαγωγή από χώρες εκτός της Ευρωπαϊκής Κοινότητας, αν το δικαίωμα της εισαγωγής αντιτύπων στην Ελλάδα είχε συμβατικά διατηρηθεί από τον δημιουργό (άρθρα 2, 3 παρ. 1 και 3, 4 Οδηγίας 2001/29 ΕΕΕΚ αριθμ. L. 167/10 - 22.6.2001).

2. Δημόσια θεωρείται κάθε χρήση ή εκτέλεση ή παρουσίαση του έργου, που κάνει το έργο προσιτό σε κύκλο προσώπων ευρύτερο από το στενό κύκλο της οικογένειας και το άμεσο κοινωνικό περιβάλλον, ανεξαρτήτως από το αν τα πρόσωπα αυτού του ευρύτερου κύκλου βρίσκονται στον ίδιο ή σε διαφορετικούς χώρους.

3. Ο δημιουργός βάσης δεδομένων έχει το αποκλειστικό δικαίωμα να επιτρέπει ή να απαγορεύει: α) την προσωρινή ή διαρκή αναπαραγωγή της βάσης δεδομένων με κάθε μέσο και μορφή, εν όλω ή εν μέρει, β) τη μετάφραση, προσαρμογή, διευθέτηση και οποιαδήποτε άλλη μετατροπή της βάσης δεδομένων, γ) οποιαδήποτε μορφή διανομής της βάσης δεδομένων ή αντιγράφων της στο κοινό. Η πρώτη πώληση αντιγράφου της βάσης δεδομένων στην Κοινότητα από το δικαιούχο, ή με τη συγκατάθεσή του, συνεπάγεται ανάλωση του δικαιώματος μεταπώλησης του εν λόγω αντιγράφου στην Κοινότητα, δ) οποιαδήποτε ανακοίνωση, επίδειξη ή παρουσίαση της βάσης δεδομένων στο κοινό, ε) οποιαδήποτε αναπαραγωγή, διανομή, ανακοίνωση, επίδειξη ή παρουσίαση στο κοινό των αποτελεσμάτων των πράξεων που αναφέρονται στο στοιχείο β'. Ο νόμιμος χρήστης βάσης δεδομένων ή αντιγράφων της μπορεί να εκτελέσει χωρίς άδεια του δημιουργού, οποιαδήποτε από τις παραπάνω πράξεις οι οποίες είναι αναγκαίες για την πρόσβαση στο περιεχόμενο της βάσης δεδομένων και την κανονική χρησιμοποίησή της. Στο μέτρο που ο νόμιμος χρήστης δικαιούται να χρησιμοποιεί τμήμα μόνο της βάσης δεδομένων, η προηγούμενη διάταξη εφαρμόζεται μόνο για το τμήμα αυτό. Συμφωνίες αντίθετες προς τις ρυθμίσεις των δύο αμέσως προηγούμενων εδαφίων είναι άκυρες (άρθρα 5, 6 παρ. 1 και 15 Οδηγίας 96/9).

4. Αναπαραγωγή ηλεκτρονικής βάσης δεδομένων για ιδιωτικούς σκοπούς δεν επιτρέπεται.

Άρθρο 4: Το ηθικό δικαίωμα

1. Το ηθικό δικαίωμα δίνει στο δημιουργό ιδίως τις εξουσίες:

α) της απόφασης για το χρόνο, τον τόπο και τον τρόπο κατά τους οποίους το έργο θα γίνει προσιτό στο κοινό (δημοσίευση),

β) της αναγνώρισης της πατρότητάς του πάνω στο έργο και ειδικότερα την εξουσία να απαιτεί, στο μέτρο του δυνατού, τη μνεία του ονόματός του στα αντίτυπα του έργου του και σε κάθε δημόσια χρήση του έργου του ή, αντίθετα, να κρατάει την ανωνυμία του ή να χρησιμοποιεί ψευδώνυμο,

γ) της απαγόρευσης κάθε παραμόρφωσης, περικοπής ή άλλης τροποποίησης του έργου του, καθώς και κάθε προσβολής του δημιουργού οφειλομένης στις συνθήκες παρουσίασης του έργου στο κοινό,

δ) της προσπέλασης στο έργο του, έστω και αν το περιουσιακό δικαίωμα στο έργο ή η κυριότητα στον υλικό φορέα του έργου ανήκει σε άλλον, οπότε η προσπέλαση πρέπει να πραγματοποιείται κατά τρόπο που προκαλεί τη μικρότερη δυνατή ενόχληση στο δικαιούχο,

ε) προκειμένου περί έργων λόγου ή επιστήμης, της υπαναχώρησης από συμβάσεις μεταβίβασης του περιουσιακού δικαιώματος ή εκμετάλλευσής του ή άδειας εκμετάλλευσής του εφόσον αυτό είναι αναγκαίο για την προστασία της προσωπικότητάς του εξαιτίας μεταβολής στις πεποιθήσεις του ή στις περιστάσεις και με καταβολή αποζημίωσης στον αντισυμβαλλόμενο για τη θετική του ζημία.

2. Στην τελευταία περίπτωση της προηγούμενης παραγράφου, η υπαναχώρηση ενεργεί μετά την καταβολή της αποζημίωσης. Αν, μετά την υπαναχώρηση, ο δημιουργός αποφασίσει και πάλι να προβεί σε μεταβίβαση ή εκμετάλλευση του έργου ή έργου παραπλήσιου, οφείλει κατά προτεραιότητα να προσφέρει στον παλαιό αντισυμβαλλόμενο του τη δυνατότητα να ανακαταρτίσει την παλαιά σύμβαση με όρους όμοιους ή ανάλογους προς εκείνους που ίσχυαν κατά το χρόνο της υπαναχώρησης.

3. Το ηθικό δικαίωμα είναι ανεξάρτητο από το περιουσιακό δικαίωμα και παραμένει στο δημιουργό ακόμα και μετά τη μεταβίβαση του περιουσιακού δικαιώματος.

Άρθρο 5: Δικαίωμα παρακολούθησης

1. Ο δημιουργός του πρωτοτύπου έργου τέχνης έχει δικαίωμα παρακολούθησης που είναι το ανεκχώρητο και αναπαλλοτρίωτο μεταξύ ζώντων δικαίωμα είσπραξης ενός ποσοστού επί του τιμήματος κάθε μεταπώλησης του εν λόγω έργου μετά την πρώτη μεταβίβασή του από το δημιουργό ή για λογαριασμό του. Παραίτηση από το δικαίωμα παρακολούθησης δεν χωρεί. Το δικαίωμα αυτό ισχύει αποκλειστικά σε κάθε μεταπώληση στην οποία συμμετέχουν, ως πωλητές, αγοραστές ή ενδιάμεσοι, επαγγελματίες της αγοράς έργων τέχνης, όπως οίκοι δημοπρασιών, γκαλερί έργων τέχνης και γενικά οποιοσδήποτε έμπορος έργων τέχνης. Το ποσοστό αυτό καταβάλλεται από τον πωλητή. Όταν συμπράττει και ενδιάμεσος επαγγελματίας της αγοράς έργων τέχνης, η ευθύνη για την καταβολή του ποσοστού βαρύνει αυτόν και τον πωλητή εις ολόκληρον (άρθρο 1 παράγραφοι 1, 2 και 4 της Οδηγίας 2001/84).

2. Ως πρωτότυπα έργα τέχνης νοούνται τα έργα εικαστικών τεχνών, όπως οι πίνακες, τα κολάζ, τα έργα ζωγραφικής, τα σχέδια, οι εικόνες χαρακτηριστικής, χαλκογραφίες και λιθογραφίες, τα

γλυπτά, τα εργόχειρα χαλιά τοίχου (ταπισερί), τα κεραμικά και έργα υαλουργίας και οι φωτογραφίες, εφόσον τα έργα αυτά έχουν δημιουργηθεί εξ ολοκλήρου από τον δημιουργό ή πρόκειται για αντίτυπα που θεωρούνται ως πρωτότυπα έργα τέχνης.

Τα αντίτυπα έργων τέχνης, τα οποία έχουν δημιουργηθεί ή παραχθεί σε περιορισμένο αριθμό από τον ίδιο τον δημιουργό ή υπό την ευθύνη του, θεωρούνται ως «πρωτότυπα έργα τέχνης» για την εφαρμογή του δικαιώματος παρακολούθησης. Κατά κανόνα τα αντίτυπα αυτά πρέπει να είναι αριθμημένα, να έχουν υπογραφεί ή να έχουν κατ' άλλο τρόπο εγκριθεί από τον δημιουργό (άρθρο 2 της Οδηγίας 2001/84).

3. Το ποσοστό που προβλέπεται στην παράγραφο 1 ορίζεται βάσει των ακόλουθων συντελεστών:

α) 5% για το τμήμα της τιμής πώλησης έως 50.000,00 ευρώ.

β) 3% για το τμήμα της τιμής πώλησης από 50.000,01 έως 200.000,00 ευρώ.

γ) 1% για το τμήμα της τιμής πώλησης από 200.000,01 έως 350.000,00 ευρώ.

δ) 0,5% για το τμήμα της τιμής πώλησης από 350.000,01 έως 500.000,00 ευρώ.

ε) 0,25% για το τμήμα της τιμής πώλησης που υπερβαίνει τα 500.000,00 ευρώ.

Το συνολικό ποσοστό δεν μπορεί να υπερβαίνει το ποσό των 12.500,00 ευρώ (άρθρα 3 και 4 της Οδηγίας 2001/84).

4. Οι τιμές πώλησης που προβλέπονται στην προηγούμενη παράγραφο νοούνται προ φόρων (άρθρο 5 της Οδηγίας 2001/84).

5. Το παραπάνω ποσοστό καταβάλλεται στον δημιουργό και μετά το θάνατό του στους κληρονόμους ή άλλους αιτία θανάτου δικαιοδόχους του.

6. Η διαχείριση και προστασία του δικαιώματος παρακολούθησης μπορεί να ανατεθεί σε οργανισμούς συλλογικής διαχείρισης που λειτουργούν με απόφαση του Υπουργείου Πολιτισμού, για την κατηγορία των έργων τα οποία αναφέρονται στην παράγραφο 2 (άρθρο 6 της Οδηγίας 2001/84).

7. Επί τριετία μετά τη μεταπώληση, οι δικαιούχοι και οι οργανισμοί συλλογικής διαχείρισης μπορούν να απαιτούν από οποιονδήποτε επαγγελματία της αγοράς έργων τέχνης που

μνημονεύεται στην παράγραφο 1, κάθε πληροφορία απαραίτητη για την καταβολή του ποσοστού που οφείλεται επί της μεταπώλησης. Το δικαίωμα συλλογής πληροφοριών έχει και το Επιμελητήριο Εικαστικών Τεχνών Ελλάδος (άρθρο 9 της Οδηγίας 2001/84).

8. Η διάρκεια προστασίας του δικαιώματος παρακολούθησης είναι αντίστοιχη με εκείνη που προβλέπεται στα άρθρα 29, 30, 31 παράγραφοι 1 και 2 του νόμου αυτού (άρθρο 8 παράγραφος 1 της Οδηγίας 2001/84).

9. Οι δημιουργοί που είναι υπήκοοι τρίτων χωρών και οι δικαιοδόχοι τους απολαύουν του δικαιώματος παρακολούθησης, σύμφωνα με την εθνική νομοθεσία, εφόσον η νομοθεσία της χώρας της ιθαγένειας του δημιουργού ή του δικαιοδόχου του προστατεύει το δικαίωμα παρακολούθησης στη συγκεκριμένη χώρα υπέρ των Ελλήνων δημιουργών ή δημιουργών από άλλα κράτη – μέλη της Ευρωπαϊκής Ένωσης, καθώς και υπέρ των δικαιοδόχων τους. Το δικαίωμα παρακολούθησης εφαρμόζεται και για τους δημιουργούς που δεν είναι υπήκοοι κράτους – μέλους, αλλά έχουν τη συνήθη διαμονή τους στην Ελλάδα (άρθρο 7 παράγραφοι 1 και 3 της Οδηγίας 2001/84).

ΚΕΦΑΛΑΙΟ ΔΕΥΤΕΡΟ: ΤΟ ΑΡΧΙΚΟ ΥΠΟΚΕΙΜΕΝΟ ΤΟΥ ΔΙΚΑΙΩΜΑΤΟΣ

Άρθρο 6: Αρχικός δικαιούχος

1. Ο δημιουργός ενός έργου είναι ο αρχικός δικαιούχος του περιουσιακού και του ηθικού δικαιώματος επί του έργου.
2. Τα δικαιώματα αποκτώνται πρωτογενώς χωρίς διατυπώσεις.

Άρθρο 7: Έργα συνεργασίας, συλλογικά και σύνθετα

1. Έργα συνεργασίας θεωρούνται όσα έχουν δημιουργηθεί με την άμεση σύμπραξη δύο ή περισσότερων δημιουργών. Οι δημιουργοί ενός έργου, που είναι προϊόν συνεργασίας, είναι οι αρχικοί συνδικαιούχοι του περιουσιακού και του ηθικού δικαιώματος επί του έργου. Αν δεν συμφωνήθηκε αλλιώς, το δικαίωμα ανήκει κατά ίσα μέρη στους συνδημιουργούς.

2. Συλλογικά έργα θεωρούνται όσα έχουν δημιουργηθεί με τις αυτοτελείς συμβολές περισσότερων δημιουργών κάτω από την πνευματική διεύθυνση και το συντονισμό ενός φυσικού προσώπου. Το φυσικό αυτό πρόσωπο είναι ο αρχικός δικαιούχος του περιουσιακού και του ηθικού δικαιώματος επί του συλλογικού έργου. Οι δημιουργοί των επιμέρους συμβολών είναι αρχικοί δικαιούχοι του περιουσιακού και του ηθικού δικαιώματος επί των συμβολών τους, εφόσον αυτές είναι δεκτικές χωριστής εκμετάλλευσης.

3. Όταν ένα έργο είναι σύνθετο, απαρτιζόμενο από τμήματα που έχουν δημιουργηθεί χωριστά, οι δημιουργοί των τμημάτων επί του συνθέτου έργου και αποκλειστικοί αρχικοί δικαιούχοι των δικαιωμάτων του τμήματος, που δημιούργησε ο καθένας εφόσον αυτό είναι δεκτικό χωριστής εκμετάλλευσης

Άρθρο 8: Έργα μισθωτών

Επί έργων που δημιουργήθηκαν από μισθωτούς σε εκτέλεση σύμβασης εργασίας, αρχικός δικαιούχος του περιουσιακού και του ηθικού δικαιώματος είναι ο δημιουργός. Αν δεν υπάρχει αντίθετη συμφωνία, στον εργοδότη μεταβιβάζονται αυτοδικαίως εκείνες μόνο οι εξουσίες από το περιουσιακό δικαίωμα, που είναι αναγκαίες για την εκπλήρωση του σκοπού της σύμβασης. Το περιουσιακό δικαίωμα επί των έργων που δημιουργήθηκαν από τους απασχολούμενους με οποιαδήποτε σχέση εργασίας στο Δημόσιο ή Ν.Π. . ., σε εκτέλεση του υπηρεσιακού τους καθήκοντος μεταβιβάζεται αυτοδικαίως στον εργοδότη, εκτός αν υπάρχει αντίθετη συμφωνία.

Άρθρο 9: Οπτικοακουστικά έργα

Ως δημιουργός ενός οπτικοακουστικού έργου τεκμαίρεται ο σκηνοθέτης.

Άρθρο 10: Τεκμήρια

1. Τεκμαίρεται ως δημιουργός του έργου, το πρόσωπο του οποίου το όνομα εμφανίζεται πάνω στον υλικό φορέα του έργου κατά τον τρόπο, που συνήθως χρησιμοποιείται για την ένδειξη

του δημιουργού. Το ίδιο ισχύει και αν εμφανίζεται ψευδώνυμο εφόσον το ψευδώνυμο δεν αφήνει αμφιβολία ως προς την ταυτότητα του προσώπου.

2. Τεκμαίρεται ως δικαιούχος της πνευματικής ιδιοκτησίας σε συλλογικά έργα, σε προγράμματα ηλεκτρονικών υπολογιστών ή σε οπτικοακουστικά έργα το φυσικό ή νομικό πρόσωπο, του οποίου το όνομα ή η επωνυμία εμφανίζεται πάνω στον υλικό φορέα του έργου κατά τον τρόπο, που συνήθως χρησιμοποιείται για την ένδειξη του δικαιούχου.
3. Η παράγραφος 1 του παρόντος άρθρου εφαρμόζεται αναλόγως στους δικαιούχους συγγενικών δικαιωμάτων ως προς το προστατευόμενο αντικείμενό τους, καθώς και στους κατασκευαστές βάσεων δεδομένων για το ειδικής φύσης δικαίωμά τους (άρθρο 5 εδάφιο β' της Οδηγίας 2004/48).
4. Κατά των τεκμηρίων των προηγούμενων παραγράφων επιτρέπεται αντίθετη απόδειξη.

Άρθρο 11: Αρχικοί δικαιούχοι κατά πλάσμα

1. Λογίζεται έναντι των τρίτων ως αρχικός δικαιούχος του περιουσιακού και του ηθικού δικαιώματος όποιος καθιστά νομίμως προσιτό στο κοινό έργο ανώνυμο ή με ψευδώνυμο. Μετά την εμφάνιση του πραγματικού δημιουργού του έργου, αυτός αποκτά τα παραπάνω δικαιώματα στην κατάσταση όπου βρίσκονται από τις ενέργειες του πλασματικού δικαιούχου.
2. Στην περίπτωση της προηγούμενης παραγράφου το ηθικό δικαίωμα ανήκει στον κατά πλάσμα δικαιούχο κατά το μέτρο που δικαιολογείται από την ιδιότητά του αυτή.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ ΤΡΙΤΟ: ΜΕΤΑΒΙΒΑΣΗ, ΕΚΜΕΤΑΛΛΕΥΣΗ, ΑΣΚΗΣΗ

Άρθρο 12: Μεταβίβαση

1. Το περιουσιακό δικαίωμα μπορεί να μεταβιβασθεί μεταξύ ζώντων ή αιτία θανάτου.
2. Το ηθικό δικαίωμα είναι αμεταβίβαστο μεταξύ ζώντων. Μετά το θάνατο του δημιουργού, το ηθικό δικαίωμα περιέρχεται στους κληρονόμους του, που οφείλουν να το ασκούν σύμφωνα με τη θέληση του δημιουργού, εφόσον τέτοια θέληση έχει ρητά εκφρασθεί.

Άρθρο 13: Συμβάσεις και άδειες εκμετάλλευσης

1. Ο δημιουργός του έργου μπορεί να καταρτίζει συμβάσεις, με τις οποίες αναθέτει στον αντισυμβαλλόμενο και αυτός αναλαμβάνει την υποχρέωση να ασκήσει εξουσίες, που απορρέουν από το περιουσιακό δικαίωμα (συμβάσεις εκμετάλλευσης).
2. Ο δημιουργός του έργου μπορεί να επιτρέπει σε κάποιον άλλον την άσκηση εξουσιών, που απορρέουν από το περιουσιακό του δικαίωμα (άδειες εκμετάλλευσης).
3. Οι συμβάσεις και οι άδειες εκμετάλλευσης μπορεί να είναι αποκλειστικές ή μη αποκλειστικές. Οι αποκλειστικές συμβάσεις και άδειες εκμετάλλευσης παρέχουν στον αντισυμβαλλόμενο το δικαίωμα να ασκεί τις εξουσίες στις οποίες αναφέρεται η σύμβαση ή η άδεια κατ' αποκλεισμό οποιουδήποτε τρίτου. Οι μη αποκλειστικές συμβάσεις και άδειες εκμετάλλευσης παρέχουν στον αντισυμβαλλόμενο το δικαίωμα να ασκεί τις εξουσίες, στις οποίες αναφέρεται η σύμβαση ή η άδεια παράλληλα προς το δημιουργό και άλλους αντισυμβαλλομένους. Όταν υπάρχει σύμβαση ή άδεια εκμετάλλευσης ο αντισυμβαλλόμενος νομιμοποιείται, εφόσον δεν υπάρχει αντίθετη συμφωνία να ζητεί, στο δικό του όνομα, τη δικαστική προστασία των εξουσιών, που ασκεί από παράνομες προσβολές τρίτων.
4. Σε περίπτωση αμφιβολίας, η σύμβαση και η άδεια εκμετάλλευσης θεωρούνται μη αποκλειστικές.
5. Η σύμβαση ή η άδεια δεν μπορεί ποτέ να περιλαμβάνει το σύνολο των μελλοντικών έργων του δημιουργού και δεν μπορεί να θεωρηθεί ότι αναφέρεται και σε τρόπους εκμετάλλευσης που δεν ήταν γνωστοί κατά το χρόνο της κατάρτισης των σχετικών δικαιοπραξιών.
6. Τα δικαιώματα εκείνου που αναλαμβάνει την εκμετάλλευση ή που αποκτά τη δυνατότητα εκμετάλλευσης δεν μπορούν να μεταβιβασθούν μεταξύ ζώντων χωρίς τη συναίνεση του δημιουργού.

Άρθρο 14: Τύπος των δικαιοπραξιών

Δικαιοπραξίες που αφορούν τη μεταβίβαση εξουσιών από το περιουσιακό δικαίωμα, την ανάθεση ή την άδεια εκμετάλλευσης και την άσκηση του ηθικού δικαιώματος είναι άκυρες αν

δεν καταρτισθούν εγγράφως. Την ακυρότητα μπορεί να επικαλεσθεί μόνο ο πνευματικός δημιουργός.

Άρθρο 15: Έκταση της μεταβίβασης και των συμβάσεων και αδειών εκμετάλλευσης

1. Η μεταβίβαση του περιουσιακού δικαιώματος και οι συμβάσεις εκμετάλλευσης ή άδειας εκμετάλλευσης του δικαιώματος αυτού μπορούν να είναι περιορισμένες από την άποψη των εξουσιών, του σκοπού, της διάρκειας, της τοπικής ισχύος και της έκτασης ή των μέσων εκμετάλλευσης.
2. Αν δεν καθορίζεται η διάρκεια της μεταβίβασης ή των συμβάσεων ή της άδειας εκμετάλλευσης και αν κάτι διάφορο δεν προκύπτει από τα συναλλακτικά ήθη, η διάρκεια αυτή θεωρείται ότι περιορίζεται σε πέντε χρόνια.
3. Αν δεν καθορίζεται η τοπική ισχύς της μεταβίβασης ή των συμβάσεων ή της άδειας εκμετάλλευσης, θεωρείται ότι αυτές ισχύουν στη χώρα όπου καταρτίστηκαν.
4. Αν δεν καθορίζεται η έκταση και τα μέσα εκμετάλλευσης για τα οποία γίνεται η μεταβίβαση ή συμφωνείται η εκμετάλλευση ή η άδεια εκμετάλλευσης, θεωρείται ότι αυτές αφορούν την έκταση και τα μέσα, που είναι αναγκαία για την εκπλήρωση του σκοπού της σύμβασης ή της άδειας.
5. Σε κάθε περίπτωση μεταβίβασης του περιουσιακού δικαιώματος ή παροχής αποκλειστικής άδειας εκμετάλλευσης, εκείνος που αποκτά το δικαίωμα ή την άδεια είναι υποχρεωμένος, μέσα σε εύλογο χρόνο, να καταστήσει το έργο προσιτό στο κοινό με τον κατάλληλο τρόπο εκμετάλλευσης.

Άρθρο 16: Συναίνεση του δημιουργού ως άσκηση ηθικού δικαιώματος

1. συναίνεση του δημιουργού για πράξεις ή παραλείψεις, που αλλιώς θα αποτελούσαν προσβολή του ηθικού δικαιώματος, αποτελεί τρόπο άσκησης του δικαιώματος αυτού και δεσμεύει το δημιουργό.

Άρθρο 17: Μεταβίβαση του υλικού φορέα

3. μεταβίβαση της κυριότητας του υλικού φορέα, όπου έχει ενσωματωθεί το έργο, σε πρωτότυπο ή αντίγραφο ή αντίτυπο, δεν επιφέρει μεταβίβαση του δικαιώματος πνευματικής ιδιοκτησίας και δεν παρέχει στο νέο κτήτορα εξουσίες εκμετάλλευσης του έργου, εκτός αν εγγράφως έχει συμφωνηθεί το αντίθετο ήδη με τον αρχικό δικαιούχο του περιουσιακού δικαιώματος.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ ΤΕΤΑΡΤΟ: ΠΕΡΙΟΡΙΣΜΟΙ ΤΟΥ ΠΕΡΙΟΥΣΙΑΚΟΥ ΔΙΚΑΙΩΜΑΤΟΣ

Άρθρο 18: Αναπαραγωγή για ιδιωτική χρήση

1. Με την επιφύλαξη των επόμενων παραγράφων επιτρέπεται, χωρίς την άδεια του δημιουργού και χωρίς αμοιβή, η αναπαραγωγή ενός έργου που έχει νομίμως δημοσιευθεί, εφόσον η αναπαραγωγή γίνεται για ιδιωτική χρήση εκείνου που την κάνει. Δεν αποτελεί ιδιωτική χρήση, η χρήση στο πλαίσιο μιας επιχείρησης ή μιας υπηρεσίας ή ενός οργανισμού.

2. Η ελευθερία της αναπαραγωγής για ιδιωτική χρήση δεν ισχύει όταν με την αναπαραγωγή εμποδίζεται η κανονική εκμετάλλευση του έργου ή βλάπτονται τα νόμιμα συμφέροντα των δημιουργών και ιδίως: α) όταν αναπαράγεται αρχιτεκτονικό έργο σε μορφή κτιρίου ή άλλης παρεμφερούς κατασκευής, β) όταν αναπαράγεται, με τεχνικά μέσα, έργο των εικαστικών τεχνών, που κυκλοφορεί σε περιορισμένο αριθμό ή η γραφική παράσταση μουσικού έργου.

3. Εάν για την ελεύθερη αναπαραγωγή του έργου για ιδιωτική χρήση χρησιμοποιούνται τεχνικά μέσα, όπως συσκευές εγγραφής ήχου ή εικόνας ή ήχου και εικόνας, μαγνητικές ταινίες ή άλλοι υλικοί φορείς πρόσφοροι για την αναπαραγωγή ήχου ή εικόνας ή ήχου και εικόνας, στα οποία συμπεριλαμβάνονται οι υλικοί φορείς ψηφιακής αντιγραφής, ιδίως CD-RW, CD-R, DVD και άλλα αποθηκευτικά μέσα χωρητικότητας άνω των 4GB, ηλεκτρονικοί υπολογιστές, φορητές ηλεκτρονικές συσκευές –ταμπλέτες (tablets), έξυπνα κινητά τηλέφωνα (smartphones),

συσκευές ή εξαρτήματα ανεξάρτητα εάν λειτουργούν σε συνάρτηση ή μη με ηλεκτρονικούς υπολογιστές και χρησιμοποιούνται για την ψηφιακή αντιγραφή, μετεγγραφή ή με άλλο τρόπο αναπαραγωγή, φωτοτυπικές συσκευές και χαρτί κατάλληλο για φωτοτυπίες, σαρωτές και εκτυπωτές, οφείλεται εύλογη αμοιβή στον δημιουργό του έργου και στους κατά την παρούσα

διάταξη δικαιούχους συγγενικών δικαιωμάτων, με εξαίρεση τα προς εξαγωγή είδη. Η εύλογη αμοιβή καθορίζεται ως εξής:

α) Η αμοιβή για τους ηλεκτρονικούς υπολογιστές, τις φορητές ηλεκτρονικές συσκευές - ταμπλέτες (tablets), και τα έξυπνα κινητά τηλέφωνα (smartphones) ορίζεται σε 2% της αξίας τους. Η αμοιβή κατανέμεται στους πνευματικούς δημιουργούς, στους ερμηνευτές ή εκτελεστές καλλιτέχνες, στους παραγωγούς γραμμένων μαγνητικών ταινιών ή άλλων γραμμένων υλικών φορέων ήχου ή εικόνας ή ήχου και εικόνας και στους εκδότες εντύπων.

3. κατανομή των ποσοστών της εύλογης αμοιβής επί των τεχνικών μέσων του προηγούμενου εδαφίου στους οργανισμούς συλλογικής διαχείρισης της κάθε κατηγορίας ή υποκατηγορίας δικαιούχων, καθώς και ο τρόπος είσπραξης και καταβολής καθορίζονται σύμφωνα με τα προβλεπόμενα στην παράγραφο 9.

β) Η αμοιβή για τις συσκευές εγγραφής ήχου ή εικόνας ή ήχου και εικόνας, μαγνητικές ταινίες ή άλλους υλικούς φορείς πρόσφορους για την αναπαραγωγή ήχου ή εικόνας ή ήχου και εικόνας, τους υλικούς φορείς ψηφιακής αντιγραφής και τα άλλα αποθηκευτικά μέσα χωρητικότητας άνω των 4GB, όπως επίσης η αμοιβή για συσκευές ή εξαρτήματα ανεξάρτητα εάν λειτουργούν σε συνάρτηση ή μη με ηλεκτρονικούς υπολογιστές και χρησιμοποιούνται για την ψηφιακή αντιγραφή, μετεγγραφή ή με άλλο τρόπο αναπαραγωγή ορίζεται σε 6% της αξίας. Η αμοιβή για τους υλικούς φορείς ψηφιακής αντιγραφής και για τα άλλα αποθηκευτικά μέσα, καθώς και για τις συσκευές ή εξαρτήματα ανεξάρτητα εάν λειτουργούν σε συνάρτηση ή μη με ηλεκτρονικούς υπολογιστές και χρησιμοποιούνται για την ψηφιακή αντιγραφή, μετεγγραφή ή με άλλο τρόπο αναπαραγωγή, κατανέμεται στους οργανισμούς συλλογικής διαχείρισης που εκπροσωπούν τους δικαιούχους των πνευματικών και συγγενικών δικαιωμάτων με τη διαδικασία που προβλέπεται στην παράγραφο 9. Η αμοιβή για τις συσκευές εγγραφής ήχου ή εικόνας ή ήχου και εικόνας, μαγνητικές ταινίες ή άλλους υλικούς φορείς πρόσφορους για την αναπαραγωγή ήχου ή εικόνας ή ήχου και εικόνας κατανέμεται κατά 55% στους πνευματικούς δημιουργούς, 25% στους ερμηνευτές ή εκτελεστές καλλιτέχνες και 20% στους παραγωγούς γραμμένων μαγνητικών ταινιών ή άλλων γραμμένων υλικών φορέων ήχου ή εικόνας ή ήχου και εικόνας.

γ) Η αμοιβή για τις φωτοτυπικές συσκευές, τους σαρωτές, τους εκτυπωτές και για χαρτί κατάλληλο για φωτοτυπίες ορίζεται σε 4% της αξίας τους. Η αμοιβή κατανέμεται εξ ημισείας μεταξύ των πνευματικών δημιουργών και των εκδοτών εντύπων. Στην έννοια των φωτοτυπικών συσκευών συμπεριλαμβάνεται και κάθε πολυμηχάνημα, το οποίο έχει τη

δυνατότητα φωτοαντιγραφικής αναπαραγωγής. Σε κάθε περίπτωση από τις ανωτέρω ο υπολογισμός της αξίας γίνεται κατά την εισαγωγή ή τη διάθεση από το εργοστάσιο. Η αμοιβή καταβάλλεται από τους εισαγωγείς ή από τους παραγωγούς των αντικειμένων αυτών, αναγράφεται στο τιμολόγιο και εισπράττεται από οργανισμούς συλλογικής διαχείρισης που λειτουργούν με έγκριση του Υπουργού Πολιτισμού και Αθλητισμού και καλύπτουν εν όλω ή εν μέρει την ενδιαφερόμενη κατηγορία των δικαιούχων.

4.α) Όποιος εισάγει ή αποκτά ενδοκοινοτικά ή παράγει και διαθέτει τεχνικά μέσα ή/και χαρτί κατάλληλο για φωτοτυπίες που, σύμφωνα με την παράγραφο 3, υπόκεινται στην καταβολή εύλογης αμοιβής, υποχρεούται εντός τριάντα (30) ημερών από τη λήξη κάθε ημερολογιακού τριμήνου να δηλώνει εγγράφως και υπευθύνως κατά το ν. 1599/1986 (Α' 75) προς τον ΟΠΙ:

αα) την ποσότητα και τη συνολική αξία των τεχνικών μέσων ή/και χαρτιού κατάλληλου για φωτοτυπίες που κατά περίπτωση εισήγαγε ή απέκτησε ενδοκοινοτικά ή παρήγαγε και διέθεσε κατά το αμέσως προηγούμενο ημερολογιακό τρίμηνο ανά κατηγορία και τύπο τεχνικού μέσου και

ββ) ότι αυτή είναι πράγματι η ποσότητα και συνολική αξία χωρίς καμία απόκρυψη.

β) Κάθε οργανισμός συλλογικής διαχείρισης έχει το δικαίωμα να ζητήσει οποτεδήποτε από οποιονδήποτε οφειλέτη, κοινοποιώντας του σχετική γραπτή πρόσκληση, να δηλώσει εγγράφως και υπευθύνως κατά τον. 1599/1986 προς τον ΟΠΙ:

αα) την ποσότητα και συνολική αξία των τεχνικών μέσων ή/και χαρτιού κατάλληλου για φωτοτυπία ανά κατηγορία και τύπο τεχνικού μέσου αναλυτικά που, σύμφωνα με την παράγραφο 3, υπόκεινται στην καταβολή εύλογης αμοιβής και τα οποία κατά περίπτωση εισήγαγε ή απέκτησε ενδοκοινοτικά ή παρήγαγε και διέθεσε,

ββ) ότι αυτή είναι πράγματι η ποσότητα και συνολική αξία χωρίς καμία απόκρυψη. Μέσα σε έναν (1) μήνα από την κοινοποίηση της σχετικής πρόσκλησης, ο οφειλέτης υποχρεούται να υποβάλει στον ΟΠΙ την ως άνω υπεύθυνη δήλωση υπογεγραμμένη από τον ίδιο, όταν πρόκειται για ατομική επιχείρηση, ή από τον κατά το καταστατικό εκπρόσωπό του, όταν πρόκειται για εταιρεία.

5. Αν ο οφειλέτης δεν συμμορφωθεί με την υποχρέωση υποβολής της υπεύθυνης δήλωσης της παραγράφου 4, το Μονομελές Πρωτοδικείο, που δικάζει κατά τη διαδικασία των ασφαλιστικών μέτρων, διατάσσει αυτόν που έχει κληθεί για άμεση υποβολή της υπεύθυνης

δήλωσης, με την καταδίκη, σε κάθε περίπτωση μη συμμόρφωσης του, χρηματικής ποινής υπέρ του αιτούντος οργανισμού συλλογικής διαχείρισης, τριών χιλιάδων (3.000) έως τριάντα χιλιάδων (30.000) ευρώ, σύμφωνα με την παρ. 2Γ του άρθρου 54 του ν. 4481/2017.

6. Κάθε οργανισμός συλλογικής διαχείρισης με δικές του δαπάνες, δικαιούται να ζητήσει τον έλεγχο της ακρίβειας του περιεχομένου οποιασδήποτε υπεύθυνης δήλωσης από έναν ορκωτό ελεγκτή, που ορίζεται από τον ΟΠΙ. Σε περίπτωση άρνησης του οφειλέτη να δεχθεί τον ανωτέρω έλεγχο, η διενέργεια του διατάσσεται από το Μονομελές Πρωτοδικείο, σύμφωνα με όσα ορίζονται παραπάνω. Η εκάστοτε έκθεση του ορκωτού ελεγκτή κατατίθεται στον ΟΠΙ και αντίγραφο αυτής δικαιούται να λάβει κάθε οργανισμός συλλογικής διαχείρισης. Η διενέργεια νέου ελέγχου κατ' αίτηση άλλων οργανισμών συλλογικής διαχείρισης για την ίδια δήλωση αποκλείεται.

7. Τα δικαιώματα των οργανισμών συλλογικής διαχείρισης που αναφέρονται στις προηγούμενες παραγράφους έχουν κατ' αλληλίων και όλες οι επιχειρήσεις που εισάγουν, παράγουν, διαθέτουν ή πωλούν τεχνικά μέσα και υλικούς φορείς που υπόκεινται στην αμοιβή του παρόντος άρθρου. Στην περίπτωση διενέργειας ελέγχου από ορκωτό ελεγκτή, η σχετική δαπάνη βαρύνει την επιχείρηση που ζήτησε τη διενέργειά του.

8. Σε περίπτωση κατά την οποία για την καταβολή της εύλογης αμοιβής είναι υπόχρεος ο εισαγωγέας, είτε πρόκειται για εισαγωγή είτε για ενδοκοινοτική απόκτηση των αναφερομένων στην παράγραφο 3 υλικών φορέων ήχου ή εικόνας ή ήχου και εικόνας ή άλλων τεχνικών μέσων, η αμοιβή υπολογίζεται επί της αξίας που αναγράφεται στο τιμολόγιο του ξένου οίκου, η δε προβλεπόμενη από το παρόν άρθρο σημείωση επί του τιμολογίου γίνεται επί του τιμολογίου διάθεσης των εν λόγω υλικών φορέων και τεχνικών μέσων και αναφέρει ότι στην τιμή διάθεσης περιλαμβάνεται και η υπολογισθείσα επί της ανωτέρω αξίας αμοιβή της παραγράφου 3. Η αμοιβή καθίσταται απαιτητή τρεις (3) μήνες από την εισαγωγή.

9. Όταν στην ίδια κατηγορία ή υποκατηγορία δικαιούχων υπάρχουν περισσότεροι οργανισμοί συλλογικής διαχείρισης και η συμφωνία για τη μεταξύ τους κατανομή του ποσοστού της εύλογης αμοιβής δεν έχει επιτευχθεί μέχρι την 1η Απριλίου εκάστου έτους, η κατανομή των ποσοστών της εύλογης αυτής αμοιβής στους οργανισμούς συλλογικής διαχείρισης της κάθε κατηγορίας ή υποκατηγορίας δικαιούχων, ο τρόπος είσπραξης και καταβολής, καθώς και κάθε άλλη σχετική λεπτομέρεια καθορίζεται με απόφαση του ΟΠΙ. Η απόφαση του ΟΠΙ διαμορφώνεται σύμφωνα με τις απόψεις των ενδιαφερόμενων οργανισμών συλλογικής διαχείρισης, την καλή πίστη, τα συναλλακτικά ήθη και τις ακολουθούμενες πρακτικές σε

διεθνές και κοινοτικό επίπεδο. Οι οργανισμοί συλλογικής διαχείρισης που δεν συμφωνούν με την απόφαση του ΟΠΙ, μπορούν να ζητήσουν από το Μονομελές Πρωτοδικείο δικάζον, κατά τη διαδικασία των ασφαλιστικών μέτρων, να καθορίσει άλλη κατανομή, οι οφειλέτες όμως υποχρεούνται να καταβάλουν στους οργανισμούς συλλογικής διαχείρισης την εύλογη αμοιβή με βάση την απόφαση του ΟΠΙ. Η καταβολή αυτή συνεπάγεται την εξόφληση και ελευθέρωσή τους.

10. Αλλοδαπές, μη εγκατεστημένες στην Ελλάδα εταιρείες, που έχουν ειδικώς αδειοδοτηθεί σύμφωνα με την παράγραφο 4α του άρθρου 29 του Τελωνειακού Κώδικα (ν. 2960/2001, Α' 265), όπως αυτή εισήχθη με το ν. 4132/2013 (Α' 59) και την υπουργική απόφαση 1126/12.6.2013 (Β' 1420), δεν είναι υπόχρεες για την καταβολή της ανωτέρω εύλογης αμοιβής για τα προϊόντα που εισάγουν υπό το καθεστώς αναστολής καταβολής του οφειλόμενου Φ.Π.Α. Η οφειλόμενη στους δικαιούχους εύλογη αμοιβή καταβάλλεται από τον πρώτο εγκατεστημένο στο εσωτερικό της χώρας αγοραστή που αποκτά τα προϊόντα από τις αδειοδοτηθείσες, σύμφωνα με την παράγραφο 4α του άρθρου 29 του Τελωνειακού Κώδικα, αλλοδαπές εταιρείες, προκειμένου να τα διαθέσει στο εσωτερικό της χώρας και σημειώνεται ως ποσοστό και ποσό στο φορολογικό στοιχείο που εκδίδεται από τις ανωτέρω εταιρείες κατά την παράδοση των ανωτέρω προϊόντων στο εσωτερικό της χώρας και εισπράττεται από οργανισμούς συλλογικής διαχείρισης, όπως στο παρόν άρθρο ορίζεται. Οι ανωτέρω εταιρείες υποχρεούνται να γνωστοποιούν στους δικαιούχους οργανισμούς συλλογικής διαχείρισης τα στοιχεία των παραδόσεων τους στο εσωτερικό της χώρας, με πλήρη

στοιχεία αγοραστή, ποσότητας, αξίας, κωδικού είδους, ημερομηνία αγοράς και οποιοδήποτε άλλο στοιχείο κριθεί απαραίτητο για την είσπραξη της αμοιβής, με τριμηνιαίες καταστάσεις, σύμφωνα με την παράγραφο 8. Με απόφαση του Υπουργού Πολιτισμού και Αθλητισμού μπορεί να ρυθμίζονται λεπτομέρειες που αφορούν στην εφαρμογή της παρούσας παραγράφου.

11. Οι οργανισμοί συλλογικής διαχείρισης οφείλουν να προβλέπουν και να αναρτούν στον ιστότοπό τους σύντομη και αποτελεσματική διαδικασία επιστροφής της εύλογης αμοιβής, την οποία έχουν εισπράξει επί των τεχνικών μέσων που προβλέπονται στην παράγραφο 3, εφόσον υποβάλλεται αίτηση από επιχείρηση ή επαγγελματία και ο αιτών αποδεικνύει ότι τα μέσα αυτά προδήλως προορίζονται για χρήσεις άλλες από την αναπαραγωγή για ιδιωτική χρήση. Αίτημα επιστροφής υποβάλλεται μόνο από επιχείρηση ή επαγγελματία και όχι από τρίτους εισαγωγείς ή εμπόρους. Η διαδικασία επιστροφής της εύλογης αμοιβής προβλέπει μεταξύ άλλων και σε ποιόν οργανισμό συλλογικής διαχείρισης θα υποβάλλεται η αίτηση για καθεμία από τις

περιπτώσεις α' έως γ' της παραγράφου 3 (όπως τροποποιήθηκε με το α. 37 παρ. 1 του ν. 4540/2018).

Σημείωση: (α. 37 παρ. 2 του ν. 4540/2018)

~~Με την επιφύλαξη του δεύτερου εδαφίου οι διατάξεις της παραγράφου 1 ισχύουν αναδρομικά από τη θέση σε ισχύ του ν. 4481/2017 (Α' 100). Για τις κατά την έναρξη ισχύος του παρόντος εκκρεμείς δίκες που αφορούν στο άρθρο 18 του ν. 2121/1993 και έως την έκδοση αμετάκλητης απόφασης, συνεχίζει να ισχύει το άρθρο 18 του ν. 2121/1993, όπως ίσχυε μέχρι την τροποποίησή του με την παράγραφο 1 (όπως τροποποιήθηκε με το α.104 του ν.4605/2019).~~

Άρθρο 19: Παράθεση αποσπασμάτων

Επιτρέπεται, χωρίς την άδεια του δημιουργού και χωρίς αμοιβή, η παράθεση σύντομων αποσπασμάτων από έργο άλλου νομίμως δημοσιευμένου για την υποστήριξη της γνώμης εκείνου που παραθέτει ή την κριτική της γνώμης του άλλου, εφόσον η παράθεση των αποσπασμάτων αυτών είναι σύμφωνη προς τα χρηστά ήθη και η έκταση των αποσπασμάτων δικαιολογείται από τον επιδιωκόμενο σκοπό. Η παράθεση του αποσπάσματος πρέπει να συνοδεύεται από την ένδειξη της πηγής και των ονομάτων του δημιουργού και του εκδότη, εφόσον τα ονόματα αυτά εμφανίζονται στην πηγή.

Άρθρο 20: Σχολικά βιβλία και ανθολογίες

1. Επιτρέπεται, χωρίς την άδεια του δημιουργού και χωρίς αμοιβή, η αναπαραγωγή σε εκπαιδευτικά βιβλία, που χρησιμοποιούνται ως βιβλία διδασκαλίας για την πρωτοβάθμια και δευτεροβάθμια εκπαίδευση εγκεκριμένα από το Υπουργείο Εθνικής Παιδείας και Θρησκευμάτων ή από άλλο αρμόδιο υπουργείο κατά το επίσημο αναλυτικό πρόγραμμα, έργων του λόγου ενός ή περισσότερων συγγραφέων νομίμως δημοσιευμένων, που αποτελούν μικρό τμήμα της συνολικής δημιουργίας του καθενός από αυτούς. Η ρύθμιση αυτή αφορά μόνο την έντυπη αναπαραγωγή.
2. Μετά το θάνατο του δημιουργού, επιτρέπεται χωρίς την άδεια των δικαιούχων του και χωρίς αμοιβή η αναπαραγωγή σε ανθολογίες έργων του λόγου περισσότερων συγγραφέων νομίμως

δημοσιευμένων, που αποτελούν μικρό τμήμα της συνολικής δημιουργίας του καθενός από αυτούς.

3. Η αναπαραγωγή, όπως ορίζεται στις προηγούμενες παραγράφους, δεν πρέπει να εμποδίζει την κανονική εκμετάλλευση του έργου από το οποίο παίρνονται τα κείμενα και πρέπει να συνοδεύεται από την ένδειξη της πηγής και των ονομάτων του δημιουργού και του εκδότη, εφόσον τα ονόματα αυτά εμφανίζονται στην πηγή.

Άρθρο 21: Αναπαραγωγή για διδασκαλία

Επιτρέπεται, χωρίς την άδεια του δημιουργού και χωρίς αμοιβή, η αναπαραγωγή άρθρων νομίμως δημοσιευμένων σε εφημερίδα ή σε περιοδικό, σύντομων αποσπασμάτων έργου ή τμημάτων σύντομου έργου ή έργου των εικαστικών τεχνών νομίμως δημοσιευμένου, εφόσον γίνεται αποκλειστικά για τη διδασκαλία ή τις εξετάσεις σε εκπαιδευτικό ίδρυμα, στο μέτρο που δικαιολογείται από τον επιδιωκόμενο σκοπό, είναι σύμφωνη με τα χρηστά ήθη και δεν εμποδίζει την κανονική εκμετάλλευση. Η αναπαραγωγή πρέπει να συνοδεύεται από την ένδειξη της πηγής και των ονομάτων του δημιουργού και του εκδότη, εφόσον τα ονόματα αυτά εμφανίζονται στην πηγή.

Άρθρο 22: Βιβλιοθήκες και αρχεία

(όπως τροποποιήθηκε ο τίτλος του με το α. 54 παρ. 3 περ. α) ν. 4481/2017)

1. Επιτρέπεται, χωρίς την άδεια του δημιουργού και χωρίς αμοιβή, η αναπαραγωγή ενός πρόσθετου αντιτύπου από μη κερδοσκοπικές βιβλιοθήκες ή αρχεία, που έχουν αντίτυπο του έργου στην μόνιμη συλλογή τους, προκειμένου να διατηρήσουν το αντίτυπο αυτό ή να το μεταβιβάσουν σε άλλη, μη κερδοσκοπική, βιβλιοθήκη ή αρχείο. Η αναπαραγωγή επιτρέπεται μόνο αν είναι αδύνατη η προμήθεια ενός τέτοιου αντιτύπου από την αγορά σε σύντομο χρόνο και με εύλογους όρους.

2. Επιτρέπεται, χωρίς την άδεια του δημιουργού και χωρίς αμοιβή, ο δημόσιος δανεισμός έργων από τις βιβλιοθήκες των δημοσίων εκπαιδευτικών ιδρυμάτων πρωτοβάθμιας και δευτεροβάθμιας εκπαίδευσης (σχολικές βιβλιοθήκες) καθώς και από τις ακαδημαϊκές

βιβλιοθήκες που είναι μέλη του Συνδέσμου Ελληνικών Ακαδημαϊκών Βιβλιοθηκών (όπως προστέθηκε με το α. 54 παρ. 3 περ. α) του ν. 4481/2017 και ισχύει από τις 4.3.1993).

Σημείωση: Με προεδρικό διάταγμα το οποίο εκδίδεται μέσα σε ένα (1) έτος από την έναρξη ισχύος του παρόντος ύστερα από πρόταση των Υπουργών Εσωτερικών, Παιδείας, Έρευνας και Θρησκευμάτων και Πολιτισμού και Αθλητισμού καθορίζονται η αμοιβή που λαμβάνουν οι δικαιούχοι για το δημόσιο δανεισμό, ο τρόπος και το σύστημα είσπραξης και διανομής της, το σύνολο των βιβλιοθηκών και φορέων, που εμπίπτουν στη ρύθμιση, με εξαίρεση τις βιβλιοθήκες της παρ. 2 του άρθρου 22 του ν. 2121/1993, όπως προστίθεται με την περίπτωση α' της προηγούμενης παραγράφου, καθώς και κάθε σχετική λεπτομέρεια. Μέχρι την έκδοση του προεδρικού διατάγματος του προηγούμενου εδαφίου, οι δημόσιες βιβλιοθήκες, οι βιβλιοθήκες που ανήκουν σε Ν.Π. . . και σε Ν.Π.Ι. ., που εποπτεύονται από το Κράτος, οι δημοτικές βιβλιοθήκες, οι βιβλιοθήκες κοινωφελών ιδρυμάτων και οργανισμών, μορφωτικών ιδρυμάτων και αποστολών στην Ελλάδα καθώς και οι βιβλιοθήκες ιδιωτικών εκπαιδευτηρίων δεν καταβάλλουν αμοιβή για το δημόσιο δανεισμό (α. 54 παρ. 3 β) ν. 4481/2017).

Άρθρο 23: Αναπαραγωγή κινηματογραφικών έργων

Επιτρέπεται, χωρίς την άδεια του δημιουργού και χωρίς αμοιβή, με απόφαση του Υπουργού Πολιτισμού, ύστερα από σύμφωνη γνώμη του Γνωμοδοτικού Συμβουλίου Κινηματογραφίας, η αναπαραγωγή κινηματογραφικής ταινίας με το σκοπό της διατήρησής της στο Εθνικό Κινηματογραφικό Αρχείο, όταν ο δικαιούχος της πνευματικής ιδιοκτησίας αρνιέται καταχρηστικά να την επιτρέψει και εφόσον πρόκειται για έργο ιδιαίτερης καλλιτεχνικής αξίας.

Άρθρο 24: Αναπαραγωγή για σκοπούς δικαστικών ή διοικητικών

Επιτρέπεται, χωρίς την άδεια του δημιουργού και χωρίς αμοιβή, η αναπαραγωγή έργου για να χρησιμοποιηθεί σε δικαστική ή διοικητική διαδικασία, στο μέτρο που δικαιολογείται από τον επιδιωκόμενο σκοπό.

Άρθρο 25: Χρήση για λόγους ενημέρωσης

1. Επιτρέπεται, χωρίς την άδεια του δημιουργού και χωρίς αμοιβή στο μέτρο που δικαιολογείται από τον επιδιωκόμενο σκοπό: α) η αναπαραγωγή και η διάδοση στο κοινό, για λόγους περιγραφής επίκαιρων γεγονότων με μέσα μαζικής επικοινωνίας έργων, που βλέπονται ή ακούγονται κατά τη διάρκεια ενός τέτοιου γεγονότος, β) η αναπαραγωγή και η διάδοση στο κοινό με μέσα μαζικής επικοινωνίας προς το σκοπό της ενημέρωσης επί επίκαιρων γεγονότων πολιτικών λόγων, προσφωνήσεων, κηρυγμάτων, δικανικών αγορεύσεων ή άλλων έργων παρόμοιας φύσης, καθώς και περιλήψεων ή αποσπασμάτων από διαλέξεις, εφόσον τα έργα αυτά παρουσιάζονται δημόσια.
2. Η αναπαραγωγή και η διάδοση στο κοινό πρέπει, όταν αυτό είναι δυνατό, να συνοδεύονται από την ένδειξη της πηγής και του ονόματος του δημιουργού.

Άρθρο 26: Χρήση εικόνων με έργα σε δημόσιους χώρους

Επιτρέπεται, χωρίς άδεια του δημιουργού και χωρίς αμοιβή, η περιστασιακή αναπαραγωγή και διάδοση με μέσα μαζικής επικοινωνίας εικόνων με έργα αρχιτεκτονικής, εικαστικών τεχνών, φωτογραφίας ή εφαρμοσμένων τεχνών, που βρίσκονται μονίμως σε δημόσιο χώρο.

Άρθρο 27: Δημόσια παράσταση ή εκτέλεση σε ειδικές περιστάσεις

Επιτρέπεται, χωρίς την άδεια του δημιουργού και χωρίς αμοιβή, η δημόσια παράσταση ή εκτέλεση έργου: α) σε περίπτωση επισήμων τελετών, στο μέτρο που δικαιολογείται από τη φύση αυτών των τελετών, β) στο πλαίσιο της δραστηριότητας εκπαιδευτικών ιδρυμάτων από το προσωπικό και τους μαθητές ή σπουδαστές του ιδρύματος εφόσον το κοινό απαρτίζεται αποκλειστικά από αυτούς ή από τους γονείς των μαθητών ή σπουδαστών ή όσους έχουν την επιμέλεια αυτών ή όσους συνδέονται άμεσα με τις δραστηριότητες του ιδρύματος.

Άρθρο 27Α: Ορισμένες χρήσεις ορφανών έργων

1. Επιτρέπεται να καθίστανται προσιτά στο κοινό με την έννοια της περίπτωσης η΄ της παραγράφου 1 του άρθρου 3 και να αναπαράγονται για σκοπούς ψηφιοποίησης, διάθεσης στο κοινό, ευρετηρίασης, καταλογογράφησης, συντήρησης ή αποκατάστασης (επιτρεπόμενες χρήσεις) από προσιτές στο κοινό βιβλιοθήκες, εκπαιδευτικά ιδρύματα ή μουσεία, αρχεία ή ιδρύματα κινηματογραφικής ή ακουστικής κληρονομιάς, καθώς και από δημόσιους ραδιοτηλεοπτικούς οργανισμούς που είναι εγκατεστημένοι σε κράτος-μέλος της Ευρωπαϊκής Ένωσης (φορείς χρήσης ορφανών έργων) έργα που περιλαμβάνονται στις συλλογές τους, στα οποία κανένας δικαιούχος δικαιωμάτων δεν έχει ταυτοποιηθεί ή ακόμα και αν έχει ταυτοποιηθεί, δεν έχει εντοπιστεί παρά τη διενέργεια επιμελούς αναζήτησης από τους φορείς χρήσης ορφανών έργων, σύμφωνα με τους όρους του παρόντος άρθρου (ορφανά έργα).

2. Η παρούσα ρύθμιση εφαρμόζεται αποκλειστικά σε:

α έργα που δημοσιεύθηκαν με τη μορφή βιβλίων, επιστημονικών περιοδικών, εφημερίδων, περιοδικών ή άλλων γραπτών κειμένων που περιλαμβάνονται στις συλλογές προσιτών στο κοινό βιβλιοθηκών, εκπαιδευτικών ιδρυμάτων ή μουσείων, καθώς και στις συλλογές αρχείων ή ιδρυμάτων κινηματογραφικής ή ακουστικής κληρονομιάς, β. κινηματογραφικά ή οπτικοακουστικά έργα και φωνογραφήματα που περιλαμβάνονται στις συλλογές προσιτών στο κοινό βιβλιοθηκών, εκπαιδευτικών ιδρυμάτων ή μουσείων, καθώς και στις συλλογές αρχείων ή ιδρυμάτων κινηματογραφικής ή ακουστικής κληρονομιάς, γ. κινηματογραφικά ή οπτικοακουστικά έργα και φωνογραφήματα που παράχθηκαν από δημόσιους ραδιοτηλεοπτικούς οργανισμούς μέχρι τις 31.12.2002 και περιλαμβάνονται στα αρχεία τους, δ. έργα ή άλλο προστατευόμενο αντικείμενο που έχει ενσωματωθεί ή συμπεριληφθεί ή συνιστά αναπόσπαστο τμήμα των παραπάνω έργων ή φωνογραφημάτων.

Τα έργα των περιπτώσεων α΄, β΄, γ΄, δ΄ προστατεύονται με δικαίωμα πνευματικής ιδιοκτησίας ή/και συγγενικά δικαιώματα και έχουν δημοσιευτεί για πρώτη φορά σε κράτος – μέλος της Ευρωπαϊκής Ένωσης ή, αν δεν έχουν δημοσιευτεί, έχουν μεταδοθεί για πρώτη φορά σε κράτος-μέλος της Ευρωπαϊκής Ένωσης. Αν τα έργα αυτά δεν έχουν δημοσιευθεί ή μεταδοθεί, χρησιμοποιούνται από τους φορείς χρήσης ορφανών έργων μόνον εφόσον:

α) έχουν διατεθεί ήδη στο κοινό από οποιονδήποτε από τους φορείς χρήσης ορφανών έργων (έστω με τη μορφή δανεισμού) με τη συναίνεση των δικαιούχων και β) μπορεί βάσιμα να υποτεθεί ότι οι δικαιούχοι δεν θα είχαν αντίρρηση στις επιτρεπόμενες από το παρόν άρθρο χρήσεις τους.

3. Αν ένα έργο ή ένα φωνογράφημα έχει περισσότερους από έναν δικαιούχους και δεν έχουν όλοι ταυτοποιηθεί ή, ακόμα και αν έχουν ταυτοποιηθεί, δεν έχουν εντοπιστεί όλοι μετά τη διενέργεια και καταγραφή επιμελούς αναζήτησης, σύμφωνα με αυτά που ορίζονται στις παραγράφους 6 και 7, το έργο ή το φωνογράφημα μπορεί να χρησιμοποιηθεί σύμφωνα με τις προηγούμενες παραγράφους υπό την προϋπόθεση ότι οι κάτοχοι των δικαιωμάτων που έχουν ταυτοποιηθεί και εντοπιστεί έχουν, όσον αφορά τα δικαιώματα που κατέχουν, εξουσιοδοτήσει τους φορείς χρήσης ορφανών έργων να προβούν στις επιτρεπόμενες χρήσεις σε σχέση με τα δικαιώματά τους.
4. Η χρήση των ορφανών έργων είναι επιτρεπτή από τους φορείς χρήσης ορφανών έργων για την επίτευξη και μόνο στόχων που σχετίζονται με τη δημοσίου συμφέροντος αποστολή τους και ειδικότερα τη συντήρηση, την αποκατάσταση και την παροχή πολιτιστικής και εκπαιδευτικής πρόσβασης στα έργα και τα φωνογραφήματα που περιλαμβάνονται στις συλλογές τους. Οι φορείς χρήσης ορφανών έργων μπορούν να παράγουν έσοδα στο πλαίσιο των επιτρεπόμενων χρήσεων με αποκλειστικό σκοπό να καλύπτουν τις δαπάνες τους για την ψηφιοποίηση και τη διάθεση στο κοινό ορφανών έργων.
5. Οι φορείς χρήσης ορφανών έργων αναφέρουν σε κάθε χρήση του ορφανού έργου το όνομα των ταυτοποιημένων δημιουργών και δικαιούχων και την εξής επισήμανση: «Ορφανό έργο: [...] [αριθμός καταχώρισης στην Ενιαία Ηλεκτρονική Βάση Δεδομένων του Γραφείου Εναρμόνισης της Εσωτερικής Αγοράς]».
6. Με απόφαση του Διοικητικού Συμβουλίου του Οργανισμού Πνευματικής Ιδιοκτησίας καθορίζονται οι κατάλληλες πηγές για τη διενέργεια της καλόπιστης επιμελούς αναζήτησης από τους φορείς χρήσης ορφανών έργων για την ταυτοποίηση και τον εντοπισμό των δικαιούχων σύμφωνα με την παράγραφο 1 πριν από τη χρήση τους για κάθε έργο ή φωνογράφημα, συμπεριλαμβανόμενων έργων και προστατευόμενων αντικειμένων που περιλαμβάνονται σε αυτό. Η επιμελής αναζήτηση διενεργείται από τους φορείς χρήσης ορφανών έργων ή από τρίτους κατ' εντολή των φορέων, στο κράτος-μέλος της πρώτης δημοσίευσης ή -ελλείψει δημοσίευσης- της πρώτης μετάδοσης. Για τα κινηματογραφικά ή οπτικοακουστικά έργα, ο παραγωγός των οποίων έχει την έδρα ή τη συνήθη διαμονή του σε ένα κράτος-μέλος της Ευρωπαϊκής Ένωσης, η επιμελής αναζήτηση διενεργείται στο κράτος-μέλος της έδρας ή της συνήθους διαμονής του. Αν τα έργα δεν έχουν δημοσιευθεί ή μεταδοθεί σύμφωνα με τα οριζόμενα στο τελευταίο εδάφιο της παραγράφου 2, η επιμελής αναζήτηση διεξάγεται στο κράτος-μέλος της Ευρωπαϊκής Ένωσης, στο οποίο είναι εγκατεστημένος ο φορέας χρήσης ορφανών έργων που έχει διαθέσει στο κοινό το έργο. Όταν υπάρχουν στοιχεία που υποδεικνύουν

ότι πρέπει να γίνει έρευνα σε πηγές άλλων χωρών, θα πρέπει να διεξάγεται η σχετική έρευνα και σε αυτές.

7. Οι φορείς χρήσης ορφανών έργων που διενεργούν την επιμελή αναζήτηση τηρούν μητρώο της αναζήτησης καθ' όλη τη διάρκεια της χρήσης του ορφανού έργου και για επτά (7) έτη μετά την παύση της και παρέχουν συγκεκριμένες πληροφορίες στον Οργανισμό Πνευματικής Ιδιοκτησίας, ο οποίος και τις διαβιβάζει αμέσως στην Ενιαία Ηλεκτρονική Βάση Δεδομένων του Γραφείου Εναρμόνισης της Εσωτερικής Αγοράς. Οι πληροφορίες αυτές περιλαμβάνουν:

- α) πλήρη περιγραφή του ορφανού έργου και των ονομάτων των ταυτοποιημένων δημιουργών και δικαιούχων,
- β) τα αποτελέσματα της επιμελούς αναζήτησης που έχει διενεργηθεί από τους φορείς χρήσης ορφανών έργων, τα οποία οδήγησαν στο συμπέρασμα ότι ένα έργο ή ένα φωνογράφημα θεωρείται ορφανό,
- γ) δήλωση των φορέων χρήσης ορφανών έργων σε σχέση με τις επιτρεπόμενες χρήσεις, στις οποίες προτίθενται να προβούν,
- δ) τυχόν αλλαγή του καθεστώτος του ορφανού έργου (γνωστοποίηση νέων στοιχείων που τους έχουν κοινοποιηθεί),
- ε) στοιχεία επικοινωνίας του φορέα χρήσης ορφανών έργων,
- στ) οποιαδήποτε άλλα στοιχεία που εξειδικεύονται με απόφαση του Διοικητικού Συμβουλίου του Οργανισμού Πνευματικής Ιδιοκτησίας και αναρτώνται στην ιστοσελίδα του Οργανισμού, σύμφωνα με τη σχετική διαδικασία που ορίζεται από το Γραφείο Εναρμόνισης της Εσωτερικής Αγοράς αναφορικά με τη Βάση Δεδομένων.

8. Διενέργεια επιμελούς αναζήτησης δεν απαιτείται για έργα, τα οποία ήδη βρίσκονται καταχωρισμένα στην Ενιαία Ηλεκτρονική Βάση Δεδομένων του Γραφείου Εναρμόνισης της Εσωτερικής Αγοράς ως ορφανά. Έργο ή φωνογράφημα θεωρείται ορφανό, αν έχει χαρακτηριστεί ως ορφανό σε οποιοδήποτε κράτος-μέλος της Ε.Ε..

9. Αν εμφανιστεί δικαιούχος έργου ή φωνογραφήματος ή άλλου προστατευόμενου αντικειμένου που έχει καταχωριστεί ως ορφανό, δικαιούται να θέσει τέλος στο καθεστώς του έργου ως ορφανού αναφορικά με τα δικαιώματά του και να ζητήσει τη διακοπή της χρήσης του έργου από τον φορέα χρήσης ορφανών έργων, καθώς και την καταβολή αποζημίωσης για τη χρήση του έργου του που έχει πραγματοποιήσει ο φορέας. Η λήξη του καθεστώτος ενός έργου ως ορφανού συνιστά ευθύνη του φορέα χρήσης ορφανών έργων που το χρησιμοποιεί. Ο φορέας χρήσης ορφανών έργων κρίνει εντός είκοσι (20) εργάσιμων ημερών, υπολογιζόμενων από την επομένη της κατάθεσης της αίτησης του εμφανιζόμενου ως δικαιούχου, αν η αίτηση και τα προσκομισθέντα από αυτόν στοιχεία επαρκούν για να θεμελιώσουν δικαίωμά του επί του

συγκεκριμένου ορφανού έργου και είτε προβαίνει στο χαρακτηρισμό του ως «μη ορφανού» είτε απορρίπτει την αίτηση. Αν ο φορέας χρήσης ορφανών έργων, δεν αποφανθεί επί της αίτησης εντός της ως άνω προθεσμίας ή αν παρόλο που έχει κάνει δεκτή την αίτηση, συνεχίζει να χρησιμοποιεί το έργο, εφαρμόζονται οι διατάξεις των άρθρων 63Α έως και 66Δ. Αν ένα έργο καθίσταται «μη ορφανό», σύμφωνα με την Ενιαία Ηλεκτρονική Βάση Δεδομένων του Γραφείου Εναρμόνισης της Εσωτερικής Αγοράς, ο φορέας χρήσης ορφανών έργων υποχρεούται σε διακοπή της χρήσης του εντός δέκα (10) εργάσιμων ημερών από τη λήψη της σχετικής ειδοποίησης από το ως άνω Γραφείο.

Η αποζημίωση ανέρχεται στο ήμισυ της αμοιβής που συνήθως ή κατά νόμο καταβάλλεται για το είδος της χρήσης που πραγματοποίησε ο φορέας χρήσης ορφανών έργων και αποδίδεται εντός δύο (2) μηνών από τη λήξη του καθεστώτος ενός έργου ως ορφανού. Αν δεν συμφωνήσουν τα μέρη, οι όροι, η προθεσμία και το ύψος της αποζημίωσης καθορίζονται από το Μονομελές Πρωτοδικείο Αθηνών με τη διαδικασία των ασφαλιστικών μέτρων.

10. Σε κάθε περίπτωση, εάν αποδειχθεί ότι λόγω πλημμελούς και κακόπιστης αναζήτησης ένα έργο αναγνωρίστηκε εσφαλμένα ως ορφανό, εφαρμόζονται οι διατάξεις των άρθρων 63Α έως και 66Δ.

11. Ο Οργανισμός Πνευματικής Ιδιοκτησίας δεν φέρει καμία ευθύνη για τη διενέργεια της επιμελούς αναζήτησης εκ μέρους του φορέα χρήσης ορφανών έργων και τη θέση ενός έργου σε καθεστώς ορφανού, καθώς και για τη λήξη του εν λόγω καθεστώτος.

12. Το παρόν άρθρο δεν θίγει τις διατάξεις για τα ανώνυμα ή ψευδώνυμα έργα, καθώς και τις ρυθμίσεις σχετικά με τη διαχείριση δικαιωμάτων βάσει του παρόντος νόμου.

(άρθρα 1, 2, 3, 4, 5 και 6 της Οδηγίας 2012/28/ΕΕ).

Άρθρο 28: Έκθεση και αναπαραγωγή εικαστικών έργων

1. Επιτρέπεται, χωρίς την άδεια του δημιουργού και χωρίς αμοιβή, η παρουσίαση στο κοινό έργων των εικαστικών τεχνών μέσα σε μουσεία, που έχουν την κυριότητα του υλικού φορέα όπου έχει ενσωματωθεί το έργο, ή στο πλαίσιο εκθέσεων, που οργανώνονται σε μουσεία.

2. Επιτρέπεται, χωρίς την άδεια του δημιουργού και χωρίς αμοιβή, η παρουσίαση στο κοινό και η αναπαραγωγή σε καταλόγους έργου των εικαστικών τεχνών στο μέτρο που αυτό είναι αναγκαίο για την διευκόλυνση της πώλησης του έργου.

3. Στις περιπτώσεις των δύο προηγούμενων παραγράφων, η αναπαραγωγή επιτρέπεται μόνο εφόσον δεν παρεμποδίζει την κανονική εκμετάλλευση του έργου και δεν βλάπτει τα νόμιμα συμφέροντα του δημιουργού.

Άρθρο 28Α: Αναπαραγωγή προς όφελος τυφλών και κωφαλάλων

Επιτρέπεται η αναπαραγωγή του έργου προς όφελος τυφλών και κωφαλάλων προσώπων, για χρήσεις που συνδέονται άμεσα με την αναπηρία και δεν έχουν εμπορικό χαρακτήρα, στο βαθμό που απαιτείται λόγω της συγκεκριμένης αναπηρίας. Με απόφαση του Υπουργού Πολιτισμού μπορούν να καθορισθούν οι όροι εφαρμογής της ρύθμισης, καθώς και η εφαρμογή της σε άλλες κατηγορίες προσώπων με αναπηρίες (άρθρο 5 παρ. 3 περίπτωση β' Οδηγίας 2001/29).

Άρθρο 28Β: Εξαίρεση από το δικαίωμα αναπαραγωγής

Εξαιρούνται από το δικαίωμα αναπαραγωγής οι προσωρινές πράξεις αναπαραγωγής, οι οποίες είναι μεταβατικές ή παρεπόμενες και οι οποίες αποτελούν αναπόσπαστο και ουσιώδες τμήμα μιας τεχνολογικής μεθόδου, έχουν δε ως αποκλειστικό σκοπό να επιτρέψουν: α) την εντός δικτύου μετάδοση μεταξύ τρίτων μέσω διαμεσολαβητή ή β) τη νόμιμη χρήση, ενός έργου ή άλλου προστατευόμενου αντικειμένου, και οι οποίες δεν έχουν καμία ανεξάρτητη οικονομική σημασία (άρθρο 5 παρ. 1 Οδηγίας 2001/29).

Άρθρο 28Γ: Ρήτρα γενικής εφαρμογής επί των περιορισμών

Οι περιορισμοί που προβλέπονται στο τέταρτο κεφάλαιο του Ν. 2121/1993, όπως ισχύει, εφαρμόζονται μόνο σε ορισμένες ειδικές περιπτώσεις, οι οποίες δεν αντίκεινται στην κανονική εκμετάλλευση του έργου ή άλλου προστατευόμενου αντικειμένου και δεν θίγουν αδικαιολόγητα τα έννομα συμφέροντα του δικαιούχου (άρθρο 5 παρ. 5 Οδηγίας 2001/29).

ΚΕΦΑΛΑΙΟ ΠΕΜΠΤΟ: ΔΙΑΡΚΕΙΑ ΤΗΣ ΠΡΟΣΤΑΣΙΑΣ

Άρθρο 29: Η διάρκεια γενικώς

1. Η πνευματική ιδιοκτησία διαρκεί όσο η ζωή του δημιουργού και εβδομήντα (70) χρόνια μετά το θάνατό του, που υπολογίζονται από την 1η Ιανουαρίου του έτους το οποίο έπεται του θανάτου του δημιουργού.
2. Μετά τη λήξη της προστασίας της πνευματικής ιδιοκτησίας, το Δημόσιο, εκπροσωπούμενο από τον Υπουργό Πολιτισμού, μπορεί να ασκεί τις εξουσίες αναγνώρισης της πατρότητας του δημιουργού και τις εξουσίες προστασίας της ακεραιότητας του έργου που απορρέουν από το ηθικό δικαίωμα κατά το άρθρο 4 παρ. 1 περιπτ. β' και γ' του παρόντος νόμου.

Άρθρο 30: Έργα συνεργασίας και μουσικές συνθέσεις με στίχους

1. Για τα έργα συνεργασίας η πνευματική ιδιοκτησία διαρκεί όσο η ζωή του τελευταίου επιζώντος δημιουργού και εβδομήντα (70) έτη μετά τον θάνατό του, που υπολογίζονται από την 1η Ιανουαρίου του έτους το οποίο έπεται του θανάτου του τελευταίου επιζώντος δημιουργού.
2. Η διάρκεια προστασίας για μουσικές συνθέσεις με στίχους είναι ίση με την αναφερόμενη στην παράγραφο 1 διάρκεια, εφόσον και οι δύο συνεισφορές, του συνθέτη και του στιχουργού, έχουν δημιουργηθεί ειδικά για τη συγκεκριμένη μουσική σύνθεση με στίχους (όπως αντικαταστάθηκε με το α. 54 παρ. 4 ν. 4481/2017).

Άρθρο 31: Ειδική έναρξη της διάρκειας

1. Για τα ανώνυμα ή ψευδώνυμα έργα η πνευματική ιδιοκτησία διαρκεί εβδομήντα (70) χρόνια από την 1η Ιανουαρίου του έτους που έπεται εκείνου κατά το οποίο το έργο κατέστη νομίμως προσιτό στο κοινό, εκτός εάν, πριν από την πάροδο αυτής της χρονικής περιόδου, ο δημιουργός αποκαλύψει την ταυτότητά του ή το υιοθετηθέν από το δημιουργό ψευδώνυμο δεν αφήνει καμία αμφιβολία για την ταυτότητά του, οπότε εφαρμόζονται οι γενικοί κανόνες.
2. Όταν ένα έργο δημοσιεύεται σε τόμους, τμήματα, τεύχη, αριθμούς ή επεισόδια και η διάρκεια προστασίας αρχίζει από τη στιγμή που το έργο κατέστη νομίμως προσιτό στο κοινό, η διάρκεια προστασίας υπολογίζεται για κάθε μέρος χωριστά.

3. Η διάρκεια προστασίας ενός οπτικοακουστικού έργου λήγει εβδομήντα (70) έτη μετά το θάνατο του τελευταίου επιζώντος μεταξύ των ακολούθων προσώπων: του κύριου σκηνοθέτη, του σεναριογράφου, του συγγραφέα διαλόγων και του συνθέτη μουσικής που γράφτηκε ειδικά για να χρησιμοποιηθεί στο οπτικοακουστικό έργο.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ ΕΚΤΟ: ΡΥΘΜΙΣΕΙΣ ΓΙΑ ΣΥΜΒΑΣΕΙΣ ΚΑΙ ΑΔΕΙΕΣ ΕΚΜΕΤΑΛΛΕΥΣΗΣ

Άρθρο 32: Ποσοστιαία αμοιβή

1. Η αμοιβή, που οφείλει να καταβάλλει ο αντισυμβαλλόμενος στο δημιουργό για δικαιопραξίες που αφορούν τη μεταβίβαση του περιουσιακού δικαιώματος ή εξουσιών από αυτό, την ανάθεση άδειας εκμετάλλευσης, συμφωνείται υποχρεωτικά σε ορισμένο ποσοστό, το ύψος του οποίου καθορίζεται ελεύθερα μεταξύ των μερών. Βάση για τον υπολογισμό του ποσοστού είναι όλα ανεξαιρέτως τα ακαθάριστα έσοδα ή τα έξοδα ή τα συνδυασμένα ακαθάριστα έσοδα και έξοδα, που πραγματοποιούνται από την δραστηριότητα του αντισυμβαλλόμενου και προέρχονται από την εκμετάλλευση, του έργου. Κατ' εξαίρεση, η αμοιβή μπορεί να υπολογίζεται σε ορισμένο ποσό στις ακόλουθες περιπτώσεις: α) η βάση υπολογισμού της ποσοστιαίας αμοιβής είναι πρακτικά αδύνατο να προσδιορισθεί ή ελλείπουν τα μέσα ελέγχου για την εφαρμογή του ποσοστού, β) τα έξοδα που απαιτούνται για τον υπολογισμό και τον έλεγχο είναι δυσανάλογα με την αμοιβή που πρόκειται να εισπραχθεί, γ) η φύση ή οι συνθήκες της εκμετάλλευσης καθιστούν αδύνατη την εφαρμογή του ποσοστού, ιδίως όταν η συμβολή του δημιουργού δεν αποτελεί ουσιώδες στοιχείο του συνόλου του πνευματικού δημιουργήματος ή όταν η χρήση του έργου έχει δευτερεύοντα χαρακτήρα σε σχέση με το αντικείμενο της εκμετάλλευσης.

2. Η υποχρεωτική συμφωνία της αμοιβής σε ποσοστό, που προβλέπεται στην προηγούμενη παράγραφο, εφαρμόζεται σε όλες τις περιπτώσεις, εφόσον δεν υπάρχει ειδικότερη διάταξη στον παρόντα νόμο, και δεν αφορά τα έργα που δημιουργήθηκαν από μισθωτούς σε εκτέλεση σύμβασης εργασίας, τα προγράμματα ηλεκτρονικών υπολογιστών και κάθε είδους διαφήμιση.

Άρθρο 33: Ρυθμίσεις για τη σύμβαση έντυπης έκδοσης και δικαιώματα μεταφραστή

1. Η αμοιβή, που οφείλει να καταβάλει ο εκδότης έντυπης έκδοσης στο δημιουργό για την αναπαραγωγή και τη διανομή του έργου ή αντιτύπων αυτού, συμφωνείται σε ορισμένο ποσοστό επί της λιανικής τιμής πώλησης όλων των πωλούμενων αντιτύπων. Όταν η σύμβαση έντυπης έκδοσης αφορά λογοτεχνικό έργο όπως διήγημα, νουβέλα, μυθιστόρημα, ποίημα, δοκίμιο, κριτικό δοκίμιο, θεατρικό έργο, ταξιδιωτικό έργο, βιογραφία, που εκδίδεται στην πρωτότυπή του γλώσσα με τη μορφή βιβλίου, εξαιρουμένων των βιβλίων τσέπης, η αμοιβή που οφείλει να καταβάλλει ο εκδότης στο δημιουργό μετά την πώληση των χιλίων (1.000) αντιτύπων δεν μπορεί να είναι μικρότερη από το 10% επί της τιμής λιανικής πώλησης όλων των πωλούμενων αντιτύπων.
2. Κατ' εξαίρεση της προηγούμενης παραγράφου η αμοιβή του δημιουργού μπορεί να συμφωνηθεί σε ορισμένο ποσό στις εξής περιπτώσεις: α) συλλογικά έργα, β) εγκυκλοπαίδειες, λεξικά, ανθολογίες έργων τρίτων, γ) σχολικά βιβλία και βοηθήματα, δ) λευκώματα, ημερολόγια, ατζέντες, πρακτικοί οδηγοί, έντυπα παιχνίδια και εκπαιδευτικό υλικό όπως χάρτες, άτλαντες, ε) πρόλογοι, σχολιασμοί, εισαγωγές, παρουσιάσεις, στ) εικονογραφήσεις και φωτογραφικό υλικό εντύπων εκδόσεων, ζ) μη λογοτεχνικά εικονογραφημένα παιδικά βιβλία, η) πολυτελείς εκδόσεις περιορισμένου αριθμού εντύπων, θ) περιοδικά, εφημερίδες.
3. Εάν υπάρχουν περισσότεροι δημιουργοί, και η μεταξύ τους σχέση δεν έχει ρυθμιστεί διαφορετικά, η ποσοστιαία αμοιβή κατανέμεται σε αυτούς ανάλογα με την έκταση της συμβολής του καθενός. Σε περίπτωση που ένας ή περισσότεροι δημιουργοί δεν προστατεύονται κατά τις διατάξεις των νόμων περί πνευματικής ιδιοκτησίας, οι προστατευόμενοι δημιουργοί παίρνουν το ποσοστό αμοιβής που συμφωνήθηκε ή αυτό το οποίο θα έπαιρναν κατά την παράγραφο 1 του παρόντος άρθρου, αν προστατεύονταν όλοι οι δημιουργοί.
4. Σε περίπτωση εκμίσθωσης ή δανεισμού αντιτύπων από τρίτων, η αμοιβή για την παροχή της αναγκαίας άδειας κατανέμεται σε ίσα μέρη ανάμεσα στο δημιουργό και τον εκδότη.
5. Στις περιπτώσεις που αμοιβή του δημιουργού καθορίζεται σε ποσοστό επί της λιανικής πώλησης, όλα τα αντίτυπα του έργου πρέπει να φέρουν την υπογραφή του συγγραφέα, εκτός αν συμφωνηθεί άλλος τρόπος ελέγχου. Με προεδρικό διάταγμα, που θα εκδοθεί εντός εξαμήνου από της ισχύος του παρόντος νόμου, ύστερα από πρόταση του Υπουργού

Πολιτισμού και έπειτα από ακροάσεις των ενδιαφερομένων επαγγελματικών κλάδων, θα καθορισθεί άλλος τρόπος ελέγχου του αριθμού των πωλούμενων αντιτύπων.

6. Η αμοιβή που οφείλει να καταβάλλει ο εκδότης έντυπης έκδοσης στο μεταφραστή ενός έργου για τη μετάφραση, την αναπαραγωγή και διανομή του έργου, συμφωνείται σε ορισμένο ποσοστό επί της τιμής λιανικής πώλησης όλων των πωλούμενων αντιτύπων. Οι διατάξεις των παραγράφων 2, 4 και 5 του παρόντος άρθρου εφαρμόζονται αναλόγως.

7. Το όνομα του μεταφραστή αναφέρεται υποχρεωτικά και με εμφανή τρόπο στη σελίδα του κύριου τίτλου του βιβλίου. Μετά από συμφωνία με τον εκδότη, το όνομα του μεταφραστή μπορεί να αναφέρεται και στο εξώφυλλο του βιβλίου.

Άρθρο 34: Ρυθμίσεις για τη σύμβαση οπτικοακουστικής παραγωγής

1. Στη σύμβαση για τη δημιουργία οπτικοακουστικού έργου ανάμεσα στον παραγωγό και τον πνευματικό δημιουργό πρέπει να ορίζονται οι συγκεκριμένες εξουσίες από το περιουσιακό δικαίωμα που μεταβιβάζονται στον παραγωγό. Στην αντίθετη περίπτωση, η σύμβαση επιφέρει μεταβίβαση στον παραγωγό εκείνων των εξουσιών από το περιουσιακό δικαίωμα, που είναι αναγκαίες για την εκμετάλλευση του οπτικοακουστικού έργου, σύμφωνα με το σκοπό της σύμβασης. Το οπτικοακουστικό έργο θεωρείται περατωμένο όταν εγκριθεί από τον πνευματικό δημιουργό το πρότυπο παραγωγής αντιτύπων προς εκμετάλλευση. Για κάθε παραμόρφωση, περικοπή ή άλλη τροποποίηση της οριστικής μορφής του οπτικοακουστικού έργου, έχει εγκριθεί από τον πνευματικό δημιουργό, απαιτείται προηγούμενη άδεια αυτού. Το ηθικό δικαίωμα των δημιουργών των επί μέρους συμβόλων δεν μπορεί να ασκηθεί παρά μόνο σε σχέση με την οριστική μορφή του οπτικοακουστικού έργου, όπως έχει εγκριθεί από τον πνευματικό δημιουργό.

2. Στη σύμβαση ανάμεσα στον παραγωγό και τους δημιουργούς των επί μέρους συμβόλων, που ενσωματώθηκαν σε οπτικοακουστικό έργο, πρέπει να ορίζονται οι συγκεκριμένες εξουσίες από το περιουσιακό δικαίωμα, που μεταβιβάζονται στον παραγωγό. Στην αντίθετη περίπτωση, η σύμβαση ανάμεσα στον παραγωγό και τους δημιουργούς των επί μέρους συμβόλων, εκτός των μουσικοσυνθετών και των στιχουργών, επιφέρει μεταβίβαση στον παραγωγό εκείνων των εξουσιών, που είναι αναγκαίες για την εκμετάλλευση του οπτικοακουστικού έργου σύμφωνα με το σκοπό της σύμβασης. Το περιουσιακό δικαίωμα σε σχέση με άλλες χρήσεις των

συμβόλων παραμένει στους δημιουργούς, εφόσον οι συμβολές αυτές μπορούν να χρησιμοποιηθούν ανεξάρτητα από το οπτικοακουστικό έργο. Ως δημιουργοί των επί μέρους συμβολών θεωρούνται ιδίως ο σεναριογράφος, ο συγγραφέας διαλόγων, ο συνθέτης μουσικής, ο διευθυντής φωτογραφίας, ο σκηνογράφος, ο ενδυματολόγος, ο ηχολήπτης και ο επεξεργαστής τελικής σύνθεσης (Μοντέρ).

3. Ο πνευματικός δημιουργός διατηρεί το δικαίωμα χωριστής αμοιβής για κάθε τρόπο εκμετάλλευσης του οπτικοακουστικού έργου. Η αμοιβή αυτή καθορίζεται σε ορισμένο ποσοστό, το ύψος του οποίου συμφωνείται στη σχετική σύμβαση. Βάση για τον υπολογισμό του ποσοστού είναι όλα ανεξαιρέτως τα ακαθάριστα έσοδα ή τα έξοδα ή τα συνδυασμένα ακαθάριστα έσοδα και έξοδα, που πραγματοποιούνται από την εκμετάλλευση του οπτικοακουστικού έργου. Ο παραγωγός του οπτικοακουστικού έργου υποχρεούται μία φορά το χρόνο να παρέχει εγγράφως στον πνευματικό δημιουργό κάθε πληροφορία, που αφορά την εκμετάλλευση του οπτικοακουστικού έργου, επιδεικνύοντάς του όλα τα σχετικά έγγραφα. Από τη ρύθμιση της παρούσας παραγράφου εξαιρούνται οι διαφημιστικές ταινίες μικρού μήκους.

4. Στην περίπτωση εκμίσθωσης υλικών φορέων εικόνας ή ήχου και εικόνας πάνω στους οποίους έχει εγγραφεί οπτικοακουστικό έργο, ο πνευματικός δημιουργός διατηρεί πάντοτε το δικαίωμα εύλογης αμοιβής για την εκμίσθωση. Η ρύθμιση εφαρμόζεται και στην περίπτωση εκμίσθωσης υλικών φορέων ήχου.

Άρθρο 35: Ρυθμίσεις για τη ραδιοφωνική και τηλεοπτική μετάδοση

1. Εφόσον δεν υπάρχει αντίθετη συμφωνία, σε περίπτωση επανάληψης της μετάδοσης ενός έργου από το ραδιόφωνο ή την τηλεόραση δεν χρειάζεται άλλη συναίνεση του δημιουργού πέρα από την αρχική, ο ραδιοτηλεοπτικός όμως οργανισμός υποχρεούται να καταβάλει πρόσθετη αμοιβή στο δημιουργό που ορίζεται για την πρώτη επανάληψη σε ποσοστό τουλάχιστον 50% του ποσού που αρχικά συμφωνήθηκε και για κάθε επόμενη σε ποσοστό 20%. Η διάταξη του προηγούμενου εδαφίου δεν ισχύει στις σχέσεις των οργανισμών συλλογικής διαχείρισης με τους χρήστες που ρυθμίζονται στο άρθρο 56 του παρόντος νόμου.

2. Η σύμβαση ραδιοφωνικής ή τηλεοπτικής μετάδοσης, αν δεν υπάρχει αντίθετη συμφωνία, δεν δίνει στον αντισυμβαλλόμενο ραδιοτηλεοπτικό οργανισμό την εξουσία να επιτρέψει σε τρίτους τη μετάδοση ή αναμετάδοση του έργου στο κοινό με ηλεκτρομαγνητικά κύματα ή με

υλικούς αγωγούς ή με οποιονδήποτε άλλο τρόπο, παραλλήλως προς την επιφάνεια της γης ή μέσω δορυφόρων.

3. Η παρουσίαση έργου στο κοινό μέσω δορυφόρου συντελείται αποκλειστικά στο Κράτος - Μέλος της Ευρωπαϊκής Ένωσης στο έδαφος του οποίου, κάτω από τον έλεγχο και την ευθύνη του ραδιοτηλεοπτικού οργανισμού, τα σήματα που περιέχουν προγράμματα εισάγονται σε μια αδιάκοπη αλυσίδα μετάδοσης προς το δορυφόρο και από εκεί προς το έδαφος. Εάν τα σήματα που περιέχουν προγράμματα έχουν κωδικοποιημένη μορφή, τότε υπάρχει παρουσίαση στο κοινό μέσω δορυφόρου, εφόσον τίθενται στη διάθεση του κοινού από το ραδιοτηλεοπτικό οργανισμό ή με τη συγκατάθεση του τα μέσα για την αποκωδικοποίηση του προγράμματος. Σε περίπτωση που η παρουσίαση στο κοινό μέσω δορυφόρου τελείται σε μη κοινοτικό κράτος, το οποίο δεν παρέχει επίπεδο προστασίας που προβλέπεται δυνάμει του νόμου αυτού, όπως τροποποιείται με τον παρόντα νόμο, ισχύουν τα εξής: ι) εάν τα σήματα που περιέχουν προγράμματα εκπέμπονται στο δορυφόρο από σταθμό μετάδοσης προς δορυφόρο που ευρίσκεται σε ένα Κράτος - Μέλος, η πράξη παρουσίασης στο κοινό μέσω δορυφόρου θεωρείται ότι έχει τελεστεί στο εν λόγω Κράτος - Μέλος και τα δικαιώματα μπορούν να ασκηθούν κατά του προσώπου που θέτει σε λειτουργία το σταθμό μετάδοσης προς δορυφόρο, ιι) εάν δεν χρησιμοποιείται σταθμός μετάδοσης προς δορυφόρο που ευρίσκεται σε Κράτος - Μέλος, αλλά την πράξη παρουσίασης στο κοινό μέσω δορυφόρου την έχει αναθέσει ραδιοτηλεοπτικός οργανισμός εγκατεστημένος σε Κράτος - Μέλος, η πράξη αυτή θεωρείται ότι έχει τελεστεί στο Κράτος - Μέλος στο οποίο ο ραδιοτηλεοπτικός οργανισμός έχει την κύρια εγκατάστασή του στην Κοινότητα και τα δικαιώματα μπορούν να ασκηθούν κατά του ραδιοτηλεοπτικού οργανισμού. Ως παρουσίαση στο κοινό μέσω δορυφόρου θεωρείται η πράξη της εισαγωγής, κάτω από τον έλεγχο και με ευθύνη του ραδιοτηλεοπτικού οργανισμού, των σημάτων που περιέχουν προγράμματα τα οποία προορίζονται για λήψη από το κοινό σε μια αδιάκοπη αλυσίδα μετάδοσης προς το δορυφόρο και από εκεί προς το έδαφος. Η άδεια για την παρουσίαση έργου στο κοινό μέσω δορυφόρου αποκτάται μόνο με συμφωνία.

4. Η καλωδιακή αναμετάδοση εκπομπών από άλλα Κράτη - Μέλη της Ευρωπαϊκής Ένωσης στην Ελλάδα γίνεται όσον αφορά την πνευματική ιδιοκτησία σύμφωνα με τα προβλεπόμενα στο νόμο αυτόν και βάσει ατομικών ή συλλογικών συμβάσεων μεταξύ των δημιουργών και των επιχειρήσεων εκμετάλλευσης καλωδιακών δικτύων. Όταν δεν έχει συναφθεί συμφωνία σχετικά με την έγκριση της καλωδιακής αναμετάδοσης μιας εκπομπής, οποιοδήποτε από τα ενδιαφερόμενα μέρη έχει τη δυνατότητα να ζητεί τη συνδρομή ενός ή περισσότερων μεσολαβητών που επιλέγει από πίνακα μεσολαβητών τον οποίο καταρτίζει ο Οργανισμός

Πνευματικής Ιδιοκτησίας κάθε δύο χρόνια. Ο Οργανισμός Πνευματικής Ιδιοκτησίας μπορεί να ζητά τη γνώμη των οργανισμών συλλογικής διαχείρισης και των επιχειρήσεων εκμετάλλευσης καλωδιακών δικτύων για την κατάρτιση του πίνακα αυτού. Οι μεσολαβητές μπορούν να υποβάλλουν προτάσεις προς τα μέρη. Θεωρείται ότι όλα τα μέρη αποδέχονται την πρόταση αυτή, εάν κανένα από αυτά δεν προβάλλει αντιρρήσεις μέσα σε προθεσμία τριών (3) μηνών από την κοινοποίηση της πρότασης. Ως καλωδιακή αναμετάδοση θεωρείται η χωρίς αλλοιώσεις και περικοπές ταυτόχρονη αναμετάδοση, μέσω συστημάτων καλωδίων ή μικροκυμάτων και με σκοπό τη λήψη τους από το κοινό, αρχικής ενσύρματης ή ασύρματης, έστω και δορυφορικής μετάδοσης, από Κράτος-Μέλος, τηλεοπτικών ή ραδιοφωνικών προγραμμάτων που προορίζονται για λήψη από το κοινό.

5. Το δικαίωμα του δημιουργού να παρέχει άδεια ή να αρνείται την παροχή αδείας σε επιχείρηση εκμετάλλευσης καλωδιακού δικτύου για την αναμετάδοση εκπομπής μέσω καλωδίου ασκείται μόνο μέσω οργανισμών συλλογικής διαχείρισης. Όταν ο δημιουργός δεν έχει αναθέσει τη διαχείριση του δικαιώματος καλωδιακής αναμετάδοσης σε οργανισμό συλλογικής διαχείρισης, ο οργανισμός συλλογικής διαχείρισης που έχει αναλάβει με έγκριση του Υπουργείου Πολιτισμού και Αθλητισμού, τη διαχείριση των δικαιωμάτων της ίδιας κατηγορίας, μπορεί να διαχειρίζεται το δικαίωμα καλωδιακής αναμετάδοσης. Όταν υπάρχουν περισσότεροι από ένας οργανισμοί συλλογικής διαχείρισης, για τα δικαιώματα της ίδιας κατηγορίας, ο δημιουργός είναι ελεύθερος να επιλέξει μεταξύ τους τον οργανισμό συλλογικής διαχείρισης, τον οποίον εξουσιοδοτεί να διαχειρίζεται το δικαίωμα καλωδιακής αναμετάδοσης. Ο δημιουργός που αναφέρεται στην παρούσα παράγραφο έχει τα ίδια δικαιώματα και τις ίδιες υποχρεώσεις με τους δικαιούχους, που έχουν αναθέσει τη διαχείριση στον οργανισμό και μπορεί να αξιώσει τα δικαιώματα αυτά μέσα σε διάστημα τριών (3) ετών από την ημερομηνία της καλωδιακής αναμετάδοσης του έργου.

6. Οι διατάξεις της προηγούμενης παραγράφου δεν εφαρμόζονται στα δικαιώματα που ασκούνται από ραδιοτηλεοπτικό οργανισμό, όσον αφορά στις δικές του μεταδόσεις, ανεξάρτητα από το αν τα σχετικά δικαιώματα είναι δικά του ή του έχουν μεταβιβαστεί από άλλους δημιουργούς ή άλλους δικαιούχους.

7. Προκειμένου για δευτερεύουσα σύγχρονη, ακέραιη και αμετάβλητη μετάδοση ραδιοτηλεοπτικών προγραμμάτων μέσω καλωδίων ή άλλων υλικών αγωγών, η συλλογική διαχείριση της σχετικής εξουσίας των δημιουργών είναι υποχρεωτική.

8. Οι διατάξεις των παραγράφων 5 έως 8 εφαρμόζονται αναλόγως στη διαχείριση και την προστασία των συγγενικών δικαιωμάτων που ρυθμίζονται στις διατάξεις του όγδοου κεφαλαίου του ν. 2121/1993 (οι παράγραφοι 5-8 προστέθηκαν με το α. 54 παρ. 5 του ν. 4481/2017).

Άρθρο 36: Αμοιβή για θεατρική παράσταση

1. Τα συγγραφικά δικαιώματα των θεατρικών συγγραφέων καθορίζονται σε ποσοστό επί των ακαθάριστων εισπράξεων μετά την αφαίρεση του φόρου δημοσίων θεαμάτων.
2. Τα ελάχιστα όρια των ποσοστών αυτών καθορίζονται σε 22% για τα κρατικά θέατρα και σε 10% για τα ιδιωτικά θέατρα, συνολικά για ολόκληρο το πρόγραμμα μιας παράστασης με έργα πρωτότυπα ή με μεταφράσεις ή διασκευές κλασικών έργων, αρχαίων ή νεοτέρων. Το ελάχιστο όριο ορίζεται σε 5% για τη μετάφραση έργων του σύγχρονου διεθνούς δραματολογίου. Αν στο πρόγραμμα περιλαμβάνονται έργα περισσότερων συγγραφέων, η αμοιβή κατανέμεται μεταξύ τους ανάλογα με τη χρονική διάρκεια του έργου του καθενός.

Άρθρο 37: Εκτέλεση μουσικής σε κινηματογράφους

Το ελάχιστο όριο της αμοιβής των δημιουργών για την εκτέλεση μουσικών συνθέσεων με στίχους ή χωρίς, περιλαμβανομένων σε κινηματογραφικές ταινίες, σε αίθουσες ή χώρους κινηματογράφων είναι 1% επί των ακαθάριστων εισπράξεων μετά την αφαίρεση του φόρου δημοσίων θεαμάτων.

Άρθρο 38: Δικαιώματα φωτογράφων

1. Η μεταβίβαση του περιουσιακού δικαιώματος ή η σύμβαση και η άδεια εκμετάλλευσης, που αφορούν δημοσίευση φωτογραφίας σε εφημερίδα ή περιοδικό ή άλλο μέσο μαζικής ενημέρωσης, καλύπτει, εφόσον δεν υπάρχει αντίθετη συμφωνία, τη δημοσίευση της φωτογραφίας στη συγκεκριμένη εφημερίδα ή το συγκεκριμένο περιοδικό ή το συγκεκριμένο μέσο μαζικής ενημέρωσης, στο οποίο αναφερόταν η μεταβίβαση ή η σύμβαση και η άδεια εκμετάλλευσης, καθώς και τη διατήρησή της στο αρχείο τους. Για κάθε δημοσίευση μετά την πρώτη, οφείλεται το μισό της τρέχουσας αμοιβής. Η δημοσίευση φωτογραφίας από αρχείο εφημερίδας ή περιοδικού ή άλλου μέσου μαζικής ενημέρωσης, που έχει μεταβιβασθεί δεν

επιτρέπεται χωρίς την αναφορά του τίτλου της εφημερίδας ή του περιοδικού ή του ονόματος του μέσου μαζικής ενημέρωσης, στο αρχείο των οποίων έχει περιέλθει αρχικά με νόμιμο τρόπο η φωτογραφία.

2. Εφόσον για τη δημοσίευση της φωτογραφίας παραχωρείται το πρωτότυπο της φωτογραφικής αποτύπωσης, η παραχώρηση αυτή, αν δεν υπάρχει αντίθετη συμφωνία, αφορά μόνο τη χρήση του πρωτοτύπου που πρέπει να επιστρέφεται στο φωτογράφο μετά την πραγματοποίηση της χρήσης για την πρώτη δημοσίευση.
3. Ο φωτογράφος διατηρεί το δικαίωμα αναζήτησης και επιστροφής των φωτογραφιών του, που δεν έχουν δημοσιευθεί, σε οποιοδήποτε χρονικό διάστημα μετά την παρέλευση τριμήνου από τη σύμβαση ή την άδεια εκμετάλλευσης προς τη συγκεκριμένη εφημερίδα ή το συγκεκριμένο περιοδικό ή άλλο μέσο μαζικής ενημέρωσης.
4. Σε κάθε δημοσίευση φωτογραφίας, πρέπει να αναφέρεται το όνομα του φωτογράφου. Το ίδιο ισχύει και στην περίπτωση μεταβίβασης αρχείου εφημερίδας ή περιοδικού ή άλλου μέσου μαζικής ενημέρωσης.
5. Ο ιδιοκτήτης εφημερίδας ή περιοδικού δεν μπορεί να εκδίδει βιβλία ή λευκώματα και να πραγματοποιεί εκθέσεις χρησιμοποιώντας ως υλικό φωτογραφίες του μισθωτή φωτογράφου χωρίς την άδειά του. Το ίδιο ισχύει και στην περίπτωση δανεισμού.

Άρθρο 39: Ακυρότητα αντίθετων συμφωνιών

Συμφωνίες, που προβλέπουν ρυθμίσεις διαφορετικές ή ύψος αμοιβών χαμηλότερο από τα καθοριζόμενα με τα προηγούμενα άρθρα του παρόντος κεφαλαίου, είναι, εφόσον δεν ορίζεται άλλως στο νόμο, άκυρες κατά το μέτρο που περιέχουν ρήτρες δυσμενέστερες για τους δημιουργούς.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ ΕΒΔΟΜΟ: ΕΙΔΙΚΕΣ ΔΙΑΤΑΞΕΙΣ ΓΙΑ ΤΑ ΠΡΟΓΡΑΜΜΑΤΑ ΗΛΕΚΤΡΟΝΙΚΩΝ ΥΠΟΛΟΓΙΣΤΩΝ "ΚΑΙ ΤΟ ΔΙΚΑΙΩΜΑ ΕΙΔΙΚΗΣ ΦΥΣΗΣ ΤΟΥ ΚΑΤΑΣΚΕΥΑΣΤΗ ΒΑΣΗΣ ΔΕΔΟΜΕΝΩΝ"

Άρθρο 40: Έργα μισθωτών

Το περιουσιακό δικαίωμα σε πρόγραμμα ηλεκτρονικού υπολογιστή, που δημιουργήθηκε από μισθωτό σε εκτέλεση σύμβασης εργασίας ή σύμφωνα με τις οδηγίες του εργοδότη του, μεταβιβάζεται αυτοδικαίως στον εργοδότη, εκτός αν υπάρχει αντίθετη συμφωνία.

Άρθρο 41: Εξάντληση δικαιώματος

1. πρώτη πώληση αντιγράφου ενός προγράμματος ηλεκτρονικού υπολογιστή μέσα στην Ευρωπαϊκή Κοινότητα από το δημιουργό ή με τη συγκατάθεσή του εξαντλεί το δικαίωμα διανομής του αντιτύπου αυτού μέσα στην Κοινότητα με εξαίρεση του δικαιώματος ελέγχου των μεταγενέστερων εκμισθώσεων του προγράμματος ή ενός αντιγράφου του.

Άρθρο 42: Περιορισμοί

1. Εφόσον δεν υπάρχει αντίθετη συμφωνία, επιτρέπεται, χωρίς την άδεια του δημιουργού και χωρίς πληρωμή αμοιβής, η αναπαραγωγή, η μετάφραση, η προσαρμογή, η διασκευή ή οποιαδήποτε άλλη μετατροπή ενός προγράμματος ηλεκτρονικού υπολογιστή, όταν οι πράξεις αυτές είναι αναγκαίες για την κατά προορισμό χρησιμοποίηση του προγράμματος, συμπεριλαμβανομένης και της διόρθωσης σφαλμάτων, από το πρόσωπο που το απέκτησε νομίμως.
2. Δεν εμπίπτει στον περιορισμό της προηγούμενης παραγράφου και χρειάζεται άδεια του δημιουργού η αναπαραγωγή που είναι αναγκαία για τη φόρτωση, την εμφάνιση στην οθόνη, την εκτέλεση, τη μεταβίβαση ή την αποθήκευση του προγράμματος ηλεκτρονικού υπολογιστή.

3. Ο νόμιμος χρήστης ενός προγράμματος ηλεκτρονικού υπολογιστή δεν μπορεί να εμποδιστεί συμβατικά να παραγάγει, χωρίς την άδεια του δημιουργού και χωρίς πληρωμή αμοιβής, ένα εφεδρικό αντίγραφο του προγράμματος στο μέτρο που αυτό είναι απαραίτητο για τη χρήση.
4. Επιτρέπεται στο νόμιμο χρήστη αντιγράφου προγράμματος ηλεκτρονικού υπολογιστή, χωρίς την άδεια του δημιουργού και χωρίς πληρωμή αμοιβής, η παρακολούθηση, η μελέτη ή η δοκιμή της λειτουργίας του προγράμματος προκειμένου να εντοπισθούν οι ιδέες και αρχές που αποτελούν τη βάση οποιουδήποτε στοιχείου του προγράμματος, εάν οι ενέργειες αυτές γίνονται κατά τη διάρκεια πράξης που αποτελεί νόμιμη χρήση του προγράμματος. Αντίθετη συμφωνία δεν επιτρέπεται.
5. Αναπαραγωγή για ιδιωτική χρήση πέραν από τις περιπτώσεις των δύο προηγούμενων παραγράφων του παρόντος άρθρου δεν επιτρέπεται.

Άρθρο 43: Αποσυμπίληση

1. Επιτρέπεται στο νόμιμο χρήστη αντιγράφου προγράμματος, χωρίς την άδεια του δημιουργού και χωρίς πληρωμή αμοιβής, η ενέργεια των πράξεων, που προβλέπονται στις παραγράφους 1 και 2 του άρθρου 42, εφόσον είναι απαραίτητη προκειμένου να ληφθούν οι αναγκαίες πληροφορίες για τη διαλειτουργικότητα ενός ανεξάρτητα δημιουργηθέντος προγράμματος ηλεκτρονικού υπολογιστή με άλλα προγράμματα, εφόσον οι αναγκαίες για τη διαλειτουργικότητα πληροφορίες δεν ήταν ήδη ευκόλως και ταχέως προσιτές στο νόμιμο χρήστη και εφόσον οι πράξεις περιορίζονται στα μέρη του αρχικού προγράμματος, που είναι απαραίτητα για τη διαλειτουργικότητα αυτή.
2. Οι διατάξεις της προηγούμενης παραγράφου δεν επιτρέπουν, οι πληροφορίες που ελήφθησαν κατ' εφαρμογή τους: α) να χρησιμοποιηθούν για σκοπούς άλλους εκτός από την επίτευξη της διαλειτουργικότητας του ανεξάρτητα δημιουργηθέντος προγράμματος, β) να ανακοινωθούν σε άλλα πρόσωπα εκτός από τις περιπτώσεις όπου αυτό απαιτείται για τη διαλειτουργικότητα του ανεξάρτητα δημιουργηθέντος προγράμματος ηλεκτρονικού υπολογιστή, γ) να χρησιμοποιηθούν για την επεξεργασία, την παραγωγή ή την εμπορία προγράμματος ηλεκτρονικού υπολογιστή, του οποίου η έκφραση είναι κατά βάση όμοια προς το αρχικό πρόγραμμα ή για οποιαδήποτε άλλη πράξη που προσβάλλει την πνευματική ιδιοκτησία του δημιουργού.

3. Οι διατάξεις του παρόντος άρθρου δεν μπορούν να ερμηνευθούν έτσι ώστε να επιτρέπεται η εφαρμογή τους κατά τρόπο που θα έβλαπτε την κανονική εκμετάλλευση του προγράμματος του ηλεκτρονικού υπολογιστή ή θα προκαλούσε αδικαιολόγητη βλάβη στα νόμιμα συμφέροντα του δημιουργού του.

Άρθρο 44

Παραλείπεται ως μη ισχύον.

Άρθρο 45: Ισχύς άλλων διατάξεων και συμφωνιών

1. Οι διατάξεις του παρόντος κεφαλαίου δεν θίγουν άλλες νομικές διατάξεις, που αφορούν ιδίως τα διπλώματα ευρεσιτεχνίας, τα σήματα, τον αθέμιτο ανταγωνισμό, το εμπορικό απόρρητο, την προστασία των ημιαγωγών προϊόντων ή το δίκαιο των συμβάσεων.
2. Συμφωνίες αντίθετες προς τις παραγράφους 3 και 4 του άρθρου 42 και προς το άρθρο 43 είναι άκυρες.

Άρθρο 45Α: Δικαίωμα ειδικής φύσης του κατασκευαστή βάσης δεδομένων

1. Ο κατασκευαστής βάσης δεδομένων έχει το δικαίωμα να απαγορεύει την εξαγωγή ή/και επαναχρησιμοποίηση του συνόλου ή ουσιώδους μέρους του περιεχομένου της βάσης δεδομένων, αξιολογούμενου ποιοτικά ή ποσοτικά, εφόσον η απόκτηση, ο έλεγχος ή η παρουσίαση του περιεχομένου της βάσης δεδομένων καταδεικνύουν ουσιώδη ποιοτική ή ποσοτική επένδυση. Κατασκευαστής βάσης δεδομένων είναι το φυσικό ή νομικό πρόσωπο που λαμβάνει την πρωτοβουλία και επωμίζεται τον κίνδυνο των επενδύσεων. Δεν θεωρείται κατασκευαστής ο εργολάβος βάσης δεδομένων (άρθρο 7 παρ. 10 Οδηγίας 96/9).
2. Για τους σκοπούς του παρόντος άρθρου: α) "Εξαγωγή" θεωρείται η μόνιμη ή προσωρινή μεταφορά του συνόλου ή ουσιώδους μέρους του περιεχομένου βάσης δεδομένων σε άλλο υλικό φορέα με οποιοδήποτε μέσο ή με οποιαδήποτε μορφή και β) επαναχρησιμοποίηση νοείται η πάσης μορφής διάθεση στο κοινό του συνόλου ή ουσιώδους μέρους του περιεχομένου της βάσης δεδομένων με διανομή αντιγράφων, εκμίσθωση, μετάδοση με άμεση

επικοινωνία ή με άλλες μορφές. Η πρώτη πώληση αντιγράφου μιας βάσης δεδομένων στην Κοινότητα από το δικαιούχο ή με τη συγκατάθεσή του συνιστά ανάλωση του δικαιώματος ελέγχου της μεταπώλησης του εν λόγω αντιγράφου στην Κοινότητα. Ο δανεισμός στο κοινό δεν συνιστά πράξη εξαγωγής ή επαναχρησιμοποίησης (άρθρο 7 παρ. 2 Οδηγίας 96/9).

3. Το δικαίωμα που αναφέρεται στην παράγραφο 1 ισχύει ανεξάρτητα από το εάν η εν λόγω βάση δεδομένων ή το περιεχόμενό της προστατεύεται με τις διατάξεις για την πνευματική ιδιοκτησία ή με άλλες διατάξεις. Η προστασία βάσει του δικαιώματος που αναφέρεται στην παράγραφο 1 δεν θίγει ενδεχόμενα δικαιώματα επί του περιεχομένου τους. Το δικαίωμα ειδικής φύσης του κατασκευαστή βάσης δεδομένων μπορεί να μεταβιβασθεί με αντάλλαγμα ή χωρίς αντάλλαγμα ή να παραχωρηθεί ή εκμετάλλευσή του με άδεια ή σύμβαση (άρθρο 7 παρ. 3 και 4 Οδηγίας 96/9).

1. Δεν επιτρέπεται η επανειλημμένη και συστηματική εξαγωγή ή/και επαναχρησιμοποίηση επουσιωδών μερών του περιεχομένου της βάσης δεδομένων, εφόσον συνεπάγεται τη διενέργεια πράξεων που έρχονται σε σύγκρουση με την κανονική εκμετάλλευση της βάσης δεδομένων ή θίγουν αδικαιολόγητα νόμιμα συμφέροντα του κατασκευαστή της βάσης (άρθρο 7 παρ. 5 Οδηγίας 96/9).

5. Ο κατασκευαστής βάσης δεδομένων που έχει τεθεί στη διάθεση του κοινού με οποιονδήποτε τρόπο δεν μπορεί να εμποδίσει το νόμιμο χρήστη της βάσης να εξάγει ή/και να επαναχρησιμοποιεί επουσιώδη μέρη του περιεχομένου της αξιολογούμενα ποιοτικά ή ποσοτικά για οποιονδήποτε σκοπό. Εάν ο νόμιμος χρήστης δικαιούται να εξάγει ή/και να επαναχρησιμοποιεί τμήμα μόνο της βάσης δεδομένων, η παρούσα παράγραφος εφαρμόζεται μόνο για το τμήμα αυτό. Ο νόμιμος χρήστης βάσης δεδομένων που έχει τεθεί στη διάθεση του κοινού με οποιονδήποτε τρόπο δεν μπορεί: α) να εκτελεί πράξεις που έρχονται σε σύγκρουση με την κανονική εκμετάλλευση της βάσης αυτής ή θίγουν αδικαιολόγητα τα νόμιμα συμφέροντα του κατασκευαστή της, β) να προξενεί ζημία στους δικαιούχους του δικαιώματος πνευματικής ιδιοκτησίας ή των συγγενικών δικαιωμάτων για τα έργα ή τις ερμηνείες ή εκτελέσεις που περιέχονται στην εν λόγω βάση δεδομένων. Συμφωνίες αντίθετες προς τις ρυθμίσεις που προβλέπονται στην παρούσα παράγραφο είναι άκυρες (άρθρα 8 και 15 Οδηγίας 96/9).

6. Ο νόμιμος χρήστης της βάσης δεδομένων που έχει τεθεί στη διάθεση του κοινού με οποιονδήποτε τρόπο μπορεί, χωρίς την άδεια του κατασκευαστή της βάσης δεδομένων, να εξάγει ή και/να επαναχρησιμοποιήσει ουσιώδες μέρος του περιεχομένου της: α) όταν

πρόκειται για εξαγωγή, για εκπαιδευτικούς ή ερευνητικούς σκοπούς, εφόσον αναφέρεται η πηγή και στο βαθμό που αυτό δικαιολογείται από τον επιδιωκόμενο μη εμπορικό σκοπό, β) όταν πρόκειται για εξαγωγή ή/και επαναχρησιμοποίηση για λόγους δημόσιας ασφάλειας ή για σκοπούς διοικητικής ή δικαστικής διαδικασίας. Το δικαίωμα ειδικής φύσης ισχύει για τις βάσεις δεδομένων των οποίων οι κατασκευαστές ή οι δικαιούχοι είναι υπήκοοι Κράτους - Μέλους ή έχουν τη συνήθη διαμονή τους στο έδαφος της Κοινότητας. Εφαρμόζεται επίσης στις εταιρείες και επιχειρήσεις που έχουν συσταθεί σύμφωνα με τη νομοθεσία Κράτους - Μέλους και οι οποίες έχουν την καταστατική τους έδρα, την κεντρική διοίκηση ή την κύρια εγκατάστασή τους εντός της Κοινότητας. Όταν η συγκεκριμένη Εταιρία ή επιχείρηση έχει μόνο την καταστατική της έδρα στο έδαφος της Κοινότητας, οι δραστηριότητές της πρέπει να συνδέονται πραγματικά και αδιάλειπτα με την οικονομία ενός Κράτους - Μέλους (άρθρα 9 και 11 Οδηγίας 96/9).

7. Το δικαίωμα που προβλέπεται στο άρθρο αυτό ισχύει από την περάτωση της κατασκευής της βάσης δεδομένων και λήγει δεκαπέντε (15) έτη μετά την 1η Ιανουαρίου του έτους που έπεται της ημερομηνίας περάτωσης. Στην περίπτωση βάσης δεδομένων η οποία έχει τεθεί στη διάθεση του κοινού, με οποιονδήποτε τρόπο, πριν από τη λήξη της περιόδου που προβλέπεται στο προηγούμενο εδάφιο, η διάρκεια της προστασίας του δικαιώματος που προβλέπεται στο παρόν άρθρο λήγει δεκαπέντε (15) έτη μετά την 1η Ιανουαρίου του έτους το οποίο έπεται της ημερομηνίας κατά την οποία η βάση τέθηκε για πρώτη φορά στη διάθεση του κοινού. Οποιαδήποτε ουσιώδης τροποποίηση, αξιολογούμενη ποιοτικά ή ποσοτικά, του περιεχομένου μιας βάσης δεδομένων, ιδίως οποιαδήποτε ουσιώδης τροποποίηση εξαιτίας της διαδοχικής σώρευσης προσθηκών, διαγραφών ή μετατροπών, που έχουν ως αποτέλεσμα να θεωρείται ότι πρόκειται για νέα ουσιώδη επένδυση, αξιολογούμενη ποιοτικά ή ποσοτικά, παρέχει στη βάση που προκύπτει από την επένδυση αυτή δικαίωμα ίδιας διάρκειας προστασίας (άρθρο 10 Οδηγίας 96/9).

ΚΕΦΑΛΑΙΟ ΟΓΔΩΟ: ΣΥΓΓΕΝΙΚΑ ΔΙΚΑΙΩΜΑΤΑ

Άρθρο 46: Άδεια από ερμηνευτές ή εκτελεστές καλλιτέχνες

1. Ως ερμηνευτές ή εκτελεστές καλλιτέχνες θεωρούνται τα πρόσωπα που ερμηνεύουν ή

εκτελούν με οποιονδήποτε τρόπο έργα του πνεύματος όπως οι ηθοποιοί, οι μουσικοί, οι τραγουδιστές, οι χορωδοί, οι χορευτές, οι καλλιτέχνες κουκλοθέατρου, θεάτρου σκιών, θεάματος ποικιλιών (βαριετέ) ή ιπποδρόμου (τσίρκου).

2. Οι ερμηνευτές ή εκτελεστές καλλιτέχνες έχουν το δικαίωμα να επιτρέπουν ή να απαγορεύουν:

α) την εγγραφή της ερμηνείας ή εκτέλεσής τους σε υλικό φορέα,

β) την άμεση ή έμμεση, προσωρινή ή μόνιμη αναπαραγωγή με οποιονδήποτε μέσο και μορφή, εν όλω ή εν μέρει, όσον αφορά την εγγραφή σε υλικό φορέα της ερμηνείας ή εκτέλεσής τους,

γ) τη διανομή στο κοινό του υλικού φορέα με την εγγραφή της ερμηνείας ή εκτέλεσης, με πώληση ή με άλλους τρόπους. Το δικαίωμα διανομής δεν αναλώνεται εντός της Κοινότητας όσον αφορά τον υλικό φορέα με την εγγραφή της ερμηνείας ή εκτέλεσης, εκτός από την περίπτωση της πρώτης πώλησης εντός της Κοινότητας, που πραγματοποιείται από τον δικαιούχο ή με τη συγκατάθεσή του,

δ) την εκμίσθωση και το δημόσιο δανεισμό του υλικού φορέα με την εγγραφή της ερμηνείας ή εκτέλεσης. Τα δικαιώματα αυτά δεν αναλώνονται από οποιαδήποτε πώληση ή άλλη πράξη διανομής των ως άνω υλικών φορέων,

ε) τη ραδιοτηλεοπτική μετάδοση με οποιονδήποτε τρόπο, όπως ηλεκτρομαγνητικά κύματα, δορυφόροι, καλώδια, καθώς και την παρουσίαση στο κοινό του υλικού φορέα με την παράνομη εγγραφή της ζωντανής ερμηνείας ή εκτέλεσης,

στ) τη ραδιοτηλεοπτική μετάδοση με οποιονδήποτε τρόπο, όπως ηλεκτρομαγνητικά κύματα, δορυφόροι, καλώδια, της ζωντανής ερμηνείας ή εκτέλεσής τους, εκτός αν η μετάδοση αυτή αποτελεί αναμετάδοση νόμιμης μετάδοσης,

ζ) την παρουσίαση στο κοινό της ζωντανής ερμηνείας ή εκτέλεσής τους, που γίνεται με οποιονδήποτε τρόπο, εκτός από ραδιοτηλεοπτική μετάδοση,

η) τη διάθεση στο κοινό, ενσυρμάτως ή ασυρμάτως, κατά τρόπο ώστε οποιοσδήποτε να έχει πρόσβαση στην εγγραφή σε υλικό φορέα της ερμηνείας ή εκτέλεσής τους, όπου και όταν επιλέγει ο ίδιος. Το δικαίωμα αυτό δεν αναλώνεται με οποιαδήποτε πράξη διάθεσης στο κοινό με την έννοια της παρούσας ρύθμισης (άρθρα 2, 3 παρ. 2 και 3, 4 Οδηγίας 2001/29).

3. Η άδεια που απαιτείται για την ενέργεια των πράξεων της παραγράφου 2 του παρόντος άρθρου, αν δεν υπάρχει αντίθετη συμφωνία στην οποία να ορίζονται συγκεκριμένα οι πράξεις για τις οποίες δίνεται η άδεια, θεωρείται ότι έχει δοθεί, όταν ο ερμηνευτής ή εκτελεστής καλλιτέχνης συνδέεται μ' εκείνον που επιχειρεί αυτές τις πράξεις με σύμβαση εργασίας, που έχει ως σκοπό την ενέργεια αυτών των συγκεκριμένων πράξεων. Ο ερμηνευτής ή εκτελεστής καλλιτέχνης διατηρεί πάντοτε το δικαίωμα αμοιβής για την ενέργεια καθεμιάς από τις πράξεις που προβλέπονται στην παράγραφο 2 του παρόντος άρθρου σε κάθε τρόπο εκμετάλλευσης της ερμηνείας ή εκτέλεσής του. Ειδικότερα, ο ερμηνευτής ή εκτελεστής καλλιτέχνης διατηρεί το δικαίωμα εύλογης αμοιβής για την εκμίσθωση, χωρίς να μπορεί να παραιτηθεί από αυτό, εάν έχει δώσει σε παραγωγό υλικών φορέων ήχου ή εικόνας ή ήχου και εικόνας άδεια για την εκμίσθωση του υλικού φορέα με την εγγραφή της ερμηνείας του.

4. Σε περίπτωση ερμηνείας ή εκτέλεσης από σύνολο, οι μετέχοντες σε αυτό ερμηνευτές ή εκτελεστές καλλιτέχνες ορίζουν με πλειοψηφία και εγγράφως έναν αντιπρόσωπό τους για την άσκηση των δικαιωμάτων που προβλέπονται στη δεύτερη παράγραφο του παρόντος άρθρου. Αυτή η αντιπροσώπευση δεν αφορά το διευθυντή της ορχήστρας ή της χορωδίας, τον σολίστ, τους πρωταγωνιστές και το σκηνοθέτη. Αν δεν έχει ορισθεί αντιπρόσωπος σύμφωνα με το εδάφιο α' της παρούσας παραγράφου, η άσκηση των δικαιωμάτων που προβλέπονται στη δεύτερη παράγραφο του παρόντος άρθρου γίνεται από το διευθυντή του συνόλου.

5. Απαγορεύεται η μεταβίβαση εν ζωή των δικαιωμάτων που προβλέπονται στη δεύτερη παράγραφο του παρόντος άρθρου, καθώς και η παραίτηση από αυτά. Είναι δυνατή η ανάθεση της διαχείρισης και προστασίας των δικαιωμάτων αυτών σε οργανισμούς συλλογικής διαχείρισης και προστασίας των δικαιωμάτων αυτών σε οργανισμούς συλλογικής διαχείρισης κατά τα οριζόμενα στα άρθρα 54 και 58 του παρόντος νόμου.

Άρθρο 47: Άδεια από παραγωγούς υλικών φορέων

1. Οι παραγωγοί φωνογραφημάτων (παραγωγοί υλικών φορέων ήχου) έχουν το δικαίωμα να επιτρέπουν ή απαγορεύουν:

α) την άμεση ή έμμεση, προσωρινή ή μόνιμη αναπαραγωγή με οποιοδήποτε μέσο και μορφή, εν όλω ή εν μέρει, όσον αφορά τα φωνογραφήματά τους,

β) τη διανομή στο κοινό των ως άνω υλικών φορέων που έχουν παραγάγει με πώληση ή με άλλους τρόπους. Το δικαίωμα διανομής δεν αναλώνεται εντός της Κοινότητας, όσον αφορά τους ως άνω υλικούς φορείς, εκτός από την περίπτωση της πρώτης πώλησης εντός της Κοινότητας που πραγματοποιείται από τον δικαιούχο ή με τη συγκατάθεσή του,

γ) την εκμίσθωση ή το δημόσιο δανεισμό των ως άνω υλικών φορέων. Τα δικαιώματα αυτά δεν αναλώνονται από οποιαδήποτε πώληση ή άλλη πράξη διανομής των ως άνω υλικών φορέων,

δ) τη διάθεση στο κοινό, ενσυρμάτως ή ασυρμάτως, κατά τρόπο ώστε οποιοσδήποτε να έχει πρόσβαση στα φωνογραφήματά τους, όπου και όταν ο ίδιος επιλέγει. Το δικαίωμα αυτό δεν αναλώνεται με οποιαδήποτε πράξη διάθεσης στο κοινό με την έννοια της παρούσας ρύθμισης,

ε) την εισαγωγή των ως άνω υλικών φορέων που παρήχθησαν στο εξωτερικό χωρίς τη συναίνεσή τους ή, εφόσον πρόκειται για εισαγωγή από χώρες εκτός της Ευρωπαϊκής Κοινότητας, αν το δικαίωμα της εισαγωγής τους στην Ελλάδα είχε συμβατικά διατηρηθεί από τον παραγωγό (άρθρα 2, 3 παρ. 2 και 3, 4 Οδηγίας 2001/29).

2. Οι παραγωγοί οπτικοακουστικών έργων (παραγωγοί υλικών φορέων εικόνας ή ήχου και εικόνας) έχουν το δικαίωμα να επιτρέπουν ή απαγορεύουν:

α) την άμεση ή έμμεση, προσωρινή ή μόνιμη αναπαραγωγή με οποιοδήποτε μέσο και μορφή, εν όλω ή εν μέρει, όσον αφορά το πρωτότυπο και τα αντίτυπα (αντίγραφα) των ταινιών τους,

β) τη διανομή στο κοινό των ως άνω υλικών φορέων που έχουν παραγάγει με πώληση ή με άλλους τρόπους. Το δικαίωμα διανομής δεν αναλώνεται εντός της Κοινότητας, όσον αφορά τους ως άνω υλικούς φορείς, εκτός από την περίπτωση της πρώτης πώλησης εντός της Κοινότητας που πραγματοποιείται από τον δικαιούχο ή με τη συγκατάθεσή του,

γ) την εκμίσθωση ή το δημόσιο δανεισμό των ως άνω υλικών φορέων. Τα δικαιώματα αυτά δεν αναλώνονται από οποιαδήποτε πώληση ή άλλη πράξη διανομής των ως άνω υλικών φορέων,

δ) τη διάθεση στο κοινό, ενσυρμάτως ή ασυρμάτως, κατά τρόπο ώστε οποιοσδήποτε να έχει πρόσβαση όπου και όταν ο ίδιος επιλέγει, όσον αφορά το πρωτότυπο και τα αντίγραφα των ταινιών τους. Το δικαίωμα αυτό δεν αναλώνεται με οποιαδήποτε πράξη διάθεσης στο κοινό με την έννοια της παρούσας ρύθμισης,

ε) την εισαγωγή των ως άνω υλικών φορέων που παρήχθησαν στο εξωτερικό χωρίς τη συναίνεσή τους ή, εφόσον πρόκειται για εισαγωγή από χώρες εκτός της Ευρωπαϊκής Κοινότητας, αν το δικαίωμα της εισαγωγής τους στην Ελλάδα είχε συμβατικά διατηρηθεί από τον παραγωγό,

στ) τη ραδιοτηλεοπτική μετάδοση με οποιονδήποτε τρόπο, συμπεριλαμβανομένης της δορυφορικής μετάδοσης ή καλωδιακής αναμετάδοσης των ως άνω υλικών φορέων, καθώς και την παρουσίαση αυτών στο κοινό. (άρθρα 2, 3 παρ. 2 και 3, 4 Οδηγίας 2001/29).

3 . Ως παραγωγός υλικού φορέα ήχου νοείται το φυσικό ή νομικό πρόσωπο με πρωτοβουλία και ευθύνη του οποίου πραγματοποιείται η πρώτη εγγραφή σειράς ήχων μόνο. Ως παραγωγός υλικού φορέα εικόνας ή ήχου και εικόνας νοείται το φυσικό ή νομικό πρόσωπο με πρωτοβουλία και ευθύνη του οποίου πραγματοποιείται η πρώτη εγγραφή σειράς εικόνων με ή χωρίς ήχο.

Άρθρο 48: Άδεια από ραδιοτηλεοπτικούς οργανισμούς

1. Οι ραδιοτηλεοπτικοί οργανισμοί έχουν το δικαίωμα να επιτρέπουν ή να απαγορεύουν: α) την αναμετάδοση των εκπομπών τους με οποιονδήποτε τρόπο, όπως ηλεκτρομαγνητικά κύματα, δορυφόροι, καλώδια, β) την παρουσίαση στο κοινό των εκπομπών τους σε χώρους όπου η είσοδος επιτρέπεται με εισιτήριο, γ) την εγγραφή των εκπομπών τους σε υλικούς φορείς ήχου ή εικόνας ή ήχου και εικόνας, είτε οι εκπομπές αυτές μεταδίδονται ενσυρμάτως είτε ασυρμάτως, συμπεριλαμβανομένης της καλωδιακής ή δορυφορικής μετάδοσης, δ) την άμεση ή έμμεση, προσωρινή ή μόνιμη αναπαραγωγή με οποιοδήποτε μέσο και μορφή, εν όλω ή εν μέρει, όσον αφορά την υλική ενσωμάτωση των εκπομπών τους που μεταδίδονται ενσυρμάτως ή ασυρμάτως, συμπεριλαμβανομένης της καλωδιακής ή δορυφορικής μετάδοσης ε) τη διανομή στο κοινό των υλικών φορέων με την εγγραφή των εκπομπών τους, μέσω πώλησης ή με άλλους τρόπους. Το δικαίωμα διανομής δεν αναλώνεται εντός της Κοινότητας, όσον αφορά τους υλικούς φορείς με την εγγραφή των εκπομπών, εκτός από την περίπτωση της πρώτης πώλησης εντός της Κοινότητας που πραγματοποιείται από τον δικαιούχο ή με τη συγκατάθεσή του, στ) την εκμίσθωση και το δημόσιο δανεισμό του υλικού φορέα με την εγγραφή των εκπομπών τους. Τα δικαιώματα αυτά δεν αναλώνονται από οποιαδήποτε πώληση ή άλλη πράξη διανομής του ως άνω υλικού φορέα, ζ) τη διάθεση στο κοινό, ενσυρμάτως ή ασυρμάτως, κατά τρόπο ώστε οποιοσδήποτε να έχει πρόσβαση στην υλική ενσωμάτωση των

εκπομπών τους, όπου και όταν ο ίδιος επιλέγει. Το δικαίωμα αυτό δεν αναλώνεται με οποιαδήποτε πράξη διάθεσης στο κοινό με την έννοια της παρούσας ρύθμισης (άρθρα 2, 3 παρ. 2 και 3, 4 Οδηγίας 2001/29).

2. Οι ραδιοτηλεοπτικοί οργανισμοί δεν έχουν το δικαίωμα που προβλέπεται στο εδάφιο γ' της παραγράφου 1 του παρόντος άρθρου, όταν αναμεταδίδουν απλώς μέσω καλωδίου εκπομπές ραδιοτηλεοπτικών οργανισμών.

Άρθρο 49: Δικαίωμα εύλογης αμοιβής

1. Όταν υλικός φορέας ήχου που έχει νόμιμα εγγραφεί χρησιμοποιείται για ραδιοτηλεοπτική μετάδοση με οποιονδήποτε τρόπο, όπως ηλεκτρομαγνητικά κύματα, δορυφόροι, καλώδια, ή για παρουσίαση στο κοινό, ο χρήστης οφείλει εύλογη και ενιαία αμοιβή στους ερμηνευτές ή εκτελεστές καλλιτέχνες, των οποίων η ερμηνεία ή η εκτέλεση έχει εγγραφεί στον υλικό φορέα, και στους παραγωγούς των υλικών αυτών φορέων. Η αμοιβή αυτή καταβάλλεται υποχρεωτικά σε οργανισμούς συλλογικής διαχείρισης των σχετικών δικαιωμάτων. Οι οργανισμοί αυτοί υποχρεούνται να διαπραγματεύονται, να συμφωνούν τις αμοιβές, να προβάλλουν τις σχετικές αξιώσεις για την καταβολή και να εισπράττουν τις σχετικές αμοιβές από τους χρήστες. (όπως τροποποιήθηκε με το α. 54 παρ. 6 περ α) του ν. 4481/2017 με την επιφύλαξη του α. 53 παρ. 11 του ν. 4481/2017*).

2. Το δικαίωμα εύλογης αμοιβής των ερμηνευτών ή εκτελεστών καλλιτεχνών που προβλέπεται από την πρώτη παράγραφο του παρόντος άρθρου είναι ανεκχώρητο, με την επιφύλαξη της υποχρεωτικής ανάθεσης της είσπραξης και διαχείρισης στους οργανισμούς συλλογικής διαχείρισης που λειτουργούν σύμφωνα με τα άρθρα 54 έως 58 του παρόντος νόμου.

3. Οι εισπραττόμενες αμοιβές κατανέμονται εξ ημισείας μεταξύ ερμηνευτών ή εκτελεστών καλλιτεχνών και παραγωγών των υλικών φορέων. Η κατανομή των εισπραττόμενων αμοιβών μεταξύ των ερμηνευτών ή εκτελεστών καλλιτεχνών και μεταξύ των παραγωγών γίνεται κατά τις μεταξύ τους συμφωνίες που περιέχονται στον κανονισμό του κάθε οργανισμού συλλογικής διαχείρισης.

4. Οι ερμηνευτές ή εκτελεστές καλλιτέχνες έχουν δικαίωμα εύλογης αμοιβής για τη ραδιοτηλεοπτική αναμετάδοση της ερμηνείας ή εκτέλεσής τους που μεταδίδεται ραδιοτηλεοπτικά. Το δικαίωμα εύλογης αμοιβής που προβλέπεται από την παρούσα

παράγραφο είναι ανεκχώρητο και είναι δυνατή μόνο η ανάθεση της είσπραξης και διαχείρισης στους οργανισμούς συλλογικής διαχείρισης κατά τα οριζόμενα στα άρθρα 54 έως 58 του παρόντος νόμου.

5. Όταν υλικός φορέας εικόνας ή ήχου και εικόνας που έχει νόμιμα εγγραφεί χρησιμοποιείται για ραδιοτηλεοπτική μετάδοση με οποιονδήποτε τρόπο, όπως ηλεκτρομαγνητικά κύματα, δορυφόροι, καλώδια ή για παρουσίαση στο κοινό, ο χρήστης οφείλει εύλογη αμοιβή στους ερμηνευτές ή εκτελεστές των οποίων η ερμηνεία έχει εγγραφεί στους υλικούς αυτούς φορείς. Κατά τα λοιπά εφαρμόζονται η παράγραφος 1 εδάφια β' και γ' καθώς και οι παράγραφοι 2 και

4 του παρόντος άρθρου (όπως τροποποιήθηκε με το α. 54 παρ. 6 περ. β) του ν. 4481/2017 με την επιφύλαξη του α. 53 παρ. 11 του ν. 4481/2017*).

6. Καταργήθηκε από τη θέση σε ισχύ του α. 54 παρ. 6 περ. γ) ν. 4481/2017 με την επιφύλαξη του α. 53 παρ. 11 του ν. 4481/2017*.

7. Εκκρεμείς δίκες κατά την ίδρυση του ενιαίου οργανισμού συλλογικής διαχείρισης συνεχίζονται από τους αρχικούς διαδίκους έως την αμετάκλητη περάτωσή τους.
(όπως προστέθηκε με το άρθρο 46 παρ. 1 του ν. 3905/2010)

** Εκ παραδρομής στο α. 54 παρ. 1 δεύτερο εδάφιο ν. 4481/2017 αναφέρεται «με την επιφύλαξη της παραγράφου 12» αντί του ορθού «παραγράφου 11».*

Άρθρο 50: Ηθικό δικαίωμα

1. Οι ερμηνευτές ή εκτελεστές καλλιτέχνες έχουν καθ' όλη τη διάρκεια της ζωής τους το δικαίωμα αναγνώρισης και προβολής της πατρότητάς τους πάνω στην ερμηνεία ή την εκτέλεσή τους και το δικαίωμα της απαγόρευσης κάθε παραμόρφωσης της ερμηνείας ή της εκτέλεσης αυτής.

2. Μετά το θάνατο του ερμηνευτή ή εκτελεστή καλλιτέχνη το δικαίωμα αυτό περιέρχεται στους κληρονόμους του.

3. Οι διατάξεις του άρθρου 12 παράγραφος 2 και του άρθρου 16 εφαρμόζονται αναλόγως και στο ηθικό δικαίωμα των ερμηνευτών ή εκτελεστών καλλιτεχνών.

Άρθρο 51: Δικαιώματα εκδοτών

Εκδότες εντύπων έχουν το δικαίωμα να επιτρέπουν ή να απαγορεύουν την αναπαραγωγή, με φωτοτυπικές, ηλεκτρονικές ή όποιες άλλες μεθόδους, για σκοπούς εκμετάλλευσης, της στοιχειοθεσίας και της σελιδοποίησης των έργων που έχουν εκδώσει.

Άρθρο 51Α: Προστασία προηγούμενως αδημοσίευστων έργων

Κάθε πρόσωπο το οποίο, μετά τη λήξη της προστασίας του δικαιώματος πνευματικής ιδιοκτησίας, για πρώτη φορά δημοσιεύει νομίμως ή παρουσιάζει νομίμως στο κοινό έργο προηγούμενως αδημοσίευτο, δικαιούται προστασίας ανάλογης με το περιουσιακό δικαίωμα του δημιουργού. Η διάρκεια προστασίας του δικαιώματος αυτού είναι είκοσι πέντε (25) έτη από τη στιγμή που για πρώτη φορά το έργο δημοσιεύθηκε νομίμως ή παρουσιάστηκε νομίμως στο κοινό και υπολογίζεται από την 1η Ιανουαρίου του έτους το οποίο έπεται της πρώτης νόμιμης δημοσίευσης ή παρουσίασης στο κοινό.

Άρθρο 52: Τύπος άδειας, περιορισμοί και διάρκεια δικαιωμάτων καθώς και η ρύθμιση άλλων θεμάτων

Τα δικαιώματα που προβλέπονται στα άρθρα 46 έως 51 διέπονται από τους ακόλουθους κανόνες: α) οι δικαιοπραξίες, που αφορούν τα δικαιώματα αυτά, ισχύουν μόνο εφόσον έγιναν γραπτώς,

β) οι περιορισμοί, που προβλέπονται για το περιουσιακό δικαίωμα της πνευματικής ιδιοκτησίας, ισχύουν αναλόγως και γι' αυτά,

γ) η διάρκεια των δικαιωμάτων των ερμηνευτών ή εκτελεστών καλλιτεχνών που προβλέπονται στα άρθρα 46 και 49 του νόμου αυτού ορίζεται σε πενήντα (50) χρόνια μετά την ημερομηνία της ερμηνείας ή εκτέλεσης, αλλά δεν μπορεί να είναι μικρότερη από τη διάρκεια της ζωής του καλλιτέχνη. Ωστόσο,

- αν η ενσωμάτωση της ερμηνείας ή εκτέλεσης επί άλλου μέσου εκτός φωνογραφήματος, δημοσιευθεί ή παρουσιασθεί νομίμως στο κοινό εντός της περιόδου αυτής, τα δικαιώματα

διαρκούν πενήντα (50) έτη από την ημερομηνία της πρώτης αυτής δημοσίευσης ή της πρώτης αυτής παρουσίας στο κοινό, ανάλογα με το ποια έγινε πρώτη,

- αν η ενσωμάτωση της ερμηνείας ή εκτέλεσης επί φωνογραφήματος δημοσιευθεί ή παρουσιασθεί νομίμως στο κοινό εντός της περιόδου αυτής, τα δικαιώματα διαρκούν εβδομήντα (70) έτη από την ημερομηνία της πρώτης αυτής δημοσίευσης ή της πρώτης αυτής παρουσίας στο κοινό, ανάλογα με το ποια έγινε πρώτη. (άρθρο 1 παρ. 2 περίπτωση α' της Οδηγίας 2011/77/ΕΕ)

δ) Τα δικαιώματα των παραγωγών φωνογραφημάτων (παραγωγών υλικών φορέων ήχου) λήγουν πενήντα έτη μετά την πραγματοποίηση της υλικής ενσωμάτωσης. Ωστόσο, εάν το φωνογράφημα έχει δημοσιευθεί νομίμως κατά τη διάρκεια της περιόδου αυτής, τα δικαιώματα λήγουν εβδομήντα έτη από την ημερομηνία της πρώτης νόμιμης δημοσίευσης. Εάν δεν έχει πραγματοποιηθεί νόμιμη δημοσίευση κατά την περίοδο που μνημονεύεται στο πρώτο εδάφιο και εάν το φωνογράφημα έχει παρουσιαστεί νομίμως στο κοινό κατά την περίοδο αυτή, τα δικαιώματα λήγουν εβδομήντα έτη από την ημερομηνία της πρώτης νόμιμης παρουσίας στο κοινό. Ωστόσο, αν λόγω εκπνοής της διάρκειας προστασίας η οποία παρέχεται βάσει της παρούσας παραγράφου, στη διατύπωσή της πριν τροποποιηθεί από την Οδηγία 2001/29/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου της 22ας Μαΐου 2001, για την εναρμόνιση ορισμένων πτυχών της πνευματικής ιδιοκτησίας και των συγγενικών δικαιωμάτων στην κοινωνία της πληροφορίας, τα δικαιώματα των παραγωγών φωνογραφημάτων δεν προστατεύονται πλέον από τις 22 Δεκεμβρίου 2002, η παρούσα παράγραφος δεν συνεπάγεται την εκ νέου έναρξη προστασίας τους (άρθρο 11 παρ. 2 Οδηγίας 2001/29).

αα) Αν πενήντα έτη από τη νόμιμη δημοσίευση του φωνογραφήματος ή -ελλείψει τέτοιας δημοσίευσης- πενήντα (50) έτη από τη νόμιμη παρουσίαν του στο κοινό, ο παραγωγός φωνογραφήματος παύει να προσφέρει προς πώληση αντίγραφα του φωνογραφήματος σε επαρκή ποσότητα που να ανταποκρίνεται στις ανάγκες της αγοράς ή να το καθιστά διαθέσιμο στο κοινό, με ενσύρματα ή ασύρματα μέσα, κατά τέτοιο τρόπο ώστε το κοινό να μπορεί να έχει πρόσβαση σε αυτό σε τόπο και χρόνο που επιλέγει ο καθένας ατομικά, ο ερμηνευτής ή εκτελεστής καλλιτέχνης μπορεί να καταγγείλει τη σύμβαση με την οποία παραχώρησε στον παραγωγό φωνογραφήματος την εκμετάλλευση τουλάχιστον των δικαιωμάτων του αναπαραγωγής, διανομής και διάθεσης στο κοινό στην υλική ενσωμάτωση των ερμηνειών ή εκτελέσεων του. Το δικαίωμα καταγγελίας της σύμβασης αυτής μπορεί να ασκηθεί αν ο παραγωγός δεν εκτελέσει αμφοτέρωτερες τις πράξεις εκμετάλλευσης που αναφέρονται στο προηγούμενο εδάφιο εντός ενός (1) έτους από την έγγραφη κοινοποίηση σε αυτόν από τον

ερμηνευτή ή εκτελεστή καλλιτέχνη της πρόθεσής του να καταγγείλει τη σύμβαση σύμφωνα με το προηγούμενο εδάφιο. Αν τα εν λόγω δικαιώματα έχουν μεταβιβαστεί σε τρίτο, σύμφωνα με την υποπερίπτωση ζζ', η έγγραφη καταγγελία ασκείται κατά του παραγωγού, όπως αυτός ορίζεται στην υποπερίπτωση ζζ'. Παραίτηση του ερμηνευτή ή εκτελεστή καλλιτέχνη από το δικαίωμα καταγγελίας είναι άκυρη. Όταν ένα φωνογράφημα περιέχει την υλική ενσωμάτωση των ερμηνειών ή εκτελέσεων περισσότερων ερμηνευτών ή εκτελεστών καλλιτεχνών, αυτοί μπορούν να καταγγείλουν τις συμβάσεις του πρώτου εδαφίου, εφαρμόζοντας της διάταξης του πρώτου εδαφίου της παραγράφου 4 του άρθρου 46. Αν δεν οριστεί αντιπρόσωπος, εφαρμόζονται οι διατάξεις για την κοινωνία δικαιώματος. Η καταγγελία της σύμβασης του πρώτου εδαφίου σύμφωνα με την παρούσα υποπερίπτωση έχει ως έννομη συνέπεια τη λήξη των δικαιωμάτων του παραγωγού φωνογραφήματος και οποιουδήποτε τρίτου αντλεί δικαιώματα από αυτόν.

ββ) Όπου μια σύμβαση του πρώτου εδαφίου της υποπερίπτωσης αα' παρέχει στον ερμηνευτή ή εκτελεστή καλλιτέχνη δικαίωμα να αξιώσει μη επαναλαμβανόμενη αμοιβή, ο ερμηνευτής ή εκτελεστής καλλιτέχνης δικαιούται να λαμβάνει ετήσια συμπληρωματική αμοιβή από τον παραγωγό φωνογραφήματος για κάθε πλήρες έτος που έπεται του πεντηκοστού έτους από τη νόμιμη δημοσίευση του φωνογραφήματος ή - ελλείψει τέτοιας δημοσίευσης- του πεντηκοστού έτους από τη νόμιμη παρουσίαση του φωνογραφήματος στο κοινό. Η καταβολή πρέπει να πραγματοποιείται εντός έξι (6) μηνών από τη λήξη της εκάστοτε οικονομικής χρήσης. Παραίτηση του ερμηνευτή ή εκτελεστή καλλιτέχνη από το δικαίωμα της ετήσιας συμπληρωματικής αμοιβής είναι άκυρη.

γγ) Το συνολικό ποσό που διατίθεται από έναν παραγωγό φωνογραφήματος για την πληρωμή της ετήσιας συμπληρωματικής αμοιβής που αναφέρεται στην υποπερίπτωση ββ' αντιστοιχεί στο 20% των ακαθάριστων εσόδων που έχει αποκομίσει ο παραγωγός φωνογραφήματος, κατά τη διάρκεια του έτους που προηγείται αυτού για το οποίο καταβάλλεται η εν λόγω αμοιβή, από την αναπαραγωγή, τη διανομή και τη διάθεση του συγκεκριμένου φωνογραφήματος, μετά το πεντηκοστό έτος από τη νόμιμη δημοσίευση του φωνογραφήματος ή -ελλείψει τέτοιας δημοσίευσης- μετά το πεντηκοστό έτος από τη νόμιμη παρουσίαση του φωνογραφήματος στο κοινό.

δδ) Το δικαίωμα της συμπληρωματικής αμοιβής της υποπερίπτωσης ββ' διαχειρίζονται οργανισμοί συλλογικής διαχείρισης των ερμηνευτών—εκτελεστών καλλιτεχνών.

εε) Οι παραγωγοί φωνογραφήματων υποχρεούνται κατόπιν αιτήσεως να παρέχουν ετησίως και συνολικά (για όλους τους ερμηνευτές–εκτελεστές καλλιτέχνες, οι οποίοι δικαιούνται την ετήσια συμπληρωματική αμοιβή και για όλα τα φωνογραφήματα) στους οργανισμούς συλλογικής διαχείρισης, οι οποίοι διαχειρίζονται την ετήσια συμπληρωματική αμοιβή της υποπερίπτωσης ββ', οποιαδήποτε πληροφορία ενδέχεται να είναι αναγκαία προκειμένου να εξασφαλισθεί η καταβολή της αμοιβής αυτής.

στστ) Σε περίπτωση που ένας ερμηνευτής ή εκτελεστής καλλιτέχνης δικαιούται επαναλαμβανόμενες πληρωμές, δεν αφαιρούνται από τις πληρωμές αυτές οι προκαταβολές ή οι οποιεσδήποτε συμβατικά καθορισμένες κρατήσεις σε σχέση με το συγκεκριμένο φωνογράφημα που έχουν καταβληθεί στον ερμηνευτή ή εκτελεστή καλλιτέχνη μετά το πεντηκοστό έτος από τη νόμιμη δημοσίευση του φωνογραφήματος ή -ελλείψει τέτοιας δημοσίευσης- το πεντηκοστό έτος από τη νόμιμη παρουσίαση του φωνογραφήματος στο κοινό.

ζζ) Ως παραγωγός φωνογραφήματος για το σκοπό των παραπάνω υποπεριπτώσεων αα' έως στστ' νοείται ο πρωτογενής δικαιούχος ή ο καθολικός ή οιονεί καθολικός δικαιούχος αυτού ή οποιοσδήποτε τρίτος στον οποίο έχουν μεταβιβαστεί τα σχετικά δικαιώματα.

ε) Η διάρκεια των δικαιωμάτων των παραγωγών οπτικοακουστικών έργων (παραγωγών υλικών φορέων εικόνας ή ήχου και εικόνας) ορίζεται σε πενήντα (50) χρόνια μετά την υλική ενσωμάτωση. Ωστόσο, αν εντός της περιόδου αυτής γίνει νόμιμη δημοσίευση ή νόμιμη παρουσίαση του υλικού φορέα στο κοινό, τα δικαιώματα αυτά διαρκούν πενήντα (50) χρόνια από την ημερομηνία της πρώτης δημοσίευσης ή της πρώτης αυτής παρουσίας στο κοινό, ανάλογα με το ποια έγινε πρώτη.

στ) η διάρκεια των δικαιωμάτων των ραδιοτηλεοπτικών οργανισμών που προβλέπονται στο άρθρο 48 του νόμου αυτού ορίζεται σε πενήντα (50) χρόνια μετά την πρώτη μετάδοση μιας εκπομπής, είτε αυτή μεταδίδεται ενσυρμάτως ή ασυρμάτως, συμπεριλαμβανομένης της καλωδιακής ή δορυφορικής μετάδοσης ή οποιουδήποτε άλλου τρόπου μετάδοσης.

ζ) η διάρκεια του δικαιώματος των εκδοτών που προβλέπεται στο άρθρο 51 του νόμου αυτού ορίζεται σε πενήντα (50) χρόνια μετά την τελευταία έκδοση του έργου.

η) η διάρκεια που καθορίζεται στις περιπτώσεις γ', δ', ε' και στ' του παρόντος άρθρου υπολογίζεται από την 1^η Ιανουαρίου του έτους το οποίο έπεται του γενεσιουργού γεγονότος.

θ) Για τους σκοπούς της παρουσίασης στο κοινό μέσω δορυφόρου και της καλωδιακής αναμετάδοσης τα δικαιώματα των ερμηνευτών ή εκτελεστών καλλιτεχνών, των παραγωγών υλικών φορέων ήχου ή εικόνας ή ήχου και εικόνας, καθώς και των ραδιοτηλεοπτικών οργανισμών προστατεύονται σύμφωνα με τις διατάξεις του όγδοου κεφαλαίου του νόμου αυτού, εφαρμοζομένων αναλόγως των διατάξεων των παραγράφων 3 και 4 του άρθρου 35 του παρόντος νόμου (άρθρο 1 παρ. 2 περίπτωση β' και γ' της Οδηγίας 2011/77/ΕΕ).

Άρθρο 53: Προστασία της πνευματικής ιδιοκτησίας

Η προστασία, που προβλέπεται από τα άρθρα 46 έως 52 του παρόντος νόμου, αφήνει ακέραιη και δεν επηρεάζει κατά κανένα τρόπο την προστασία της πνευματικής ιδιοκτησίας. Καμία από τις διατάξεις που αναφέρονται στο προηγούμενο εδάφιο δεν μπορεί να ερμηνευθεί κατά τρόπο που θίγει την προστασία αυτή. Εάν οι ερμηνευτές ή εκτελεστές καλλιτέχνες, οι παραγωγοί υλικών φορέων ήχου ή εικόνας ή ήχου και εικόνας, οι ραδιοτηλεοπτικοί οργανισμοί και οι εκδότες εντύπων έχουν αποκτήσει, εκτός από το συγγενικό δικαίωμα και δικαίωμα πνευματικής ιδιοκτησίας στο έργο, το δικαίωμα αυτό και το συγγενικό δικαίωμα υπάρχουν παραλλήλως και παρέχουν τις εξουσίες που απορρέουν από το κάθε δικαίωμα.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ ΕΝΑΤΟ: ΣΥΛΛΟΓΙΚΗ ΔΙΑΧΕΙΡΙΣΗ ΔΙΚΑΙΩΜΑΤΩΝ

Άρθρο 54: Ανάθεση διαχείρισης

Παρ. 1-4 Παραλείπονται ως μη ισχύουσες (καταργήθηκαν από τη θέση σε ισχύ του α. 54 παρ. 1 του ν. 4481/2017 με την επιφύλαξη του α. 53 παρ. 11 του ν. 4481/2017*).

Παρ. 5-6 Παραλείπονται ως μη ισχύουσες (καταργήθηκαν από τη θέση σε ισχύ του α. 54 παρ. 1 του ν. 4481/2017 με την επιφύλαξη του α. 54 παρ. 14 δεύτερο εδάφιο του ν. 4481/2017).

Παρ. 7-9 Παραλείπονται ως μη ισχύουσες (καταργήθηκαν από τη θέση σε ισχύ του α. 54 παρ. 1 του ν. 4481/2017 με την επιφύλαξη του α. 53 παρ. 11 του ν. 4481/2017*).

10. Ο Υπουργός Πολιτισμού και Αθλητισμού δύναται, μετά από γνώμη του Οργανισμού Πνευματικής Ιδιοκτησίας, και εφόσον συντρέχει σοβαρή πιθανολόγηση ότι ο οργανισμός

συλλογικής διαχείρισης δεν είναι σε θέση να εκπληρώσει τις υποχρεώσεις του και ιδίως να εισπράξει και να διασφαλίσει την απόδοση στους δικαιούχους των ποσών που εισπράττει για λογαριασμό τους, λόγω ενδεικτικά αρνητικών ιδίων κεφαλαίων, να λάβει ως προληπτικό διοικητικό μέτρο το διορισμό προσωρινού επιτρόπου με θητεία έξι (6) μηνών και δυνατότητα ανανέωσης μέχρι δύο (2) φορές και με συνολική διάρκεια ανανέωσης έως και έξι (6) μήνες (όπως τροποποιήθηκε με το α.127 του ν. 4514/2018). Ο προσωρινός επίτροπος διασφαλίζει την είσπραξη από τους χρήστες και την απόδοση προς τους δικαιούχους των ποσών που οι τελευταίοι εισπράττουν. Συγχρόνως, ο προσωρινός επίτροπος ασκεί στο όνομα του οργανισμού κάθε ένδικο βοήθημα ή μέσο για την προάσπιση των συμφερόντων των δικαιούχων και εκπροσωπεί τον οργανισμό δικαστικά και εξώδικα τόσο για τη διασφάλιση των δικαιωμάτων των δικαιούχων αλλά και για κάθε διαφορά που προκύπτει από απόφαση ή ενέργεια του ιδίου. Για την επίτευξη των σκοπών αυτών, ο προσωρινός επίτροπος υποκαθιστά τη διοίκηση από τη δημοσίευση του διορισμού του στην Εφημερίδα της Κυβερνήσεως. Παράλληλα, ο προσωρινός επίτροπος επεμβαίνει αποφασιστικώς, ακυρώνοντας άμεσα κάθε πράξη ή απόφαση που δεν λαμβάνεται από τον ίδιο τον επίτροπο, προκειμένου να μη διακοπεί η λειτουργία του οργανισμού ή οδηγηθεί σε πτώχευση. Για τα λοιπά θέματα διοίκησης, το ΔΣ υποχρεούται να ενημερώνει τον προσωρινό επίτροπο, ο οποίος, εάν διαφωνεί με την εν λόγω απόφαση ή ενέργεια που μπορεί να πλήξει τη βιωσιμότητα του οργανισμού ή τα συμφέροντα των δικαιούχων, αποφασίζει ο ίδιος. Ο προσωρινός επίτροπος επιλέγεται από τον Υπουργό Πολιτισμού και Αθλητισμού μεταξύ προσώπων εγνωσμένου κύρους και ανάλογης επαγγελματικής εμπειρίας σε θέματα διοίκησης επιχειρήσεων ή οργανισμών ή οικονομικά ή νομικά θέματα. Ο διορισμός προσωρινού επιτρόπου δεν επιτρέπεται να προβληθεί ως λόγος τροποποίησης ή καταγγελίας οποιασδήποτε σύμβασης ή συμφωνίας στην οποία είναι συμβαλλόμενος ο οργανισμός. Τα όργανα διοίκησης και οι εργαζόμενοι του οργανισμού συλλογικής διαχείρισης υποχρεούνται να παρέχουν αμέσως στον προσωρινό επίτροπο οποιοδήποτε στοιχείο ή πληροφορία τους ζητηθεί και να διευκολύνουν την άσκηση των καθηκόντων του. Η ευθύνη του προσωρινού επιτρόπου κατά την άσκηση των καθηκόντων του περιορίζεται σε δόλο και βαριά αμέλεια. Για την υποβοήθηση του έργου του προσωρινού επιτρόπου, ο ΟΠΙ δύναται, μετά από πρόταση του προσωρινού επιτρόπου, να συνάπτει συμβάσεις παροχής υπηρεσιών με νομικούς, οικονομικούς ή τεχνικούς συμβούλους, καθώς και με προσωπικό διοικητικής υποστήριξης, ύστερα από έγκριση των προσώπων και της αμοιβής τους από τον Υπουργό Πολιτισμού και Αθλητισμού. Επιτρέπεται η απόσπαση στον ΟΠΙ τακτικών υπαλλήλων Υπουργείων, Ανεξάρτητων Αρχών, καθώς και νομικών προσώπων δημοσίου και ιδιωτικού δικαίου εντός Γενικής Κυβέρνησης, οι οποίοι διατίθενται για την

υποβοήθηση του έργου του προσωρινού επιτρόπου. Η απόσπαση διενεργείται κατά παρέκκλιση των κειμένων διατάξεων με κοινή απόφαση των Υπουργών Πολιτισμού και Αθλητισμού και του κατά περίπτωση αρμόδιου Υπουργού. Οι αποσπασμένοι υπάλληλοι λαμβάνουν το σύνολο των αποδοχών της οργανικής τους θέσης. Η καταβολή των ανωτέρω αποδοχών βαρύνει τον προϋπολογισμό του ΟΠΙ. Η διάρκεια των συμβάσεων παροχής υπηρεσιών, καθώς και των αποσπάσεων δεν δύναται να υπερβαίνει τη διάρκεια της θητείας του προσωρινού επιτρόπου. Η αμοιβή του προσωρινού επιτρόπου καθορίζεται, ύστερα από εισήγηση του ΟΠΙ, με την απόφαση διορισμού του και βαρύνει, μαζί με τα έξοδα διαχείρισης και τις αμοιβές των προσώπων που προσλαμβάνονται για την υποβοήθηση του έργου του, όπως προβλέπεται ανωτέρω, τον προϋπολογισμό του ΟΠΙ. Σχετικά με την αποζημίωση για εργασία καθ' υπέρ βαση του υποχρεωτικού ωραρίου των προσώπων που υποβοηθούν τον προσωρινό επίτροπο, εφαρμόζονται οι διατάξεις της περίπτωσης α' της υποπαραγράφου 2 της παραγράφου Γ' του άρθρου 20 του ν. 4354/2015 (Α' 176). Η αποζημίωση για την ως άνω καθ' υπέρβαση του υποχρεωτικού ωραρίου απασχόληση βεβαιώνεται από τον προσωρινό επίτροπο και βαρύνει τον προϋπολογισμό του ΟΠΙ. Ο επίτροπος υποβάλλει στον Υπουργό Πολιτισμού και Αθλητισμού συνοπτική έκθεση πεπραγμένων στο τέλος κάθε μήνα, προγραμματισμό για τον επόμενο και συνολική έκθεση με τη λήξη της θητείας του. Η θητεία του προσωρινού επιτρόπου λήγει με την παρέλευση του χρόνου για τον οποίο διορίστηκε. Άλλως, ο Υπουργός Πολιτισμού και Αθλητισμού δύναται με αιτιολογημένη απόφασή του να ανακαλέσει το διορισμό του προσωρινού επιτρόπου για λόγους που ανάγονται στην άσκηση των καθηκόντων του ή στην ανάγκη εξυγίανσης του οργανισμού (όπως αντικαταστάθηκε με το α. 54 παρ. 15 περ. α) του ν. 4481/2017 – *αναδρομική εφαρμογή από 30.3.2017*).**

Σημείωση: «Η παρ. 10 του άρθρου 54 του ν. 2121/1993, όπως τροποποιείται με τον παρόντα νόμο παύει να εφαρμόζεται: α) αν ανακληθεί ο ορισμός του προσωρινού επιτρόπου ή παυθεί με απόφαση του Υπουργού Πολιτισμού και Αθλητισμού για οποιονδήποτε από τους προβλεπόμενους στην πιο πάνω διάταξη λόγους ή β) αν διοριστεί Επίτροπος σύμφωνα με την παράγραφο 2 του άρθρου 52 του παρόντος (ν. 4481/2017)» (α. 54 παρ. 15 περ. β) του ν. 4481/2017).

* Εκ παραδρομής στο α. 54 παρ. 1 εδάφιο δεύτερο ν. 4481/2017 αναφέρεται «με την επιφύλαξη της παραγράφου 12» αντί του ορθού «παραγράφου 11».

***Εκ παραδρομής στο α. 54 παρ. 1 εδάφιο δεύτερο ν. 4481/2017 δεν αναφέρεται ότι η κατάργηση των άρθρων 54 έως 59 του ν. 2121/1993 πραγματοποιείται με την επιφύλαξη και της παραγράφου 15 του παρόντος άρθρου (δηλ. α. 54 ν. 4481/2017).*

Άρθρο 55: Αρμοδιότητες των οργανισμών συλλογικής διαχείρισης

Παραλείπεται ως μη ισχύον
(καταργήθηκε από τη θέση σε ισχύ του α. 54 παρ. 1 περ. α) του ν. 4481/2017 με την επιφύλαξη του α. 53 παρ. 11 του ν. 4481/2017*)

*Εκ παραδρομής στο α. 54 παρ. 1 εδάφιο δεύτερο αναφέρεται «με την επιφύλαξη της παραγράφου 12» αντί του ορθού «παραγράφου 11».

Άρθρο 56: Σχέσεις με τους χρήστες

Παραλείπεται ως μη ισχύον
(καταργήθηκε από τη θέση σε ισχύ του α. 54 παρ. 1 ν. 4481/2017 με την επιφύλαξη του α. 53 παρ. 11 του ν. 4481/2017*)

*Εκ παραδρομής στο α. 54 παρ. 1 εδάφιο δεύτερο αναφέρεται «με την επιφύλαξη της παραγράφου 12» αντί του ορθού «παραγράφου 11».

Άρθρο 57: Σχέσεις με τους δημιουργούς

Παραλείπεται ως μη ισχύον
(καταργήθηκε από τη θέση σε ισχύ του α. 54 παρ. 1 του ν. 4481/2017 με την επιφύλαξη του α. 53 παρ. 11 του ν. 4481/2017*)

*Εκ παραδρομής στο α. 54 παρ. 1 εδάφιο δεύτερο αναφέρεται «με την επιφύλαξη της παραγράφου 12» αντί του ορθού «παραγράφου 11».

Άρθρο 58: Εφαρμογή στα συγγενικά δικαιώματα

Παραλείπεται ως μη ισχύον
(καταργήθηκε από τη θέση σε ισχύ του α. 54 παρ. 1 του ν. 4481/2017 με την επιφύλαξη του α. 53 παρ. 11 του ν. 4481/2017*)

*Εκ παραδρομής στο α. 54 παρ. 1 εδάφιο δεύτερο αναφέρεται «με την επιφύλαξη της παραγράφου 12» αντί του ορθού «παραγράφου 11».

ΚΕΦΑΛΑΙΟ ΔΕΚΑΤΟ: ΜΕΤΡΑ ΠΡΟΛΗΨΗΣ ΤΗΣ ΠΡΟΣΒΟΛΗΣ ΤΟΥ ΔΙΚΑΙΩΜΑΤΟΣ

Άρθρο 59: Επιβολή και τήρηση προδιαγραφών

Με προεδρικά διατάγματα, εκδιδόμενα ύστερα από πρόταση του Υπουργού Πολιτισμού, μπορεί να καθοριστούν προδιαγραφές για τις συσκευές ή άλλο υλικό αναπαραγωγής έργων έτσι ώστε να εμποδίζεται ή να περιορίζεται η χρησιμοποίηση των συσκευών ή του άλλου υλικού για πράξεις που προσβάλλουν την κανονική εκμετάλλευση της πνευματικής ιδιοκτησίας ή των συγγενικών δικαιωμάτων.

Άρθρο 60: Επιβολή χρήσης συστημάτων ελέγχου

Με προεδρικά διατάγματα, εκδιδόμενα ύστερα από πρόταση του Υπουργού Πολιτισμού, μπορεί να επιβληθεί η χρήση συσκευών ή συστημάτων που επιτρέπουν τον προσδιορισμό των αναπαραγομένων ή χρησιμοποιούμενων έργων και την έκταση ή τη συχνότητα της αναπαραγωγής ή της χρήσης, εφόσον δεν βλάπτονται αδικαιολογήτως τα νόμιμα συμφέροντα των χρηστών.

Άρθρο 61: Ένδειξη ελέγχου

Με προεδρικά διατάγματα, εκδιδόμενα ύστερα από πρόταση του Υπουργού Πολιτισμού, μπορεί να προβλεφθεί ότι η κυκλοφορία υλικών φορέων ήχου ή εικόνας ή ήχου και εικόνας επιτρέπεται μόνο εφόσον φέρουν επικολλημένο στο περικάλυμμα ή σε άλλο εμφανές σημείο ειδικό επίσημα ή ταινία ελέγχου ή άλλη αναγνωριστική ένδειξη οποιουδήποτε τύπου που παρέχεται από τον κατά περίπτωση αρμόδιο οργανισμό συλλογικής διαχείρισης και πιστοποιεί ότι η διάθεση στο εμπόριο ή η κατ' άλλον τρόπο κυκλοφορία του υλικού φορέα δεν αποτελεί προσβολή του δικαιώματος του δημιουργού.

Άρθρο 62: Απαγόρευση αποκωδικοποίησης

Απαγορεύεται χωρίς την άδεια του ραδιοτηλεοπτικού οργανισμού που μεταδίδει, με ηλεκτρομαγνητικά κύματα ή με καλώδια ή με άλλους τρόπους υλικούς αγωγούς ή με οποιονδήποτε άλλο τρόπο, παράλληλα προς την επιφάνεια της γης ή μέσω δορυφόρου προγράμματα κωδικοποιημένα, η διάθεση, η χρήση και η κατοχή με σκοπό χρήσης ή διάθεσης συσκευών αποκωδικοποίησης.

Άρθρο 63: Παρεμπόδιση της προσβολής ή της εξακολούθησής της

1. Σε κάθε περίπτωση όπου επίκειται η τέλεση πράξης προσβολής της πνευματικής ιδιοκτησίας όπως όταν, χωρίς να υπάρχει η απαιτούμενη άδεια του δημιουργού, πρόκειται να γίνει δημόσια εκτέλεση θεατρικού ή κινηματογραφικού ή μουσικού έργου, η κατά τόπον αρμόδια αστυνομική αρχή οφείλει να απαγορεύει την πράξη αυτή ύστερα από αίτηση του δημιουργού ή των δικαιοδόχων του. Η εισαγγελική αρχή, εφόσον της ζητηθεί, οφείλει να δώσει σχετική εντολή στην αστυνομική αρχή. Το ίδιο ισχύει και όταν η δημόσια εκτέλεση άρχισε μεν με άδεια του δημιουργού, αλλά η καταβολή της οφειλόμενης αμοιβής καθυστερεί περισσότερο από δύο μέρες.
2. Προκειμένου να χορηγηθεί η κατά το νόμο απαιτούμενη άδεια του Δήμου (όπως τροποποιήθηκε με το άρθρο 41 παρ. 1 στοιχ. Κβ ν. 2218/1994 και με το άρθρο 46 παρ. 5 του ν. 3905/2010) για τη χρήση μουσικών οργάνων ή για την καταλληλότητα του χώρου ή όποια άλλη άδεια σχετική με χώρο όπου πρόκειται να εκτελεσθούν δημόσια μουσικές συνθέσεις ή άλλα έργα των οποίων η διαχείριση έχει ανατεθεί σε οργανισμό συλλογικής διαχείρισης, απαιτείται η προσαγωγή έγγραφης άδειας δημόσιας εκτέλεσης χορηγούμενης από τον οργανισμό συλλογικής διαχείρισης της εξουσίας δημόσιας εκτέλεσης.
3. Οι παράγραφοι 1 και 2 του παρόντος άρθρου εφαρμόζονται αναλόγως και στην περίπτωση προσβολής των δικαιούχων συγγενικών δικαιωμάτων που προβλέπονται από τα άρθρα 46, 47 και 48 του παρόντος νόμου.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ ΕΝΔΕΚΑΤΟ: ΈΝΝΟΜΗ ΠΡΟΣΤΑΣΙΑ

Άρθρο 63Α: Απόδειξη

1. Όταν ένας διάδικος έχει προσκομίσει ευλόγως διαθέσιμα αποδεικτικά στοιχεία επαρκή προς στήριξη των ισχυρισμών του περί προσβολής ή επικείμενης προσβολής δικαιωμάτων του παρόντος νόμου, ενώ παράλληλα επικαλείται αποδεικτικά στοιχεία που βρίσκονται υπό τον έλεγχο του αντιδίκου, το δικαστήριο ύστερα από αίτηση του διαδίκου, μπορεί να διατάξει την προσκόμιση των αποδεικτικών αυτών στοιχείων από τον αντίδικο. Αν συντρέχει προσβολή των δικαιωμάτων σε εμπορική κλίμακα, το δικαστήριο μπορεί επίσης, ύστερα από αίτηση διαδίκου, να διατάξει τη γνωστοποίηση τραπεζικών, χρηματοοικονομικών ή εμπορικών εγγράφων που βρίσκονται υπό τον έλεγχο του αντιδίκου. Η ύπαρξη περισσότερων αντιτύπων θεωρείται επαρκής ένδειξη προσβολής σε εμπορική κλίμακα. Σε κάθε περίπτωση το δικαστήριο φροντίζει για τη διασφάλιση της προστασίας των εμπιστευτικών πληροφοριών (άρθρο 6 παράγραφοι 1 και 2 της Οδηγίας 2004/48).

2. Ύστερα από αιτιολογημένο αίτημα του διαδίκου, ελεγχόμενο από το δικαστήριο ως προς την αναλογικότητά του, που υποβάλλεται με την αγωγή ή και αυτοτελώς στο πλαίσιο δίκης για προσβολή δικαιωμάτων του παρόντος νόμου, ο πρόεδρος επί πολυμελούς δικαστηρίου ή ο δικαστής του μονομελούς δικαστηρίου μπορεί και πριν από την ορισμένη δικάσιμο να διατάσσει την παροχή από τον αντίδικο πληροφοριών για την προέλευση και για τα δίκτυα διανομής των εμπορευμάτων ή παροχής των υπηρεσιών, που προσβάλλουν δικαίωμα του παρόντος νόμου. Το ίδιο μπορεί να διατάσσεται και κατά οποιουδήποτε άλλου προσώπου, το οποίο: (α) βρέθηκε να κατέχει τα παράνομα εμπορεύματα σε εμπορική κλίμακα. (β) βρέθηκε να χρησιμοποιεί τις παράνομες υπηρεσίες σε εμπορική κλίμακα. (γ) διαπιστώθηκε ότι παρείχε, σε εμπορική κλίμακα, υπηρεσίες χρησιμοποιούμενες για την προσβολή δικαιώματος ή (δ) υποδείχθηκε από πρόσωπο των τριών προηγούμενων εδαφίων ως εμπλεκόμενο στην παραγωγή, κατασκευή ή διανομή των εμπορευμάτων ή στην παροχή των υπηρεσιών.

3. Οι πληροφορίες της παραγράφου 2 περιλαμβάνουν, εφόσον ενδείκνυται: (α) τα ονοματεπώνυμα και τις διευθύνσεις των παραγωγών, κατασκευαστών, διανομέων, προμηθευτών και λοιπών προηγούμενων κατόχων του προϊόντος ή της υπηρεσίας, καθώς και των παραληπτών χονδρεμπόρων και των εμπόρων λιανικής, (β) πληροφορίες για τις ποσότητες που παρήχθησαν, κατασκευάστηκαν, παραδόθηκαν, παραλήφθηκαν ή παραγγέλθηκαν, καθώς και για το τίμημα που αφορά στα εν λόγω εμπορεύματα ή υπηρεσίες.

4. Οι παράγραφοι 2 και 3 εφαρμόζονται με την επιφύλαξη άλλων διατάξεων, οι οποίες: (α) παρέχουν στον δικαιούχο δικαιώματα πληρέστερης ενημέρωσης, (β) διέπουν τη χρήση, στο πλαίσιο αστικής ή ποινικής διαδικασίας, των πληροφοριών που γνωστοποιούνται βάσει των παραγράφων 2 και 3 του παρόντος άρθρου, (γ) διέπουν την ευθύνη για καταχρηστική άσκηση του δικαιώματος ενημέρωσης ή (δ) παρέχουν τη δυνατότητα άρνησης της παροχής πληροφοριών που θα υποχρέωναν το κατά τις διατάξεις της παραγράφου 2 πρόσωπο να παραδεχθεί τη συμμετοχή του ιδίου ή των στενών συγγενών του στην προσβολή δικαιωμάτων του παρόντος νόμου ή (ε) διέπουν την προστασία της εμπιστευτικότητας των πηγών πληροφοριών ή την επεξεργασία προσωπικών δεδομένων (άρθρο 8 της Οδηγίας 2004/48).

5. Αν ο διάδικος κληθεί και αδικαιολόγητα δεν προσκομίσει τα αποδεικτικά στοιχεία κατά την παράγραφο 1, οι αντίστοιχοι προς απόδειξη ισχυρισμοί του διαδίκου που ζήτησε την προσκόμιση ή τη γνωστοποίηση των αποδεικτικών στοιχείων θεωρούνται ομολογημένοι. Όποιος αδικαιολόγητα παραβεί διαταγή του δικαστηρίου κατά την παράγραφο 2 καταδικάζεται εκτός από τα δικαστικά έξοδα και σε χρηματική ποινή ύψους πενήντα χιλιάδων (50.000) έως εκατό χιλιάδων (100.000) ευρώ, που περιέρχεται στο δημόσιο ταμείο.

Άρθρο 63B: Δικαστικά έξοδα

Στις υποθέσεις του παρόντος νόμου τα εν γένει δικαστικά έξοδα και τέλη περιλαμβάνουν υποχρεωτικά και κάθε άλλη συναφή δαπάνη, όπως τα έξοδα των μαρτύρων, τις αμοιβές των πληρεξουσίων δικηγόρων, τις αμοιβές των πραγματογνωμόνων και τεχνικών συμβούλων των διαδίκων και τις δαπάνες για την ανακάλυψη των προσβολέων, στις οποίες ευλόγως υποβλήθηκε ο νικήσας διάδικος. Κατά τα λοιπά εφαρμόζονται οι διατάξεις των άρθρων 173 επ. του Κ.Πολ. . (άρθρο 14 της Οδηγίας 2004/48).

Άρθρο 64: Ασφαλιστικά μέτρα και συντηρητική απόδειξη

1. Εφόσον πιθανολογείται προσβολή της πνευματικής ιδιοκτησίας ή συγγενικού δικαιώματος προβλεπόμενου στα άρθρα 46 έως 48 και 51 ή του δικαιώματος ειδικής φύσης του κατασκευαστή βάσης δεδομένων, το Μονομελές Πρωτοδικείο διατάσσει ως ασφαλιστικό μέτρο τη συντηρητική κατάσχεση των αντικειμένων που κατέχονται από τον καθ' ου και

αποτελούν μέσο τέλεσης ή προϊόν ή απόδειξη της προσβολής. Αντί για συντηρητική κατάσχεση, το δικαστήριο μπορεί να διατάξει την αναλυτική απογραφή των αντικειμένων αυτών περιλαμβανομένης και της φωτογράφησής τους. Στις παραπάνω περιπτώσεις εφαρμόζεται υποχρεωτικώς το άρθρο 687 παρ. 1 Κ.Πολ. . και χορηγείται υποχρεωτικώς προσωρινή διαταγή κατά το άρθρο 691 παρ. 2 Κ.Πολ. . (άρθρο 7 της Οδηγίας 2004/48).

2. Το δικαστήριο διατάσσει ασφαλιστικά μέτρα ή συντηρητική απόδειξη χωρίς να είναι αναγκαίος ο ειδικός προσδιορισμός των έργων, που απειλούνται με προσβολή ή προσβάλλονται.

3. Το δικαστήριο μπορεί να λαμβάνει κατά του καθ' ου ασφαλιστικά μέτρα, με σκοπό να προληφθεί κάθε επικείμενη προσβολή δικαιωμάτων του παρόντος νόμου ή να απαγορευθεί προσωρινά η συνέχιση της προσβολής, εφόσον απαιτείται, με την απειλή καταβολής χρηματικής ποινής κατ' άρθρο 947 Κ.Πολ. ., για κάθε προσβολή ή συνέχιση των προσβολών των εν λόγω δικαιωμάτων. Για τη διαπίστωση της παράβασης του διαταχθέντος ασφαλιστικού μέτρου ή της συναφούς διατάξεως του άρθρου 691 παρ. 2 Κ.Πολ. . εφαρμόζεται η διαδικασία των άρθρων 686 επ. Κ.Πολ. .. Το δικαστήριο μπορεί να εξαρτήσει τη συνέχιση της εν λόγω προσβολής από την παροχή εγγύησης με σκοπό να διασφαλισθεί η αποζημίωση του δικαιούχου. Το δικαστήριο μπορεί επίσης να διατάσσει τη συντηρητική κατάσχεση ή τη δικαστική μεσεγγύηση των εμπορευμάτων, για τα οποία υπάρχουν υπόνοιες ότι προσβάλλουν δικαιώματα του παρόντος νόμου, προκειμένου να εμποδισθεί η είσοδος ή η κυκλοφορία τους στο εμπόριο.

4. Στις περιπτώσεις προσβολών που διαπράττονται σε εμπορική κλίμακα το δικαστήριο μπορεί να διατάσσει ως ασφαλιστικό μέτρο τη συντηρητική κατάσχεση των περιουσιακών στοιχείων του φερόμενου ως παραβάτη, περιλαμβανομένης της δέσμευσης των τραπεζικών του λογαριασμών. Προς τούτο, το δικαστήριο μπορεί να διατάσσει οποιονδήποτε κατέχει τις σχετικές πληροφορίες να προβεί στη γνωστοποίηση τραπεζικών, χρηματοοικονομικών ή εμπορικών εγγράφων ή να εξασφαλίσει την προσήκουσα πρόσβαση στις σχετικές πληροφορίες.

5. Η απόφαση περί των ασφαλιστικών μέτρων των παραγράφων 3 και 4 μπορεί να λαμβάνεται, εφόσον ενδείκνυται, χωρίς να ακουστεί η άλλη πλευρά κατ' άρθρο 687 παρ. 1 Κ.Πολ. ., ιδίως όταν τυχόν καθυστέρηση θα μπορούσε να προκαλέσει ανεπανόρθωτη ζημία στον αιτούντα. Όταν στις περιπτώσεις αυτές η απόφαση ή η διαταγή του δικαστηρίου δεν κοινοποιείται κατά νόμο στον καθ' ου πριν ή κατά την εκτέλεση αυτής, η κοινοποίηση αυτής στον καθ' ου γίνεται

την πρώτη εργάσιμη ημέρα μετά την εκτέλεση, διαφορετικά οι διαδικαστικές πράξεις που συνιστούν αυτή καθίστανται άκυρες.

6. Στις περιπτώσεις των παραγράφων 1, 3 και 4 το δικαστήριο μπορεί να διατάσσει τα μέτρα με τον όρο να δοθεί από τον αιτούντα εγγύηση, που καθορίζεται με την απόφασή του ή την προσωρινή διαταγή ή και χωρίς εγγύηση και τάσσει υποχρεωτικώς προθεσμία για την άσκηση της αγωγής για την κύρια υπόθεση κατά το άρθρο 693 παρ. 1 Κ.Πολ. ., που δεν μπορεί να υπερβαίνει τις τριάντα ημέρες. Αν περάσει άπρακτη η προθεσμία αυτή αίρεται αυτοδικαίως το ασφαλιστικό μέτρο.

7. Αν τα ανωτέρω ασφαλιστικά μέτρα ανακληθούν εξαιτίας οποιασδήποτε πράξης ή παράλειψης του αιτούντος ή αν διαπιστωθεί εκ των υστέρων ότι δεν υπήρξε προσβολή ή απειλή προσβολής των δικαιωμάτων του παρόντος νόμου, το δικαστήριο μπορεί να καταδικάσει τον αιτούντα, εφόσον ενήργησε καταχρηστικά, ύστερα από αίτηση του καθ' ου, να καταβάλει στον καθ' ου προσήκουσα αποζημίωση για κάθε ζημία που υπέστη εξαιτίας των εν λόγω μέτρων (άρθρα 7 και 9 της Οδηγίας 2004/48).

Άρθρο 64Α: Ασφαλιστικά μέτρα

Οι δικαιούχοι μπορούν να ζητήσουν τη λήψη ασφαλιστικών μέτρων κατά των διαμεσολαβητών, οι υπηρεσίες των οποίων χρησιμοποιούνται από τρίτο για την προσβολή του δικαιώματος του δημιουργού ή συγγενικού δικαιώματος. Το ίδιο ισχύει και για το δικαίωμα ειδικής φύσης του κατασκευαστή βάσης δεδομένων (άρθρο 8 παρ. 3 Οδηγίας 2001/29).

Άρθρο 65: Αστικές κυρώσεις

1. Σε κάθε περίπτωση προσβολής ή επαπειλούμενης προσβολής της πνευματικής ιδιοκτησίας ή του συγγενικού δικαιώματος ο δημιουργός ή ο δικαιούχος του συγγενικού δικαιώματος μπορεί να αξιώσει κατά περίπτωση την αναγνώριση του δικαιώματός του, την άρση της προσβολής και την παράλειψή της στο μέλλον. Η άρση της προσβολής μπορεί να περιλαμβάνει κατ' αίτηση του ενάγοντος ενδεικτικά:

α) την απόσυρση από το εμπόριο των εμπορευμάτων που κρίθηκε ότι προσβάλλουν δικαίωμα του παρόντος νόμου και, εφόσον απαιτείται, των υλικών που κυρίως χρησίμευσαν στη δημιουργία ή την κατασκευή των εν λόγω εμπορευμάτων,

β) την οριστική απομάκρυνση αυτών από το εμπόριο ή γ) την καταστροφή αυτών. Τα δικαιώματα του πρώτου εδαφίου της παραγράφου αυτής έχουν οι δικαιούχοι και κατά διαμεσολαβητή, οι υπηρεσίες του οποίου χρησιμοποιούνται από τρίτον για την προσβολή δικαιωμάτων του παρόντος νόμου (άρθρα 10 παρ.1 και 11 της Οδηγίας 2004/48).

2. Όποιος υπαιτίως προσέβαλε την πνευματική ιδιοκτησία ή τα συγγενικά δικαιώματα άλλου υποχρεούται σε αποζημίωση και ικανοποίηση της ηθικής βλάβης. Η αποζημίωση δεν μπορεί να είναι κατώτερη από το διπλάσιο της αμοιβής που συνήθως ή κατά νόμο καταβάλλεται για το είδος της εκμετάλλευσης που έκανε χωρίς την άδεια ο υπόχρεος.

3. Αντί για αποζημίωση και χωρίς να απαιτείται υπαιτιότητα του υποχρέου ο δημιουργός ή ο δικαιούχος του συγγενικού δικαιώματος μπορεί να αξιώσει είτε την καταβολή του ποσού κατά το οποίο ο υπόχρεος έγινε πλουσιότερος από την εκμετάλλευση του έργου ή του αντικειμένου συγγενικού δικαιώματος προβλεπόμενης στα άρθρα 46 έως 48 και 51 του παρόντος νόμου χωρίς άδεια του δημιουργού ή του δικαιούχου είτε την καταβολή του κέρδους που ο υπόχρεος αποκόμισε από την εκμετάλλευση αυτή.

4. Το δικαστήριο καταδικάζοντας σε παράλειψη πράξης απειλεί για κάθε παράβαση χρηματική ποινή οκτακοσίων ογδόντα (880) έως δύο χιλιάδων εννιακοσίων (2.900) ευρώ υπέρ του δημιουργού ή του δικαιούχου συγγενικού δικαιώματος προβλεπόμενου στα άρθρα 46 έως 48 και

51 του παρόντος νόμου καθώς και προσωπική κράτηση έως ένα έτος. Το ίδιο ισχύει και όταν η καταδίκη γίνεται κατά τη διαδικασία των ασφαλιστικών μέτρων. Κατά τα λοιπά ισχύει το άρθρο

947 του Κ.Πολ. (όπως τροποποιήθηκε με το α. 54 παρ. 7 του ν. 4481/2017).

5. Οι αστικές κυρώσεις του παρόντος άρθρου εφαρμόζονται αναλόγως και στην περίπτωση κατά την οποία ο οφειλέτης δεν κατέβαλε σε οργανισμό συλλογικής διαχείρισης την αμοιβή που προβλέπεται από την παράγραφο 3 του άρθρου 18 του παρόντος νόμου.

6. Οι αστικές κυρώσεις του παρόντος άρθρου εφαρμόζονται και στην περίπτωση προσβολής του δικαιώματος πνευματικής ιδιοκτησίας του δημιουργού βάσης δεδομένων καθώς και του δικαιώματος ειδικής φύσης του κατασκευαστή βάσης δεδομένων.

Άρθρο 65Α: Διοικητικές κυρώσεις

1. Όποιος χωρίς δικαίωμα και κατά παράβαση των διατάξεων του παρόντος νόμου αναπαράγει, πωλεί ή κατ' άλλον τρόπο διανέμει στο κοινό ή κατέχει με σκοπό διανομής πρόγραμμα ηλεκτρονικού υπολογιστή, ανεξαρτήτως άλλων κυρώσεων, υπόκειται σε διοικητικό πρόστιμο ίσο με χίλια (1.000) ευρώ για κάθε παράνομο αντίτυπο προγράμματος ηλεκτρονικού υπολογιστή.
2. Πλανόδιος ή στάσιμος (εκτός καταστήματος) που καταλαμβάνεται να διανέμει στο κοινό με πώληση ή με άλλους τρόπους ή να κατέχει με σκοπό διανομής υλικούς φορείς ήχου, στους οποίους έχει εγγραφεί έργο που αποτελεί αντικείμενο πνευματικής ιδιοκτησίας ή συγγενικών δικαιωμάτων, υπόκειται σε διοικητικό πρόστιμο ίσο με το γινόμενο των τεμαχίων των παράνομων υλικών φορέων που αποτελούν αντικείμενο της προσβολής επί είκοσι (20) ευρώ ανά τεμάχιο υλικού φορέα ήχου κατά την έκθεση κατάσχεσης που συντάσσεται κατά τη σύλληψη του δράστη. Το ελάχιστο ποσό του διοικητικού προστίμου ορίζεται σε χίλια (1.000) ευρώ. Το ίδιο ισχύει και για την αναπαραγωγή και διανομή υλικών φορέων ήχου εντός καταστημάτων (όπως προστέθηκε με το άρθρο 46 παρ. 6 του ν. 3905/2010 και όπως τροποποιήθηκε με το α. 54 παρ.8 περ. α) του ν. 4481/2017).
- 2.Α. Όποιος χωρίς δικαίωμα και κατά παράβαση των διατάξεων του παρόντος νόμου προβαίνει σε αναπαραγωγή φωνογραφημάτων αποθηκευμένων σε οποιοδήποτε τεχνικό μέσο αποθήκευσης, στα οποία συμπεριλαμβάνονται οι σκληροί δίσκοι ενσωματωμένοι ή μη σε ηλεκτρονικό υπολογιστή, υπόκειται σε διοικητικό πρόστιμο ίσο με χίλια (1.000) ευρώ (όπως προστέθηκε με το α. 54 παρ. 8 περ. β) του ν. 4481/2017).
3. Με προεδρικό διάταγμα που εκδίδεται με πρόταση των Υπουργών Οικονομίας και Οικονομικών και Πολιτισμού μπορεί να αυξομειώνονται τα προβλεπόμενα στις παραγράφους 1 και 2 ποσά υπολογισμού και ελάχιστου ορίου του διοικητικού προστίμου.
4. Αρμόδιες για τον έλεγχο της εφαρμογής των διατάξεων του παρόντος νόμου και την επιβολή των προβλεπόμενων κυρώσεων είναι η Υπηρεσία Ειδικών Ελέγχων (ΥΠ.Ε.Ε.), οι Αστυνομικές, Λιμενικές (όπως προστέθηκε με το άρθρο 46 παρ. 7 του ν. 3905/2010) και

Τελωνειακές Αρχές, οι οποίες μετά τη διαπίστωση της παράβασης, ενημερώνουν τους δικαιούχους μέσω του Οργανισμού Πνευματικής Ιδιοκτησίας.

5. Με κοινή απόφαση των Υπουργών Οικονομίας και Οικονομικών και Πολιτισμού, καθορίζονται η διαδικασία επιβολής και είσπραξης του προστίμου, οι αρμόδιες υπηρεσίες είσπραξης, καθώς και κάθε άλλη λεπτομέρεια για την εφαρμογή του παρόντος.

Άρθρο 66: Ποινικές κυρώσεις

1. Τιμωρείται με φυλάκιση τουλάχιστον ενός έτους και χρηματική ποινή 2.900 -15.000 ευρώ όποιος χωρίς δικαίωμα και κατά παράβαση των διατάξεων του παρόντος νόμου ή διατάξεων των κυρωμένων με νόμο πολυμερών διεθνών συμβάσεων για την προστασία της πνευματικής ιδιοκτησίας εγγράφει έργα ή αντίτυπα, αναπαράγει αυτά άμεσα ή έμμεσα, προσωρινά ή μόνιμα, με οποιαδήποτε μορφή, εν όλω ή εν μέρει, μεταφράζει, διασκευάζει, προσαρμόζει ή μετατρέπει αυτά, προβαίνει σε διανομή αυτών στο κοινό με πώληση ή με άλλους τρόπους ή κατέχει με σκοπό διανομής, εκμισθώνει, εκτελεί δημόσια, μεταδίδει ραδιοτηλεοπτικά κατά οποιονδήποτε τρόπο, παρουσιάζει στο κοινό έργα ή αντίτυπα με οποιονδήποτε τρόπο, εισάγει αντίτυπα του έργου που παρήχθησαν παράνομα στο εξωτερικό χωρίς τη συναίνεση του δημιουργού και γενικά εκμεταλλεύεται έργα, αντίγραφα ή αντίτυπα που είναι αντικείμενο πνευματικής ιδιοκτησίας ή προσβάλλει το ηθικό δικαίωμα του πνευματικού δημιουργού να αποφασίζει για τη δημοσίευση του έργου στο κοινό, καθώς και να παρουσιάζει αυτό αναλλοίωτο χωρίς προσθήκες ή περικοπές (άρθρο 8 παρ.1 Οδηγίας 2001/29).
2. Με την ίδια ποινή τιμωρείται όποιος κατά παράβαση των διατάξεων του παρόντος νόμου ή διατάξεων των κυρωμένων με νόμο διεθνών συμβάσεων για την προστασία συγγενικών δικαιωμάτων προβαίνει στις ακόλουθες πράξεις: Α) Χωρίς την άδεια των ερμηνευτών ή εκτελεστών καλλιτεχνών: α) εγγράφει σε υλικό φορέα την ερμηνεία ή εκτέλεση, β) αναπαράγει άμεσα ή έμμεσα, προσωρινά ή μόνιμα με οποιοδήποτε μέσο και μορφή, εν όλω ή εν μέρει, την εγγραφή της ερμηνείας ή εκτέλεσής τους σε υλικό φορέα, γ) προβαίνει σε διανομή στο κοινό του υλικού φορέα με την εγγραφή της ερμηνείας ή εκτέλεσης ή κατέχει με σκοπό διανομής, δ) εκμισθώνει τον υλικό φορέα με την εγγραφή της ερμηνείας ή εκτέλεσης, ε) μεταδίδει ραδιοτηλεοπτικά με οποιονδήποτε τρόπο τη ζωντανή ερμηνεία ή εκτέλεση, εκτός αν η μετάδοση αυτή αποτελεί αναμετάδοση νόμιμης μετάδοσης, στ) παρουσιάζει στο κοινό τη ζωντανή ερμηνεία ή εκτέλεση που γίνεται με οποιονδήποτε τρόπο, εκτός από ραδιοτηλεοπτική

μετάδοση, ζ) διαθέτει στο κοινό, ενσυρμάτως ή ασυρμάτως, κατά τρόπο ώστε οποιοσδήποτε να έχει πρόσβαση, όπου και όταν επιλέγει ο ίδιος, στην εγγραφή σε υλικό φορέα της ερμηνείας ή της εκτέλεσής τους Β) Χωρίς την άδεια των παραγωγών φωνογραφήματων (παραγωγών υλικών φορέων ήχου) : α) αναπαράγει άμεσα ή έμμεσα, προσωρινά ή μόνιμα με οποιοδήποτε μέσο και μορφή, εν όλω ή εν μέρει, τα φωνογραφήματά τους, β) προβαίνει σε διανομή στο κοινό των ως άνω υλικών φορέων ή κατέχει με σκοπό διανομής, γ) εκμισθώνει τους ως άνω υλικούς φορείς, δ) διαθέτει στο κοινό, ενσυρμάτως ή ασυρμάτως, κατά τρόπο ώστε οποιοσδήποτε να έχει πρόσβαση, όπου και όταν ο ίδιος επιλέγει, στα φωνογραφήματά τους, ε) εισάγει τους ως άνω υλικούς φορείς που παρήχθησαν στο εξωτερικό χωρίς τη συναίνεσή του Γ) Χωρίς την άδεια των παραγωγών οπτικοακουστικών έργων (παραγωγών υλικών φορέων εικόνας ή ήχου και εικόνας) : α) αναπαράγει άμεσα ή έμμεσα, προσωρινά ή μόνιμα με οποιοδήποτε μέσο και μορφή, εν όλω ή εν μέρει, το πρωτότυπο και τα αντίτυπα των ταινιών τους, β) προβαίνει σε διανομή στο κοινό των ως άνω υλικών φορέων συμπεριλαμβανομένων και των αντιγράφων τους ή κατέχει με σκοπό διανομής, γ) εκμισθώνει τους ως άνω υλικούς φορείς, δ) διαθέτει στο κοινό, ενσυρμάτως ή ασυρμάτως, κατά τρόπο ώστε οποιοσδήποτε να έχει πρόσβαση στο πρωτότυπο και τα αντίτυπα των ταινιών τους, όπου και όταν ο ίδιος επιλέγει, ε) εισάγει τους ως άνω υλικούς φορείς που παρήχθησαν στο εξωτερικό χωρίς τη συναίνεσή του, στ) μεταδίδει ραδιοτηλεοπτικά τους ως άνω υλικούς φορείς με οποιονδήποτε τρόπο συμπεριλαμβανομένης και της δορυφορικής μετάδοσης ή καλωδιακής αναμετάδοσης, καθώς και της παρουσίας στο κοινό Δ) Χωρίς την άδεια των ραδιοτηλεοπτικών οργανισμών: α) αναμεταδίδει τις εκπομπές τους με οποιονδήποτε τρόπο, β) παρουσιάζει στο κοινό τις εκπομπές τους σε χώρους όπου η είσοδος επιτρέπεται με εισιτήριο, γ) εγγράφει τις εκπομπές τους σε υλικούς φορείς ήχου ή εικόνας ή ήχου και εικόνας, είτε οι εκπομπές αυτές μεταδίδονται ενσυρμάτως είτε ασυρμάτως, συμπεριλαμβανομένης της καλωδιακής ή δορυφορικής μετάδοσης, δ) προβαίνει σε άμεση ή έμμεση, προσωρινή ή μόνιμη αναπαραγωγή με οποιοδήποτε μέσο και μορφή, εν όλω ή εν μέρει, της υλικής ενσωμάτωσης των εκπομπών τους, ε) προβαίνει σε διανομή στο κοινό των υλικών φορέων με την εγγραφή των εκπομπών τους, στ) εκμισθώνει τον υλικό φορέα με την εγγραφή των εκπομπών τους, ζ) διαθέτει στο κοινό, ενσυρμάτως ή ασυρμάτως, κατά τρόπο ώστε οποιοσδήποτε να έχει πρόσβαση, όπου και όταν ο ίδιος επιλέγει, στην υλική ενσωμάτωση των εκπομπών τους (άρθρο 8 παρ. 1 Οδηγίας 2001/29).

3. Αν το όφελος που επιδιώχθηκε ή η ζημία που απειλήθηκε από τις πράξεις των παρ. 1 και 2 είναι ιδιαίτερα μεγάλα, επιβάλλεται φυλάκιση τουλάχιστο δύο ετών και χρηματική ποινή έξι χιλιάδων (6.000) έως τριάντα χιλιάδων (30.000) ευρώ. Αν ο υπαίτιος τελεί τις παραπάνω πράξεις

κατ' επάγγελμα ή σε εμπορική κλίμακα ή αν οι περιστάσεις κάτω από τις οποίες έγινε η πράξη μαρτυρούν ότι ο υπαίτιος είναι ιδιαίτερα επικίνδυνος για την προστασία της πνευματικής ιδιοκτησίας ή των συγγενικών δικαιωμάτων, επιβάλλεται κάθειρξη μέχρι 10 ετών και χρηματική ποινή δεκαπέντε χιλιάδων (15.000) έως εξήντα χιλιάδων (60.000) ευρώ, καθώς και αφαίρεση της άδειας λειτουργίας της επιχείρησης στα πλαίσια της οποίας εκτελέσθηκε η πράξη. Θεωρείται ότι η πράξη έχει τελεσθεί κατ' επάγγελμα και όταν ο δράστης έχει καταδικασθεί για αδικήματα του παρόντος άρθρου ή για παράβαση των διατάξεων περί πνευματικής ιδιοκτησίας που ίσχυαν πριν απ' αυτό με αμετάκλητη απόφαση σε ποινή στερητική της ελευθερίας. Η προσβολή της πνευματικής ιδιοκτησίας και των συγγενικών δικαιωμάτων σε μορφή κακουργήματος εκδικάζεται από το αρμόδιο Τριμελές Εφετείο Κακουργημάτων (όπως τροποποιήθηκε με το α. 54 παρ. 9 περ. α) του ν. 4481/2017).

4. Με την ποινή των παραγράφων 1, 2 και 3 τιμωρείται όποιος δεν κατέβαλε σε οργανισμό συλλογικής διαχείρισης την αμοιβή που προβλέπεται στο άρθρο 18 παρ. 3 του παρόντος νόμου. Με την ίδια ποινή τιμωρείται και ο οφειλέτης ο οποίος μετά την έκδοση της απόφασης του Μονομελούς Πρωτοδικείου δεν υποβάλλει την υπεύθυνη δήλωση σύμφωνα με τα προβλεπόμενα στο άρθρο 18 παρ. 6 του παρόντος νόμου.

5. Με την ποινή της παρ. 1 τιμωρείται όποιος: α) χρησιμοποιεί ή διανέμει ή κατέχει με σκοπό διανομής συστήματα ή μέσα που έχουν ως μοναδικό σκοπό να διευκολύνουν τη χωρίς άδεια αφαίρεση ή εξουδετέρωση τεχνικού συστήματος που προστατεύει ένα πρόγραμμα ηλεκτρονικού υπολογιστή, β) κατασκευάζει ή εισάγει ή χρησιμοποιεί ή διανέμει ή κατέχει με σκοπό διανομής συσκευές ή άλλο υλικό αναπαραγωγής έργου που δεν ανταποκρίνονται στις προδιαγραφές που θα έχουν καθοριστεί κατά το άρθρο 59 του παρόντος νόμου, γ) κατασκευάζει, εισάγει ή χρησιμοποιεί ή διανέμει ή κατέχει με σκοπό διανομής αντικείμενα ή ενεργεί πράξεις που μπορούν να ματαιώσουν το αποτέλεσμα των παραπάνω προδιαγραφών, δ) αναπαράγει ή χρησιμοποιεί έργα χωρίς χρησιμοποίηση των συσκευών ή χωρίς εφαρμογή των συστημάτων που θα έχουν καθοριστεί κατά το άρθρο 60 του παρόντος νόμου, ε) διανέμει ή κατέχει με σκοπό να διανείμει υλικούς φορείς ήχου ή εικόνας ή ήχου και εικόνας χωρίς το ειδικό επίσημα ή την ταινία ελέγχου που θα έχει προβλεφθεί κατά το άρθρο 61 του παρόντος νόμου.

6. Κατ' εξαίρεση της διάταξης του άρθρου 82 παράγραφος 10 εδάφιο β' του ΠΚ, σε περίπτωση μετατροπής της στερητικής της ελευθερίας ποινής, το ποσό μετατροπής ορίζεται στο

πενταπλάσιο των ορίων του ποσού μετατροπής που προβλέπεται κάθε φορά στον Ποινικό Κώδικα (όπως αντικαταστάθηκε με το α. 54 παρ. 9 περ. β) του ν. 4481/2017).

7. Αν συντρέχουν ελαφρυντικές περιστάσεις, η χρηματική ποινή δεν μπορεί να μειωθεί κάτω από το ήμισυ του ελάχιστου ορίου που προβλέπεται κατά περίπτωση στον παρόντα νόμο.

8. Όποιος χωρίς δικαίωμα προβαίνει σε προσωρινή ή διαρκή αναπαραγωγή της βάσης δεδομένων, σε μετάφραση, προσαρμογή, διευθέτηση και οποιαδήποτε άλλη μετατροπή της βάσης δεδομένων, σε διανομή της βάσης δεδομένων ή αντιγράφων της, σε ανακοίνωση, επίδειξη ή παρουσίαση της βάσης δεδομένων στο κοινό, τιμωρείται με φυλάκιση τουλάχιστον ενός (1) έτους και χρηματική ποινή τριών χιλιάδων (3.000) έως δεκαπέντε χιλιάδων (15.000) ευρώ (όπως τροποποιήθηκε με το α. 54 παρ. 9 περ. γ) του ν. 4481/2017).

9. Όποιος προβαίνει σε εξαγωγή ή/και επαναχρησιμοποίηση του συνόλου ή ουσιώδους μέρους του περιεχομένου της βάσης δεδομένων χωρίς άδεια του κατασκευαστή τιμωρείται με φυλάκιση τουλάχιστον ενός έτους και χρηματική ποινή τριών χιλιάδων (3.000) έως δεκαπέντε χιλιάδων (15.000) ευρώ (όπως τροποποιήθηκε με το α. 54 παρ. 9 περ. γ) του ν. 4481/2017).

10. Όταν το αντικείμενο της προσβολής αφορά σε προγράμματα ηλεκτρονικού υπολογιστή, η, κατά τη διάταξη της παραγράφου 1 του άρθρου 65Α και υπό τους προβλεπόμενους όρους, ανεπιφύλακτη καταβολή του διοικητικού προστίμου από τον δράστη συνεπάγεται τη μη άσκηση της ποινικής δίωξης και την κατάργηση της τυχόν αρξαμένης όταν η προσβολή αφορά σε ποσότητα μέχρι πενήντα (50) προγράμματα (όπως τροποποιήθηκε με το α.54 παρ. 9 περ. δ) του ν.4481/2017 και αναριθμήθηκε με το α. 54 παρ. 9 περ. ζ) του ν. 4481/2017).

11. Όταν το αντικείμενο της προσβολής αφορά σε υλικούς φορείς ήχου, στους οποίους έχει εγγραφεί έργο που αποτελεί αντικείμενο πνευματικής ιδιοκτησίας, η, κατά τη διάταξη της παραγράφου 2 του άρθρου 65Α και υπό τους προβλεπόμενους όρους, ανεπιφύλακτη καταβολή του διοικητικού προστίμου από τον δράστη συνεπάγεται τη μη άσκηση της ποινικής δίωξης και την κατάργηση της τυχόν αρξαμένης όταν η προσβολή αφορά σε ποσότητα μέχρι πεντακόσιους (500) παράνομους υλικούς φορείς ήχου (όπως τροποποιήθηκε με το α. 54 παρ. 9 περ. δ) του ν.4481/2017 και αναριθμήθηκε με το α. 54 παρ. 9 περ. ζ) του ν. 4481/2017).

11.Α. Όταν το αντικείμενο της προσβολής αφορά φωνογραφήματα (μουσικές συνθέσεις) αποθηκευμένα σε οποιοδήποτε τεχνικό μέσο αποθήκευσης ή ηλεκτρονικό υπολογιστή, η κατά

την παράγραφο 2 του άρθρου 65Α και υπό τους προβλεπόμενους όρους ανεπιφύλακτη καταβολή του διοικητικού προστίμου από το δράστη συνεπάγεται τη μη άσκηση της ποινικής δίωξης και την κατάργηση της τυχόν αρξάμενης, όταν αντικείμενο προσβολής είναι μέχρι 1.000 μουσικές συνθέσεις (όπως προστέθηκε με το α.54 παρ. 9 περ. ε) του ν. 4481/2017).

12. Η καταβολή του προστίμου καθώς και η μη άσκηση ή η κατάργηση της ποινικής δίωξης δεν απαλλάσσουν τους δράστες από την υποχρέωση καταβολής των αναλογούντων πνευματικών και συγγενικών δικαιωμάτων, αποζημιώσεων και λοιπών επιβαρύνσεων στους δικαιούχους αυτών κατά τις διατάξεις των σχετικών νόμων (όπως τροποποιήθηκε με το α. 54 παρ. 9 περ. στ) ν.4481/2017 και αναριθμήθηκε με το α. 54 παρ. 9 περ. ζ) του ν. 4481/2017).

13. Σε περίπτωση υποτροπής εντός του αυτού οικονομικού έτους το διοικητικό πρόστιμο που προβλέπεται στο άρθρο 65Α διπλασιάζεται (όπως αναριθμήθηκε με το α. 54 παρ. 9 περ. ζ) του ν. 4481/2017).

Άρθρο 66Α: Τεχνολογικά μέτρα

1. Ως τεχνολογικά μέτρα νοούνται κάθε τεχνολογία, μηχανισμός ή συστατικό στοιχείο που, με το συνήθη τρόπο λειτουργίας του, αποσκοπεί στο να εμποδίσει ή να περιορίσει πράξεις, σε σχέση με έργα ή άλλα προστατευόμενα αντικείμενα, που δεν έχουν επιτραπεί από τον δικαιούχο πνευματικής ιδιοκτησίας ή συγγενικού δικαιώματος, συμπεριλαμβανομένου και του δικαιώματος ειδικής φύσης του κατασκευαστή βάσης δεδομένων. Τα τεχνολογικά μέτρα θεωρούνται αποτελεσματικά όταν η χρήση του προστατευόμενου έργου ή άλλου προστατευόμενου αντικειμένου ελέγχεται από τους δικαιούχους μέσω της εφαρμογής διαδικασίας ελέγχου της πρόσβασης ή προστασίας, όπως κρυπτογράφηση, διατάραξη της μετάδοσης ή άλλη μετατροπή του έργου ή άλλου προστατευόμενου αντικειμένου ή προστατευτικού μηχανισμού ελέγχου της αντιγραφής, ο οποίος επιτυγχάνει το στόχο της προστασίας (άρθρο 6 παρ. 3 Οδηγίας 2001/29).
2. Απαγορεύεται, χωρίς την άδεια του δικαιούχου, η εξουδετέρωση κάθε αποτελεσματικού τεχνολογικού μέτρου, την οποία πραγματοποιεί κάποιος εν γνώσει του ή έχοντας βάσιμους λόγους που του επιτρέπουν να γνωρίζει ότι επιδιώκει αυτόν το σκοπό (άρθρο 6 παρ. 1 Οδηγίας 2001/29).

3. Απαγορεύεται, χωρίς την άδεια του δικαιούχου, η κατασκευή, η εισαγωγή, η διανομή, η πώληση, η εκμίσθωση, η διαφήμιση για πώληση ή εκμίσθωση ή η κατοχή για εμπορικούς σκοπούς, συσκευών, προϊόντων, συστατικών στοιχείων ή η παροχή υπηρεσιών που: α) αποτελούν αντικείμενο προώθησης, διαφήμισης ή εμπορίας με σκοπό την εξουδετέρωση της προστασίας, ή β) πέρα από την εξουδετέρωση της προστασίας έχουν σκοπό εμπορικό ή χρήση περιορισμένης σημασίας ή γ) έχουν πρωτίστως σχεδιασθεί, παραχθεί, προσαρμοσθεί ή πραγματοποιηθεί για να επιτρέψουν ή να διευκολύνουν την εξουδετέρωση της προστασίας, οποιωνδήποτε αποτελεσματικών τεχνολογικών μέτρων (άρθρο 6 παρ. 2 Οδηγίας 2001/29).

4. Η άσκηση δραστηριοτήτων κατά παράβαση των ανωτέρω διατάξεων τιμωρείται με φυλάκιση τουλάχιστον ενός έτους και χρηματική ποινή 2.900 - 15.000 ευρώ και συνεπάγεται τις αστικές κυρώσεις του άρθρου 65 του Ν. 2121/1993. Το Μονομελές Πρωτοδικείο μπορεί να διατάξει ασφαλιστικά μέτρα σύμφωνα με τον Κ.Πολ. εφαρμοζομένης και της ρύθμισης του άρθρου 64 του Ν. 2121/1993, όπως ισχύει. (άρθρο 6 παρ. 1 και 2 Οδηγίας 2001/29) 5. Για τους περιορισμούς (εξαιρέσεις) που προβλέπονται στο τέταρτο κεφάλαιο του Ν. 2121/1993, όπως ισχύει, και αφορούν τη φωτοτυπική αναπαραγωγή για ιδιωτική χρήση (άρθρο 18), την αναπαραγωγή για διδασκαλία (άρθρο 21), την αναπαραγωγή από βιβλιοθήκες και αρχεία (άρθρο 22), την αναπαραγωγή για σκοπούς δικαστικών ή διοικητικών (άρθρο 24), καθώς και την αναπαραγωγή προς όφελος προσώπων με αναπηρίες (άρθρο 28 Α), η έννομη προστασία που προβλέπεται στην παράγραφο 2 του παρόντος άρθρου δεν θίγει την υποχρέωση των δικαιούχων να παρέχουν στους επωφελούμενους από τις ανωτέρω εξαιρέσεις τα μέσα, προκειμένου αυτοί να επωφεληθούν από τις εν λόγω εξαιρέσεις στον αναγκαίο βαθμό, εφόσον έχουν εκ του νόμου πρόσβαση στο προστατευόμενο έργο ή αντικείμενο. Εάν οι δικαιούχοι δεν λάβουν εκούσια μέτρα, στα οποία συμπεριλαμβάνονται και οι συμφωνίες μεταξύ δικαιούχων και τρίτων που επωφελούνται από τις εξαιρέσεις, τόσο οι δικαιούχοι όσο και οι τρίτοι που επωφελούνται από τις παραπάνω εξαιρέσεις ζητούν τη συνδρομή ενός ή περισσότερων μεσολαβητών που επιλέγονται από πίνακα μεσολαβητών τον οποίο καταρτίζει ο Οργανισμός Πνευματικής Ιδιοκτησίας. Οι μεσολαβητές υποβάλλουν προτάσεις προς τα ενδιαφερόμενα μέρη. Θεωρείται ότι όλα τα μέρη αποδέχονται την πρόταση αυτή, εάν κανένα από αυτά δεν προβάλλει αντίρρηση μέσα σε προθεσμία ενός μηνός από την κοινοποίηση της πρότασης. Στην αντίθετη περίπτωση η διαφορά επιλύεται από το Εφετείο Αθηνών, το οποίο δικάζει σε πρώτο και τελευταίο βαθμό. Οι ρυθμίσεις αυτές δεν εφαρμόζονται σε έργα ή άλλα προστατευόμενα αντικείμενα που διατίθενται στο κοινό βάσει όρων που έχουν συμφωνηθεί συμβατικά, κατά τρόπο ώστε το κοινό να έχει πρόσβαση σε αυτά όπου και όταν θέλει (άρθρο 6 παρ. 4 Οδηγίας 2001/29).

Άρθρο 66B: Πληροφορίες για το καθεστώς των δικαιωμάτων

1. Ως πληροφορία για το καθεστώς των δικαιωμάτων νοείται κάθε παρεχόμενη από τον δικαιούχο πληροφορία, η οποία επιτρέπει την αναγνώριση του έργου ή άλλου προστατευόμενου αντικειμένου με συγγενικό δικαίωμα ή με το δικαίωμα ειδικής φύσης του κατασκευαστή βάσης δεδομένων, καθώς και την αναγνώριση του δημιουργού ή οποιουδήποτε άλλου δικαιούχου. Νοούνται επίσης οι πληροφορίες σχετικές με τους όρους και τις προϋποθέσεις χρήσης του έργου ή άλλων προστατευόμενων αντικειμένων, καθώς και κάθε αριθμός ή κωδικός που αντιπροσωπεύει τις πληροφορίες αυτές (άρθρο 7 παρ. 2 Οδηγίας 2001/29).
2. Απαγορεύεται σε κάθε πρόσωπο να προβαίνει εν γνώσει του χωρίς την άδεια του δικαιούχου σε οποιαδήποτε από τις ακόλουθες ενέργειες: α) αφαίρεση ή αλλοίωση οποιασδήποτε πληροφορίας με ηλεκτρονική μορφή σχετικά με τη διαχείριση των δικαιωμάτων, β) διανομή, εισαγωγή προς διανομή, ραδιοτηλεοπτική μετάδοση, παρουσίαση στο κοινό ή διάθεση στο κοινό έργων ή άλλων προστατευόμενων αντικειμένων με συγγενικό δικαίωμα ή με το δικαίωμα ειδικής φύσης του κατασκευαστή βάσης δεδομένων, από τα οποία έχουν αφαιρεθεί ή αλλοιωθεί άνευ αδείας οι πληροφορίες ηλεκτρονικής μορφής σχετικά με τη διαχείριση των δικαιωμάτων, αν το πρόσωπο αυτό γνωρίζει ή έχει βάσιμο λόγο να γνωρίζει ότι με την ενέργεια αυτή προτρέπει, επιτρέπει, διευκολύνει ή συγκαλύπτει προσβολή του δικαιώματος του δημιουργού ή των συγγενικών δικαιωμάτων ή του δικαιώματος ειδικής φύσης του κατασκευαστή βάσης δεδομένων (άρθρο 7 παρ. 1 Οδηγίας 2001/29).
3. Η παράβαση των ανωτέρω διατάξεων τιμωρείται με φυλάκιση τουλάχιστον ενός έτους και χρηματική ποινή 2.900 -15.000 ευρώ και συνεπάγεται τις αστικές κυρώσεις του άρθρου 65 του Ν. 2121/1993, όπως ισχύει. Το Μονομελές Πρωτοδικείο μπορεί να διατάξει ασφαλιστικά μέτρα σύμφωνα με τον Κ.Πολ. ., εφαρμοζομένης και της ρύθμισης του άρθρου 64 του Ν. 2121/1993, όπως ισχύει (άρθρο 7 Οδηγίας 2001/29).

Άρθρο 66Γ: Δημοσιότητα αποφάσεων

Αποφάσεις αστικών ή ποινικών δικαστηρίων που αφορούν σε δικαιώματα του παρόντος νόμου μπορεί, ύστερα από αίτηση του ενάγοντος και με δαπάνες του παραβάτη, να διατάσσουν τα ενδεικνύόμενα μέτρα για τη διάδοση των πληροφοριών σχετικά με την απόφαση, συμπεριλαμβανομένης της ανάρτησης της απόφασης, καθώς και της πλήρους ή μερικής δημοσίευσής της στα μέσα μαζικής ενημέρωσης ή στο διαδίκτυο.

Άρθρο 66Α: Κώδικες δεοντολογίας και ανταλλαγή πληροφοριών

1. Οι ενδιαφερόμενες επιχειρηματικές ή επαγγελματικές ενώσεις, καθώς και οι οργανισμοί συλλογικής διαχείρισης ή προστασίας καταρτίζουν κώδικες δεοντολογίας με σκοπό να συμβάλουν σε εθνικό, κοινοτικό ή διεθνές επίπεδο στην επιβολή των δικαιωμάτων του παρόντος νόμου, συνιστώντας ειδικότερα τη χρήση κωδικού στους οπτικούς δίσκους για τον προσδιορισμό της προέλευσης της κατασκευής τους. Οι κώδικες δεοντολογίας και η ενδεχόμενη αξιολόγηση της εφαρμογής τους διαβιβάζονται στην Επιτροπή της Ευρωπαϊκής Ένωσης.
2. Εθνικός ανταποκριτής για τα δικαιώματα του παρόντος νόμου ορίζεται ο Οργανισμός Πνευματικής Ιδιοκτησίας.

Άρθρο 66Ε: Κυρώσεις για προσβολές δικαιωμάτων πνευματικής ιδιοκτησίας και συγγενικών δικαιωμάτων στο διαδίκτυο

1. Αν προσβάλλεται στο διαδίκτυο δικαίωμα πνευματικής ιδιοκτησίας ή συγγενικό δικαίωμα, ο δικαιούχος μπορεί να ακολουθήσει την περιγραφόμενη στις επόμενες παραγράφους διαδικασία. Ως δικαιούχος για τις ανάγκες του παρόντος άρθρου νοείται ο δικαιούχος του οποίου το δικαίωμα προσβάλλεται στο διαδίκτυο, καθώς και οποιοσδήποτε οργανισμός συλλογικής διαχείρισης ή προστασίας, στον οποίο έχει ανατεθεί η διαχείριση ή η προστασία δικαιωμάτων πνευματικής ιδιοκτησίας ή συγγενικών δικαιωμάτων. Η παρούσα διαδικασία δεν εφαρμόζεται στις περιπτώσεις προσβολών που τελούνται από τελικούς χρήστες με την τηλεφόρτωση έργων (downloading) ή με τη ρευμάτωση δεδομένων συνεχούς ροής (streaming) ή σε περιπτώσεις ανταλλαγής αρχείων μέσω ομότιμων δικτύων (peer to peer), οι οποίες

επιτρέπουν την απευθείας ανταλλαγή μεταξύ τελικών χρηστών έργων σε ψηφιακή μορφή ή σε περιπτώσεις παροχής υπηρεσιών αποθήκευσης δεδομένων με την τεχνική υπολογιστικού νέφους (cloud computing). Η παρούσα διαδικασία δεν θίγει τη διαδικασία που προβλέπεται από τον Κανονισμό Διαχείρισης και Εκχώρησης Ονομάτων Χώρου (domain names) με κατάληξη .gr της Εθνικής Επιτροπής Τηλεπικοινωνιών και Ταχυδρομείων (ΕΕΤΤ), ο οποίος καταρτίζεται με απόφαση της ΕΕΤΤ.

2. Για την εφαρμογή της διαδικασίας που προβλέπεται στο παρόν άρθρο συνιστάται, με απόφαση του Υπουργού Πολιτισμού και Αθλητισμού, Επιτροπή για τη γνωστοποίηση διαδικτυακής προσβολής δικαιωμάτων πνευματικής ιδιοκτησίας και συγγενικών δικαιωμάτων, η οποία συνεπικουρείται από το προσωπικό του ΟΠΙ. Η Επιτροπή είναι τριμελής και αποτελείται από τον πρόεδρο του Διοικητικού Συμβουλίου του ΟΠΙ με αναπληρωτή του τον αντιπρόεδρο του Διοικητικού Συμβουλίου του ΟΠΙ, έναν εκπρόσωπο της ΕΕΤΤ και τον αναπληρωτή του, που τους ορίζει ο πρόεδρος της ΕΕΤΤ, έναν εκπρόσωπο της Αρχής Προστασίας Δεδομένων Προσωπικού Χαρακτήρα και τον αναπληρωτή του, οριζόμενους από τον Πρόεδρο της Αρχής Προστασίας Δεδομένων Προσωπικού Χαρακτήρα. Πρόεδρος της Επιτροπής είναι ο πρόεδρος του ΟΠΙ και γραμματέας είναι ο εκπρόσωπος της ΕΕΤΤ. Η Επιτροπή έχει τριετή θητεία.

3. Με απόφαση του Υπουργού Πολιτισμού και Αθλητισμού καθορίζεται κάθε θέμα σχετικό με τη συγκρότηση, τη λειτουργία και τις αρμοδιότητες της Επιτροπής. Για τον καθορισμό της αμοιβής των συμμετεχόντων στην Επιτροπή ισχύουν οι διατάξεις του άρθρου 21 του ν. 4354/2015 (Α' 176), όπως τροποποιήθηκαν με τις όμοιες του άρθρου 52 του ν. 4369/2016 (Α' 33). Στην απόφαση του πρώτου εδαφίου καθορίζεται και το τέλος που καταβάλλει ο ενδιαφερόμενος υπέρ του ΟΠΙ μαζί με την αίτησή του στην Επιτροπή ως τέλος εξέτασης της υπόθεσής του. Το τέλος αυτό προκαταβάλλεται και αποτελεί απαραίτητη προϋπόθεση έναρξης της διαδικασίας.

4. Ο δικαιούχος υποβάλλει στην Επιτροπή αίτηση είτε αυτοπροσώπως είτε ηλεκτρονικά για άρση της προσβολής. Συμπληρώνει την ειδικά προδιατυπωμένη και αναρτημένη στην ιστοσελίδα του ΟΠΙ αίτηση προς την Επιτροπή, στην οποία επισυνάπτει κάθε έγγραφο που αναφέρεται σε αυτήν ως υποχρεωτικό, καθώς και κάθε άλλο στοιχείο πρόσφορο να αποδείξει το δικαίωμά του. Προϋπόθεση του παραδεκτού υποβολής της αίτησης είναι ο δικαιούχος να έχει κάνει χρήση της αντίστοιχης διαδικασίας που προβλέπεται από τον πάροχο και η διαδικασία αυτή, ενώ έχει ολοκληρωθεί εντός εύλογου χρόνου, να μην έχει τελεσφορήσει.

5. Η Επιτροπή εντός δέκα (10) εργάσιμων ημερών από τη λήψη της αίτησης αποφασίζει είτε: α) να θέσει την υπόθεση στο αρχείο είτε β) να συνεχίσει τη διαδικασία.

α) Η υπόθεση τίθεται στο αρχείο με πράξη της Επιτροπής, στην οποία αναφέρονται τουλάχιστον ένας από τους ακόλουθους λόγους:

αα) μη χρήση της προδιατυπωμένης αίτησης,

ββ) έλλειψη επαρκούς πληροφόρησης,

γγ) ύπαρξη εκκρεμοδικίας μεταξύ των ίδιων μερών ή έκδοση οριστικής απόφασης επί της εξεταζόμενης διαφοράς,

δδ) έλλειψη αρμοδιότητας,

εε) έλλειψη λόγων και επαρκών αποδεικτικών στοιχείων (προδήλως αβάσιμη),

στστ) απόσυρση της αίτησης πριν από την εξέτασή της,

ζζ) μη καταβολή του τέλους εξέτασης της υπόθεσης σύμφωνα με την παράγραφο 3 και,

ηη) λήψη άδειας χρήσης δικαιωμάτων.

β) Αν συνεχιστεί η διαδικασία, η Επιτροπή ενημερώνει ταυτόχρονα εντός δέκα (10) εργάσιμων ημερών από τη λήψη της αίτησης τους παρόχους πρόσβασης στο διαδίκτυο και, όπου είναι εφικτό, τον πάροχο υπηρεσίας φιλοξενίας και τους διαχειριστές ή/και τους ιδιοκτήτες των αναφερόμενων στην αίτηση ιστοσελίδων. Η γνωστοποίηση αυτή περιλαμβάνει τουλάχιστον τον ακριβή προσδιορισμό των δικαιωμάτων που υποστηρίζεται ότι προσβάλλονται, τις διατάξεις του νόμου που κατά δήλωση του δικαιούχου παραβιάζονται, περίληψη των γεγονότων και των αποτελεσμάτων της αξιολόγησης των αποδεικτικών στοιχείων, το αρμόδιο πρόσωπο προς το οποίο μπορεί να υποβληθούν αντιρρήσεις, τους όρους τερματισμού της διαδικασίας και αναφορά της δυνατότητας εκούσιας συμμόρφωσης των εμπλεκομένων. Ο αποδέκτης της ως άνω γνωστοποίησης μπορεί να συμμορφωθεί εκουσίως στο αίτημα του αιτούντος ή να λάβει από αυτόν τη σχετική άδεια εντός δέκα (10) εργάσιμων ημερών από την ημερομηνία της λήψης της γνωστοποίησης. Εναλλακτικά μπορεί να υποβάλει αντιρρήσεις στην Επιτροπή εντός πέντε (5) εργάσιμων ημερών από την ημερομηνία της λήψης της γνωστοποίησης αποστέλλοντας ταυτόχρονα όλα τα αποδεικτικά στοιχεία, από τα οποία προκύπτει, ιδίως, ότι δεν υφίσταται προσβολή. Οι προθεσμίες αυτές μπορούν να παραταθούν ως το διπλάσιο με απόφαση της Επιτροπής. Στην περίπτωση της εκούσιας συμμόρφωσης του

αποδέκτη της γνωστοποίησης εκδίδεται απόφαση της Επιτροπής στην οποία αναφέρεται ρητά η οικειοθελής συμμόρφωσή του. Στην περίπτωση της λήξης άδειας χρήσης δικαιωμάτων η υπόθεση τίθεται στο αρχείο. Μετά τη λήξη της προθεσμίας για υποβολή αντιρρήσεων και όπου κρίνεται απαραίτητο, η Επιτροπή αιτείται από οποιοδήποτε μέρος την προσκόμιση επιπλέον στοιχείων εντός πέντε (5) εργάσιμων ημερών.

6. Η Επιτροπή εντός πέντε (5) εργάσιμων ημερών από τη λήξη των ανωτέρω προθεσμιών εξετάζει την υπόθεση και το αργότερο εντός σαράντα (40) εργάσιμων ημερών από την υποβολή της αίτησης κοινοποιεί στους αποδέκτες της γνωστοποίησης και στον αιτούντα απόφαση με την οποία:

α) είτε θέτει την υπόθεση στο αρχείο με αιτιολογημένη πράξη της, αν δεν διαπιστωθεί προσβολή δικαιώματος πνευματικής ιδιοκτησίας ή/και συγγενικών δικαιωμάτων,

β) είτε, αν διαπιστωθεί προσβολή, εκδίδει αιτιολογημένη απόφασή της, με την οποία καλεί τους αποδέκτες αυτής να συμμορφωθούν με αυτήν εντός προθεσμίας όχι μεγαλύτερης των τριών (3) εργάσιμων ημερών από την επίδοσή της προς αυτούς. Σε περίπτωση που οι προθεσμίες της παραγράφου 5 παραταθούν με απόφαση της Επιτροπής βάσει του έβδομου εδαφίου της, η προθεσμία των σαράντα (40) εργάσιμων ημερών του πρώτου εδαφίου της παρούσας επεκτείνεται σε εξήντα (60) εργάσιμες ημέρες. Εάν η Επιτροπή διαπιστώσει ότι το δικαίωμα πνευματικής ιδιοκτησίας ή το συγγενικό δικαίωμα προσβάλλεται, καλεί τους αποδέκτες της γνωστοποίησης να απομακρύνουν το περιεχόμενο που προσβάλλει το δικαίωμα από την ιστοσελίδα στην οποία αυτό έχει αναρτηθεί παράνομα ή να διακόψουν την πρόσβαση σε αυτό. Εάν η ιστοσελίδα στην οποία βρίσκεται το περιεχόμενο φιλοξενείται σε διακομιστή (server) που βρίσκεται εντός της ελληνικής επικράτειας, η Επιτροπή καλεί τους αποδέκτες της γνωστοποίησης να απομακρύνουν το συγκεκριμένο περιεχόμενο. Σε περίπτωση προσβολών μεγάλης κλίμακας, η Επιτροπή μπορεί να αποφασίσει αντί για την απομάκρυνση του περιεχομένου διακοπή της πρόσβασης σε αυτό. Αν η ιστοσελίδα φιλοξενείται σε διακομιστή εκτός της ελληνικής επικράτειας, η Επιτροπή καλεί τον πάροχο πρόσβασης στο διαδίκτυο να διακόψει την πρόσβαση στο περιεχόμενο.

7. Σε περίπτωση μη συμμόρφωσης προς το διατακτικό της απόφασης, η Επιτροπή επιβάλλει πρόστιμο ποσού πεντακοσίων (500) έως χιλίων (1.000) ευρώ για κάθε ημέρα μη συμμόρφωσης. Μεταξύ των κριτηρίων που λαμβάνονται υπόψη είναι η βαρύτητα της προσβολής και η επανάληψή της. Με κοινή απόφαση των Υπουργών Οικονομικών και

Πολιτισμού και Αθλητισμού καθορίζονται η διαδικασία επιβολής και είσπραξης του προστίμου, οι αρμόδιες υπηρεσίες είσπραξης, καθώς και κάθε άλλο σχετικό θέμα.

8. Η έναρξη της διαδικασίας ενώπιον της Επιτροπής δεν αναστέλλει ούτε επηρεάζει την άσκηση αξιώσεων για την ίδια διαφορά ενώπιον των δικαστηρίων. Αν όμως έχει ασκηθεί προσφυγή από τον ίδιο αιτούντα με το ίδιο αίτημα ενώπιον των δικαστηρίων, η υπόθεση τίθεται στο αρχείο από την Επιτροπή. Επίσης, η έκδοση απόφασης από την Επιτροπή δεν στερεί από τα εμπλεκόμενα μέρη το δικαίωμα να διεκδικήσουν την προστασία των έννομων συμφερόντων τους ενώπιον των δικαστηρίων (όπως προστέθηκε με το α. 52 παρ. 1 του ν. 4481/2017).

ΚΕΦΑΛΑΙΟ ΔΩΔΕΚΑΤΟ: ΤΕΛΙΚΕΣ ΚΑΙ ΜΕΤΑΒΑΤΙΚΕΣ ΔΙΑΤΑΞΕΙΣ

Άρθρο 67: Εφαρμοστέο δίκαιο

1. Η πνευματική ιδιοκτησία στα δημοσιευμένα έργα διέπεται από το δίκαιο του κράτους όπου το έργο έγινε για πρώτη φορά νομίμως προσιτό στο κοινό. Η πνευματική ιδιοκτησία στα αδημοσίευτα έργα διέπεται από το δίκαιο της ιθαγένειας του δημιουργού τους.
2. Τα συγγενικά δικαιώματα διέπονται από το δίκαιο του κράτους όπου πραγματοποιήθηκε η ερμηνεία ή η εκτέλεση ή όπου παρήχθησαν οι υλικοί φορείς ήχου ή εικόνας ή ήχου και εικόνας ή από όπου έγινε η ραδιοτηλεοπτική εκπομπή ή όπου έγινε ή έντυπη έκδοση.
3. Σε κάθε περίπτωση διέπεται από το κατά τις παραγράφους 1 και 2 του παρόντος άρθρου εφαρμοστέο δίκαιο ο καθορισμός του υποκειμένου του δικαιώματος, το αντικείμενό του, το περιεχόμενό του, η διάρκειά του και οι περιορισμοί πλην των τυχόν προβλεπομένων από το δίκαιο αυτό μη εκουσίων αδειών εκμετάλλευσης. Η ένδικη προστασία διέπεται από το δίκαιο της χώρας όπου ζητείται η προστασία.
4. Οι προηγούμενες παράγραφοι εφαρμόζονται εφόσον δεν ορίζουν άλλως διεθνείς συμβάσεις κυρωμένες από την Ελλάδα. Προκειμένου για κράτη που δεν συνδέονται με την Ελλάδα με διεθνείς συμβάσεις για την προστασία της πνευματικής ιδιοκτησίας ή ορισμένου αντικειμένου της ή ορισμένου συγγενικού δικαιώματος, οι προηγούμενες παράγραφοι εφαρμόζονται εφόσον το κράτος του οποίου το δίκαιο πρέπει να εφαρμοστεί παρέχει ανάλογη προστασία στην

πνευματική ιδιοκτησία σε έργα που έγιναν στην Ελλάδα για πρώτη φορά προσιτά στο κοινό ή σε συγγενικά δικαιώματα που απορρέουν από πράξεις που πραγματοποιήθηκαν στην Ελλάδα.

Άρθρο 68: Μη αναδρομικότητα του νόμου

1. Έργα των οποίων έχει λήξει η διάρκεια της προστασίας κατά την έναρξη ισχύος του παρόντος νόμου παραμένουν εκτός προστασίας της πνευματικής ιδιοκτησίας.
2. Η προστασία που προβλέπεται από τα άρθρα 2 παράγραφος 3 και 40 έως 53 παρέχεται από την έναρξη της ισχύος του παρόντος νόμου σε προγράμματα ηλεκτρονικών υπολογιστών που δημιουργήθηκαν ή σε συγγενικά δικαιώματα από πράξεις που έγιναν στο παρελθόν.
3. Συμβάσεις που έχουν καταρτισθεί πριν από την έναρξη ισχύος του παρόντος νόμου διέπονται από το προγενέστερο δίκαιο για ένα χρόνο από την έναρξη ισχύος του νόμου.

Άρθρο 68Α: Διαχρονικό Δίκαιο

1. Η διάρκεια προστασίας που προβλέπεται στα άρθρα 29, 30 παρ. 1, 31 και 52 εφαρμόζεται σε όλα τα έργα και αντικείμενα προστασίας με συγγενικά δικαιώματα, τα οποία προστατεύονταν σε ένα τουλάχιστον κράτος-μέλος την 1.7.1995 κατ' εφαρμογή εθνικών νομοθεσιών για την πνευματική ιδιοκτησία και τα συγγενικά δικαιώματα. Οι τρίτοι οι οποίοι ανέλαβαν την εκμετάλλευση έργων ή αντικειμένων συγγενικών δικαιωμάτων, που είχαν γίνει κοινό κτήμα πριν από την έναρξη ισχύος του παρόντος νόμου μπορούν να συνεχίσουν την εκμετάλλευση αυτή με τους ίδιους τρόπους, με τα ίδια μέσα και στην ίδια έκταση μέχρι 1.1.1999. Η διάρκεια προστασίας που προβλέπεται στο άρθρο 30 παράγραφος 2 εφαρμόζεται στις μουσικές συνθέσεις με στίχους, εφόσον είτε η μουσική σύνθεση είτε οι στίχοι προστατεύονταν σε ένα τουλάχιστον κράτος-μέλος της Ευρωπαϊκής Ένωσης την 1η Νοεμβρίου 2013 και στις μουσικές συνθέσεις με στίχους που δημιουργήθηκαν μετά την ημερομηνία αυτή, υπό την επιφύλαξη οποιωνδήποτε πράξεων εκμετάλλευσης που έχουν διενεργηθεί πριν από την 1η Νοεμβρίου 2013 και κεκτημένων δικαιωμάτων από τρίτους. Σε περίπτωση που λόγω της παρούσας διάταξης αναβιώσουν δικαιώματα, τα οποία έχουν μεταβιβαστεί ή άλλως εκχωρηθεί σε τρίτους βάσει άδειας ή σύμβασης εκμετάλλευσης, από την επέκταση αυτή της διάρκειας προστασίας επωφελείται ο τελευταίος δικαιούχος ή ειδικός διάδοχος αυτού. Σε αντίθετη περίπτωση

επωφελείται ο κληρονόμος του δημιουργού. Η διάρκεια προστασίας που προβλέπεται στις περιπτώσεις γ' και δ' του άρθρου 52 εφαρμόζεται για τις υλικές ενσωματώσεις των ερμηνειών ή εκτελέσεων και για τα φωνογραφήματα σε σχέση με τα οποία ο ερμηνευτής ή εκτελεστής καλλιτέχνης και ο παραγωγός φωνογραφήματος προστατεύονται ακόμα, δυνάμει των διατάξεων αυτών με τη μορφή που είχαν στις 30 Οκτωβρίου 2011, όπως αυτές ίσχυαν την 1η Νοεμβρίου 2013, καθώς και για τις ενσωματώσεις των ερμηνειών ή εκτελέσεων και των φωνογραφημάτων που δημιουργήθηκαν μετά την ημερομηνία αυτή (όπως τροποποιήθηκε με το α. 54 παρ. 10 του ν. 4481/2017).

1α. Ελλείπει σαφών ενδείξεων στη σύμβαση περί του αντιθέτου, μια σύμβαση εκμετάλλευσης της υποπερίπτωσης αα' της περίπτωσης δ' του άρθρου 52, η οποία έχει συναφθεί πριν την 1η Νοεμβρίου 2013 θεωρείται ότι συνεχίζει να παράγει αποτελέσματα και μετά το χρονικό σημείο κατά το οποίο ο ερμηνευτής ή εκτελεστής καλλιτέχνης δεν θα προστατευόταν πλέον, σύμφωνα με την περίπτωση γ' του άρθρου 52, όπως ίσχυε πριν την ενσωμάτωση της Οδηγίας 2011/77/ΕΕ στο εθνικό δίκαιο (άρθρο 1 παράγραφοι 3 και 4 της Οδηγίας 2011/77/ΕΕ).

2. Οι συμφωνίες που αφορούν την εκμετάλλευση έργων και άλλων αντικειμένων προστασίας, οι οποίες ίσχυαν πριν από την 1.1.1995, υπάγονται από 1.1.2000 στις διατάξεις του άρθρου 35 παρ. 3 του νόμου αυτού, εφόσον λήγουν μετά την ημερομηνία αυτή. Εφόσον μια διεθνής συμφωνία συμπαραγωγής που είχε συναφθεί πριν από την 1.1.1995 μεταξύ συμπαραγωγού από ένα Κράτος - Μέλος και ενός ή περισσότερων συμπαραγωγών από άλλα Κράτη - Μέλη ή τρίτες χώρες, προβλέπει ρητά σύστημα κατανομής σε γεωγραφικές περιοχές των δικαιωμάτων εκμετάλλευσης μεταξύ των συμπαραγωγών για όλους τους τρόπους παρουσίασης στο κοινό, χωρίς διάκριση της ρύθμισης που ισχύει για την παρουσίαση στο κοινό μέσω δορυφόρου από τις διατάξεις που εφαρμόζονται στους άλλους τρόπους παρουσίασης, και εφόσον η παρουσίαση στο κοινό μέσω δορυφόρου θα έθιγε την αποκλειστικότητα, και ιδίως τη γλωσσική αποκλειστικότητα, ενός των συμπαραγωγών ή των εκδοχέων του σε συγκεκριμένο έδαφος, για την παροχή άδειας παρουσίασης στο κοινό μέσω δορυφόρου από έναν συμπαραγωγό ή τους εκδοχείς του απαιτείται η συναίνεση του δικαιούχου της εν λόγω αποκλειστικότητας είτε πρόκειται για συμπαραγωγό είτε για εκδοχέα.

3. Οι ρυθμίσεις για τα ορφανά έργα που προβλέπονται στο άρθρο 27Α εφαρμόζονται σε όλα τα έργα και φωνογραφήματα που προστατεύονται με δικαίωμα πνευματικής ιδιοκτησίας ή συγγενικά δικαιώματα για πρώτη φορά από τις 29.10.2014 και εφεξής, ενώ δεν επηρεάζουν το κύρος πράξεων που έχουν συναφθεί και δικαιώματα που έχουν αποκτηθεί πριν από την ως άνω ημερομηνία (άρθρο 8 της Οδηγίας 2012/28/ΕΕ).

Άρθρο 69: Σύσταση Οργανισμού Πνευματικής Ιδιοκτησίας

1. Ιδρύεται νομικό πρόσωπο ιδιωτικού δικαίου με έδρα την Αθήνα και επωνυμία Οργανισμός Πνευματικής Ιδιοκτησίας (Ο.Π.Ι.), που εποπτεύεται από το Υπουργείο Πολιτισμού, με σκοπό την προστασία των πνευματικών δημιουργών και δικαιούχων συγγενικών δικαιωμάτων, την εποπτεία των οργανισμών συλλογικής διαχείρισης, την εφαρμογή του παρόντος νόμου και των συναφών διεθνών συμβάσεων, τη νομοπαρασκευαστική εργασία σε θέματα πνευματικής ιδιοκτησίας και συγγενικών δικαιωμάτων και γενικά την εκπροσώπηση της Ελλάδας σε όλους τους αρμόδιους διεθνείς οργανισμούς, καθώς και στα Όργανα της Ευρωπαϊκής Κοινότητας. Ο Ο.Π.Ι. μπορεί, επίσης, να διοργανώνει κάθε είδους σεμινάρια με σκοπό την επιμόρφωση και ενημέρωση των δικαστών, δικηγόρων, διοικητικών υπαλλήλων, δημιουργών, δικαιούχων συγγενικών δικαιωμάτων, εκπαιδευτικών, φοιτητών και σπουδαστών, για θέματα πνευματικής ιδιοκτησίας και συγγενικών δικαιωμάτων, αλλά και να παρέχει υπηρεσίες διαμεσολάβησης, σε ζητήματα πνευματικής ιδιοκτησίας, συγγενικών δικαιωμάτων και συλλογικής διαχείρισης, καθώς και υπηρεσίες χρονοσήμανσης, δηλαδή υπηρεσίες παροχής βεβαίαις χρονολογίας σε σχέση με έργα ή αντικείμενα προστασίας, που ενδέχεται να προστατεύονται με δικαίωμα πνευματικής ιδιοκτησίας ή/και συγγενικό δικαίωμα (υπηρεσίες χρονοσήμανσης). Ο ΟΠΙ δεν μπορεί να έχει ως σκοπό τη συλλογική διαχείριση πνευματικών και συγγενικών δικαιωμάτων. Κατ' εξαίρεση, σε περίπτωση ανάκλησης άδειας λειτουργίας οργανισμού συλλογικής διαχείρισης ή ανεξάρτητης οντότητας διαχείρισης του άρθρου 50 του ν. 4481/2017 (Α' 100), μπορεί σύμφωνα με το άρθρο 51Α του ν. 4481/2017 να ανατίθεται στον ΟΠΙ, ύστερα από απόφαση του Υπουργού Πολιτισμού και Αθλητισμού κατόπιν γνώμης του .Σ. του ΟΠΙ, εκτάκτως και προσωρινά, με σκοπό τη διασφάλιση της είσπραξης και διανομής των δικαιωμάτων των δικαιούχων και την τήρηση της νομιμότητας χρήσης πνευματικών έργων, η διαχείριση των δικαιωμάτων των δικαιούχων - μελών του οργανισμού ή της οντότητας του άρθρου 50 του ν. 4481/2017 (Α' 100), η άδεια του οποίου ανακλήθηκε, για χρονικό διάστημα που δεν μπορεί να υπερβεί τα δύο (2) έτη, έως ότου τη συλλογική διαχείριση αναλάβει άλλος οργανισμός συλλογικής διαχείρισης (όπως τροποποιήθηκε με το α. 45 της παρ. 1 του ν. 4531/2018).
2. Ο Οργανισμός Πνευματικής Ιδιοκτησίας επιχορηγείται με εισφορά ύψους 1% επί των ετήσιων ακαθάριστων εσόδων εκάστου οργανισμού συλλογικής διαχείρισης που καταβάλλεται το αργότερο μέχρι την 31η Οκτωβρίου εκάστου έτους με βάση τον ισολογισμό του

προηγούμενου έτους και εισπράττεται σύμφωνα με τον Κώδικα Εισπράξεων Δημοσίων Εσόδων. Οι ετήσιοι ισολογισμοί των οργανισμών συλλογικής διαχείρισης κατατίθενται στον Οργανισμό Πνευματικής Ιδιοκτησίας και στο Υπουργείο Πολιτισμού. Τα παραπάνω ισχύουν και για τους οργανισμούς συλλογικής προστασίας οι οποίοι υποχρεούνται να συντάσσουν ετήσιο ισολογισμό ο οποίος κατατίθεται στον Οργανισμό Πνευματικής Ιδιοκτησίας και στο Υπουργείο Πολιτισμού. Ως ακαθάριστα έσοδα λαμβάνονται τα έσοδα, όπως αυτά ορίζονται από το Ενιαίο Λογιστικό Σχέδιο. Επιχορηγείται επίσης από διεθνείς οργανισμούς, από Όργανα της Ευρωπαϊκής Κοινότητας, από δωρεές, κληροδοτήματα και κάθε άλλη επιχορήγηση από τρίτους όπως επίσης και από τα έσοδα που προκύπτουν από παροχή υπηρεσιών. Ο Ο.Π.Ι. για την έναρξη λειτουργίας του επιχορηγείται εφάπαξ με ειδική χρηματοδότηση από τον κρατικό προϋπολογισμό του ΥΠ.ΠΟ. ύψους είκοσι εκατομμυρίων (20.000.000) δραχμών. Ο Οργανισμός Πνευματικής Ιδιοκτησίας μπορεί επίσης να επιχορηγείται από τις πιστώσεις του Υπουργείου Πολιτισμού ή από τα έσοδα των αριθμολαχείων ΛΟΤΤΟ και ΠΡΟ-ΤΟ.

3. Με προεδρικό διάταγμα, που εκδίδεται με πρόταση των Υπουργών Πολιτισμού, Προεδρίας της Κυβέρνησης και Οικονομικών καθορίζονται το αντικείμενο και οι ειδικότερες αρμοδιότητες του Οργανισμού στο πλαίσιο του σκοπού του, ο τρόπος και η διαδικασία ασκήσεως των αρμοδιοτήτων αυτών, τα της διοίκησης και ελέγχου διαχείρισης του Οργανισμού, τα του προσωπικού και της οργάνωσής του, τα ποσά των αμοιβών για την παροχή υπηρεσιών που μπορεί εκάστοτε να αναπροσαρμόζεται με απόφαση του Υπουργού Πολιτισμού και γενικά ο τρόπος επιλογής του αναγκαίου για τη στελέχωση Οργανισμού επιστημονικού, διοικητικού και βοηθητικού προσωπικού, η μισθοδοσία αυτού, καθώς και κάθε άλλη σχετική λεπτομέρεια.

4. Ο Οργανισμός Πνευματικής Ιδιοκτησίας αποτελεί κοινωφελές νομικό πρόσωπο. Ο Οργανισμός Πνευματικής Ιδιοκτησίας δεν υπάγεται στο δημόσιο τομέα ούτε στις διατάξεις του δημόσιου λογιστικού ούτε στις διατάξεις για τις δημόσιες προμήθειες και τα δημόσια έργα και σε άλλες συναφείς διατάξεις. Ο Οργανισμός Πνευματικής Ιδιοκτησίας λειτουργεί χάριν του δημοσίου συμφέροντος κατά τους κανόνες της ιδιωτικής οικονομίας και διέπεται από το ιδιωτικό δίκαιο.

5. Ο Οργανισμός Πνευματικής Ιδιοκτησίας απολαμβάνει όλων των διοικητικών, οικονομικών και δικαστικών ατελειών, καθώς και όλων των δικονομικών και ουσιαστικών προνομίων του Δημοσίου.

6. Ο Κανονισμός Ανάθεσης Συμβάσεων Έργων, Μελετών, Προμηθειών και παροχής Υπηρεσιών προς τον Ο.Π.Ι. καταρτίζεται με απόφαση του Διοικητικού Συμβουλίου του Ο.Π.Ι. (όπως προστέθηκε με το άρθρο 46 παρ. 9 του ν. 3905/2010).

Άρθρο 70: Οργανισμοί συλλογικής διαχείρισης που λειτουργούν

1. Οργανισμοί συλλογικής διαχείρισης που λειτουργούν κατά τη δημοσίευση του παρόντος νόμου υποχρεούνται, μέσα σε δώδεκα μήνες από την έναρξη ισχύος του παρόντος νόμου, να υποβάλουν στο Υπουργείο Πολιτισμού την κατά το άρθρο αυτό δήλωση συνοδευόμενη από το σχετικό Κανονισμό και γενικά να προβούν στις αναγκαίες ενέργειες για την προσαρμογή στις διατάξεις του παρόντος νόμου.
2. Σωματεία δημιουργών που κατά τη δημοσίευση του παρόντος νόμου έχουν διαχειριστική δραστηριότητα σύμφωνα με τις διατάξεις των άρθρων 5 του ν. 4301/1929 και 43 του ν. 1597/1986 μπορούν να συνεχίσουν τη δραστηριότητα αυτή για είκοσι τέσσερις ακόμη μήνες από την έναρξη ισχύος του παρόντος νόμου.

Άρθρο 71: Εφαρμογή Κοινοτικών Οδηγιών

1. Τα άρθρα 2 παρ. 3 και 40 έως 45 του παρόντος νόμου αποτελούν εφαρμογή της Οδηγίας 91/250/ΕΟΚ του Συμβουλίου των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων της 14ης Μαΐου 1991 για τη νομική προστασία των προγραμμάτων ηλεκτρονικών υπολογιστών.
2. Τα άρθρα 3 παρ. 1, περίπτωση δ', 9, 34, 46, 47, 48, 49, 52 και 53 αποτελούν εφαρμογή της Οδηγίας 92/100/ΕΟΚ του Συμβουλίου των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων της 19ης Νοεμβρίου 1992 σχετικά με το δικαίωμα εκμίσθωσης, το δικαίωμα δανεισμού και ορισμένα δικαιώματα συγγενικά προς την πνευματική ιδιοκτησία στον τομέα των προϊόντων της διάνοιας.
3. Τα άρθρα 35 παρ. 3 και 4, 35 παρ. 5 έως 8, 52 η και 68Α παρ. 2 του νόμου αυτού, αποτελούν εφαρμογή της Οδηγίας 93/83/Ε.Ο.Κ. του Συμβουλίου της 27ης Σεπτεμβρίου 1993 περί συντονισμού ορισμένων κανόνων όσον αφορά το δικαίωμα του δημιουργού και τα συγγενικά δικαιώματα που εφαρμόζονται στις δορυφορικές ραδιοτηλεοπτικές μεταδόσεις και

την καλωδιακή αναμετάδοση (όπως τροποποιήθηκε με το α. 54 παρ. 12 περ. α) του ν. 4481/2017).

4. Τα άρθρα 11, 29 παράγραφος 1, 30 παράγραφος 1, 31, 51Α, 52 γ, δ, ε, στ και ζ, καθώς και 68Α παράγραφος 1 του νόμου αυτού αποτελούν εφαρμογή της Οδηγίας 93/98/Ε.Ο.Κ. του Συμβουλίου της 29ης Οκτωβρίου 1993 περί εναρμονίσεως της διάρκειας προστασίας του δικαιώματος, καθώς και πνευματικής ιδιοκτησίας και ορισμένων συγγενικών δικαιωμάτων (όπως αντικαταστάθηκε με το α. 54 παρ. 12 περ. β) του ν. 4481/2017).

5. Τα άρθρα 2α, 3 παρ. 3, 45Α, 64 τελευταίο εδάφιο, 65 παρ. 6, 65 παρ. 9 και 10, 72 παρ. 8 του νόμου αυτού, θεσπίζονται σε εφαρμογή της Οδηγίας 96/9/ΕΟΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου της 11ης Μαρτίου 1996 σχετικά με τη νομική προστασία των βάσεων δεδομένων.

6. Τα άρθρα 3 παρ. 1, 28Α, 28Β και 28Γ, 46 παρ. 2, 47 παρ. 1 και 2, 48 παρ. 1, 52 στοιχείο δ', 64Α, 66 παρ. 1 και 2, 66Α και 66Β του νόμου αυτού αποτελούν εφαρμογή της Οδηγίας 2001/29/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου της 22ας Μαΐου 2001 για την εναρμόνιση ορισμένων πτυχών του δικαιώματος του δημιουργού και των συγγενικών δικαιωμάτων στην κοινωνία της πληροφορίας.

7. Το άρθρο 5 αποτελεί εφαρμογή της Οδηγίας 2001/84/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου της 27ης Σεπτεμβρίου 2001 σχετικά με το δικαίωμα παρακολούθησης υπέρ του δημιουργού ενός πρωτοτύπου έργου τέχνης.

8. Τα άρθρα 10 παρ. 3, 63Α, 63Β, 64, 65 παρ. 1, 66Γ και 66Δ αποτελούν εφαρμογή της Οδηγίας 2004/48 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου της 29^{ης} Απριλίου 2004 σχετικά με την επιβολή των δικαιωμάτων διανοητικής ιδιοκτησίας.

9. Τα άρθρα 30 παράγραφος 2, 52 περίπτωση γ' δεύτερο εδάφιο, 52 περίπτωση δ' δεύτερο και τρίτο εδάφιο, 52 περίπτωση δ' υποπεριπτώσεις α' έως ζζ', 68Α παράγραφος 1 τρίτο έως έκτο εδάφιο και 68Α παράγραφος 1α αποτελούν εφαρμογή της Οδηγίας 2011/77/ΕΕ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου της 27ης Σεπτεμβρίου 2011 για τροποποίηση της Οδηγίας 2006/116/ΕΚ για τη διάρκεια προστασίας του δικαιώματος πνευματικής ιδιοκτησίας και ορισμένων συγγενικών δικαιωμάτων (όπως αντικαταστάθηκε με το α. 54 παρ. 12 περ. γ) του ν. 4481/2017).

10. Τα άρθρα 27Α και 68Α παράγραφος 3 αποτελούν εφαρμογή της Οδηγίας 2012/28/ΕΕ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου της 25ης Οκτωβρίου 2012 σχετικά με ορισμένες επιτρεπόμενες χρήσεις ορφανών έργων.
(Όπως τροποποιήθηκε με το άρθρο 9 του ν.4212/2013)

Άρθρο 72: Κατάργηση διατάξεων και ρύθμιση άλλων θεμάτων

1. Από την έναρξη της ισχύος του παρόντος νόμου καταργείται κάθε διάταξη που αντίκειται στο νόμο αυτόν ή αναφέρεται σε θέματα που ρυθμίζονται με το νόμο αυτόν. Ειδικότερα καταργούνται οι νόμοι ΓΥΠΓ/1909 και 2387/1920, το ν.δ. 12/15 Ιουνίου 1926, οι νόμοι 4186/1929, 4301/1929 και 4489/1930, το άρθρο 2 παρ. 1 του ν.δ. 619/1941, το ν.δ. 2179/1943, οι νόμοι 703/1943, 1136/1944 και 56/1944, το άρθρο 12 του ν. 3188/1955, το ν.δ. 4264/1962, το άρθρο 4 του ν. 1064/1980, τα άρθρα 5 και 10 έως 22 του ν. 1075/1980, το άρθρο 19 του ν. 1348/1983 και τα άρθρα 3, 40, 43 και 46 του ν. 1597/1986.
2. Διατηρείται σε ισχύ ο ν. 988/1943.
3. Παραλείπεται ως μη ισχύον (καταργήθηκε από τη θέση σε ισχύ του α. 54 παρ. 1 ν. 4481/2017).
4. Μέχρι την 1η Ιουλίου 1994 δεν εφαρμόζονται οι παράγραφοι 1, 2 και 3 του άρθρου 49, όταν υλικός φορέας ήχου χρησιμοποιείται για παρουσίαση στο κοινό σε καφεενία ή εστιατόρια, που βρίσκονται σε δήμους ή κοινότητες κάτω από 5.000 κατοίκους.
5. Το άρθρο 38 παράγραφος 4 εδάφιο α' του παρόντος νόμου εφαρμόζεται για τη δημοσίευση οποιασδήποτε φωτογραφίας.
6. [Καταργήθηκε από τη θέση σε ισχύ του ν.3524/2007].
7. Το σωματείο υπό την επωνυμία ΕΝΩΣΗΣ ΜΟΥΣΙΚΟΣΥΝΘΕΤΩΝ ΣΤΙΧΟΥΡΓΩΝ ΕΛΛΑΔΟΣ (Ε.Μ.Σ.Ε.) μπορεί να συνεχίσει να ασκεί τη διαχειριστική δραστηριότητά του ως οργανισμός συλλογικής διαχείρισης μέχρι 31 Δεκεμβρίου 1999.
8. Οι ρυθμίσεις που αφορούν το δικαίωμα του δημιουργού βάσης δεδομένων, καθώς και το δικαίωμα ειδικής φύσης του κατασκευαστή βάσης δεδομένων δεν θίγουν τις διατάξεις που διέπουν ιδίως το δικαίωμα πνευματικής ιδιοκτησίας, τα συγγενικά δικαιώματα ή άλλα

δικαιώματα ή υποχρεώσεις που υφίστανται επί των δεδομένων, των έργων ή άλλων στοιχείων ενσωματωμένων σε βάση δεδομένων, τα διπλώματα ευρεσιτεχνίας, τα σήματα, τα σχέδια και υποδείγματα, την προστασία των εθνικών θησαυρών, πολιτιστικών αγαθών και αρχαίων έργων, το δίκαιο του ανταγωνισμού, το εμπορικό απόρρητο, την ασφάλεια, την εμπιστευτικότητα, την προστασία των δεδομένων προσωπικού χαρακτήρα, το σεβασμό της ιδιωτικής ζωής, καθώς και την πρόσβαση σε δημόσια έγγραφα ή το ενοχικό δίκαιο.

9. Με προεδρικό διάταγμα, που εκδίδεται με πρόταση του Υπουργού Πολιτισμού και Αθλητισμού, μπορεί να κωδικοποιείται διοικητικά στο σύνολό της η νομοθεσία για την πνευματική ιδιοκτησία, τα συγγενικά δικαιώματα και τη συλλογική διαχείριση, να αλλάζει η σειρά και η αρίθμηση των διατάξεων και να συνενώνονται ομοειδείς διατάξεις και γενικά να επέρχεται κάθε τροποποίηση αναγκαία για τη διοικητική κωδικοποίηση της νομοθεσίας αυτής (όπως αντικαταστάθηκε με το άρθρο 54 παρ. 13 του ν. 4481/2017).

ΚΕΦΑΛΑΙΟ ΔΕΚΑΤΟ ΤΡΙΤΟ: ΠΟΛΙΤΙΣΤΙΚΑ ΖΗΤΗΜΑΤΑ ΚΑΙ ΑΛΛΕΣ ΡΥΘΜΙΣΕΙΣ

Τα άρθρα 73 έως 76 δεν αναπαράγονται καθώς δεν αφορούν την πνευματική ιδιοκτησία και τα συγγενικά δικαιώματα.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ ΔΕΚΑΤΟ ΤΕΤΑΡΤΟ: ΕΝΑΡΞΗ ΙΣΧΥΟΣ

Άρθρο 77: Έναρξη ισχύος

Η ισχύς του νόμου αυτού αρχίζει από τη δημοσίευσή του στην Εφημερίδα της Κυβερνήσεως, εκτός από το άρθρο 69, η ισχύς του οποίου αρχίζει έξι μήνες από τη δημοσίευση του νόμου αυτού στην Εφημερίδα της Κυβερνήσεως. Παραγγέλλομε τη δημοσίευση του παρόντος στην Εφημερίδα της Κυβερνήσεως και την εκτέλεση του ως Νόμου του Κράτους.

ΔΙΕΘΝΕΙΣ ΣΥΜΒΑΣΕΙΣ

NOMΟΣ: 100/1975

ΦΕΚ: Α 162/01.08.1975

ΤΙΤΛΟΣ: "ΠΕΡΙ ΚΥΡΩΣΕΩΣ Α) ΤΗΣ ΣΥΜΒΑΣΕΩΣ ΠΕΡΙ ΣΥΣΤΑΣΕΩΣ ΠΑΓΚΟΣΜΙΟΥ ΟΡΓΑΝΩΣΕΩΣ ΠΡΟΣΤΑΣΙΑΣ ΤΗΣ ΙΔΙΟΚΤΗΣΙΑΣ ΕΠΙ ΤΩΝ ΕΡΓΩΝ ΤΗΣ ΔΙΑΝΟΙΑΣ, ΥΠΟΓΡΑΦΕΙΣΗΣ ΕΝ ΣΤΟΚΧΟΛΜΗ ΤΗ 14Η ΙΟΥΛΙΟΥ 1967 ΚΑΙ Β) ΤΗΣ ΚΑΤΑ ΤΗΝ ΔΙΠΛΩΜΑΤΙΚΗΝ ΔΙΑΣΚΕΨΙΝ ΤΩΝ ΠΑΡΙΣΙΩΝ ΤΟΥ ΙΟΥΛΙΟΥ 1971 ΓΕΝΟΜΕΝΗΣ ΑΝΑΘΕΩΡΗΣΕΩΣ ΤΗΣ ΣΥΜΒΑΣΕΩΣ ΤΗΣ ΒΕΡΝΗΣ 1886".

ΑΡΘΡΟ 1

Κυρούται και έχει ισχύν νόμου η Σύμβασις περί συστάσεως Παγκοσμίου Οργανώσεως Προστασίας της Ιδιοκτησίας επί των έργων της διανοίας υπογραφείσα εν Στοκχόλμη τη 14η Ιουλίου 1967 ως και η σύμβασις της Βέρνης περί προστασίας των λογοτεχνικών και καλλιτεχνικών έργων ως αναθεωρήθη εν Παρισίοις κατ' Ιούλιον 1971 ών τα κείμενα έπονται εν Γαλλικό προτύπω και Ελληνική μεταφράσει.

ΣΥΜΒΑΣΙΣ ΤΗΣ ΒΕΡΝΗΣ

Διά την προστασίαν των λογοτεχνικών και καλλιτεχνικών έργων της 9 Σεπτεμβρίου 1886. Συμπληρωθείσα εν Παρισίοις την 4ην Μαΐου 1896, αναθεωρηθείσα εν Βερολίνω την 13ην Νοεμβρίου 1908, συμπληρωθείσα εν Βέρνη την 20ήν Μαρτίου 1914 και αναθεωρηθείσα εν Ρώμη την 2αν Ιουνίου 1928, εν Βρυξέλλαις την 26ην Ιουνίου 1948, εν Στοκχόλμη την 14ην Ιουλίου 1967 και εν Παρισίοις την 24ην Ιουλίου 1971. Αι χώραι της Ενώσεως άπασαι εμπνεόμεναι από την επιθυμίαν να προστατεύσουν κατά τον πλέον αποτελεσματικόν και ομοιόμορφον τρόπον τα δικαιώματα των δημιουργών επί των λογοτεχνικών και καλλιτεχνικών έργων των. Αναγνωρίζουσαι την σημασίαν των εργασιών της Αναθεωρητικής Διασκέψεως της συνελθούσης εν Στοκχόλμη το 1967. Απεφάσισαν να αναθεωρήσουν την εγκριθείσαν υπό της Διασκέψεως της Στοκχόλμης πράξιν, χωρίς να τροποποιήσουν τα άρθρα 1 έως 20 και 22 έως 26 της πράξεως ταύτης. Κατά συνέπειαν, οι υπογεγραμμένοι Πληρεξούσιοι, μετά την κατάθεσιν των διαπιστευτηρίων των, τα οποία ευρέθησαν τυπικώς έγκυρα, απεφάσισαν τα ακόλουθα:

Άρθρον 1

Αι χώραι εις τας οποίας εφαρμόζεται η παρούσα Σύμβασις συνιστούν Ενωσιν διά την προστασίαν των δικαιωμάτων των δημιουργών επί των λογοτεχνικών και καλλιτεχνικών έργων των.

Άρθρον 2

1. Οι όροι "λογοτεχνικά και καλλιτεχνικά έργα" περιλαμβάνουν όλες τας παραγωγάς λογοτεχνικής, επιστημονικής και καλλιτεχνικής φύσεως, οιοσδήποτε είναι ο τρόπος και η μορφή εκφράσεως, ως: τα βιβλία, φυλλάδια και λοιπά γραπτά, τας διαλέξεις, τας προσφωνήσεις, τα κηρύγματα και άλλα έργα της αυτής φύσεως, τα δραματικά και δραματικομουσικά έργα, τα χορογραφικά έργα και τας παντομίμας, τας μουσικάς συνθέσεις μετά ή άνευ λόγων, τα κινηματογραφικά έργα, με τα οποία εξομοιούνται τα εκφραζόμενα διά μέσου αναλόγου προς την κινηματογραφίαν, τα έργα ιχνογραφίας, ζωγραφικής, αρχιτεκτονικής, γλυπτικής, χαρακτικής, λιθογραφίας, τα φωτογραφικά έργα προς τα οποία εξομοιούνται τα εκφραζόμενα διά μέσου αναλόγου προς την φωτογραφίαν, τα έργα των εφηρμοσμένων τεχνών, τας εικονογραφήσεις, τους γεωγραφικούς χάρτας, τα σχέδια, σκίτσα και πλαστικά έργα σχετικά με την γεωγραφίαν, την τοπογραφίαν, την αρχιτεκτονικήν ή τας επιστήμας.

2. Αι νομοθεσίαι των χωρών της Ενώσεως διατηρούν πάντως την ευχέρειαν να προβλέπουν ότι τα λογοτεχνικά και καλλιτεχνικά έργα ή μία ή πλείονες κατηγορίαι αυτών δεν προστατεύονται εφ'όσον δεν απετυπώθησαν επί τινος υλικού στηρίγματος.

3. Προστατεύονται ως πρωτότυπα έργα, επιφυλασσομένων των δικαιωμάτων του δημιουργού του πρωτοτύπου έργου, αι μεταφράσεις, προσαρμογαί, διαρρυθμίσεις μουσικής και άλλαι μετατροπαί λογοτεχνικού ή καλλιτεχνικού έργου.

4. Επιφυλάσσεται εις τας νομοθεσίας των χωρών της Ενώσεως να καθορίσουν την παρασχετέαν προστασίαν εις τα επίσημα κείμενα νομοθετικής, διοικητικής, ή δικαστικής φύσεως, ως και εις τας επισήμους μεταφράσεις, των κειμένων τούτων.

5. Αι συλλογαί λογοτεχνικών και καλλιτεχνικών έργων, ως αι εγκυκλοπαίδειαι και ανθολογίαι αίτινες, δια της επιλογής ή της διαρρυθμίσεως της ύλης, αποτελούν πνευματικές δημιουργίας, προστατεύονται ως τοιαύται, επιφυλασσομένων των δικαιωμάτων των δημιουργών εφ' εκάστου εκ των αποτελούντων τας συλλογάς τούτας έργων.

6. Τα ως άνω αναφερόμενα έργα τυγχάνουν προστασίας εις όλες τας χώρας της Ενώσεως. Η προστασία αυτή ασκείται προς όφελος του δημιουργού και παντός δικαιοδόχου.

ο Επιφυλάσσεται εις τας νομοθεσίας των χωρών της Ενώσεως να προσδιορίσουν τον χώρον εφαρμογής των νόμων, οίτινες αφορούν τα έργα των εφηρμοσμένων τεχνών και τα βιομηχανικά σχέδια και πρότυπα, ως και τους όρους προστασίας των έργων, σχεδίων και προτύπων τούτων, λαμβανομένων υπ'όψιν των διατάξεων του άρθρου (74) 62α της παρούσας Συμβάσεως. Διά τα προστατευόμενα εις τας χώρας προελεύσεως απλώς ως σχέδια

6. πρότυπα έργα, δεν δύναται να ζητηθή εις άλλην χώραν της Ενώσεως ειμή ή ειδική προστασία η παρεχόμενη εσι την χώραν ταύτην, εις τα σχέδια και πρότυπα. Πάντως, εάν εις την χώραν ταύτην δεν παρέχεται τοιαύτη ειδική προστασία, τα εν λόγω έργα προστατεύονται ως καλλιτεχνικά έργα.

1. Η προστασία της παρούσης Συμβάσεως δεν εφαρμόζεται επί των νέων της ημέρας ή επί των διαφόρων γεγονότων τα οποία έχουν τον χαρακτήρα απλών δημοσιογραφικών πληροφοριών.

Άρθρο 2 δίς

1. Αι νομοθεσίαι των χωρών της Ενώσεως διατηρούν πάντως την ευχέρειαν να αποκλείσουν, εν όλω ή εν μέρει, εκ της προβλεπομένης εις το προηγούμενον άρθρον προστασίας τους πολιτικούς λόγους και τας αγορεύσεις ενώπιον δικαστηρίου.

2. Αι νομοθεσίαι των χωρών της Ενώσεως διατηρούν επίσης την ευχέρειαν να ορίζουν τας προϋποθέσεις υπό τας οποίας αι διαλέξεις, προσφωνήσεις και άλλα έργα της αυτής φύσεως, εκφωνούμενα δημοσίως θα δύνανται να αναδημοσιεύωνται διά του τύπου, να μεταδίδονται διά του ραδιοφώνου, να μεταφέρονται δι' ενσυρμάτου μεταδόσεως εις το κοινόν και να αποτελούν αντικείμενον των εν άρθρω 11 δις 1 της παρούσας Συμβάσεως δημοσίων ανακοινώσεων, όταν τοιαύτη χρησιμοποίησις δικαιολογείται από τον επιδιωκόμενον σκοπόν πληροφρήσεως.

3. Ο συγγραφεύς διατηρεί πάντως το αποκλειστικόν δικαίωμα να συγκεντρώση εις συλλογήν τα εις τα προηγούμενα εδάφια αναφερόμενα έργα του.

Άρθρον 3

1. Προστατεύονται δυνάμει της παρούσης Συμβάσεως: α) Οι δημιουργοί, υπήκοοι μιας των χωρών της Ενώσεως, διά τα έργα των δημοσιευθέντα ή μή. β) Οι δημιουργοί, μή υπήκοοι μιας των χωρών της Ενώσεως, διά τα έργα τα οποία δημοσιεύουν δια πρώτην φοράν εις μίαν των χωρών τούτων ή συγχρόνως εις χώραν ξένην προς την Ενωσιν και εις χώραν της Ενώσεως.

2. Οι δημιουργοί, μή υπήκοοι μιας των χωρών της Ενώσεως, αλλ' έχοντες την συνήθη διαμονήν των εις μίαν εξ αυτών, εξομοιούνται διά την εφαρμογήν της παρούσης Συμβάσεως, με τους δημιουργούς, υπηκόους της εν λόγω χώρας.

3. Δια του όρου "δημοσιευθέντα έργα" νοούνται τα έργα τα δημοσιευθέντα με την συγκατάθεσιν των δημιουργών των, οιασδήποτε και αν είναι ο τρόπος κατασκευής των αντιτύπων, υπό τον όρον όμως ότι η διάθεσις τούτων, υπήρξε τοιαύτη, ώστε να ικανοποιη τας ευλόγους ανάγκας του κοινού, λαμβανομένης υπόψιν της φύσεως του έργου. Δεν αποτελούν δημοσίευσιν ή παράστασις δραματικομουσικού ή κινηματογραφικού έργου, η εκτέλεσις μουσικού έργου, η δημοσία απαγγελία λογοτεχνικού έργου, η μετάδοσις ή η ραδιοφωνική εκπομπή λογοτεχνικών ή καλλιτεχνικών έργων, η έκθεσις έργου τέχνης και η κατασκευή αρχιτεκτονικού έργου.

4. Θεωρείται ως δημοσιευθέν συγχρόνως εις πλείονας χώρας πάλιν έργον, το οποίον εξεδόθη εις δύο ή πλείονας χώρας εντός τριάκοντα ημερών από της πρώτης δημοσιεύσεως.

Άρθρον 4

Προστατεύονται δυνάμει της παρούσης Συμβάσεως, έστω και αν δεν πληρούνται αι προβλεπόμεναι εις το άρθρον 3 προϋποθέσεις: α) Οι δημιουργοί των κινηματογραφικών έργων, των οποίων ο παραγωγός έχει την έδραν του ή την συνήθη διαμονήν του εις μίαν των χωρών της Ενώσεως. β) Οι δημιουργοί των αρχιτεκτονικών έργων των ανεγερθέντων εις μίαν χώραν της Ενώσεως ή των έργων γραφικών και πλαστικών τεχνών, ενσωματωμένων εις ακίνητον, ευρισκόμενον εις χώραν της Ενώσεως.

Άρθρον 5

1. Οι δημιουργοί απολαμβάνουν, όσον αφορά τα έργα διά τα οποία προστατεύονται δυνάμει της παρούσης Συμβάσεως εις τας χώρας της Ενώσεως άλλας από την χώραν προελεύσεως του έργου, των δικαιωμάτων, τα οποία οι αντίστοιχοι νόμοι αναγνωρίζουν ή μέλλουν να αναγνωρίσουν εις τους υπηκόους των, ως και των δικαιωμάτων, άτινα ειδικώς παρέχονται διά της παρούσης Συμβάσεως.

2. Η απόλαυσις και η άσκησις των δικαιωμάτων τούτων δεν υπόκεινται εις οιαδήποτε διατύπωσιν. Η απόλαυσις και η άσκησις αύτη είναι ανεξάρτητοι από την ύπαρξιν της προστασίας εις την χώραν προελεύσεως του έργου. Κατά συνέπειαν πέραν των ορισμών της παρούσης Συμβάσεως, η έκτασις της προστασίας ως και τα ένδικα μέσα τα παρεχόμενα εις τον δημιουργόν προς εξασφάλισιν των δικαιωμάτων του ρυθμίζονται αποκλειστικώς συμφώνως προς την νομοθεσίαν της χώρας, εις την οποίαν ζητείται η προστασία.

3. Η προστασία εις την χώραν προελεύσεως ρυθμίζεται από την εθνικήν νομοθεσίαν. Πάντως, όταν ο δημιουργός δεν είναι υπήκοος της χώρας προελεύσεως του έργου, διά το οποίον προστατεύεται υπό της παρούσης Συμβάσεως θα έχη εν τη χώρα ταύτη τα αυτά δικαιώματα με τους δημιουργούς, υπηκόους αυτής.

4. Θεωρείται ως χώρα προελεύσεως: α) Διά τα έργα τα δημοσιευθέντα δια πρώτην φοράν εις μίαν των χωρών της Ενώσεως, η τελευταία αυτή χώρα. Εάν πρόκειται, όμως, περί έργων δημοσιευθέντων συγχρόνως εις πλείονας χώρας της Ενώσεως αναγνωρίζουσας διαφόρου διάρκειας προστασίας, η χώρα εκείνη, της οποίας η νομοθεσία παρέχει την βραχυτέραν διάρκειαν προστασίας. β) Δια τα έργα τα δημοσιευθέντα συγχρόνως εις χώραν ξένην προς την Ένωσιν και εις χώραν της Ενώσεως η τελευταία αυτή. γ) Διά τα μή δημοσιευθέντα έργα ή διά τα δημοσιευθησόμενα διά πρώτην φοράν εις χώραν ξένην προς την Ένωσιν, άνευ συγχρόνου δημοσιεύσεως εις χώραν της Ενώσεως, η χώρα της Ενώσεως, της οποίας είναι υπήκοος ο δημιουργός. Πάντως: ι) Εάν πρόκειται περί κινηματογραφικών έργων, των οποίων ο παραγωγός έχει την έδραν του ή την συνήθη διαμονήν του εις χώραν της Ενώσεως, η χώρα προελεύσεως θα είναι η τελευταία αυτή χώρα και, ιι) Εάν πρόκειται περί αρχιτεκτονικών έργων, ανεγερθέντων εις χώραν της Ενώσεως ή περί έργων των γραφικών και πλαστικών τεχνών, ενσωματωθέντων εις ακίνητον ευρισκόμενον εις χώραν της Ενώσεως, η χώρα προελεύσεως θα είναι η τελευταία αυτή χώρα.

Άρθρον 6

1. Οσάκις χώρα ξένη προς την Ένωσιν, δεν προστατεύη επαρκώς τα έργα δημιουργών υπηκόων μιας των χωρών της Ενώσεως, η τελευταία αυτή χώρα θα δύναται να περιορίση την προστασίαν των έργων, των οποίων οι δημιουργοί κατά τον χρόνον της πρώτης δημοσιεύσεως των έργων τούτων, είναι υπήκοοι της άλλης χώρας και δεν έχουν την συνήθη διαμονήν των εις μίαν των χωρών της Ενώσεως. Εάν η χώρα της πρώτης δημοσιεύσεως κάνη χρήσιν της ευχερείας ταύτης, αι άλλαι χώραι της Ενώσεως δεν υποχρεούνται να παράσχουν εις έργα υπαχθέντα ούτως εις ειδικήν μεταχείρισιν προστασίαν ευρυτέραν εκείνης, η οποία παρέχεται εις αυτά εις την χώραν της πρώτης δημοσιεύσεως.

2. Ουδείς περιορισμός θεσπιθείς δυνάμει του προηγουμένου εδαφίου, δύναται να θίγη τα δικαιώματα, τα οποία δημιουργός τις θα έχει αποκτήσει επί έργου δημοσιευθέντος εις χώραν της Ενώσεως προ της εφαρμογής του περιορισμού τούτου.

3. Αι χώραι της Ενώσεως, αι οποίαι, δυνάμει του παρόντος άρθρου, θα περιορίσουν την προστασίαν των δικαιωμάτων των δημιουργών, θα γνωστοποιήσουν τούτο εις τον Γενικόν Διευθυντήν της Παγκοσμίου Οργανώσεως Ιδιοκτησίας επί των έργων της Διανοίας (αναφερόμενον κατωτέρω ως ο "Γενικός Διευθυντής"), ή δι' εγγράφου δηλώσεως εν ή θα μνημονεύονται αι χώραι, έναντι των οποίων περιορίζεται η προστασία, ως και οι περιορισμοί, εις ούς υπόκεινται τα δικαιώματα των δημιουργών, υπηκόων των χωρών τούτων. Ο Γενικός Διευθυντής θα γνωστοποιήση αμέσως το γεγονός εις όλας τας χώρας των Ενώσεως.

Άρθρον 6 δίζ

1. Ανεξαρτήτως των περιουσιακών δικαιωμάτων του δημιουργού, ακόμη δε και μετά την εκχώρησιν τούτων, ο δημιουργός διατηρεί το δικαίωμα να διεκδικήση την πατρότητα του έργου και να αντισταχθή εις πάσαν παραμόρφωσιν, ακρωτηριασμόν ή άλλην τροποποίησιν του έργου τούτου ή εις πάσαν άλλην προσβολήν του αυτού έργου θιγούσης την τιμήν ή την φήμην του.

2. Τα ανεγνωρισμένα εις τον δημιουργόν δικαιώματα, δυνάμει του ως άνω εδαφίου 1) διατηρούνται, μετά τον θάνατόν του τουλάχιστον μέχρις αποσβέσεως των περιουσιακών δικαιωμάτων και ασκούνται υπό των προσώπων ή ιδρυμάτων, άτινα ομιμοποιούνται προς τούτο από την εθνικήν νομοθεσίαν της χώρας, ένθα ζητείται η προστασία. Πάντως, αι χώραι των οποίων η νομοθεσία, η ισχύουσα κατά τον χρόνον της επικυρώσεως της παρούσας πράξεως ή της προσχωρήσεως εις αυτήν, δεν περιλαμβάνει διατάξεις εξασφαλίζουσας την προστασίαν, μετά τον θάνατον του δημιουργού, όλων των ανεγνωρισμένων δυνάμει της ως άνω παραγράφου 1) δικαιωμάτων, έχουν την ευχέρειαν να προβλέψουν ότι ωρισμένα εκ των δικαιωμάτων τούτων δεν διατηρούνται μετά τον θάνατον του δημιουργού.

3. Τα ένδικα μέσα προς διασφάλισιν των ανεγνωρισμένων εν τω παρόντι άρθρω δικαιωμάτων διέπονται από την νομοθεσίαν της χώρας, ένθα ζητείται η προστασία.

Άρθρον 7

1. Η διάρκεια της παρεχομένης διά της παρούσης Συμβάσεως προστασίας καλύπτει την ζωήν του δημιουργού και πενήκοντα έτη μετά τον θάνατόν του.

2. Πάντως, διά τα κινηματογραφικά έργα, αι χώραι της Ενώσεως δύνανται να προβλέψουν ότι η διάρκεια της προστασίας λήγει πενήκοντα έτη μετά τον χρόνον, καθ'όν το έργον κατέστη προσιτόν εις το κοινόν, με την συγκατάθεσιν του δημιουργού ή ότι, ελλείψει τοιούτου επισυμβάντος γεγονότος κατά την διάρκειαν των πενήκοντα ετών από της πραγματοποιήσεως τοιούτου έργου, ότι η διάρκεια της προστασίας λήγει πενήκοντα έτη μετά την πραγματοποίησιν ταύτην.

3. Διά τα ανώνυμα ή ψευδώνυμα έργα, η διάρκεια της παρεχομένης διά της παρούσης Συμβάσεως προστασίας λήγει πενήκοντα έτη μετά τον χρόνον καθ'όν το έργον κατέστη νομίμως προσιτόν εις τον κοινόν. Πάντως, όταν το υιοθετηθέν υπό του δημιουργού ψευδώνυμον ουδεμίαν καταλείπη αμφιβολίαν περί της ταυτότητός του, η διάρκεια της προστασίας είναι η προβλεπομένη εις την παράγραφον 1). Εάν ο δημιουργός ανωνύμου ή ψευδωνύμου έργου αποκαλύψη την ταυτότητά του κατά την ως άνω περίοδον, η διάρκεια της

εφαρμοστέας προστασίας είναι η προβλεπόμενη εις την παράγραφον 1). Αι χώραι της Ενώσεως δεν υποχρεούνται να προστατεύσουν τα ανώνυμα ή ψευδώνυμα έργα διά τα οποία ευλόγως δύναται τις να υποθέση ότι ο δημιουργός των απέθανε προ πενήκοντα ετών.

4. Αι νομοθεσίαι των χωρών της Ενώσεως διατηρούν την ευχέρειαν να ρυθμίζουν την διάρκειαν της προστασίας των φωτογραφικών έργων και εκείνην των έργων των εφηρμοσμένων τεχνών ως έργων καλλιτεχνικών. Πάντως, η εν λόγω διάρκεια δεν δύναται να είναι κατωτέρα μιας εικοσιπενταετίας από της πραγματοποιήσεως τοιούτου έργου.

5. Η προθεσμία προστασίας μετά τον θάνατον του δημιουργού και αι προβλεπόμεναι εις τας ως άνω παραγράφους 2), 3) και 4) προθεσμίαι αρχίζουν από του θανάτου ή του προβλεπομένου από τα εδάφια ταύτα γεγονότος, αλλ' η διάρκεια των προθεσμιών τούτων υπολογίζεται μόνον από της 1ης Ιανουαρίου του επομένου του θανάτου ή του εν λόγω γεγονότος έτους.

6. Αι χώραι της Ενώσεως δύναται να παράσχουν διάρκειαν προστασίας ανωτέραν των προβλεπομένων εις τα προηγούμενα εδάφια.

7. Αι δεσμευόμεναι διά της πράξεως της Ρώμης της παρούσης Συμβάσεως χώραι της Ενώσεως, αίτινες παρέχουν, εις την εθνικήν νομοθεσίαν των, εν ισχύϊ κατά τον χρόνον της υπογραφής της παρούσης πράξεως, διαρκείας κατωτέρας των προβλεπομένων εις τα προηγούμενα εδάφια, έχουν την ευχέρειαν να τας διατηρήσουν, προσχωρούσαι εις την παρούσαν πράξιν ή επικυρούσαι αυτήν.

8. Εις όλας τας περιπτώσεις, η διάρκεια θα διέπεται από τον νόμον της χώρας, ένθα ζητείται η προστασία. Πάντως, πλήν διαφόρου ρυθμίσεως από την νομοθεσίαν της τελευταίας ταύτης χώρας, δεν θα υπερβαίνει αύτη την διάρκεια, την οριζομένην εις την χώραν προελεύσεως του έργου.

Άρθρο 7 δις

Αι διατάξεις του προηγούμενου άρθρου εφαρμόζονται επίσης όταν το δικαίωμα πνευματικής ιδιοκτησίας ανήκη από κοινού εις τους συνεργάτας ενός έργου, υπό την επιφύλαξιν ότι αι επόμεναι του θανάτου του δημιουργού προθεσμίαι υπολογίζονται από του θανάτου του τελευταίου επιζώντος συνεργάτου.

Άρθρον 8

Οι δημιουργοί λογοτεχνικών και καλλιτεχνικών έργων, προστατευομένων υπό της παρούσης Συμβάσεως, απολαύουν, καθ'όλην την διάρκειαν των δικαιωμάτων των επί του πρωτοτύπου

έργου των, του αποκλειστικού δικαιώματος, μεταφράσεως των έργων των ή παροχής αδείας διά τοιαύτην μετάφρασιν.

Άρθρον 9

1. Οι δημιουργοί λογοτεχνικών και καλλιτεχνικών έργων, προστατευομένων υπό της παρούσης Συμβάσεως έχουν το αποκλειστικόν δικαίωμα να επιτρέψουν την αναπαραγωγή των έργων τούτων, καθ' οιονδήποτε τρόπον και υφ' οιανδήποτε μορφήν.
2. Αι νομοθεσίαι των χωρών της Ενώσεως διατηρούν την ευχέρειαν να επιτρέψουν την αναπαραγωγή των εν λόγω έργων εις ωρισμένας ειδικάς περιπτώσεις, υπό τον όρον ότι η τοιαύτη αναπαραγωγή δεν βλάπτει την κανονικὴν εκμετάλλευσιν του έργου, ούτε προκαλεί αδικαιολόγητον βλάβην εις τα νόμιμα συμφέροντα του δημιουργού.
3. Πάσα ηχητική ή οπτική εγγραφή θεωρείται ως αναπαραγωγή κατά την έννοιαν της παρούσης Συμβάσεως.

Άρθρον 10

1. Είναι νόμιμος η παράθεσις αποσπασμάτων εξ έργου το οποίον κατέστη ήδη νομίμως προσιτόν εις τον κοινόν, υπό τον όρον ότι είναι σύμφωνος προς τα χρηστά ήθη και καθ'ό μέτρον δικαιολογείται από τον επιδιωκόμενον σκοπόν, συμπεριλαμβανομένων αποσπασμάτων εξ άρθρων εφημερίδων και περιοδικών συλλογών υπό την μορφήν επισκοπήσεων του τύπου.
2. Διατηρείται η ισχύς της νομοθεσίας των χωρών της Ενώσεως και των υφισταμένων ή συμφωνηθησομένων ιδιαιτέρων μεταξύ των ρυθμίσεων, όσον αφορά την ευχέρειαν νομίμου χρησιμοποίησεως, εν ώ μέτρω τούτο δικαιολογείται από τον επιδιωκόμενον σκοπόν, των λογοτεχνικών ή καλλιτεχνικών έργων προς διάνθισιν της εκπαιδεύσεως μέσω εκδόσεων, ραδιοφωνικών εκπομπών ή ηχητικών ή οπτικών εγγραφών, υπό την επιφύλαξιν η τοιαύτη χρησιμοποίησις να είναι σύμφωνος προς τα χρηστά ήθη.
3. Αι προθεσμίαι αποσπασμάτων και χρησιμοποίησεις, αίτινες αναφέρονται εις τα προηγούμενα εδάφια θα πρέπει να μνημονεύουν την πηγήν και το όνομα του δημιουργού, εάν το όνομα τούτο εμφανίζεται εις την πηγήν.

Άρθρο 10 δις

1. Αι νομοθεσίαι των χωρών της Ενώσεως διατηρούν την ευχέρειαν να επιτρέπουν την αναδημοσίευσιν διά του τύπου ή της ραδιοφωνίας ή της ενσυρμάτου διαβιβάσεως εις το κοινόν, των άρθρων επικαιρότητος οικονομικού, πολιτικού ή θρησκευτικού περιεχομένου δημοσιευομένων εις εφημερίδας ή περιοδικάς συλλογάς ή των διά του ραδιοφώνου μεταδιδομένων έργων της αυτής φύσεως, εις άς περιπτώσεις δεν έχει ρητώς επιφυλαχθή η

αναδημοσίευσις, η ραδιοφωνική μετάδοσις ή η ως άνω ενσύρματος διαβίβασις αυτών. Πάντως η πηγή πρέπει να αναφέρεται σαφώς η κύρωσις της υποχρεώσεως ταύτης καθορίζεται από την νομοθεσίαν της χώρας, ένθα ζητείται η προστασία.

2. Επιφυλάσσεται επίσης εις τας νομοθεσίας των χωρών της Ενώσεως να καθορίζουν τους όρους από τους οποίους, επ' ευκαιρία απεικονίσεως γεγονότων της επικαιρότητος διά της φωτογραφίας ή της κινηματογραφίας ή διά της ραδιοφωνίας ή της ενσυρμάτου διαβίβασεως εις το κοινόν, τα θεώματα ή ακουόμενα κατά την διάρκειαν του γεγονότος λογοτεχνικά ή καλλιτεχνικά έργα δύνανται εν ώ μέτρω τούτο δικαιολογείται από τον επιδιωκόμενον σκοπόν ενημερώσεως, να αναδημοσιεύεται ή να καθίστανται προσιτά εις το κοινόν.

Άρθρον 11

1. Οι δημιουργοί δραματικών δραματικο-μουσικών ή μουσικών έργων έχουν το αποκλειστικόν δικαίωμα να επιτρέπουν: 1) Την δημοσίαν παράστασιν και εκτέλεσιν των έργων των, περιλαμβανομένης της δημοσίας παραστάσεως και εκτελέσεως δι' όλων των μέσων ή τρόπων. 2) Την δημοσίαν μετάδοσιν δι' όλων των μέσων της παραστάσεως ή της εκτελέσεως των έργων των.

2. Τα αυτά δικαιώματα παρέχονται εις τους δημιουργούς δραματικών ή δραματικομουσικών έργων καθ' όλην την διάρκειαν των δικαιωμάτων των επί του πρωτοτύπου έργου, όσον αφορά την μετάφρασιν των έργων των.

Άρθρον 11 δις

1. Οι δημιουργοί λογοτεχνικών και καλλιτεχνικών έργων έχουν το αποκλειστικόν δικαίωμα να επιτρέπουν: 1) την ραδιοφωνικήν μετάδοσιν των έργων των ή την δημοσίαν ανακοίνωσιν των έργων τούτων διά παντός άλλου μέσου, χρησιμεύοντος εις την ασύρματον μετάδοσιν των σχημάτων, των ήχων ή των εικόνων, 2) πάσαν δημοσίαν ανακοίνωσιν είτε ενσύρματον είτε ασύρματον, του μεταδιδομένου δια του ραδιοφώνου έργου, οσάκις η ανακοίνωσις αύτη γίνεται υπό Οργανισμού διαφόρου του αρχικού, 3) την δημοσίαν ανακοίνωσιν διά μεγαφώνου ή διά παντός άλλου αναλόγου οργάνου μεταδόσεως ήχων ή εικόνων, του διά του ραδιοφώνου μεταδιδομένου έργου.

2. Ανήκει εις τας νομοθεσίας των χωρών της Ενώσεως να καθορίζουν τους όρους ασκήσεως των δικαιωμάτων περί ών η ανωτέρω παράγραφος 1, αλλ' οι όροι ούτοι θα ισχύουν αποκλειστικώς και μόνον εις την χώραν, η οποία θα είχε θεσπίσει αυτούς. Εν ουδεμιά περιπτώσει θα δύνανται να θίξουν το ηθικόν δικαίωμα του δημιουργού, ούτε το ανήκον εις τον δημιουργόν δικαίωμα να λάβη εύλογον αμοιβήν καθοριζομένην, ελλείψει συμφωνίας, υπό της αρμοδίας αρχής.

3. Πλήν αντιθέτου συμφωνίας, άδεια παρεχομένη συμφώνως προς την παράγραφον 1 του παρόντος άρθρου δεν συνεπάγεται την άδειαν εγγραφής του διά του ραδιοφώνου μεταδιδομένου έργου δι' οργάνων αποτυπώσεως των ήχων ή των εικόνων. Επιφυλάσσεται, πάντως, εις τας νομοθεσίας των χωρών της Ενώσεως να προσδιορίσουν το καθεστώς των εφημέρων εγγραφών, τας οποίας πραγματοποιεί ραδιοφωνικός Οργανισμός διά των ιδίων αυτού μέσων και διά τας εκπομπάς του . Αι εν λόγω νομοθεσίαι θα δύνανται να επιτρέπουν την διατήρησιν των εγγραφών τούτων εις επίσημα αρχεία, λόγω του εξαιρετικού πληροφοριακού χαρακτήρος των.

Άρθρον 11 τρις

1. Οι δημιουργοί λογοτεχνικών έργων έχουν το αποκλειστικόν δικαίωμα να επιτρέπουν: 1) την δημοσίαν απαγγελίαν των έργων των, συμπεριλαμβανομένης της δημοσίας απαγγελίας δι' όλων των μέσων ή τρόπων, 2) την δι' όλων των μέσων δημοσίαν μετάδοσιν της απαγγελίας των έργων των.
2. Τα αυτά δικαιώματα παρέχονται εις τους δημιουργούς λογοτεχνικών έργων καθ'όλην την διάρκειαν των δικαιωμάτων των επί του πρωτοτύπου έργου, όσον αφορά την μετάφρασιν των έργων των.

Άρθρον 12

Οι δημιουργοί λογοτεχνικών ή καλλιτεχνικών έργων έχουν το αποκλειστικόν δικαίωμα να επιτρέπουν τας προσαρμογάς, διαρρυθμίσεις και άλλας μετατροπάς των έργων των.

Άρθρον 13

1. Εκάστη χώρα της Ενώσεως δύναται, εις ότι την αφορά να θεσπίση επιφυλάξεις και όρους σχετικούς με το αποκλειστικόν δικαίωμα του συνθέτου μουσικού έργου και του συγγραφέως του κειμένου, του οποίου η εγγραφή με το μουσικόν έργον επετράπη ήδη υπό του τελευταίου, όπως επιτρέψη την εγγραφήν του εν λόγω μουσικού έργου ομού ενδεχομένως, μετά του κειμένου. Αλλά αι τοιαύτης φύσεως επιφυλάξεις και οι όροι θα έχουν ισχύν αυστηρώς περιωρισμένην εις την χώραν, η οποία θα έχη θεσπίσει αυτούς και εν ουδεμιά περιπτώσει θα δύνανται να θίξουν το ανήκον εις τον συγγραφέα δικαίωμα να επιτύχη δικαίαν αμοιβήν, καθοριζομένην, ελλείψει φιλικής συμφωνίας, υπό της αρμοδίας αρχής.
2. Αι εγγραφαί μουσικών έργων, αι οποίαι θα έχουν πραγματοποιηθή εν χώρα της Ενώσεως συμφώνως προς το άρθρον 13.3) των υπογραφεισών εν Ρώμη την 2 Ιουνίου 1928 και εν Βρυξέλλαις την 26ην Ιουνίου 1948 Συμβάσεων, θα δύνανται, εν τη χώρα ταύτη, ν' αναπαραχθούν άνευ της συγκαταθέσεως του συνθέτου το μουσικού έργου, μέχρι της λήξεως

διετίας από της ημερομηνίας από της οποίας η εν λόγω χώρα, θα δεσμεύεται υπό της παρούσας πράξεως.

3. Αι πραγματοποιούμεναι, δυνάμει των παραγράφων 1 και 2 του παρόντος άρθρου, εγγραφαί θα δύνανται να κατάσχονται, εάν εισαχθούν, άνευ αδείας των ενδιαφερομένων μερών, εις χώραν ένθα θα ήσαν νόμιμοι.

Άρθρον 14

1. Οι δημιουργοί λογοτεχνικών ή καλλιτεχνικών έργων έχουνν το αποκλειστικόν δικαίωμα να επιτρέπουν: 1) την κινηματογραφικήν προσαρμογήν και αναπαραγωγήν των έργων τούτων και την θέσιν, εις κυκλοφορίαν, των ούτω προσηρμοσμένων ή αναπαραγομένων έργων, 2) την δημοσίαν παράστασιν και εκτέλεσιν και την ενσύρματον μετάδοσιν εις το κοινόν των ούτω προσηρμοσμένων ή αναπαραγομένων έργων.

2. Η προσαρμογή υφ' οιανδήποτε άλλην καλλιτεχνικήν μορφήν κινηματογραφικών έργων, προερχομένων εκ λογοτεχνικών ή καλλιτεχνικών έργων υπόκειται, πέραν της αδείας των δημιουργών των, εις την άδειαν των δημιουργών των πρωτοτύπων έργων. 3. Αι διατάξεις του άρθρου 13.1) δεν τυγχάνουν εφαρμογής.

Άρθρον 14 δις

1. Επιφυλασσομένων των συγγραφικών δικαιωμάτων δια πάν τυχόν προσαρμοσθέν ή αναπαραχθέν έργον, το κινηματογραφικόν έργον προστατεύεται ως πρωτότυπον έργον. Ο δικαιούχος δικαιώματος πνευματικής ιδιοκτησίας επί του κινηματογραφικού έργου έχει τα αυτά δικαιώματα με τον δημιουργόν πρωτοτύπου έργου, συμπεριλαμβανομένων των εν τώ προηγουμένω άρθρω δικαιωμάτων.

2. α) Ο καθορισμός των δικαιούχων δικαιώματος επί κινηματογραφικού έργου επιφυλάσσεται εις την νομοθεσίαν της χώρας, ένθα ζητείται η προστασία. β) Πάντως εις τας χώρας της Ενώσεως, εις τας οποίας, η νομοθεσία αναγνωρίζει μεταξύ των δικαιούχων τούτων τους δημιουργούς των έργων των συμβαλλόντων εις την πραγματοποίησιν του κινηματογραφικού έργου, ούτοι, εάν ανέλαβον την υποχρέωσιν να εισφέρουν τα τοιαύτα έργα, δεν θα δύνανται, πλήν αντιθέτου ή ειδικού όρου, να αντιταχθούν εις την αναπαραγωγήν, την θέσιν εις κυκλοφορίαν, την δημοσίαν παράστασιν και εκτέλεσιν, την ενσύρματον μετάδοσιν εις το κοινόν, την παράθεσιν υποτίτλων και την μετάφρασιν των κειμένων του κινηματογραφικού έργου. γ) Το κατά πόσον εάν ο τύπος της ως άνω υποχρεώσεως δέον διά την εφαρμογήν του προηγουμένου εδαφίου β', να είναι ή ού έγγραφον συμβόλαιον ή ισοδύναμος έγγραφος πράξις ρυθμίζεται υπό της νομοθεσίας της χώρας της Ενώσεως, ένθα ο παραγωγός του κινηματογραφικού έργου έχει την έδραν του ή την συνήθη διαμονήν του. Η νομοθεσία της χώρας της Ενώσεως, ένθα ζητείται η προστασία, διατηρεί εν τούτοις την ευχέρειαν να

προβλέπη ότι η εν λόγω ανάληψις υποχρέωσης δέον να είναι έγγραφον συμβόλαιον ή ισοδύναμος έγγραφος πράξις. Αι χώραι, αι ποιούμεναι χρήσιν της ευχέρειας ταύτης, οφείλουν να γνωρίσουν τούτο εις τον Γενικόν Διευθυντήν δι' εγγράφου δηλώσεως, η οποία θα κοινοποιηθή πάραυτα υπ' αυτού εις όλας τας λοιπάς χώρας της Ενώσεως. δ) Διά της φράσεως "αντίθετος ή ειδικός όρος", νοείται πάς περιουσιακός όρος, όστις δυνατόν να συνοδεύη την εν λόγω υποχρέωσιν.

3. Πλήν αντιθέτου ρυθμίσεως υπό της εθνικής νομοθεσίας, αι διατάξεις της ως άνω παραγράφου 2)β) δεν εφαρμόζονται ούτε εις τους συγγραφείς σεναρίων και διαλόγων, ούτε εις τους συνθέτας μουσικών έργων, δημιουργηθέντων διά την πραγματοποίησιν του κινηματογραφικού έργου, ούτε εις τον κύριον δημιουργόν τούτου. Εν τούτοις, αι χώραι της Ενώσεως, των οποίων η νομοθεσία δεν περιέχει διατάξεις προβλεπούσας την εφαρμογήν της ως άνω παραγράφου 2)β) εις τον εν λόγω δημιουργόν, οφείλουν να γνωρίσουν τούτο εις τον Γενικόν Διευθυντήν δι' εγγράφου δηλώσεως, ήτις θα κοινοποιηθή πάραυτα υπό τούτου εις όλας τας λοιπάς χώρας της Ενώσεως.

Άρθρον 14 τρις

1. Οσον αφορά τα πρωτότυπα έργα τέχνης και τα πρωτότυπα χειρόγραφα των συγγραφέων και συνθετών, ο δημιουργός - ή μετά τον θάνατον του, τα πρόσωπα ή τα ιδρύματα εις τα οποία η εθνική νομοθεσία παρέχει το δικαίωμα τούτο - έχει το αναπαλλοτρίωτον δικαίωμα να συμμετέχη εις κέρδη εκ πωλήσεων του έργου μετά την πρώτην εκχώρησιν υπό του δημιουργού.

2. Η προβλεπομένη εις το ανωτέρω εδάφιον προστασία δύναται να αξιωθή, εις έκαστην χώραν της Ενώσεως, εφ'όσον μόνον η εθνική νομοθεσία του δημιουργού παραδέχεται την προστασίαν ταύτην και εν ώ μέτρω επιτρέπει τούτο η νομοθεσία της χώρας, ένθα ζητείται η εν λόγω προστασία.

3. Αι λεπτομέρειαι και τα ποσοστά της συμμετοχής καθορίζονται υφ' εκάστης εθνικής νομοθεσίας.

Άρθρον 15

1. Ινα οι δημιουργοί των προστατευομένων υπό της παρούσης Συμβάσεως λογοτεχνικών και καλλιτεχνικών έργων θεωρώνται, πλήν αντιθέτου αποδείξεως, ως δημιουργοί και έχουν, κατά συνέπειαν, το δικαίωμα προσφυγής εις τα δικαστήρια των χωρών της Ενώσεως προς άσκησιν διώξεων εναντίον των παραχαρακτών, αρκεί όπως το όνομα αναφέρεται επί του έργου κατά τον συνήθη τρόπον. Το παρόν εδάφιον εφαρμόζεται έστω και αν το όνομα τούτο είναι ψευδώνυμον, εφ'όσον το υιοθετηθέν υπό του δημιουργού ψευδώνυμον ουδεμίαν καταλείπει αμφιβολίαν περί της ταυτότητός του.

2. Τεκμαίρεται ως παραγωγός του κινηματογραφικού έργου, πλήν αντιθέτου αποδείξεως, το φυσικόν ή νομικόν πρόσωπον του οποίου το όνομα αναφέρεται επί του εν λόγω έργου κατά τον συνήθη τρόπον.

3. Διά τα ανώνυμα και διά τα υπό ψευδώνυμον έργα, πλήν εκείνων τα οποία αναφέρονται εις την ως άνω παράγραφον 1), ο εκδότης, του οποίου το όνομα αναφέρεται επί του έργου, τεκμαίρεται, άνευ άλλης τινός αποδείξεως, ως αντιπροσωπεύων τον συγγραφέα. Υπό την ιδιότητα ταύτην, δικαιούται να προασπίση και να διεκδική τα δικαιώματα τούτου. Η διάταξις του παρόντος εδαφίου παύει εφαρμοζομένη, όταν ο συγγραφεύς αποκαλύψη την ταυτότητά του και αποδείξη την ιδιότητά του.

4. α) Διά τα μή δημοσιευθέντα έργα, η ταυτότης του συγγραφέως των οποίων είναι άγνωστος, διά τα οποία όμως ευλόγως τεκμαίρεται ότι ο συγγραφεύς ούτος είναι υπήκοος μιας των χωρών της Ενώσεως, η νομοθεσία της χώρας ταύτης διατηρεί την ευχέρειαν να καθορίση την αντιπροσωπεύουσαν τον συγγραφέα τούτον και δικαιουμένην να προασπίση και να διεκδικήση τα δικαιώματά του αρμοδίαν αρχήν εις τας χώρας της Ενώσεως. β) Αι χώραι της Ενώσεως αίτινες, δυνάμει της διατάξεως ταύτης, θέλουν προβή εις τοιούτον καθορισμόν, θέλουν γνωστοποιήσκει τούτο εις τον Γενικόν Διευθυντήν, δι' εγγράφου δηλώσεως, εις ήν θα αναφέρονται πάσαι αι λεπτομέρειαι, αι σχετικαί με την ούτω καθορισθείσαν αρχήν. Ο Γενικός Διευθυντής θα κοινοποιήση πάραυτα την δήλωσιν ταύτην εις όλας τας λοιπάς χώρας της Ενώσεως.

Άρθρον 16

1. Πάν παραποιηθέν έργον δύναται να κατασχεθή εις τας χώρας της Ενώσεως, ένθα το πρωτότυπον έργον χαίρει της νομίμου προστασίας.
2. Αι διατάξεις του προηγουμένου εδαφίου τυγχάνουν επίσης εφαρμογής προκειμένων αναδημοσιεύσεων, προερχομένων εκ χώρας, ένθα το έργον δεν προστατεύεται ή έπαυσε να προστατεύεται.
3. Η κατάσχεσις συντελείται συμφώνως προς την νομοθεσίαν εκάστης χώρας.

Άρθρον 17

Αι διατάξεις της παρούσης Συμβάσεως δεν δύναται να προσβάλλουν, καθ' οιονδήποτε τρόπον, το ανήκον εις την Κυβέρνησιν εκάστης εκ των χωρών της Ενώσεως δικαίωμα, όπως επιτρέπη, εποπτεύη ή απαγορεύη διά νομοθετικών ή αστυνομικών μέτρων της εσωτερικής νομοθεσίας της, την κυκλοφορίαν, την παράστασιν, την έκθεσιν παντός έργου ή παραγωγής, έναντι των οποίων η αρμοδία αρχή θα ηδύνατο να ασκήση το δικαίωμα τούτο.

Άρθρον 18

1. Η παρούσα Σύμβασις εφαρμόζεται εφ' απάντων των έργων, τα οποία, κατά την έναρξιν της ισχύος της, δεν κατέστησαν εισέτι κοινόν κτήμα εν τη χώρα προελεύσεώς των, δια της λήξεως της διαρκείας της προστασίας.
2. Εάν όμως έργον τι, διά της λήξεως της διαρκείας της προστασίας, η οποία προγενεστέρας ανεγνωρίζετο εις αυτό κατέστη κοινόν κτήμα εν τη χώρα, ένθα ζητείται η προστασία, το έργον τούτο δεν θα τύχη εκ νέου προστασίας.
3. Η εφαρμογή της αρχής ταύτης θα πραγματοποιηθή, συμφώνως προς τους όρους τους περιεχομένους εις τας υφισταμένας ή τας προς τούτο συναφθησομένας ειδικάς συμβάσεις μεταξύ χωρών της Ενώσεως. Ελλείπει τοιούτων όρων, αι αντίστοιχοι χώροι θα ρυθμίσουν εκάστη εις ότι αφορά αυτήν, τας σχετικές προς την εφαρμογήν ταύτην λεπτομερείας.
4. Αι προηγούμεναι διατάξεις εφαρμόζονται επίσης εν περιπτώσει νέων προσχωρήσεων εις την Ενωσιν και εις την περίπτωσιν, καθ'ήν η προστασία θα επεξετείνεται δι' εφαρμογής του άρθρου 7 ή δι' εγκαταλείψεως επιφυλάξεων.

Άρθρον 19

Αι διατάξεις της παρούσης Συμβάσεως δεν εμποδίζουν την διεκδίκησιν εφαρμογής ευρύτερων διατάξεων, αίτινες θα εθεσπίζοντο υπό της νομοθεσίας μιας των χωρών της Ενώσεως.

Άρθρον 20

Αι Κυβερνήσεις των χωρών της Ενώσεως επιφυλάσσουν εις εαυτάς το δικαίωμα να προβούν, μεταξύ αυτών, εις ειδικάς ρυθμίσεις, εφόσον αι ρυθμίσεις αύται θα παρείχον εις τους δημιουργούς δικαιώματα ευρύτατα εκείνων, τα οποία παρέχονται υπο της Συμβάσεως ή θα περιείχον άλλας διατάξεις μή αντιθεμένας εις την παρούσαν Σύμβασιν. Αι διατάξεις των υφισταμένων ρυθμίσεων, αίτινες ανταποκρίνονται εις τους προαναφερθέντας όρους εξακολουθούν να εφαρμόζονται.

Άρθρον 21

1. Αι ειδικαί διατάξεις αφορώσαι τας αναπτυσσομένας χώρας δημοσιεύονται εν τω Παραρτήματι.
2. Υπό την επιφύλαξιν των διατάξεων του άρθρου 28.1)β), το Παράρτημα αποτελεί αναπόσπαστον τμήμα της παρούσης Πράξεως.

1. α) Η Ενωση έχει Συνέλευσιν αποτελούμενην εκ των δεσμευομένων υπό των άρθρων 22 έως 26 χωρών της Ενώσεως. β) Η Κυβέρνησις εκάστης χώρας αντιπροσωπεύεται υφ' ενός εκπροσώπου, όστις δύναται να επικουρήται υπό αναπληρωτών, συμβούλων και εμπειρογνομόνων. γ) Αι δαπάναι εκάστης αντιπροσωπείας βαρύνουν την Κυβέρνησιν, η οποία ώρισεν αυτήν.
2. α) Η Συνέλευσις: ι) Επιλαμβάνεται όλων των θεμάτων των αφορώντων την διατήρησιν και την ανάπτυξιν της Ενώσεως και την εφαρμογήν της παρούσης Συμβάσεως. ιι) Δίδει εις το Διεθνές Γραφείον της Ιδιοκτησίας επί των έργων της διανοίας (αποκαλούμενον εφεξής "Το Διεθνές Γραφείον") προβλεπόμενον εις την Σύμβασιν περί ιδρύσεως της παγκοσμίου Οργανώσεως της Ιδιοκτησίας επί των έργων της διανοίας (αποκαλουμένην εφεξής "η Οργάνωσις") οδηγίας αφορώσας την προετοιμασίαν των αναθεωρητικών διασκέψεων, λαμβανομένων δεόντως υπ' όψιν των παρατηρήσεων των χωρών της Ενώσεως, αίτινες δεν δεσμεύονται υπό των άρθρων 22 έως 26. ιιι) Εξετάζει και εγκρίνει τας εκθέσεις και τας δραστηριότητας του Γενικού Διευθυντού της Οργανώσεως αναφορικός προς την Ενωσιν και δίδει εις αυτόν απάσας τας απαιτουμένας οδηγίας ως προς τα θέματα της αρμοδιότητος της Ενώσεως. ιiv) Εκλέγει τα μέλη της Εκτελεστικής Επιτροπής της Συνελεύσεως. v) Εξετάζει και εγκρίνει τας εκθέσεις και τας δραστηριότητας της Εκτελεστικής Επιτροπής της και παρέχει εις αυτήν οδηγίας. vi) Καθορίζει το πρόγραμμα, υιοθετεί τον τριετή προϋπολογισμόν της Ενώσεως και εγκρίνει τους λογαριασμούς της κατά την λήξιν της χρήσεως. vii) Υιοθετεί τον οικονομικόν κανονισμόν της Ενώσεως. viii) Συνιστά τας επιτροπάς εμπειρογνομόνων και τας ομάδας εργασίας, τας οποίας κρίνει αναγκαίας διά την πραγματοποίησιν των σκοπών της Ενώσεως. ix) Αποφασίζει ποίαι είναι αι χώραι μή μέλη της Ενώσεως και ποίαι είναι αι κυβερνητικάι και διεθνείς μή κυβερνητικάι οργανώσεις, αίτινες δύνανται να γίνουν δεκταί εις τας συνεδριάσεις αυτής υπό την ιδιότητα του παρατηρητού. x) Υιοθετεί τας τροποποιήσεις των άρθρων 22 έως 26. xi) Προβαίνει εις πάσαν ετέραν κατάλληλον ενέργειαν προς επίτευξιν των σκοπών της Ενώσεως. xii) Εκπληροί άπαντα τα λοιπά καθήκοντα, τα οποία συνεπάγεται η παρούσα Σύμβασις. xiii) Ασκεί, υπό την επιφύλαξιν ότι αποδέχεται αυτά, τα δικαιώματα, τα οποία παρέχονται εις αυτήν υπό της Συμβάσεως περί ιδρύσεως της Οργανώσεως. β) Επί των θεμάτων, τα οποία ενδιαφέρουν επίσης ετέρας Ενώσεις, διοικουμένας υπό της Οργανώσεως, η Συνέλευσις αποφαινεται, κατόπιν γνωματεύσεως της Επιτροπής Συντονισμού της Οργανώσεως.
3. α) Εκάστη χώρα μέλος της Συνελεύσεως διαθέτει μίαν ψήφον. β) Το ήμισυ των χωρών μελών της Συνελεύσεως αποτελεί την απαρτίαν. γ) Παρά τας διατάξεις του εδαφίου β', εάν, εις τина σύνοδον, ο αριθμός των αντιπροσωπευομένων χωρών είναι κατώτερος του ημίσεος, αλλ' ίσος ή ανώτερος του ενός τρίτου των χωρών μελών της Συνελεύσεως, δύναται αύτη να

λάβη αποφάσεις. Εν τούτοις, αι αποφάσεις της Συνελεύσεως, εξαιρέσει εκείνων αι οποίαι αφορούν διαδικαστικά θέματα αυτής, καθίστανται, εκτελεσταί μόνον εφ'όσον πληρούνται αι κάτωθι προϋποθέσεις Το Διεθνές Γραφείον κοινοποιεί τας εν λόγω αποφάσεις εις τας χώρας μέλη της Συνελεύσεως, αίτινες δεν αντιπροσωπεύοντο, καλούν αυτάς όπως εκφράσουν εγγράφως, εντός προθεσμίας τριών μηνών από της ημέρας της εν λόγω κοινοποιήσεως, την ψήφον των ή την αποχήν των. Εάν κατά την λήξιν της προθεσμίας ταύτης, ο αριθμός των χωρών, αι οποίαι εξέφρασαν ούτω την ψήφον των ή την αποχήν των είναι τουλάχιστον ίσος προς τον αριθμόν των χωρών, αι οποίαι απουσίαζον, διά την επίτευξιν της απαρτίας κατά την σύνοδον αι εν λόγω αποφάσεις καθίστανται εκτελεσταί, εφ'όσον υφίσταται συγχρόνως η απαιτούμενη πλειοψηφία. δ) Υπό την επιφύλαξιν των διατάξεων του άρθρου 26.2), αι αποφάσεις της Συνελεύσεως λαμβάνονται διά πλειοψηφίας των δύο τρίτων των ψήφων. ε) Η αποχή δεν θεωρείται ως ψήφος. στ) Εκαστος εκπρόσωπος δύναται να αντιπροσωπεύση μίαν μόνον χώραν και δύναται να ψηφίση μόνον επ' ονόματι αυτής. ζ) Αι χώραι της Ενώσεως, αι οποίαι δεν είναι μέλη της Συνελεύσεως είναι δεκταί εις τας συνεδριάσεις αυτής υπό την ιδιότητα του παρατηρητού.

4. α) Η Συνέλευσις συνέρχεται άπαξ ανά τρία έτη εις τακτικήν σύνοδον, κατόπιν προσκλήσεως του Γενικού Διευθυντού και, πλύν εξαιρετικών περιπτώσεων, κατά την αυτήν χρονικήν περίοδον και εις τον αυτόν τύπον, ως και η Γενική Συνέλευσις της Οργανώσεως. β) Η Συνέλευσις συνέρχεται εις έκτακτον σύνοδον, κατόπιν προσκλήσεως απευθυνομένης υπό του Γενικού Διευθυντού, τη αιτήσει της Εκτελεστικής Επιτροπής ή τη αιτήσει του ενός τετάρτου των χωρών - μελών της Συνελεύσεως. 5. Η Συνέλευσις υιοθετεί τον εσωτερικόν κανονισμόν της.

Άρθρον 23

1. Η Συνέλευσις έχει εκτελεστικήν Επιτροπήν.

2. α) Η Εκτελεστική Επιτροπή αποτελείται εκ των εκλεγισών υπό της Συνελεύσεως χωρών μεταξύ των χωρών μελών αυτής. Επί πλέον, η χώρα επί του εδάφους της οποίας η Οργάνωσις έχει την έδραν της διαθέτει, αυτοδικαίως, μίαν έδραν εις την Επιτροπήν, υπό την επιφύλαξιν των διατάξεων του άρθρου 25.7)β). β) Η Κυβέρνησις εκάστης χώρας μέλους της Εκτελεστικής Επιτροπής αντιπροσωπεύεται δι' ενός εκπροσώπου όστις δύναται να επικουρήται υπό αναπληρωτών, συμβούλων και εμπειρογνομόνων. γ) Αι δαπάναι εκάστης αντιπροσωπείας βαρύνουν την Κυβέρνησιν, η οποία ώρισεν αυτήν.

3. Ο αριθμός των χωρών μελών της Εκτελεστικής Επιτροπής αντιστοιχεί εις το εν τέταρτον του αριθμού των χωρών μελών της Συνελεύσεως. Κατά τον υπολογισμόν των προς πλήρωσιν εδρών, το απομένον υπόλοιπον, μετά την διαίρεσιν διά τέσσερα, δεν λαμβάνεται υπ'όψιν.

4. Κατά την εκλογήν των μελών της Εκτελεστικής Επιτροπής, η Συνέλευσις αποβλέπει εις δικαίαν γεωγραφικήν κατανομήν, λαμβάνουσαν υπ' όψιν την ανάγκην διά τας χώρας τας συμμετεχούσας εις τας ειδικάς ρυθμίσεις αι οποίαι θα ηδύναντο να θεσπισθούν εν σχέσει προς την Ένωσιν, όπως είναι μεταξύ των χωρών, των αποτελουσών την Εκτελεστικήν Επιτροπήν.

5. α) Η θητεία των μελών της Εκτελεστικής Επιτροπής διαρκεί από της λήξεως της συνόδου της Συνελεύσεως, κατά την διάρκειαν της οποίας εξελέγησαν, μέχρι της λήξεως της επομένης τακτικής συνόδου της Συνελεύσεως. β) Τα μέλη της Εκτελεστικής Επιτροπής δύνανται να επανεκλεγούν μέχρι των δύο τρίτων αυτών κατ' ανώτατον όριον. γ) Η Συνέλευσις ρυθμίζει τας λεπτομερείας της εκλογής και της ενδεχομένης επανεκλογής των μελών της Εκτελεστικής Επιτροπής.

6. α) Η Εκτελεστική Επιτροπή: ι) Ετοιμάζει το σχέδιον Ημερησίας Διατάξεως της Συνελεύσεως. ιι) Υποβάλλει εις την Συνέλευσιν προτάσεις σχετικές προς τα υπό του Γενικού Διευθυντού καταρτιζόμενα σχέδια προγράμματος και τριετούς προϋπολογισμού της Ενώσεως. ιιι) Αποφαίνεται, εντός των ορίων του προγράμματος και του τριετούς προϋπολογισμού, επί των υπό του Γενικού Διευθυντού καταρτιζομένων ετησίων προγραμμάτων και προϋπολογισμών. ιiv) Υποβάλλει, εις την Συνέλευσιν μετά των καταλλήλων σχολίων τας περιοδικάς εκθέσεις του Γενικού Διευθυντού και τας ετησίας εκθέσεις ελέγχου των λογαριασμών. v) Λαμβάνει άπαντα τα κατάλληλα μέτρα διά την υπό του Γενικού Διευθυντού εκτέλεσιν του προγράμματος της Ενώσεως, συμφώνως προς τας αποφάσεις της Συνελεύσεως και λαμβανομένων υπ' όψιν των μεταξύ τακτικών συνόδων της εν λόγω Συνελεύσεως προκυπτουσών συνθηκών. vi) Εκπληροί άπαντα τα λοιπά καθήκοντα, τα οποία ανατίθενται εις αυτήν εν τω πλαισίω της παρούσης Συμβάσεως. β) Επί των θεμάτων, τα οποία ενδιαφέρουν επίσης ετέρας Ενώσεις, διοικουμένας υπο της Οργανώσεως, η Εκτελεστική Επιτροπή αποφαίνεται, κατόπιν γνωματεύσεως της Επιτροπής Συντονισμού της Οργανώσεως.

7. α) Η Εκτελεστική Επιτροπή συνέρχεται άπαξ του έτους εις τακτικήν σύνοδον, κατόπιν προσκλήσεως του Γενικού Διευθυντού, ει δυνατόν κατά την αυτήν χρονικήν περίοδον και εις τον αυτόν τόπον, ως και η Επιτροπή Συντονισμού της Οργανώσεως. β) Η Εκτελεστική Επιτροπή συνέρχεται εις έκτακτον σύνοδον, κατόπιν προσκλήσεως απευθυνομένης υπό του Γενικού Διευθυντού, τη αιτήσει του Προέδρου ή του ενός τετάρτου των μελών αυτής.

8. α) Εκάστη χώρα μέλος της Εκτελεστικής Επιτροπής διαθέτιε μίαν ψήφον. β) Το ήμισυ των χωρών μελών της Εκτελεστικής Επιτροπής αποτελεί την απαρτίαν. γ) Αι αποφάσεις λαμβάνονται δι' απλής πλειοψηφίας των εκφρασθεισών ψήφων. δ) Η αποχή δεν θεωρείται ως ψήφος. ε) Εκαστος εκπρόσωπος δύναται να αντιπροσωπεύση μίαν μονον χώραν και να ψηφίζει μόνον επ' ονόματι αυτής.

9. Αι χώραι της Ενώσεως, αι οποίαι δεν είναι μέλη της Εκτελεστικής Επιτροπής, είναι δεκταί εις τας συνεδριάσεις αυτής υπό την ιδιότητα του παρατηρητού.
10. Η Εκτελεστική Επιτροπή υιοθετεί τον εσωτερικόν κανονισμόν της.

Άρθρον 24

1. α) Τα ανήκοντα εις την Ενωσιν διοικητικά καθήκοντα ασκούνται υπό του Διεθνούς Γραφείου, το οποίον διαδέχεται το Γραφείον της Ενώσεως ηνωμένον με το Γραφείον της Ενώσεως, το συσταθέν υπό της Διευθνούς Συμβάσεως διά την προστασίαν της βιομηχανικής ιδιοκτησίας. β) Το Διεθνές Γραφείον εξασφαλίζει κυρίως την γραμματείαν των διαφόρων οργάνων της Ενώσεως. γ) Ο Γενικός Διευθυντής της Οργανώσεως είναι ο ανώτατος λειτουργός της Ενώσεως και εκπροσωπεί αυτήν.
2. Το Διεθνές Γραφείον συγκεντρώνει και δημοσιεύει τας αφορώσας την προστασίαν της πνευματικής ιδιοκτησίας. Εκάστη χώρα της Ενώσεως γνωστοποιεί, ευθύς ως τούτο είναι δυνατόν, εις το Διεθνές Γραφείον, το κείμενον παντός νέου νόμου, ως και άπαντα τα επίσημα κείμενα, τα αφορώντα την προστασίαν της πνευματικής ιδιοκτησίας.
3. Το Διεθνές Γραφείον εκδίδει μηνιαίον περιοδικόν.
4. Το Διεθνές Γραφείον παρέχει, εις πάσαν χώραν της Ενώσεως, τη αυτήσει της πληροφορίας επί των σχετικών με την προστασίαν της πνευματικής ιδιοκτησίας θεμάτων.
5. Το Διεθνές Γραφείον εκπονεί μελέτας και παρέχει υπηρεσίας προς διευκόλυνσιν της προστασίας της πνευματικής ιδιοκτησίας.
6. Ο Γενικός Διευθυντής και πάν μέλος του προσωπικού, οριζόμενον υπ' αυτού, λαμβάνουν μέρος, άνευ δικαιώματος ψήφου, εις άπασας τας συνεδριάσεις της συνελεύσεως, της Εκτελεστικής Επιτροπής και πάσης ετέρας επιτροπής εμπειρογνομόνων ή ομάδος εργασίας. Ο Γενικός Διευθυντής ή μέλος του προσωπικού, οριζόμενον υπ' αυτού, είναι αυτεπάγγελτος γραμματεύς των οργάνων τούτων.
7. α) Το Διεθνές Γραφείον, συμφώνως προς τας οδηγίας της συνελεύσεως και εν συνεργασία μετά της Εκτελεστικής Επιτροπής, προετοιμάζει τας διασκέψεις αναθεωρήσεως των διατάξεων της Συμβάσεως, πλην εκείνων των άρθρων 22 έως 26. β) Το Διεθνές Γραφείον δύναται να συμβουλευθή διακυβερνητικής ή διεθνείς μή κυβερνητικής οργανώσεις επί της προετοιμασίας των διασκέψεων αναθεωρήσεως. γ) Ο Γενικός Διευθυντής και τα υπ' αυτού οριζόμενα πρόσωπα λαμβάνουν μέρος, άνευ δικαιώματος ψήφου, εις τας συζητήσεις των διασκέψεων τούτων.
8. Το Διεθνές Γραφείον εκπληροί άπαντα τα λοιπά καθήκοντα τα οποία ανατίθεται εις αυτό.

Άρθρον 25

1. α) Η Ένωση έχει προϋπολογισμόν. β) Ο προϋπολογισμός της Ενώσεως περιλαμβάνει τα έσοδα και τα έξοδα της Ενώσεως, την εισφοράν της εις τον προϋπολογισμόν των κοινών δαπανών των Ενώσεων ως και ενδεχομένως, το ποσόν το τιθέμενον εις την διάθεσιν της Διασκέψεως της Οργανώσεως. γ) Θεωρούνται ως κοιναί δαπάναι των Ενώσεων αι δαπάναι αι οποίαι δεν αφορούν αποκλειστικώς την Ένωσιν αλλ'επίσης μίαν ή περισσοτέρας άλλας Ενώσεις, διοικουμένας υπό της Οργανώσεως.

2. Ο προϋπολογισμός της Ενώσεως χρηματοδοτείται εκ των ακόλουθων πόρων: ι) Των εισφορών των χωρών της Ενώσεως. ιι) Των οφειλομένων τελών και ποσών δια τας υπό του Διεθνούς Γραφείου παρασχεθείσας υπηρεσίας προς την Ένωσιν. ιιι) Του προϊόντος της πωλήσεως των εκδόσεων του Διεθνούς Γραφείου περί της Ενώσεως και των σχετικών προς τας εκδόσεις ταύτας δικαιωμάτων. ιν) Των μισθωμάτων, των τόκων και διαφόρων άλλων εσόδων.

3. α) Διά να καθορίση την συνεισφοράν της εις τον προϋπολογισμόν εκάστη χώρα της Ενώσεως κατατάσσεται εις κατηγορίαν και καταβάλλει τας ετησίας εισφοράς της επί τη βάσει αριθμού μονάδων, καθορισμένου ως ακολούθως: Κατηγορία I 25 Κατηγορία II 20 Κατηγορία III 15 Κατηγορία IV 10 Κατηγορία V 5 Κατηγορία VI 3 Κατηγορία VII 1 Εκτός εάν έπραξε τούτο προηγουμένως, εκάστη χώρα ορίζει, κατά τον χρόνον της καταθέσεως του οργάνου επικυρώσεως ή προσχωρήσεως, την κατηγορίαν εις την οποίαν επιθυμεί να καταταγή. Δύναται να αλλάξη κατηγορίαν. Εάν διαλέξη κατωτέραν κατηγορίαν, η χώρα δέον να γνωστοποιήση τούτο εις την συνέλευσιν κατά μίαν εκ των τακτικών συνόδων της. Μία τοιαύτη μεταβολή αρχίζει ισχύουσα εις την αρχήν του ημερολογιακού έτους, του ακολουθούντος την εν λόγω σύνοδον. γ) Η ετησία εισφορά εκάστης χώρας συνίσταται εις ποσόν, του οποίου η σχέσις προς το συνολικόν ποσόν των ετησίων εισφορών εις τον προϋπολογισμόν της Ενώσεως απασών των χωρών είναι η ίδια με την σχέσιν του αριθμού των μονάδων της κατηγορίας, εις την οποίαν ανήκει και του υλικού αριθμού των μονάδων του συνόλου των χωρών. δ) Αι εισφοραί είναι καταβλητέαι κατά την πρώτην Ιανουαρίου εκάστου έτους. ε) Χώρα καθυστερούσα την πληρωμήν των εισφορών της δεν δύναται να ασκήση το δικαίωμα της ψήφου, εις οιονδήποτε εκ των οργάνων της Ενώσεως, του οποίου είναι μέλος, εάν το καθυστερούμενον ποσόν είναι ίσον ή ανώτερον του ποσού των υπ' αυτής οφειλομένων εισφορών διά τα διαρρεύσαντα δύο πλήρη έτη. Εν τούτοις, δύναται να επιτραπή εις την χώραν ταύτην όπως διατηρήση την άσκηση του δικαιώματος ψήφου εντός του εν λόγω οργάνου εφ'όσον χρόνον το τελευταίον τούτο θεωρεί ότι η καθυστέρησις οφείλεται εις εξαιρετικές και αναποφεύκτους συνθήκας. στ) Εις ήν περίπτωσιν ο προϋπολογισμός δεν υιοθετηθή προς της αρχής μιας νέας χρήσεως, ο προϋπολογισμός του προηγουμένου έτους

παρατείνεται, συμφώνως προς τους όρους τους προβλεπομένους υπό του οικονομικού κανονισμού.

4. Το ποσόν των οφειλομένων τελών και ποσών διά τας υπέρ της Ενώσεως παρασχεθείσας υπό του Διεθνούς Γραφείου υπηρεσίας καθορίζεται υπό του Γενικού Διευθυντού, όστις αναφέρει σχετικώς εις την Γενικήν Συνέλευσιν και εις την Εκτελεστικήν Επιτροπήν.

5. α) Η Ενωσις διαθέτει κεφάλαιον κινήσεως, αποτελούμενον εκ παγίας καταβολής εκάστης χώρας της Ενώσεως. Εάν το κεφάλαιον τούτο καθίσταται ανεπαρκές, η συνέλευσις αποφασίζει περί της αύξησέως του. β) Το ποσόν της αρχικής καταβολής εκάστης χώρας εις το προαναφερθέν κεφάλαιον είναι ανάλογον προς την εισφοράν της χώρας ταύτης διά το έτος κατά το οποίον συνιστάται το κεφάλαιον ή αποφασίζεται η αύξησις. γ) Η αναλογία και οι όροι πληρωμής αποφασίζονται υπό της Συνελεύσεως, τη προτάσει του Γενικού Διευθυντού και κατόπιν γνωματεύσεως της Επιτροπής Συντονισμού της Οργανώσεως.

6. α) Η Συμφωνία περί της έδρας, η συναφθείσα μετά της χώρας, επί του εδάφους της οποίας Οργάνωσις έχει την έδραν της, προβλέπει ότι, εάν το κεφάλαιον κινήσεως είναι ανεπαρκές, η χώρα αύτη χορηγεί προκαταβολάς. Το ύψος των προκαταβολών τούτων και οι όροι, υπό τους οποίους αύται χορηγούνται, καθορίζονται εκάστοτε δια κεχωρισμένων συμφωνιών μεταξύ της ενδιαφερομένης χώρας και της Οργανώσεως. Εφ'όσον χρόνον υποχρεούται να χορηγή προκαταβολάς, η χώρα αύτη δεν διαθέτει αυτοδικαίως μίαν έδραν εις την Εκτελεστικήν Επιτροπήν. β) Η εν τω εδαφίω α) αναφερομένη χώρα και η Οργάνωσις έχουν αμφότεραι το δικαίωμα να καταγγείλουν την συμφωνίαν περί χορηγήσεως προκαταβολών δι' εγγράφου γνωστοποιήσεως. Η ισχύς της καταγγελίας άρχεται τρία έτη μετά το τέλος του έτους κατά το οποίον εγνωστοποιήθη.

7. Ο έλεγχος των λογαριασμών εξασφαλίζεται, κατά τους όρους του οικονομικού κανονισμού, υφ'ενός ή περισσοτέρων χωρών της Ενώσεως ή υπό των εξωτερικών ελεγκτών, οι οποίοι ορίζονται τη συγκαταθέσει των, από την Συνέλευσιν.

Άρθρον 26

1. Προτάσεις περί τροποποιήσεως των άρθρων 22, 23, 24, 25 και του παρόντος άρθρου δύναται να υποβληθούν υφ' οιασδήποτε χώρας μέλους της Συνελεύσεως, υπό της Εκτελεστικής Επιτροπής ή υπό του Γενικού Διευθυντού. Αι προτάσεις αύται γνωστοποιούνται υπό του τελευταίου τούτου εις τας χώρας μέλη της Συνελεύσεως εξ μήνας τουλάχιστον προτού υποβληθούν προς εξέτασιν εις την Συνέλευσιν.

2. Πάσα τροποποίησις των εις την παράγραφον 1 αναφερομένων άρθρων αποφασίζεται υπό της Συνελεύσεως. Η απόφασις απαιτεί πλειοψηφίαν των τριών τετάρτων των εκπροσσωμένων

ψηφών. Εν τούτοις, πάσα τροποποίησις του άρθρου 22 και του παρόντος εδαφίου απαιτεί πλειοψηφίαν των τεσσάρων πέμπτων των εκπεφρασμένων ψηφών.

3. Πάσα τροποποίησις των εις το εδάφιο 1 αναφερομένων άρθρων άρχεται ισχύουσα ένα μήνα μετά την λήψιν, υπό του Γενικού Διευθυντού, των εγγράφων, γνωστοποιήσεων αποδοχής, γενομένης συμφώνως προς τους αντιστοίχους συστατικούς κανόνες, εκ μέρους των τριών τετάρτων των χωρών, αι οποίαι ήσαν μέλη της Συνελεύσεως καθ'όν χρόνον απεφασίσθη η τροποποίησις. Πάσα τροποποίησις των εν λόγω άρθρων, γενομένη ούτως αποδεκτή, δεσμεύει απάσας τας χώρας, αι οποίαι είναι μέλη της Συνελεύσεως κατά τον χρόνον ενάρξεως της ισχύος της Συνελεύσεως ή καθίστανται μέλη αυτής εις μεταγενέστερον χρόνον. Εν τούτοις, πάσα τροποποίησις, επαυξάνουσα τας οικονομικάς υποχρεώσεις των χωρών της Ενώσεως δεσμεύει μόνον τας χώρας εκείνας, αι οποίαι εγνωστοποίησαν την υπ' αυτών αποδοχήν της τοιαύτης τροποποιήσεως.

Άρθρον 27

1. Η παρούσα Σύμβασις θα υποβληθή εις αναθεωρήσεις, ώστε να επενεχθούν βελτιώσεις δυνάμεναι να τελειοποιήσουν το σύστημα της Ενώσεως.
2. Προς τούτο, θα λάβουν χώραν διασκέψεις διαδοχικώς εν μια των χωρών της Ενώσεως μεταξύ των εκπροσώπων των εν λόγω χωρών.
3. Υπό την επιφύλαξιν των διατάξεων του άρθρου 26, σχετικώς προς την τροποποίησιν των άρθρων 22 έως 26, πάσα αναθεώρησις της παρούσας Πράξεως, περιλαμβανομένου και του Παραρτήματος, απαιτεί την παμψηφίαν των εκπεφρασμένων ψηφών.

Άρθρον 28

1. α) Εκάστη των χωρών της Ενώσεως, εφ'όσον υπέγραψε την παρούσαν Πράξιν, δύναται να επικυρώση αυτήν και εάν δεν την υπέγραψε, δύναται να προσχωρήση εις αυτήν. Τα όργανα επικυρώσεως ή προσχωρήσεως κατατίθενται παρά τω Γενικώ Διευθυντή. β) Εκάστη των χωρών της Ενώσεως δύναται να δηλώση εις το όργανον επικυρώσεως ή προσχωρήσεως, ότι η επικύρωσις ή η προσχώρησις της δεν εφαρμόζεται διά τα άρθρα 1 έως 21 και εις το Παράρτημα. Εν τούτοις, εάν η εν λόγω χώρα προέβη ήδη εις δήλωσιν κατά το άρθρον VI, I του Παραρτήματος, δύναται μόνον να δηλώση, εν τω ως άνω οργάνω, ότι η επικύρωσις ή η προσχώρησις της δεν εφαρμόζεται διά τα άρθρα 1 έως 20. γ) Εκάστη των χωρών της Ενώσεως η οποία, συμφώνως προς το υπεδάφιο β', εξήρесе εκ της εφαρμογής της επικυρώσεως ή της προσχωρήσεώς της τας αναφερομένας εν τω εν λόγω υπεδαφίω διατάξεις δύναται, εις οιονδήποτε μεταγενέστερον χρόνον, να δηλώση ότι επεκτείνει την ισχύν της επικυρώσεως ή της προσχωρήσεώς του εις τας διατάξεις ταύτας. Η τοιαύτη δήλωσις κατατίθεται παρά τω Γενικώ Διευθυντή.

2. α) Η ισχύς των άρθρων 1 έως 21 και του Παραρτήματος άρχεται τρεις μήνες μετά την εκπλήρωση των δύο ακόλουθων όρων: ι) Πέντε χώροι της Ενώσεως τουλάχιστον να επεκύρωσαν την παρούσαν Πράξιν ή να προσεχώρησαν εις αυτήν, χωρίς να προβούν εις δήλωσιν κατά το εδάφιον 1β'. ιι) Η Ισπανία, αι Ηνωμένοι Πολιτείαί Αμερικής, η Γαλλία και το Ηνωμένον Βασίλειον Μεγάλης Βρεταννίας και Βορείου Ιρλανδίας να εδευμένησαν υπό της Παγκοσμίου Συμβάσεως περί πνευματικής ιδιοκτησίας, ως αύτη ετροποποιήθη εν Παρισίοις την 24 Ιουλίου 1971. β) Η έναρξις ισχύος, περί ής το υπεδάφιον α' καθίσταται ενεργώς έναντι των χωρών της Ενώσεως αίτινες τρεις μήνες τουλάχιστον προ της εν λόγω έναρξεως ισχύος, κατέθεσαν τα όργανα επικυρώσεως ή προσχωρήσεως των άνευ της κατά το εδάφιον 1 β' δηλώσεως. γ) Εναντι πάσης χώρας της Ενώσεως, εις την οποίαν δεν εφαρμόζεται το εδάφιον β' και ήτις επικυρώνει την παρούσαν Πράξιν ή προσχωρεί εις αυτήν χωρίς να προβή εις την κατά την παράγραφον 1 β' δήλωσιν, τα άρθρα 1 έως 21 και το Παράρτημα άρχονται τρεις μήνες μετά την ημέραν, καθ' ήν ο Γενικός Διευθυντής εγνωστοποίησε την κατάθεσιν του οργάνου επικυρώσεως ή προσχωρήσεως, εκτός εάν καθορίζεται μεταγενεστέρα ημερομηνία εν τω κατατεθέντι οργάνω. Εις την τελευταίαν ταύτην περίπτωσιν τα άρθρα 1 έως 21 και το Παράρτημα άρχονται ισχύοντα έναντι της χώρας ταύτης εις την ούτω καθοριζομένην ημερομηνίαν. δ) Αι διατάξεις των εδαφίων α' έως γ' δεν επηρεάζουν την εφαρμογήν του άρθρου VI του Παραρτήματος.

3. Εναντι πάσης χώρας της Ενώσεως, ήτις επικυρώνει την παρούσαν Πράξιν ή προσχωρεί εις αυτήν μετά ή άνευ της κατά την παράγραφον 1 β' δηλώσεως, τα άρθρα 22 έως 38 άρχονται ισχύοντα τρεις μήνες μετά την ημέραν, καθ' ήν ο Γενικός Διευθυντής εγνωστοποίησε την κατάθεσιν του οργάνου επικυρώσεως ή προσχωρήσεως, εκτός εάν καθορίζεται μεταγενεστέρα ημερομηνία εν τω κατατεθέντι οργάνω. Εις την τελευταίαν ταύτην περίπτωσιν, τα άρθρα 22 έως 38 άρχονται ισχύοντα έναντι της χώρας ταύτης εις την ούτω καθοριζομένην ημερομηνίαν.

Άρθρον 29

1. Πάσα χώρα ξένη προς την Ενωσιν δύναται να προσχωρήσιν εις την παρούσαν Πράξιν και να καταστή, ως εκ τούτου, συμβαλλόμενον μέρος εις την παρούσαν Σύμβασιν και μέλος της Ενώσεως. Τα όργανα προσχωρήσεως κατατίθενται παρά τω Γενικώ Διευθυντή.

2. α) Υπό την επιφύλαξιν του εδαφίου β', η παρούσα Σύμβασις άρχεται ισχύουσα έναντι πάσης χώρας ξένης προς την Ενωσιν τρεις μήνες μετά την ημέραν, καθ' ήν ο Γενικός Διευθυντής εγνωστοποίησε την κατάθεσιν του οργάνου προσχωρήσεως της, εκτός εάν καθορίζεται μεταγενεστέρα ημερομηνία εν τω κατατεθέντι οργάνω. Εις την τελευταίαν ταύτην περίπτωσιν, η παρούσα Σύμβασις άρχεται ισχύουσα έναντι της χώρας ταύτης εις την ούτω καθοριζομένην ημερομηνίαν. β) Εάν η έναρξις ισχύος κατ' εφαρμογήν του υπεδαφίου α' προηγείται της έναρξεως ισχύος των άρθρων 1 έως 21 και του Παραρτήματος κατ' εφαρμογήν του άρθρου 28, 2)α) ή εν λόγω χώρα θα δεσμεύεται κατά το μεσολαβούν διάστημα υπό των

άρθρων 1 έως 20 της Πράξεως των Βρυξελλών της παρούσης Συμβάσεως τα οποία υποκαθιστούν τα άρθρα 1 έως 21 και το Παράρτημα. Άρθρον 29 δίδει Η επικύρωσις της παρούσης Πράξεως, ή η προσχώρησις εις την Πράξιν ταύτην υφ' οιασδήποτε χώρας, μή δεσμευομένης υπό των άρθρων 22 έως 38 της Πράξεως της Στοκχόλμης της παρούσης Συμβάσεως ισοδυναμεί, μόνον προς τον σκοπόν όπως τύχη εφαρμογής το άρθρον 14, 2) της Συμβάσεως περί ιδρύσεως της Οργανώσεως προς επικύρωσιν της Πράξεως της Στοκχόλμης ή προσχώρησιν εις την Πράξιν ταύτην, υπό τον προβλεπόμενον εις το άρθρον 28. 1)β)ι) της εν λόγω Πράξεως περιορισμόν.

Άρθρον 30

1. Υπό την επιφύλαξιν των εξαιρέσεων, των επιτρεπομένων υπό του εδαφίου 2) του παρόντος άρθρου, υπό του άρθρου 28.1)β) υπό του άρθρου 33.2) και υπό του Παραρτήματος, η επικύρωσις ή η προσχώρησις συνεπάγεται αυτοδικαίως προσχώρησιν εις πάσας τας διατάξεις και απόλαυσιν πάντων των πλεονεκτημάτων, των θεσπιζομένων υπό της παρούσης Συμβάσεως.
2. α) Πάσα χώρα της Ενώσεως, επικυρούσα την παρούσαν Πράξιν ή προσχωρούσα εις αυτήν δύναται, υπό την επιφύλαξιν του άρθρου V.2) του Παραρτήματος, να διατηρήσῃ τας προγενεστέρως διατυπωθείσας επιφυλάξεις, υπό τον όρον να δηλώσῃ τούτο κατά την κατάθεσιν του οργάνου επικυρώσεως ή προσχωρήσεώς της. β) Πάσα χώρα, ξένη προς την Ενωσιν, δύναται να δηλώσῃ, κατά την προσχώρησίν της εις την παρούσαν Σύμβασιν και υπό την επιφύλαξιν του άρθρου V, 2) του Παραρτήματος ότι προτίθεται να υποκαταστήσῃ, προσωρινώς τουλάχιστον εις το άρθρον 8 της παρούσης Πράξεως, αφορών το δικαίωμα μεταφράσεως, τας διατάξεις του άρθρου 5 της Συμβάσεως περί Ενώσεως του 1886, συμπληρωθείσης εν Παρισίοις το 1896, εφ' όσον βεβαίως αι διατάξεις αφορούν μόνον την μετάφρασιν εις γλώσσαν γενικής χρήσεως εν τη χώρα ταύτη. Υπό την επιφύλαξιν του άρθρου 16)β) του Παραρτήματος, πάσα χώρα έχει την ευχέρειαν να εφαρμόζῃ όσον αφορά το δικαίωμα μεταφράσεως των έργων, των εχόντων ως χώραν προελεύσεως χώραν προβαίνουσιν εις τοιαύτην επιφύλαξιν, προστασίαν ισοδύναμον προς εκείνην, η οποία παρέχεται υπό της τελευταίας ταύτης χώρας. γ) Πάσα χώρα δύναται, ανά πάσαν στιγμήν, να ανακαλέσῃ τας τοιαύτας επιφυλάξεις, διά γνωστοποιήσεως απευθυνομένης εις τον Γενικόν Διευθυντήν.

Άρθρον 31

1. Πάσα χώρα δύναται να δηλώσῃ εν τω οργάνω επικυρώσεως ή προσχωρήσεώς της ή δύναται να ενημερώσῃ τον Γενικόν Διευθυντήν δι' εγγράφου γνωμοδοτήσεως εις πάν (sic) μεταγενέστερον χρόνον, ότι η παρούσα Σύμβασις τυγχάνει εφαρμογής εφ' όλων ή μέρους των

εδαφών των καθοριζομένων εν τη δηλώσει ή τη γνωστοποιήσει, διά τα οποία έχει αναλάβει την ευθύνη των εξωτερικών σχέσεων.

8. Πάσα χώρα, η οποία προέβη εις τοιαύτην δήλωσιν ή εις τοιαύτην γνωστοποίησιν δύναται, ανά πάσαν στιγμήν, να γνωστοποιήση εις τον Γενικόν Διευθυντήν ότι η παρούσα Σύμβασις παύει να έχει εφαρμογήν εφ' όλων ή μέρους των εδαφών της.

9. α) Πάσα δήλωσις γενομένη δυνάμει της παραγράφου 1) άρχεται ισχύουσα κατά την ημέραν της επικυρώσεως ή της προσχωρήσεως εν τω οργάνω της οποίας διευτώθη και πάσα γνωστοποίησις, γενομένη δυνάμει της παραγράφου ταύτης, άρχεται ισχύουσα τρεις μήνας μετά την γνωστοποίησιν της υπό του Γενικού Διευθυντού. β) Πάσα γνωστοποίησις γενομένη δυνάμει της παραγράφου 2) άρχεται ισχύουσα δώδεκα μήνες μετά την λήψιν της υπό του Γενικού Διευθυντού.

10. Το παρόν άρθρον δεν είναι δυνατόν να ερμηνευθή ως συνεπαγόμενον την αναγνώρισιν ή την σιωπηράν αποδοχήν, υπο μιας οιασδήποτε των χωρών της Ενώσεως, της πραγματικής καταστάσεως οιασδήποτε εδάφους εις το οποίον η παρούσα Σύμβασις καθίσταται εφαρμόσιμος υπό ετέρας χώρας της Ενώσεως δυνάμει δηλώσεως γενομένης κατ' εφαρμογήν της παραγράφου 1).

Άρθρον 32

1. Η παρούσα Πράξις αντικαθιστά εις τας σχέσεις μεταξύ των χωρών της Ενώσεως και καθ'ο μέτρον εφαρμόζεται, την Σύμβασιν της Βέρνης της 9 Σεπτεμβρίου 1886 και τας μεταγενεστέρας Πράξεις αναθεωρήσεως. Αι προγενεστέρας ισχύουσαι Πράξεις διατηρούν την εφαρμογήν των, εν τω συνόλω των ή καθ'ώ μέτρω η παρούσα Πράξις δεν αντικαθιστά αυτάς δυνάμει της προηγουμένης φράσεως, εις τας σχέσεις μετά των χωρών της Ενώσεως, αι οποίαι δεν θα επεκύρουν την παρούσαν Πράξιν ή δεν θα προσεχώρουν εις αυτήν.

2. Αι ξέναι προς την Ενωσιν χώραι, αι οποίαι καθίστανται συμβαλλόμενα μέρη εις την παρούσαν Πράξιν, εφαρμόζουν αυτήν, υπό την επιφύλαξιν των διατάξεων της παραγράφου 3), έναντι πάσης χώρας της Ενώσεως, η οποία δεν δεσμεύεται υπό της Πράξεως ταύτης ή αν και δεσμευομένη υπ' αυτής, προέβη εις την εις το άρθρον 28.1) β) προβλεπομένην δήλωσιν. Αι ενλόγω χώραι δέχονται, όπως η ως άνω χώρα της Ενώσεως, εις τας σχέσεις της μετ' αυτών: ι) Εφαρμόζη τας διατάξεις της πλέον προσφάτου Πράξεως διά της οποίας δεσμεύεται αύτη, και ιι) υπό την επιφύλαξιν του άρθρου 1.6) του Παραρτήματος έχει την ευχέρειαν να προσαρμόζη την προστασίαν εις το προβλεπόμενον υπο της παρούσης Πράξεως επίπεδον.

3. Πάσα χώρα, η οποία επεκαλέσθη μίαν οιανδήποτε των προβλεπομένων εις το Παράρτημα ευχερειών, δύναται να εφαρμόση τας διατάξεις του Παραρτήματος εις τας σχέσεις της προς

πάσαν ετέραν χώραν της Ενώσεως μή αύτη χώρα έχει αποδεχθή την εφαρμογήν των εν λόγω διατάξεων.

Άρθρον 33

1. Πάσα διαφορά μεταξύ δύο ή περισσότερων χωρών της Ενώσεως, αφορώσα την ερμηνείαν 3. την εφαρμογήν της παρούσης Συμβάσεως, η οποία δεν θέλει ρυθμισθή διά διαπραγματεύσεων, δύναται να υποβληθή υφ' οιασδήποτε των ενδιαφερομένων χωρών εις το Διεθνές Δικαστήριον, δι' αιτήσεως συμφώνου προς το Καταστατικόν του Δικαστηρίου, εκτός εάν αι ενδιαφερόμεναι χώραι συμφωνήσουν περί ετέρου τρόπου ρυθμίσεως. Το Διεθνές Γραφείον θέλει ενημερωθή υπό της επισπευδούσης χώρας περί της υποβληθείσης εις το Δικαστήριον διαφοράς και θέλει γνωστοποιήσει τούτο εις ετέρας χώρας της Ενώσεως.
2. Πάσα χώρα δύναται, καθ'ήν στιγμήν υπογράφει την παρούσαν Πράξιν ή καταθέτει το όργανον επικυρώσεως ή προσχωρήσεως αυτής, να δηλώση ότι δεν θεωρεί εαυτήν δεσμευομένην υπό των διατάξεων της παραγράφου. 1) Οσον αφορά οιαδήποτε διαφοράν μεταξύ μιάς τοιαύτης χώρας και πάσης ετέρας χώρας της Ενώσεως, αι διατάξεις της παραγράφου 1) δεν τυγχάνουν εφαρμογής.
3. Πάσα χώρα, η οποία προέβη εις δήλωσιν κατά τας διατάξεις της παραγράφου 2) δύναται, ανά πάσαν στιγμήν, να αποσύρη ταύτην διά γνωστοποιήσεως, απευθυνομένης εις τον Γενικόν Διευθυντήν.

Άρθρον 34

1. Υπό την επιφύλαξιν του άρθρου 29 δīs ουδεμία χώρα δύναται να προσχωρήση, μετά την έναρξιν ισχύος των άρθρων 1 έως 21 και του Παραρτήματος, εις Πράξεις προγενεστέρας της παρούσης Συμβάσεως ούτε να επικυρώση ταύτας.
2. Μετά την έναρξιν ισχύος των άρθρων 1 έως 21 και του Παραρτήματος, ουδεμία χώρα δύναται να προβή εις δήλωσιν δυνάμει του άρθρου 5 του Πρωτοκόλλου του σχετικού προς τας αναπτυσσομένας χώρας, προσηρτημένου εις την Πράξιν της Στοκχόλμης.

Άρθρον 35

1. Η παρούσα Σύμβασις παραμένει εν ισχύϊ άνευ χρονικού περιορισμού.
2. Πάσα χώρα δύναται να καταγγείλη την παρούσαν πράξιν διά γνωστοποιήσεως, απευθυνομένης εις τον Γενικόν Διευθυντήν. Η καταγγελία αύτη συνεπάγεται επίσης την καταγγελίαν πασών των προγενεστέρων πράξεων και παράγει αποτελέσματα μόνον έναντι της χώρας, η οποία προέβη εις αυτήν, της Συμβάσεως παραμενούσης εν ισχύϊ και εκτελεστής έναντι των λοιπών χωρών της Ενώσεως.

3. Η καταγγελία άρχεται ισχύουσα έν έτος μετά την ημέραν, καθ'ήν ο Γενικός Διευθυντής έλαβε την γνωστοποίησιν.
4. Η προβλεπομένη υπό του παρόντος άρθρου ευχέρεια καταγγελίας δεν δύναται να ασκηθή υπό χώρας τινός προ της λήξεως προθεσμίας πέντε ετών από της ημερομηνίας καθ'ήν κατέστη μέλος της Ενώσεως.

Άρθρον 36

1. Πάσα χώρα, συμβαλλόμενον μέρος της παρούσης Συμβάσεως, αναλαμβάνει την υποχρέωσιν όπως λάβη συμφώνως προς το Σύνταγμά της, τα απαιτούμενα μέτρα προς εξασφάλισιν της εφαρμογής της παρούσης Συμβάσεως.
2. Εννοείται ότι, όταν χώρα τις καθίσταται δεσμευμένη υπό της παρούσης Συμβάσεως, οφείλει να είναι εις θέσιν συμφώνως προς την εσωτερικήν νομοθεσίαν αυτής, να καταστήση εφαρμοστέας τας διατάξεις της παρούσης Συμβάσεως.

Άρθρον 37

1. α) Η παρούσα Σύμβασις υπογράφεται εις έν μόνον αντίτυπον εις την αγγλικήν και την γαλλικήν γλώσσαν και υπό την επιφύλαξιν της παραγράφου 2) κατατίθεται παρά τω Γενικώ Διευθυντή. β) Επίσημα κείμενα καταρτίζονται υπό του Γενικού Διευθυντού, κατόπιν συνεννοήσεων μετά των ενδιαφερομένων χωρών εις τας γλώσσας γερμανικήν, αραβικήν, ισπανικήν, ιταλικήν και πορτογαλικήν, και εις τας λοιπάς γλώσσας τας οποίας θα υπεδείκνυε η Συνέλευσις. γ) Εν περιπτώσει αμφισβήτησεως επί της ερμηνείας των διαφόρων κειμένων, θα ισχύη το γαλλικόν κείμενον.
2. Η παρούσα πράξις παραμένει ανοικτή προς υπογραφήν μέχρι της 31 Ιανουαρίου 1972. Μέχρι της ημερομηνίας ταύτης, το αναφερόμενον εις την παράγραφον 1) α) αντίτυπον θα ευρίσκεται κατατεθειμένον παρά τη Κυβερνήσει της Γαλλικής Δημοκρατίας.
3. Ο Γενικός Διευθυντής διαβιβάζει δύο επικυρωμένα αντίγραφα του υπογραφέντος κειμένου της παρούσης πράξεως εις τας κυβερνήσεις πασών των χωρών της Ενώσεως και κατόπιν αιτήσεως, εις την Κυβέρνησιν πάσης ετέρας χώρας.
4. Ο Γενικός Διευθυντής παραδίδει την παρούσαν πράξιν προς καταχώρησιν εις την Γραμματείαν του Οργανισμού Ηνωμένων Εθνών.
5. Ο Γενικός Διευθυντής γνωστοποιεί εις τας Κυβερνήσεις πασών των χωρών της Ενώσεως τας υπογραφάς, τας καταθέσεις οργάνων επικυρώσεως ή προσχωρήσεως και δηλώσεων περιλαμβανομένων εις τα όργανα ταύτα ή γενομένων κατ' εφαρμογήν των άρθρων 28. 1) γ), 2)α) και β) και 33.2), την έναρξιν ισχύος οιοιδήποτε διατάξεων της παρούσης πράξεως,

τας γνωστοποιήσεις καταγγελίας και τας γνωστοποιήσεις γενομένας κατ' εφαρμογήν των άρθρων 30. 2γ, 31. 1), και 2), 33.3) και 38.1), ως και τας αναφερομένας εν τω παραρτήματι γνωστοποιήσεις.

Άρθρον 38

1 Αι χώραι της Ενώσεως, αίτινες δεν έχουν επικυρώσει την παρούσαν πράξιν ή δεν προσεχώρησαν εις αυτήν και δεν δεσμεύονται υπό των άρθρων 22 έως 26 πράξεως της Στοκχόλμης δύνανται, μέχρι της 26 Απριλίου 1975, να ασκήσουν εφ' όσον επιθυμούν τούτο, τα υπό των εν λόγω άρθρων προβλεπόμενα δικαιώματα, ως εάν δεσμεύοντο εκ τούτων. Πάσα χώρα, η οποία επιθυμεί να ασκήση τα εν λόγω δικαιώματα, καταθέτει προς τούτο, παρά τω Γενικω Διευθυντή έγγραφον γνωστοποίησιν η οποία άρχεται ισχύουσα κατά την ημέραν της λήψεώς της. Αι τοιαύται χώραι θεωρούνται μέλη της Συνελεύσεως μέχρι της ημέρας ταύτης.

2 Εφ' όσον χρόνον όλαι αι χώραι της Ενώσεως δεν κατέστησαν μέλη της Οργανώσεως, το Διεθνές Γραφείον της Οργανώσεως ενεργεί επίσης ως Γραφείον της Ενώσεως και ο Γενικός Διευθυντής ως Διευθυντής του Γραφείου τούτου.

3 Όταν πάσαι αι χώραι της Ενώσεως κατέστησαν μέλη της Οργανώσεως, τα δικαιώματα, αι υποχρεώσεις και τα περιουσιακά στοιχεία υπό του Γραφείου της Ενώσεως περιέχονται εις το Διεθνές Γραφείον της Οργανώσεως.

ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ

Άρθρον I

1. Πάσα χώρα θεωρουμένη συμφώνως προς την πρακτικήν της Γενικής Συνελεύσεως των Ηνωμένων Εθνών, ως χώρα εν αναπτύξει, η οποία εικυρώνει την παρούσαν πράξιν και της οποίας το παρόν Παράρτημα αποτελεί αναπόσπαστον μέρος ή η οποία προσχωρεί εις αυτήν και λαμβανομένων υπόψιν της οικονομικής καταστάσεώς της και των κοινωνικών ή μορφωτικών αναγκών της, δεν θεωρεί ότι είναι εις θέσιν, εις το άμεσον μέλλον, να λάβη τα κατάλληλα μέτρα προς εξασφάλισιν της προστασίας πάντων των δικαιωμάτων, ως ταύτα προβλέπονται εις την παρούσαν πράξιν, δύνανται, διά γνωστοποιήσεως, κατατιθεμένης παρά τω Γενικώ Διευθυντή, κατά το χρόνον της καταθέσεως του οργάνου επικυρώσεως ή προσχωρήσεως αυτής, ή, υπο την επιφύλαξιν το άρθρου V. 1)γ), εις πάντα μεταγενέστερον χρόνον, να δηλώση ότι θα επικαλεσθή την ευχέρειαν την προβλεπομένην εις το άρθρον II ή την προβλεπομένην εις το άρθρον III ή αμφοτέρας τας ευχερείας ταύτας. Δύνανται, αντί να

επικαλεσθή την προβλεπομένην εις το άρθρον II ευχέρειαν, να προβή εις δήλωσιν συμφώνως προς το άρθρον V 1)α).

3. α) Πάσα δήλωσις, γενομένη κατά τους όρους της παραγράφου 1) και γνωστοποιουμένη προ της λήξεως δεκαετούς περιόδου από της ενάρξεως ισχύος των άρθρων 1 έως 21 και του παρόντος Παραρτήματος συμφώνως προς το άρθρον 28.2), παραμένει εν ισχύϊ μέχρι της λήξεως της εν λόγω περιόδου. Δύναται να ανανεωθή, εν όλω ή εν μέρει, δι' ετέρας διαδοχικάς περιόδους δέκα ετών διά γνωστοποιήσεως κατατιθεμένης παρά τω Γενικό Διευθυντή, εντός δέκα πέντε μηνών, κατ' ανώτατον όριον, αλλ' ουχί ολιγώτερον των τριών μηνών προ της εκπνοής της τρεχούσης δεκαετούς περιόδου. β) Πάσα δήλωσις γενομένη κατά τους όρους της παραγράφου 1) και γνωστοποιουμένη μετά την εκπνοήν δεκαετούς περιόδου από της ενάρξεως ισχύος των άρθρων 1 έως 21 και του παρόντος Παραρτήματος συμφώνως προς το άρθρον 28.2), παραμένει εν ισχύϊ μέχρι της εκπνοής της τρεχούσης δεκαετούς περιόδου. Δύναται να ανανεωθή εν όλω ή εν μέρει, ως προβλέπεται εις την δευτέραν φράσιν του εδαφίου α).

4. Πάσα χώρα της Ενώσεως, η οποία έπαυσε να θεωρήται ως χώρα εν αναπτύξει κατά την παράγραφον 1), δεν δικαιούται πλέον να ανανεώση την δήλωσίν της, ως αυτή προβλέπεται εις την παράγραφον 2) και είτε αποσύρη επισήμως είτε όχι την δήλωσίν της, η χώρα αυτή θέλει απωλέσει την δυνατότητα να επικαλεσθή τας ευχερείας, περί ών η παράγραφος 1), είτε κατά την εκπνοήν της τρεχούσης δεκαετούς περιόδου είτε τρία έτη αφού θα έχη παύσει να θεωρήται ως χώρα εν αναπτύξει, εφαρμοζομένης της βραδύτερον ληγούσης προθεσμίας.

5. Όταν καθ'όν χρόνον η δήλωσις η γενομένη κατά τους όρους της παραγράφου 1) ή της παραγράφου 2) παύει να ισχύη υπάρχει απόθεμα αντιτύπων παραχθέντων κατά την διάρκειαν ισχύος αδείας, χορηγηθείσης δυνάμει των διατάξεων του παρόντος Παραρτήματος, τα τοιαύτα αντίτυπα θα δύνανται να εξακολουθούν κυκλοφορούντα μέχρι εξαντλήσεώς των.

6. Πάσα χώρα, η οποία δεσμεύεται υπό των διατάξεων της παρούσης πράξεως και κατέθεσε δήλωσιν ή γνωστοποίησιν, συμφώνως προς το άρθρον 31.1) περί της εφαρμογής της εν λόγω πράξεως εις ιδιαίτερον έδαφος του οποίου η κατάσταση δύνανται να θεωρηθή ως ανάλογος εκείνης των χωρών, περί ών η παράγραφος 1), δύναται, έναντι του εδάφους τούτου, να προβή εις την δήλωσιν της παραγράφου 1) και εις την γνωστοποίησιν ανανεώσεως, περί ής η παράγραφος 2). Εφ'όσον θα ισχύη η δήλωσις αυτή ή η γνωστοποίησις αυτή, αι διατάξεις του παρόντος Παραρτήματος θα εφαρμόζονται εις το έδαφος, έναντι του οποίου εγένετο.

7. α) Το γεγονός ότι χώρα τις επικαλείται μίαν εκ των εν παραγράφω 1) ευχερειών δεν επιτρέπει εις ετέραν χώραν να δώση εις τα έργα των οποίων η χώρα προελεύσεως είναι η πρώτη ως άνω χώρα, προστασίαν κατωτέραν εκείνης, την οποίαν υποχρεούται να παράσχη συμφώνως προς τα άρθρα 1 έως 20. β) Η προβλεπομένη εις την δευτέραν φράσιν του

άρθρου 30. 2)β), ευχέρεια αμοιβαιότητας δεν δύναται μέχρι της ημερομηνίας καθ'ήν εκπνέει η εφαρμοστέα κατά το άρθρον 1.3) προθεσμία, να ασκηθή διά τα έργα, των οποίων η χώρα προελεύσεως είναι χώρα, η οποία προέβη εις δήλωσιν κατά το άρθρον V.1)α).

Άρθρον II

1. Πάσα χώρα, ήτις δήλωσεν ότι θα επικαλεσθή την προβλεπομένην υπό του παρόντος άρθρου ευχέρειαν, δικαιούται, δι'ότι αφορά τα έργα τα δημοσιευθέντα υπό έντυπον μορφήν ή υφ' οιανδήποτε ετέραν ανάλογον μορφήν αναπαραγωγής, όπως υποκαταστήση το προβλεπόμενον εις το άρθρον 8 αποκλειστικόν δικαίωμα μεταφράσεως διά καθεστώτος μή αποκλειστικών και μή εκχωρησίμων αδειών, χορηγουμένων υπό της αρχής υπό τους κατωτέρω όρους και συμφώνως προς το άρθρον IV.

2. α) Υπο την επιφύλαξιν της παραγράφου 3), όταν κατά την εκπνοήν τριετούς περιόδου ή μακρυτέρας περιόδου, καθοριζομένης υπό της Εθνικής νομοθεσίας της εν λόγω χώρας, από της πρώτης δημοσιεύσεως του έργου, η μετάφρασις δεν έχει δημοσιευθή εις γλώσσαν γενικής χρήσεως εν τη χώρα ταύτη, υπό του κατόχου του δικαιώματος μεταφράσεως ή με την συναίνεσιν αυτού, πας πολίτης της εν λόγω χώρας θα δύναται να λάβη άδειαν, διά να προβή εις μετάφρασιν του έργου εις την εν λόγω γλώσσαν, και δημοσιεύση την μετάφρασιν ταύτην υπό έντυπον μορφήν ή υπό πάσαν ετέραν ανάλογον μορφήν αναπαραγωγής. β) Δύναται επίσης να χορηγηθή άδεια δυνάμει του παρόντος άρθρου εάν εξαντλήθησαν πάσαι αι εκδόσεις της δημοσιευθείσης εις την ως άνω γλώσσαν μεταφράσεως.

3. α) Εις την περίπτωσιν μεταφράσεων εις γλώσσαν, η οποία δεν είναι γενικής χρήσεως εις μίαν ή περισσοτέρας ανεπτυγμένας χώρας, μέλη της Ενώσεως, ετησία περίοδος θα αντικαταστήση την τριετήν περίοδον περί ής η παράγραφος 2)α). β) Πάσα προβλεπομένη εις την παράγραφον 1) χώρα δύναται, με την ομόφωνον συμφωνίαν των ανεπτυγμένων χωρών, μελών της Ενώσεως εις τας οποίας η αυτή γλώσσα είναι γενικής χρήσεως να αντικαταστήση εις την περίπτωσιν μεταφράσεως εις αυτήν την γλώσσαν, την εν παραγράφω 2)α) τριετήν περίοδον διά βραχυτέρας περιόδου, καθοριζομένης συμφώνως προς την ως άνω συμφωνίαν, της περιόδου ταύτης μή δυναμένης πάντως να είναι κατωτέρας του έτους. Παρά ταύτα, αι διατάξεις της προηγουμένης φράσεως δεν τυγχάνουν εφαρμογής, όταν η περί ής πρόκειται γλώσσα είναι η αγγλική, ή η ισπανική ή η γαλλική. Πάσα σχετική συμφωνία θα γνωστοποιηθή εις τον Γενικόν Διευθυντήν, υπό των Κυβερνήσεων, αι οποίαι θα έχουν συνάψει αυτήν.

4. α) Πάσα προβλεπομένη εις το παρόν άρθρον άδεια δεν θα δύναται να χορηγηθή προ της εκπνοής προσθέτου προθεσμίας εξ μηνών, εις την περίπτωσιν καθ'ήν δύναται να ληφθή κατά την εκπνοήν τριετούς περιόδου και εννέα μηνών, εις την περίπτωσιν καθ'ήν δύναται να ληφθή κατά την εκπνοήν περιόδου ενός έτους. ι) Από της ημερομηνίας, καθ'ήν ο αιτών εκπληροί τας προβλεπομένας εις το άρθρον VI. 1. διατυπώσεις. ιι) Η εάν η ταυτότης ή η διεύθυνσις του

κεκτημένου του δικαιώματος μεταφράσεως δεν είναι γνωστή, από της ημερομηνίας καθ'ήν ο αιτών προβαίνει, ως προβλέπεται εις το άρθρον IV, 2) εις την αποστολήν της υπ' αυτού υποβληθείσης αιτήσεως εις την αρμοδίαν προς χορήγησιν της αδείας αρχήν. β) Εάν, κατά την διάρκειαν της προθεσμίας των εξ ή των εννέα μηνών, μετάφρασις εις την γλώσσαν διά την οποίαν υπεβλήθη η αίτησις δημοσιεύεται υπό του κεκτημένου του δικαιώματος μεταφράσεως 4 με την συναίνεσιν αυτού ουδεμία άδεια θέλει χορηγηθή δυνάμει του παρόντος άρθρου.

- Πάσα προβλεπομένη εις το παρόν άρθρον άδεια θα δύναται να χορηγηθή μόνον διά χρήσιν σχολικήν, πανεπιστημιακήν ή δι' έρευναν.
- Εάν η μετάφρασις ενός έργου, δημοσιεύεται υπό του κεκτημένου του δικαιώματος μεταφράσεως ή με την συναίνεσιν αυτού εις τιμήν συγκρίσιμον προς εκείνην, η οποία είναι εν χρήσει εις την υπ' όψιν χώραν δι' ανάλογα έργα, πάσα άδεια χορηγηθείσα δυνάμει του παρόντος άρθρου θα παύση ισχύουσα εάν η μετάφρασις αύτη εγένετο εις την ίδιαν γλώσσαν, το δε περιεχόμενόν της είναι ουσιαστικώς το ίδιον με εκείνην και εκείνο της μεταφράσεως, της δημοσιευθείσης δυνάμει της αδείας. Η θέσις εις κυκλοφορίαν πάντων των αντιτύπων των ήδη παραχθέντων προ της λήξεως της αδείας θα δύναται να συνεχισθή μέχρις εξαντλήσεώς των.
- Δια τα έργα, τα οποία αποτελούνται κυρίως από εικόνας, άδεια εκπονήσεως και δημοσιεύσεως μεταφράσεως του κειμένου και αναπαραγωγής και δημοσιεύσεως των εικόνων δεν δύναται να χορηγηθή ειμή μόνον εφ'όσον πληρούνται επίσης αι προϋποθέσεις του άρθρου III.
- Ουδεμία άδεια δύναται να χορηγηθή δυνάμει του παρόντος άρθρου όταν ο συγγραφεύς απέσυρε εκ της κυκλοφορίας πάντα τα αντίτυπα του έργου του.
- α) Διά την μετάφρασιν έργου δημοσιευθέντος υπό έντυπον μορφήν ή υφ' οιανδήποτε ετέραν ανάλογον μορφήν αναπαραγωγής δύναται επίσης να χορηγηθή άδεια εις οργανισμόν ραδιοφωνίας, έχοντα την έδραν του εις χώραν προβλεπομένην εις την παράγραφον 1), κατόπιν αιτήσεως υποβαλλομένης εις την αρμοδίαν αρχήν της χώρας ταύτης υπο του εν λόγω οργανισμού, εφ'όσον πληρούνται άπασαι αι ακόλουθοι προϋποθέσεις. ι) Η μετάφρασις γίνεται εξ αντιτύπου παραχθέντος και αποκτηθέντος συμφώνως προς την νομοθεσίαν την εν λόγω χώρας. ιι) Η μετάφρασις δύναται να χρησιμοποιηθή μόνον διά τας προοριζόμενας διά την εκπαίδευσιν εκπομπάς ή διά την μετάδοσιν πληροφοριών επιστημονικού ή τεχνικού χαρακτήρος, προοριζομένων δι' εμπειρογνώμονας συγκεκριμένου επαγγέλματος. ιιι) Η μετάφρασις χρησιμοποιείται αποκλειστικώς δια τους εις το σημείον ιι) απαριθμωμένους σκοπούς, εις εκπομπάς νομίμως γενομένας και προοριζόμενας διά τους δικαιούχους επί του εδάφους της εν λόγω χώρας, συμπεριλαμβανομένων των εκπομπών, αι οποίαι γίνονται δι' ηχητικών ή οπτικών εγγραφών, πραγματοποιουμένων νομίμως και αποκλειστικώς διά τοιαύτας εκπομπάς. ιν) Άπασαι αι πραγματοποιούμεναι χρήσεις της μεταφράσεως ουδέν κερδοσκοπικό

χαρακτήρα έχουν. β) Ηχητικά ή οπτικά εγγραφαί μιας μεταφράσεως εκπονηθείσης υπό οργανισμού ραδιοφωνίας υπό το κράτος αδείας χορηγηθείσης δυνάμει της παρούσης παραγράφου δύνανται, δια τους σκοπούς και υπό την επιφύλαξιν των προϋποθέσεων, αι οποίαι απαριθμούνται εις το εδάφιον α) και εν συμφωνία με τον οργανισμόν τούτον, να χρησιμοποιηθούν επίσης υπό παντός ετέρου οργανισμού ραδιοφωνίας, έχοντος την έδραν του εν τη χώρα, της οποίας η αρμοδία αρχή εχορήγησε την εν λόγω άδειαν. γ) Εφ'όσον τηρηθούν πάντα τα κριτήρια και αι προϋποθέσεις αι οποίαι απαριθμούνται εις το εδάφιον α), δύναται επίσης να χορηγηθή άδεια εις οργανισμόν ραδιοφωνίας δια την μετάφρασιν παντός κειμένου ενσωματωμένου εις οπτικο-ακουστικόν μέσον και δημοσιευομένου μόνον διά σχολικήν και πανεπιστημιακήν χρήσιν. δ) Υπό την επιφύλαξιν των εδαφίων α) και γ), αι διατάξεις των προηγουμένων παραγράφων εφαρμόζονται διά την χορήγησιν και την χρήσιν πάσης αδείας χορηγουμένης δυνάμει της παροχής παραγράφου.

Άρθρον ΙΙΙ

1. Πάσα χώρα, η οποία εδήλωσεν ότι θα επικαλεσθή την προβλεπομένην εις το παρόν άρθρο ευχέρειαν, θα δικαιούται να αντικαταστήση το εις το άρθρον 9 προβλεπόμενον αποκλειστικόν δικαίωμα αναπαραγωγής διά καθεστώτος μή αποκλειστικών και μή εκχωρησίμων αδειών, χορηγουμένων υπό της αρμοδίας αρχής υπό τους κατωτέρω όρους και συμφώνως προς το άρθρον ΙV.

α) Εναντι έργου, διά το οποίον το παρόν άρθρον τυγχάνει εφαρμογής δυνάμει της παραγράφου 7) και εις ήν περίπτωσιν κατά την εκπονήν. ι) Της περιόδου της οριζομένης εις την παράγραφον 3) και υπολογιζομένης από της πρώτης δημοσιεύσεως συγκεκριμένης εκδόσεως τοιούτου έργου, ή ιι) μακρυτέρας περιόδου οριζομένης υπό της εθνικής νομοθεσίας της εν παραγράφω 1) χώρας και υπολογιζομένης από της αυτής ημερομηνίας, δεν έχουν διατεθή προς πώλησιν αντίτυπα της εκδόσεως ταύτης εν τη χώρα αυτή, προς κάλυψιν των αναγκών είτε του ευρέος κοινού είτε της σχολικής και πανεπιστημιακής εκπαιδεύσεως, υπο του κατόχου του δικαιώματος αναπαραγωγής ή με την συναίνεσιν αυτού, εις τιμήν συγκρίσιμον προς εκείνην, η οποία είναι εν χρήσει εν τη εν λόγω χώρα δι' ανάλογα έργα, πας πολίτης της εν λόγω χώρας θα δύναται να λάβη άδειαν αναπαραγωγής και δημοσιεύσεως της εκδόσεως ταύτης, εις την τιμήν ή εις κατωτέραν τιμήν, προς κάλυψιν των αναγκών της σχολικής και πανεπιστημιακής εκπαιδεύσεως. β) Άδεια αναπαραγωγής και δημοσιεύσεως εκδόσεως, η οποία ετέθη εις κυκλοφορίαν, ως περιγράφεται εις το εδάφιον α) δύναται επίσης να χορηγηθή δυνάμει των προβλεπομένων εις το παρόν άρθρον όρων εάν, μετά την εκπονήν της εφαρμοστέας περιόδου, δεν διατίθενται πλέον προς πώλησιν επιτραπέντα αντίτυπα της εκδόσεως ταύτης, επί διάρκειαν εξ μηνών εν τη ενδιαφερομένη χώρα προς κάλυψιν αναγκών είτε του ευρέος κοινού είτε της σχολικής και πανεπιστημιακής εκπαιδεύσεως, εις τιμήν συγκρίσιμον με εκείνην, η οποία ζητείται εν τη εν λόγω χώρα, δι'ανάλογα έργα.

2. Η περίοδος εις την οποίαν αναφέρεται η παράγραφος 2)α)ι) είναι πενταετής. Εν τούτοις, ι) διά τα έργα, τα οποία πραγματεύονται θετικές και φυσικάς επιστήμας και τεχνολογίαν, θα

είναι τριετής. ι) διά τα έργα, τα οποία ανήκουν εις τον χώρον της φαντασίας ως είναι τα μυθιστορήματα, τα ποιητικά, τα δραματικά και μουσικά έργα και διά τα έργα τέχνης, θα είναι επταετής

3. α) Εις την περίοδον, κατά την οποίαν δύναται να ληφθή κατά την εκπνοήν τριετούς περιόδου, η άδεια δεν θα δύναται να χορηγηθή δυνάμει του παρόντος άρθρου, προ της λήξεως προθεσμίας εξ μηνών. ι) Από της ημερομηνίας, κατά την οποίαν ο αιτών εκπληροί τας προβλεπομένας εις το άρθρον IV. 1) διατυπώσεις. ιι) Η εάν η ταυτότης ή η διεύθυνσις του φορέως του δικαιώματος αναπαραγωγής, δεν είναι γνωστή, από της ημερομηνίας, κατά την οποίαν ο αιτών προβαίνει, ως προβλέπεται εις το άρθρον IV.2) εις την αποστολήν των αντιγράφων της αιτήσεως της υποβληθείσης υπ' αυτού εις την αρμοδίαν προς χορήγησιν της αδείας αρχήν. β) Εις τας άλλας περιπτώσεις και εάν το άρθρον IV.2) τυγχάνη εφαρμογής, η άδεια δεν θα δύναται να χορηγηθή προ της λήξεως προθεσμίας τριών μηνών από της αποστολής αντιγράφων της αιτήσεως. γ) Εάν κατά την διάρκειαν της προθεσμίας εξ ή τριών μηνών, περί ής τα εδάφια α) και β) εγένετο η διάθεσις προς πώλησιν, ως τούτο περιγράφεται εις την παράγραφον 2)α), ουδεμία άδεια θα χορηγηθή δυνάμει του παρόντος άρθρου. δ) Ουδεμία άδεια δύναται να χορηγηθή όταν ο συγγραφεύς απέσυρεν εκ της κυκλοφορίας, άπαντα τα αντίτυπα της εκδόσεως διά την αναπαραγωγήν και την δημοσίευσιν της οποίας εξητήθη η άδεια.

4. Δεν θα χορηγηθή άδεια για την αναπαραγωγήν και την δημοσίευσιν μεταφράσεως έργου, δυνάμει του παρόντος άρθρου, εις τας ακόλουθους περιπτώσεις: ι) Όταν η περί ής πρόκειται μετάφρασις δεν εδημοσιεύθη υπό του κατόχου του δικαιώματος μεταφράσεως ή με την συναίνεσιν αυτού. ιι) Όταν η μετάφρασις δεν εγένετο εις γλώσσαν γενικής χρήσεως εν τη χώρα ένθα ζητείται η άδεια.

5. Εάν αντίτυπα εκδόσεως έργου διατίθενται προς πώλησιν εν τη χώρα, περί ης η παράγραφος 1) προς κάλυψιν αναγκών είτε του ευρέος κοινού είτε της σχολικής και πανεπιστημιακής εκπαιδεύσεως, υπό του κατόχου του δικαιώματος αναπαραγωγής ή με την συναίνεσιν αυτού, εις τιμήν συγκρίσιμον προς εκείνην, η οποία είναι εν χρήσει εν τη εν λόγω χώρα δι' ανάλογα έργα, πάσα άδεια χορηγηθείσα δυνάμει του παρόντος άρθρου θα θεωρηθή λήξασα, εάν η έκδοσις αύτη είναι εις την αυτήν γλώσσαν και το περιεχόμενόν της είναι ουσιαστικώς το ίδιον προς εκείνην και εκείνο της δυνάμει της αδείας δημοσιευθείσης εκδόσεως. Η θέσις εις κυκλοφορίαν πάντων των ήδη παραχθέντων αντιτύπων προ της λήξεως της αδείας θα δύναται να συνεχισθή μέχρι εξαντλήσεως αυτών.

6. α) Υπό την επιφύλαξιν του εδαφίου β), τα έργα, ως προς τα οποία εφαρμόζεται το παρόν άρθρον είναι μόνον έργα δημοσιευθέντα υπό έντυπον μορφήν ή υπό πάσαν ετέραν ανάλογον

μορφήν αναπαραγωγής. β) Το παρόν άρθρον εφαρμόζεται επίσης εις την οπτικοακουστικήν αναπαραγωγήν νομίμων οπτικο-ακουστικών μέσων, εφ'όσον αποτελούν ή ενσωματώνουν προστατευόμενα έργα, ως και εις την μετάφρασιν του κειμένου, το οποίον συνοδεύει αυτά εις γλώσσαν γενικής χρήσεως εν τη χώρα, ένθα ζητείται η άδεια, εφ'όσον, εννοείται, τα περί ών πρόκειται οπτικοακουστικά μέσα παρήχθησαν και εδημοσιεύθησαν μόνον διά σχολικήν και πανεπιστημιακήν χρήσιν.

Άρθρον IV

1. Πάσα άδεια εκ των αναφερόμενων εις το άρθρον II ή το άρθρον III δύναται να χορηγηθή μόνον εάν ο αιτών, συμφώνως προς τας διατάξεις εν ισχύϊ εν τη υπ' όψιν χώρα αποδείξη, ότι εξήτησε παρά του φορέως του δικαιώματος, την συναίνεσίν του, ίνα εκπονήση μετάφρασιν και δημοσιεύση αυτήν ή ίνα αναπαραγάγη (sic) και δημοσιεύση την έκδοσιν κατά περίπτωσιν και ότι δεν ηδυνήθη να λάβη την συναίνεσιν αυτού ή ότι, παρά τας υπ αυτού καταβληθείσας δεούσας προσπάθειας, δεν ηδυνήθη να ανεύρη αυτόν. Καθ όν χρόνον απευθύνει την αίτησιν ταύτην εις τον φορέα του δικαιώματος, ο αιτών οφείλει να πληροφορήση περί τούτων πάν εθνικόν ή διεθνές κέντρον πληροφοριών περί ου η παράγραφος 2).

2. Εάν ο φορέύς του δικαιώματος δεν ανευρέθη υπό του αιτούντος, ούτος οφείλει να απευθύνη, δια αεροπορικού ταχυδρομείου και διά συστημένης επιστολής, αντίγραφα της προς την αρμοδίαν προς χορήγησιν της αδείας αρχήν, υποβληθείσης υπό αυτού αιτήσεως, εις τον εκδότην του οποίου το όνομα αναγράφεται επί του έργου και εις πάν εθνικόν ή διεθνές κέντρον πληροφοριών, τυχόν υποδειχθέν διά γνωστοποιήσεως, προς τούτο κατατεθείσης παρά τω Γενικό Διευθυντή υπό της Κυβερνήσεως της χώρας, ένθα τεκμαίρεται ότι ο εκδότης έχει την κυρίαν έδραν των εργασιών του.

3. Το όνομα του συγγραφέως δέον να αναγραφή εφ όλων των αντυτύπων της μεταφράσεως ή της αναπαραγωγής της δημοσιευθείσης υπό το κράτος αδείας χορηγηθείσης δυνάμει του άρθρου II ή του άρθρου III. Ο τίτλος του έργου δέον να αναγράφεται εφ όλων των αντιτύπων τούτων. Εάν πρόκειται περί μεταφράσεως, ο πρωτότυπος τίτλος του έργου, δέον εν πάση περιπτώσει, να αναγράφεται εφ' όλων αυτών.

4. α) Πάσα άδεια χορηγηθείσα δυνάμει του άρθρου II ή του άρθρου III δεν θα καλύπτει την εξαγωγήν αντιτύπων, θα ισχύη δε μόνον διά την δημοσίευσιν της μεταφράσεως ή της αναπαραγωγής, κατά περίπτωσιν εις το εσωτερικόν του εδάφους της χώρας, ένθα η άδεια αύτη εξητήθη. β) Διά τους σκοπούς της εφαρμογής του εδαφίου α) δέον να θεωρήται ως εξαγωγή η αποστολή αντιτύπων εξ εδάφους τινός προς την χώραν ήτις διά το έδαφος τούτο, προέβη εις δήλωσιν συμφώνως προς το άρθρον 1,5). γ) Όταν κυβερνητικός οργανισμός ή πάς άλλος δημόσιος οργανισμός χώρας, η οποία εχορήγησε, συμφώνως προς το άρθρον II, άδειαν

δια εκπόνησιν μεταφράσεως εις ετέραν γλώσσαν πλὴν της αγγλικῆς, της ισπανικῆς ἢ της γαλλικῆς αποστέλλη ἀντίτυπα της δημοσιευθείσης, δυνάμει τοιαύτης αδείας, μεταφράσεως εις ετέραν χώραν, ἡ τοιαύτη αποστολή δεν θα θεωρηθῇ διὰ τους σκοπούς του εδαφίου α), ὡς αποτελούσα εξαγωγήν, εἰάν πληροῦνται ἅπασαι αἱ ἀκόλουθοι προϋποθέσεις: ι) Οἱ παραλήπται εἶναι ιδιώται, πολῖται της χώρας, της ὁποίας ἡ ἀρμοδία ἀρχὴ ἐχορήγησε τὴν ἀδειαν, ἢ ὁργανισμοὶ αποτελούμενοι ἐκ τοιούτων πολιτῶν. ιι) Τα ἀντίτυπα χρησιμοποιοῦνται μόνον διὰ σχολικὴν καὶ πανεπιστημιακὴν χρήσιν καὶ δια ἐρευναν. ιιι) Ἡ ἀποστολὴ τῶν ἀντιτύπων καὶ ἡ μεταγενεστέρα διανομὴ αὐτῶν εἰς τους παραλήπτας οὐδὲν κερδοσκοπικὸν χαρακτῆρα ἔχει καὶ ιν) ἡ χώρα πρὸς τὴν ὁποίαν ἀπεστάλησαν, τα ἀντίτυπα, συνήψε συμφωνίαν, μετὰ της χώρας της ὁποίας ἡ ἀρμοδία ἀρχὴ ἐχορήγησε τὴν ἀδειαν, ἵνα ἐπιτρέψῃ τὴν παραλαβὴν ἢ τὴν διανομὴν ἢ ἀμφοτέρας τὰς ἐνεργείας ταύτας, ἡ δὲ Κυβέρνησις της τελευταίας ταύτης χώρας ἐγνωστοποίησε εἰς τὸν Γενικὸν Διευθυντὴν τὴν τοιαύτην συμφωνίαν.

- Πάν ἀντίτυπον δημοσιευμένον ὑπὸ το κράτος αδείας, χορηγηθείσης δυνάμει τοῦ ἀρθροῦ II
- τοῦ ἀρθροῦ III, δέον νὰ περιέχῃ μνηεῖαν, ἐν τῇ κατάλλῳ γλώσσῃ διασαφηνίζουσιν ὅτι τὸ ἀντίτυπον τίθεται εἰς κυκλοφορίαν μόνον ἐν τῇ χώρᾳ ἢ τῷ ἐδάφει, εἰς τὸ ὁποῖον ἐφαρμόζεται

7. ἐν λόγῳ ἀδεια.

- α) Θα ληφθοῦν εἰς ἐθνικὸν ἐπίπεδον κατάλληλα μέτρα ἵνα: ι) Ἡ ἀδεια περιλάβῃ ὑπὲρ τοῦ φορέως τοῦ δικαιώματος μεταφράσεως ἢ ἀναπαραγωγῆς, κατὰ περίπτωσιν, ἀμοιβὴν δικαίαν καὶ σύμφωνον πρὸς τὴν κλίμακα τῶν κανονικῶς καταβαλλομένων ἀμοιβῶν εἰς τὴν περίπτωσιν αδειῶν ἐλευθέρως διαπραγματευομένων μετὰ τῶν ἐνδιαφερομένων εἰς τὰς δύο ὑπ' ὄψιν χώρας, καὶ ιι) ἐξασφαλισθοῦν ἡ πληρωμὴ καὶ ἡ μεταφορὰ της ἀμοιβῆς ταύτης. Εἰάν ὑπάρχῃ ἐθνικὴ ρύθμισις συναλλαγματικῆς φύσεως, ἡ ἀρμοδία ἀρχὴ δεν θα φεισθῇ προσπαθείας, προσφεύγουσα εἰς τους διεθνεῖς μηχανισμούς, διὰ νὰ ἐξασφαλίσῃ τὴν μεταφορὰν της ἀμοιβῆς εἰς νόμισμα διεθνῶς μετατρέψιμον ἢ εἰς τὸ ἰσοδύναμον αὐτοῦ. β) Θα ληφθοῦν κατάλληλα μέτρα ἐν τῷ πλαισίῳ της ἐθνικῆς νομοθεσίας, ἵνα ἐξασφαλισθῇ ὁρθὴ μετάφρασις τοῦ ἔργου ἢ ἀκριβὴς ἀναπαραγωγή της περὶ ἧς πρόκειται ἐκδόσεως, κατὰ περίπτωσιν.

Ἀρθρον V

1. α) Πᾶσα χώρα δικαιουμένη νὰ δηλώσῃ ὅτι θα ἐπικαλεσθῇ τὴν προβλεπομένην εἰς τὸ ἀρθρον II ευχέρειαν δύναται, ὅταν ἐπικυρώσῃ τὴν παρούσαν πράξιν ἢ προσχωρή εἰς αὐτήν, ἀντὶ νὰ προβῇ εἰς τοιαύτην δήλωσιν: ι) Νὰ προβῇ, εἰάν εἶναι χώρα, εἰς τὴν ὁποίαν ἐφαρμόζεται τὸ ἀρθρον 30.2)α), εἰς δήλωσιν κατὰ τους ὅρους της διατάξεως ταύτης εἰς ὅτι ἀφορὰ τὸ δικαίωμα μεταφράσεως. ιι) Νὰ προβῇ, εἰάν εἶναι χώρα εἰς τὴν ὁποίαν δεν ἐφαρμόζεται τὸ ἀρθρον 30.2)α), ἀκόμη δὲ εἰάν δεν εἶναι χώρα ξένῃ πρὸς τὴν Ἐνωσιν, εἰς δήλωσιν, ὡς προβλέπεται ὑπὸ της πρώτης φράσεως τοῦ ἀρθροῦ 30.2)β). β) Εἰς τὴν περίπτωσιν χώρας, ἡ ὁποία ἐπαύσε νὰ θεωρῆται ὡς χώρα ἐν ἀναπτύξει, ὡς προβλέπεται εἰς τὸ ἀρθρον I. 1} δήλωσις γενομένη συμφώνως πρὸς τὴν παρούσαν παράγραφον παραμένει ἰσχυρά μέχρι της

ημέρας, κατά την οποίαν λήγει η εφαρμοστέα κατά το άρθρον Ι. 3) προθεσμία. γ) Πάσα χώρα, η οποία προέβη εις δήλωσιν συμφώνως προς την παρούσαν παράγραφον, δεν δύναται να επικαλεσθή μεταγενεστέρως την προβλεπομένην εις το άρθρον ΙΙ ευχέρειαν, έστω και αν ανακαλέση την εν λόγω δήλωσιν.

6. Υπό την επιφύλαξιν της παραγράφου 3) πάσα χώρα, η οποία επεκαλέσθη την προβλεπομένην εις το άρθρον ΙΙ ευχέρειαν, δεν δύναται να προβή μεταγενεστέρως εις δήλωσιν συμφώνως προς την παράγραφον 1).

7. Πάσα χώρα, η οποία έπαυσε να θεωρήται, ως χώρα εν αναπτύξει ως προβλέπεται εις το άρθρον Ι. 1) θα δύναται, δύο έτη το αργότερον πρό της λήξεως της εφαρμοστέας κατά το άρθρον Ι. 3) προθεσμίας, να προβή εις δήλωσιν, εν τη εννοία του άρθρου 30. 2)β), πρώτη φράσις παρά το γεγονός ότι δεν πρόκειται περί χώρας ξένης προς την Ένωσιν. Η δήλωσις αύτη άρχεται ισχύουσα κατά την ημέραν, κατά την οποίαν λήγει η εφαρμοστέα κατά το άρθρον Ι.3) προθεσμία.

Άρθρον VI

1. Πάσα χώρα της Ένώσεως δύναται να δηλώση από της ημερομηνίας της παρούσης πράξεως και εις πάντα χρόνον προτού δεσμευθή υπό των άρθρων 1 έως 21 και από του παρόντος παραρτήματος. ι) Εάν πρόκειται περί χώρας, η οποία δεν εδεσμεύετο υπό των άρθρων 1 έως

3. και υπό του παρόντος Παραρτήματος, θα εδικαιούτο να επικαλεσθή τας εν άρθρω Ι. 1) ευχερείας, ότι θα εφαρμόση τας διατάξεις του άρθρου ΙΙ ή του άρθρου ΙΙΙ ή και αμφοτέρων, εις τα έργα, των οποίων η χώρα προελεύσεως είναι η χώρα, η κατ' εφαρμογήν του κάτωθι σημείου, ιι), αποδεχομένη την εφαρμογήν των άρθρων τούτων εις τοιαύτα έργα ή η δεσμευομένη υπό των άρθρων 1 έως 21 και υπό του παρόντος Παραρτήματος. Η τοιαύτη δήλωσις δύναται να αναφέρεται εις το άρθρον V αντί του άρθρου ΙΙ. ιι) Οτι αποδέχεται την εφαρμογήν του παρόντος Παραρτήματος εις έργα, των οποίων είναι η χώρα προελεύσεως, υπό των χωρών αι οποίαι προέβησαν εις δήλωσιν, δυνάμει του ως άνω σημείου ι) ή εις γνωστοποίησιν, δυνάμει του άρθρου Ι.

2. Πάσα δήλωσις κατά την παράγραφον 1) δέον να γίνη εγγράφως και να κατατεθή παρά τω Γενικώ Διευθυντή. Αρχεται ισχύουσα από της ημερομηνίας της καταθέσεως αυτής. Προς πίστωσιν τούτων, οι υπογεγραμμένοι δεόντως εξουσιοδοτημένοι προς τούτο, υπέγραψαν την παρούσαν πράξιν. Την 24ην Ιουλίου 1971, η πράξις αύτη υπεγράφη υπό των πληρεξουσίων των κάτωθι 28 χωρών: Ομοσπονδιακή Δημοκρατία Γερμανίας, Βραζιλία, Καμερούν, Κεϋλάνη, Ισραήλ, Κύπρος, Ακτή Ελεφαντοστού, Δανία, Ισπανία, Γαλλία, Ουγγαρία, Ινδία, Ιταλία, Λίβανος, Λιχτενστάϊν, Λουξεμβούργο, Μαρόκον, Μεξικόν, Μονακό, Κάτω Χώραι, Λαϊκή Δημοκρατία του Κογκό, Ηνωμένον Βασίλειον, Αγία Εδρα, Σενεγάλη, Σουηδία, Ελβετία,

Τυνησία, Γιουγκοσλαβία. Συμφώνως προς το άρθρον 37, η Σύμβασις παραμένει ανοικτή προς υπογραφήν μέχρι της 31 Δεκεμβρίου 1972. Εγένετο εν Παρισίοις την 24 Ιουλίου 1971.

ΑΡΘΡΟ 2

1. Η ισχύς του παρόντος άρχεται από της δημοσιεύσεώς του διά της Εφημερίδος της Κυβερνήσεως.

